Angela MARSONS

FATAL PROMISE

D.I. KIM STONE BOOK NINE

A totally gripping and heart-stopping serial killer thriller

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

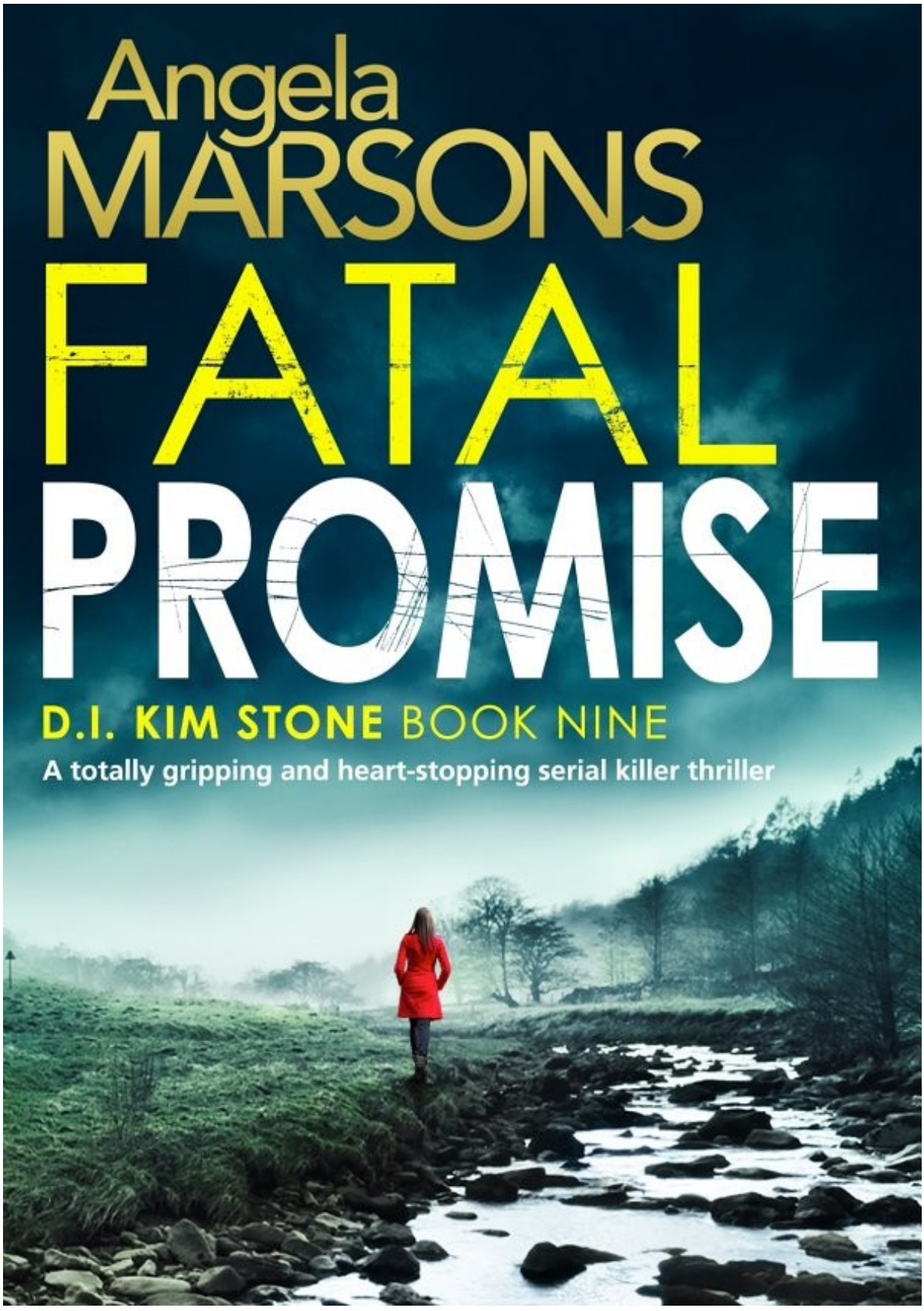
Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Angela
MARSONS
FATAL
PROMISE
D.I. KIM STONE BOOK NINE
A totally gripping and heart-stopping serial killer thriller

Bu kitap, Kim Stone ve maceraları olmadan sadece kafamda yaşayacağım Keshini Naidoo'ya adanmıştır.
Benim iyilik perim, her zaman.

PROLOGUE

Nisan sonunun güneş ışığı, tabutu taşıyamayacak kadar geniş olan cenaze arabasının mavimsi siyah yoğunluğundan yansıyor.

Mide bulandırıcı derecede küçük bir tabut. Pirinç menteşeli bembeyaz, dört aile dostunun omuzlarında taşınıyor, oysa daha az kişi taşıyabilirdi. Bir çift güçlü kol yeterdi.

Gözyaşları yüzlerinden akıyor; her Cuma gecesi birbirlerinden daha fazla içmeye çalışan dört iri yarı adam. Geğiren, osuran ve birbirlerini tebrik eden dört erkek adam.

Ama şimdi ağlıyorlar ve bunu saklamak için hiçbir çaba göstermiyorlar. Bu kabul edilebilir. Yargılanmayacaklar.

Onlar koridoru saygıyla geçip mekânın en üst noktasına çıkarken kilise ölüm sessizliğine bürünür. Gözyaşlarına, kederlerine ve üzüntülerine rağmen büyük bir konsantrasyon var. Tabut küçük ve hafiftir, rugby sahasında tanışan arkadaşların birleşik gücüyle boy ölçüşemez. Ama kim tökezlemek, halının yükseltilmiş kenarına takılmak ya da ayağını koridordan dikkatsizce dökülen bir el çantasının askısına dolamak ister ki?

Kim tabutu düşürmek ister ki? Kim bunu şöhret iddiası olarak ister ki? Kim o sarhoş Cuma gecesi anekdotunun öznesi olmak ister?

Ve çok iyi bildiğim gibi, bir şeye ne kadar sıkı tutunmaya çalışırsanız, ona ne kadar odaklanırsanız, elinizden o kadar kolay kayabilir.

Bütün bakışlar yanından geçip giden küçük beyaz kutuyu takip ediyor. Bu kadar küçük bir tabutun itici bir yanı var. Ama itici olanın aynı zamanda büyüleyici olduğunu, kilisenin uzak köşelerinden boyunlarını uzatan insanları izlerken fark ediyorum. İnsanlar bu uyumsuz tuhaflığı görmek istiyor. Yaşam ve ölümün ürkütücü kısa yolculuğunu.

Arkamda bir yerden boğuk bir hıçkırık sesi geliyor, ama çoğu insanın yaşadığı korku onları susturmuş durumda.

Kederli bakışlar tabuttan bana doğru kayıyor.

Bakışlarına ya da sempatik ifadelerine tepki vermiyorum, onlara doğru bakarsam ve bana ne kadar derin yas tuttuklarını gösterebilirler diye çok uzun süre bekletiyorum. Onların kederini paylaşmak istemiyorum ve kendi kederimi de paylaşmak istemiyorum.

Benimki işe yarar hale geldi. Şekli, boyutu ve rengi değişen, nefes alan canlı bir varlık. Artık bana bir yük gibi ağır gelmiyor, beni besliyor. Soluduğum hava gibi. Bedenime oksijen olarak giriyor, saf ve iyi bir şey. Ama sonra dönüşüyor ve farklı, zehirli bir şey olarak dışarı atılıyor.

Sonunda kalabalık, mezarlığın renklerle, bayraklarla, sevimli oyuncaklarla, meleklerle ve meleklerle dolu köşesine doğru kısa bir yürüyüşte hüzünle ilerliyor.

Yas tutanlar arkamda kısık sesle konuşuyorlar. Destek için birbirlerine sarıldıklarını biliyorum. Yavaş ve saygılı adımlar atarken kollar birbirine dolanıyor.

Bakan mezarın başında belirir, iyi büyüklükte bir ağaç için daha uygun bir çukurdur. Bir hayat değil. Bir bitki, bir çalı, ama bir hayat değil.

Tabut indirilirken İncil'den bir şeyler okuyor.

Arkamdaki hıçkırıklar kederli ulumalara dönüşüyor, içeride zapt edilemeyen feryatlar şimdi ağaçların arasında dağılmak üzere serbest bırakılıyor.

Ve bitti.

Tabut toprakta.

Eller sırtıma iniyor, güven veriyor, rahatlatıyor. Bazıları kısa, bazıları uzun.

Herkes bir şeyler sunmak istiyor, bir işaret, kederlerinin bir simgesi. Benim bilmemi istiyorlar. Paylaşmamı istiyorlar. Bunu kendi insanlıklarının bir hediyesi olarak sunuyorlar.

Ve umurumda değil.

Benim rahatlığım onlardan gelmiyor.

Ebedi barış bilgisinden de kaynaklanmaz.

Basmakalıp sözlerden, klişelerden, iyi dileklerden, kartlardan, çiçeklerden ya da telefonlardan gelmiyor. Birlikte geçirdiğimiz kısa zamandan kaynaklanmıyor.

Öfkeden geliyor. Vücudumun her gözeneğinde, varlığımın her atomunda yanan beyaz, sıcak öfkeden geliyor.

Benim rahatlığım plandan geliyor.

Benim rahatlığım bilgiden geliyor.

Sorumlu olan herkesin öleceği bilgisi.

BİR

Hemşire alçı testeresiyle fiberglas alçının kesilmesini tamamladığında Kim rahat bir nefes aldı. Beş ayak parmağı da sağlam görünüyordu.

Sonunda, mumyalanmış derinin etrafında dolaşan taze, temiz havayı hissedebiliyordu.

Uzanıp kaval kemiğinin yarısına kadar inen bir noktayı kaşırken zevkle yüksek sesle inledi. Altı uzun haftadır onu çıldırtan alaycı bir kaşıntıydı bu.

"İyi misiniz?" diye sordu hemşire gülümseyerek.

"Tabii ki," dedi Kim, tırnaklarının altında kızaran bölgeyi öyle sert tırmıklıyordu ki.

Yine de, altı haftalık işkencenin ardından etinin tırmalanması hayal ettiği tatmin düzeyini yaratmıyordu. Kendi daire testeresini kullanarak uzvunu çizik için serbest bırakmak istediği geceler olmuştu ama bu anın zevkini bekleyerek direnmişti. Her şey çok erken bitmişti.

Hemşire ona ıslak bir mendil uzattı, o da minnetle alçıdan dolayı çukurlaşan etin her tarafını sildi.

Kim sağ bacağını yatağın kenarına taşırken hemşire alçıyı kenara fırlattı. Altı hafta boyunca alçıya ek ağırlık yüklendikten sonra sol bacağının kalkıp uçacağını hissetti.

Dengeleyici bir el kalçasının üzerinde durdu. "O kadar hızlı değil, Müfettiş," dedi hemşire bilmiş bir bakışla. 'Doktor Shah bir dakika içinde yanınızda olacak. Alçı çıkarıldı ama henüz iyileşmediniz.

Bir çocukla konuşur gibi yumuşak bir dokunuşla

sözlerini bitirdi. "Evet, benim de gideceğim yerler var-

"Aah, Bayan Stone," dedi Doktor Shah. "Görüyorum ki bu öğleden sonra her zamanki sabırlı halinizdesiniz.

'Doktor, sadece geri dönmek istiyorum-'

"Bedenin zihnin iradesi tarafından bu kadar kolay yönetilememesi sinir bozucu, değil mi?

Kim onun hafif esintili ses tonu karşısında gözlerini kıstı.

Doktor Shah, meslektaşının ölümünün ardından tekerlekli sandalyeyle getirildiği gün yaptığı gibi gözlüklerinin üzerinden ona baktı.

Hastane yatağından kalkıp kaçmak için mücadele ederken onun sakin ve yumuşak sesi öfkesini dindirmişti. Nereye gitmek istediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, meslektaşının bir çan kulesinin dibinde kırık bir şekilde yattığı ve kendisinin de olay yerinden zorla uzaklaştırıldığıydı.

Doktor Shah, konuşurken onu nazikçe yerinde tutuyormuş gibi her iki ayak bileğine birer elini koyarken, kendini şimdiki zamana geri döndürdü.

"Kaldır," dedi, sol ayak bileğine hafifçe vurdu ve sonra elini orta-
Hava.

Beyni talimatları gönderirken birkaç saniyelik bir gecikme oldu. haftalardır uykuda olan kaslar.

Bacak kalktı ve uzatılan ele dokundu. Üst uyluk kası yatağa geri inişini kontrol etmeden önce havada durakladı.

"Sola doğru," diye talimat

verdi. "Ve sağa," dedi.

'Kas zayıflığı olacak ve bu yavaş yavaş iyileştirilmeli. Bacak henüz normal değil,' dedi yine gözlüklerinin üzerinden bakarak.

Ve o bunu bilmiyor muydu? Süt beyazı teni, alçının derisine işlediği izleri taşıyordu. Kırılan kemiğin kendini zorladığı yerde, kaval kemiğinden aşağıya doğru iki inçlik bir yara izi uzanıyordu.

"Röntgenler kemiklerin iyi iyileştiğini gösteriyor, ancak..." dedi ve durakladı.

Kim'e göre bundan iyi bir şey çıkmazdı.

'Yine de dikkatli olmanız gerekiyor. Ağrı olacak ve bacak kasların hareketsizlikten dolayı zayıflayacak. Üç sabah fizyoterapiye gelmeni istiyorum-'

"Doktor, ne soracağımı biliyor musun?" diyerek onun sözünü kesti.

'Bacağınızın düzgün bir şekilde onarılması için zamana ve hafif egzersizlere ihtiyacı olduğunu anlamalısınız. Kemiklerin onarılması sadece ilk adım-'

'Doktor Shah,' diye itti.

Kadının sabırsızlığı karşısında dramatik bir şekilde iç çekti.

Kapının sağındaki kâğıt havlu dispenserine yasladığı koltuk değneklerine doğru başıyla işaret etti.

"Birkaç fizyoterapi seansını tamamlayana kadar bunları kullanmaya devam etmeni istiyorum.

"Doktor," diye tekrar itti.

'Tercihen masa başında hafif işlerde çalışmanız koşuluyla, işe dönmemeniz için bir neden göremiyorum.

Kim sağ bacağını yatağın kenarına doğru salladı ve sol bacağını kalça ve popo kaslarını kullanarak salladı.

"Yani resmi olarak ayrıldım, değil mi?

Sanki içlerinden birinin pişmanlık duyabileceği bir karar olduğunu hissetmiş gibi başını hafifçe salladı.

Doktor Shah ve hemşire yardım etmek için öne çıktıklarında Kim kendini yere bıraktı ve elini kaldırdı.

Sağ bacağını yere koydu ve ardından sol bacağını indirdi.

Kaval kemiğinden kalçasına doğru bir acı şoku yayıldı.

Tökezledi.

Doktor onu sabitlemek için uzandı ama o başını salladı ve yatağa asıldı.

Bacağının bir sahne gösterisi sihirbazlık numarası gibi kendi kendine havalanacağını düşünmesine neden olan ağırlıksızlık hissini görmezden gelmeye çalışarak tekrar yaptı.

Bacağının altı haftayı güvenli bir yerde geçirdiğini ve şimdi dengesizlik hissinin onu rahatsız ettiğini anladı.

İyice odaklandı ve ileri doğru bir adım daha attı.

Hâlâ acıyordu ama o kadar kör edici değildi ve bu sefer bunu bekliyordu. Bir adım daha atarken alnında oluşan ter damlacıklarını görmezden geldi.

Doktor Shah geri çekilmişti ve onun hareketlerini izliyordu. Bir

adım daha attı. Kapıya doğru.

Kadın bir adım daha atarken, 'İyileşmen için acele etme,'

dedi. Ona teşekkür ederken eli kapının kolundaydı.

Koridora adım attığında nazik gözleri onun sözlerini onayladı. Kapıyı kapattı ve koltuk değneklerini sıkıca arkasında bıraktı.

Hastane koridorunda yavaşça ilerledi. Ana girişten ne kadar uzakta olduğunu unutmuştu. Hastaneye iki ek bacak ve onları kullanma konusunda altı haftalık deneyimle girmişti.

Bir dizi asansöre ulaştığında on adım saydı. Ayağını her yere koyduğunda biraz daha doğal hissediyordu, sanki uzak bir anı geri dönüyordu ama bu çaba bir mide bulantısı dalgası yaratmıştı.

Duvara yaslanmak için bir saniye durdu, kaslarının hâlâ uyanıyor olmasından dolayı hayal kırıklığına uğramıştı.

"Yardımcı olabilir miyim hanımefendi?" diye sordu kırmızı tişörtlü bir gönüllü. İsim levhası onu Terry olarak tanıtıyordu.

Adam durduğu yerin sağındaki bir kapıyı açarken başını salladı.

"Şurada bir sandalye var," dedi adam, içerideki küçük alanı işaret ederek. 'Sadece bir tane al

dakika,' dedi. "Bayılacak gibi görünüyorsun.

"Teşekkür ederim ama ben iyiyim," dedi Kim, onun nezaketinden uzaklaşıp hastanenin ana girişine doğru ilerleyerek.

Otomatik kapılara yaklaştığında, beklemesi için talimat verdiği taksiyi gördü.

Yeterince hızlı ulaşamadı.

İşine ve ekibine dönme vakti gelmişti. Ekibi bir daha asla eskisi gibi olamayacak olsa da, onlardan yeterince uzun süre uzak kalmıştı.

İKİ

Doktor Gordon Cordell apartmanın önünde durdu ve talihindeki değişimin hızına hayret etti.

Eski okulu Heathcrest Akademisi'nde Sadie Winters'ın ölümüyle ilgili soruşturmadan bu yana geçen altı hafta içinde hayatında değişmeyen hiçbir şey kalmamıştı. Black Country'nin ayrıcalıklı ve varlıklı çocuklarına yönelik bu seçkin tesis her yönüyle soruşturulmuştu. Aynı soruşturma Sadie'nin on altı yaşındaki kız kardeşine yasadışı kürtaj yaptığı gerçeğini de ortaya çıkarmıştı.

Gerçi başka seçeneği de yoktu. Yirmi dört haftalık yasal sınırın en az üç hafta üzerinde olan kız babası tarafından kendisine sunulduğunda, Kürtaj Yasası gerekliliklerini yerine getirmek için başka bir doktorun zorunlu anlaşmasından vazgeçmiş ve yine de sonlandırmayı gerçekleştirmişti.

Tanrıya şükür ki bu işlemle ilgili hiçbir kayıt tutmamıştı ve Winters ailesinden geriye kalanlar da çatılardan bağırıp çağırmıyorlardı.

Ama West Midlands Polisi'nden o sürtük dedektif ve ekibi ona karşı suçlamada bulunmak için ellerinden geleni yapmışlardı. Ve başarısız oldular.

Maça takımının gizli topluluğu bir araya gelmiş ve onu korumuştu. On bir yaşındayken Heathcrest'te var olan dört gizli topluluktan birine katılmaya davet edildiği gün için minnettar olmuştu. Seçilmiş biri olmanın prestijinden zevk almış ve

okul dışında da devam eden kardeşliğin tüm avantajlarından ve bağlantılarından yararlandı. Bir kez Maça olan her zaman Maça'dır. Ve beklendiği gibi, yüksek mevkilerdeki Maça arkadaşları öne çıkmış ve onu korumuştu. Tehlike geçene kadar.

Ve sonra ona kartı gönderdiler.

Dokunulmaz olduğu için duyduğu rahatlama hissi, zarfı açıp yırtık bir iskambil kâğıdı bulduğunda sustu. Maça dokuzlusu parçalara ayrılmış ve ona gönderilmişti. Not yoktu. Açıklama yoktu. Gerçi buna ihtiyacı da yoktu. Mesajı açık ve net bir şekilde anlamıştı.

Maçalar'ın onu korumasının tek bir nedeni vardı: Polisin onu yok etmesini istemiyorlardı çünkü bunu kendileri yapmak istiyorlardı.

Zarfı açtıktan sonraki kırk sekiz saat içinde Stourport-on-Severn'deki özel Oakland Hastanesi'ndeki baş cerrahlık işinden kovulmuştu. Yepyeni Lexus'u aynı gün alınmış, karısı da iki gün sonra işini neden kaybettiğini öğrenince onu kapı dışarı etmişti. Spades yasadışı kürtaj yaptırdığı için üzgün değildi. Yakalandığı için üzgündüler.

Sınır dışı edildikten sonraki bir hafta içinde, kendisini bünyelerinde görmekten memnun olan Dudley Sağlık İdaresi tarafından işe alındı.

Olması gerektiği gibi, diye düşündü. Ülkenin en iyi okullarında eğitim görmüştü ve sicili kusursuzdu. Resmi sicili tabii ki.

Oakland'da kazandığı altı haneli yüksek meblağa yakın olmasa da, bu maaş ona karısının oturduğu evin ipoteğini ödeme ve Dudley'deki tek odalı dairenin kirası ile şu anda kullandığı dokuz yaşındaki Vauxhall'a yetecek kadar para bırakma imkânı sağlıyordu.

Hepsi geçiciydi. Bunu biliyordu. Bu, ortaya çıkarılmasının kefaretiydi. Bu, polisin çok yaklaşmasının ve skandal kokusunu gizli bir cemiyete getirmesinin cezasıydı.

gelenek. Ama talihi zamanla değişecekti. Yakında ondan yardım isteyen bir Spade olacaktı. Çenesini tutabilen birinin ilgilenmesi gereken bir sorunu olan dikkatsiz bir genç kızı olan bir Lord ya da kabine üyesi olacaktı.

İşte o zaman onu geri getireceklerdi. Eski işi aniden tekrar müsait olurdu. Lexus'u Hartlebury'deki beş yataklı, dört banyolu ahırdan bozma evinin önünde belirecek ve karısı onu evinde karşılayacaktı. Bir kez daha evine.

Ancak şimdilik, NHS için insanlığın süprüntüleri üzerinde, değerinin çok altında bir ücret karşılığında rutin ameliyatlar yapacaktı.

"Ah doktor...

"Şimdi olmaz, Bayan Wilkins," diye tersledi, yaşlı kadın dışarı bakarken 1A numaralı dairenin ön kapısının önünden geçti.

Aptalca bir şekilde doktor olduğunu söylediğinden beri, neredeyse her gün sürekli değişen bir semptom listesiyle ona saldırıyordu.

"Ama, ben sadece-

"Üzgünüm, duramam," dedi merdivenlerin ilk katına ulaştığında. Kızın itirazlarını hâlâ duyabiliyordu ama geri dönmeyecekti. Kızın internete erişimi olmadığına seviniyordu. Birbiri ardına hayatı tehdit eden hastalıklar bulabilirdi.

İki kat merdiveni nefes alış verişini ayarlayarak çıktı. Cüssesi asansörün yokluğunu pek iyi karşılamıyordu ama bir ay içinde yirmi iki taş olan kilosundan on altı kilodan fazlasını traş etmişti. Her ne kadar gerçek hayatından aforozunu gereğinden fazla uzatmak istemese de, içten içe eve dönmeden önce bir kilo daha verebileceğini umuyordu. Karısı Lilith düzinelerce diyet denemiş ama başarılı olamamıştı ve ona sürekli olarak tek yolun daha az yemek ve daha fazla egzersiz olduğunu söylüyordu. Kendini beğenmişlikten hoşlanıyor ve 'Ben sana demiştim' konuşmasını zevkle bekliyordu.

Bu merdivenler ve yemeklerinin onun için kolayca pişirilmemesi işe yarıyordu.

Geçici evinin kapısını açarken nefes darlığını, gözlerinin arkasındaki beyaz yıldızları ve alnındaki teri görmezden geldi. Birkaç yıldır tuttuğu bir daireydi ama sadece arada bir gecelemek içindi.

Doğruca, her geçen gün daha da küçüldüğüne yemin ettiği salona girdi.

Kemerli bir geçit, penceresiz ve çok fazla duvar dolabı olan kutu gibi bir mutfağa açılıyordu.

Bir kapı yatak odasına, oradan da arkadaki duş odasına açılıyordu.

Anahtarları aldığı gün olduğu gibi hâlâ bomboş bir kutuydu.

Yatak odasına doğru yürürken kravatını gevşetti. İlk birkaç günden sonra Lilith bir bavul dolusu giysi almasına izin vermişti. Hepsini almasını ama başka hiçbir şeye dokunmamasını söylemişti.

Adam sırıttı. İki oğlunun başucundaki fotoğrafı kaydırdığını fark etmemişti; Saul zaten bir cerrahtı ve Luke tıp fakültesinde okuyordu. Küçük bir zaferdi ama yine de bir zaferdi.

Her zaman yaptığı gibi fotoğrafı çıkarmak için çantasının dibine uzandı.

Onu yatağının yanına koymak, mevcut durumuyla ilgili kabul etmeye hazır olmadığı bir kalıcılığı kabul ediyordu.

Tombul parmakları çantanın ipek astarıyla buluştu.

Yedek ayakkabılarını ve iki çift çorabını bir kenara koyarken kaşlarını çattı.

Daha fazla ipek ve sabitleme kayışından başka bir şey hissetmedi.

Bavulun içindeki güvenli yerinden çıkarmadığını bildiği halde odanın içinde etrafına bakındı.

"Hangi cehennemde?...

Başına kör edici bir ağrı saplanınca sözleri kesildi.

Kırılan camların sesi kulağında yankılanırken öne doğru düştü.

Midesindeki bulantı artarken gözlerinin önünde yıldızlar uçuştu. Bilinci onu terk etmekle tehdit ediyordu. Hastalıktan korunmak için ağzındaki tükürüğü yuttu.

Alçalan karanlıktan kaçmak umuduyla hızla gözlerini kırpıştırdı.

Arkasından yumuşak, sakin bir ses, "Merhaba Doktor Cordell,"

dedi. Dönüp saldırganı görmek için mide bulantısıyla savaştı.

Ses tanıdık değildi ama döndüğünde yüzün tanıdık olduğunu fark etti. Daha önce gördüğü ama nerede olduğunu hatırlayamadığı bir yüzdü bu.

"Ne-

"Kapa çeneni, Doktor Cordell," dedi saldırgan, sözünü keserek.

Cordell, dalgalanan görüşünü normale döndürmeye çalışırken, "Çok hoş çocuklarınız var," diye duydu.

Ancak o zaman fotoğrafa vurulduğunu fark etti. Harika oğullarının fotoğrafı.

Fotoğraf yüzüne fırlatıldı.

"Sizin için zaman geldi, Doktor Cordell. Bir seçim yapma zamanınız geldi.'

ÜÇ

Kim istasyonun kapısına yaklaşırken içindeki huzursuzluk hissini bir kenara itti. Bir aydan uzun bir süredir oraya adım atmamıştı. İlk başta hastalık iznine karşı çıkmış, normale yakın bir şekilde çalışabileceği konusunda ısrar etmişti ama Woody'nin risk değerlendirmesi aksini söylüyordu.

Resepsiyonun önünden geçerken Jack ona başını salladı ve yarım bir gülümseme verdi. "Tekrar hoş geldin Marm," diye teklif etti.

O da başını salladı ama bir şey söylemedi.

Akşam vardiyası değişiminde meşgul olan tanıdık koridorlarda yürüdü, hava hem neşe hem de sefaletle çatırdıyordu.

Normalde merdivenleri ikişer ikişer çıkarak patronunun üçüncü kattaki ofisine bir an bile düşünmeden ulaşırdı. Bugün asansöre bindi. Woody'nin kapısını çalmadan önce iki yönetici ofisinin daha önünden geçti.

Yine tedirginlik geri döndü. Son birkaç yıldır bir an bile düşünmeden ya da tereddüt etmeden defalarca gerçekleştirdiği bir faaliyet artık aynı aşinalığı taşımıyordu.

Ağırlığını sağ bacağına verdiği anda, alçak ve sabit sesi ona içeri girmesini söyledi.

Kapıyı iterek açtı ve birden bu adamın hayatının değişmez bir parçası olduğunu fark etti.

Masasının arkasında oturduğundan hiç şüphe etmemişti, pürüzsüz kahverengi teni ve tıraşlı kafası şık beyaz gömleğini vurguluyordu. Karısını üç yıl önce kaybetmiş olmasına rağmen evlilik yüzüğü hâlâ parmağındaydı.

Gözlüklerini çıkardı ve torunu Lissy'nin çerçeveli bir fotoğrafının önüne koydu.

"Demek döndün, Stone?

Tam olarak beklediği kelimelerdi ama tonda bir farklılık vardı. Bir sınır, bir hoşgörü unsuru vardı. Sanki o an çok erken gelmiş gibi dişlerini sıkarak zorladı.

Bir adım öne çıkarak, 'Dövüşe hazırım efendim,' dedi.

Ona soğukkanlılıkla baktı. Öyle de yapmalıydı. Aralarında henüz ele alınmamış bir mesele vardı.

Bir nefes aldı. "Efendim, söylemek istediğim bir şey var-"

"Danışmanlık, Stone," dedi adam, sözünü keserek. Belli ki acelesi vardı onunkinden farklı bir önceliğe odaklanmıştı.

"Gerekli değil," diye karşılık verdi

otomatik olarak. "Kimin görüşüne göre?"

diye sordu.

"Benim, efendim. İşe dönmeye hazırım.'

"Kendi fiziksel uygunluğunuz hakkındaki değerlendirmenizi kabul etmediğim gibi, psikolojik hazırlığınız hakkındaki değerlendirmenizi neden kabul edeyim?

"Çünkü zihnimi herkesten daha iyi tanıyorum," dedi basitçe.

'Stone, iyi bir bifteği severim ama bu beni kasap yapmaz. Bir kuvvet psikoloğu ile bir randevu ayarlandı-'

"Hayır," dedi basitçe.

Yüzü sertleşti. "Bu pazarlığa açık bir konu değil.

Cebinden arama izni kartını çıkardı ve masasının üzerine koydu.

"Haklısınız efendim, değil.

Bir daha asla polis psikologlarının yanına yaklaşmasına izin vermeyecekti. On yıl önce, polis memuru olduğu dönemde, bir çocuk istismarı vakasına karışmıştı.

Küçük bir çocuğun, onu evden almak için Çocuk Hizmetleri'ne eşlik ettiği gün ölü bulunduğu vaka.

Soruşturmadan sonra polis psikoloğuna yaptığı rutin ziyaret, öfke duygularını altı yaşındayken ikiz kardeşinin ölümüyle ilişkilendirmeye çalıştığında çok daha fazlasına dönüşmüştü. Bu bilgiyi onun personel dosyasından almış olması yeterince kötüydü ama öz kardeşinin birlikte kalorifere zincirlenmiş halde yatarken açlıktan öldüğünü yeniden yaşadığına dair ısrarı damarlarında dolaşan kanı kaynatmıştı. Evet, Mikey'nin ölümünü ve onu kurtaramayışını düzenli olarak yeniden yaşıyordu ama sadece rüyalarında.

Çocuğun yaşamı ile ölümü arasındaki farkın, izin belgesinin imzalanması için geçen iki saatten kaynaklandığı için kızgın olduğunu belirtmesine rağmen, kuvvet psikoloğu, 'gelecekte sorun yaratabilecek temel konuları ele almadığını' belirten bir rapor hazırlamıştır.

Neyse ki çavuşunun işi başından aşkın ve personel sayısı azdı ve raporu 'o zamana kadar benim sorunum olma ihtimali düşük' olarak dosyalamıştı. Ama daha ciddiye almış olsaydı muhtemelen işsiz kalacaktı.

Woody başını eğdi ve onun açıklamasını bekledi.

'Kimseye açılmayacağım ve bunu biliyorsunuz. Hiçbir şeyi keşfetmeyeceğim ve inanın bana, efendim, bunu yapmamı gerçekten istemezsiniz.

Yüz ifadesinden geri adım atmayacağı anlaşılıyordu. 'Bu bir gereklilik-'

"Efendim," diye araya girdi Kim. 'Temel olarak işimi yapabileceğimden emin olmanız gerekiyor.

'Bundan çok daha fazlası var,' diye karşı çıktı. 'Ekip üyelerinizden biri hayatını kaybetti-'

"Bunu hatırlatmaya ihtiyacım yok," diye tersledi kendini durduramadan. Devam etmeden önce ses tonunu değiştirdi. 'Ama sonuçta asıl endişen bu, değil mi? Çalışabilir miyim?'

Başını salladı.

"Bu durumda, hafta sonuna kadar masanızda nitelikli bir psikologdan sorunuza cevap içeren bir rapor olacak, ancak bu arada beni işe geri dönmeme izin verecek kadar iyi tanıyorsunuz.

Bryant'la mı?

Gözlerinin yukarı doğru kaymasını engellemeyi başardı. Patronu onu istikrarlı ve pragmatik ortağına bağlı tutmayı seviyordu. Bryant'ın bu konuda ne hissedeceğinden emin değildi. Onu haftalardır görmemişti.

"Elbette," diye cevap verdi, kendisi için olduğu kadar Bryant için de konuştuğunu umarak.

Bir an düşündükten sonra başıyla onayladı ve garanti kartını ona doğru itti.

"Ve dramatik olmak sana yakışmıyor, Stone.

Kimliğini geri aldı ve hiçbir şey söylemedi. Dramatik bir şey değildi. Yürüyüp gidebilirdi.

Derin bir nefes aldı.

"Efendim, özür dilerim," dedi kelimeleri zorla ağzından çıkararak. Dudaklarından sık sık çıkmazlardı.

"Bırak onu Stone," dedi çenesi gerilerek.

'Hayır, efendim, yapmayacağım,' dedi inatla. 'Özrüm altı hafta gecikmiş olabilir ama Heathcrest soruşturması sırasında sizden şüphe etmemeliydim. İlk ve tek önceliğinizin o çocuklar olduğunu bilmeliydim. Bu bir daha yapacağım bir hata değil.

Son büyük soruşturmaları sırasında Heathcrest tesisindeki diğer aileleri korumak için bir çocuğun ölümünü cinayet olarak duyurması için onu teşvik etmişti, ancak daha yüksek güçler tarafından bu kelimeyi basın toplantısından kesinlikle uzak tutmaya zorlanmıştı. *Dudley Star* muhabiri Frost'la yaptığı anlaşmadan habersiz olduğu halde onun dürüstlüğünü sorgulamıştı; Frost basın toplantısı sırasında cinayet sorusunu gündeme getirecekti ve bu da Kim'in tam olarak istediği yanıtı doğurmuştu ama o olmadan

doğrudan bir talimata karşı gelmek zorunda kalmıştı. Adamın neyin peşinde olduğunu kendi başına fark edemediği için kısmen kendini kötü hissediyordu ve Tracy Frost'un bunu ona göstermesi de bir o kadar kötüydü. Ve tüm bunlar ona polis teşkilatında daha yüksek bir mevki istememesinin nedenlerini hatırlatmıştı. Woody ofis politikasına devam edebilirdi.

Ağzı seğirdi. "Bundan sonra daha iyi hissediyor musun, Stone?" "Aslında, efendim, evet, hissediyorum," dedi dürüstçe.

Dawson'ın kaybına rağmen basın toplantısından bu yana aralarındaki hava gergindi ama iş ilişkilerinde her zaman sahip oldukları karşılıklı saygı ve güvene geri dönebilecekleri konusunda umutluydu.

Gözlerindeki ifade bir iki derece ısınırken, "Burası sensiz hoş bir sessizlik içindeydi, Stone," dedi.

"Hiç şüpheniz olmasın efendim," dedi başını sallayarak. 'Ama şimdi döndüm, peki ekibim hangi cehennemde?

DÖRT

Kim ekip odasının kapısını açtı ve ışığı yaktı. Bakışları hemen Dawson'ın boş masasına takılınca duraksadı ve bir adım geri çekildi. Nedense eşyalarının hâlâ orada durduğunu görmeyi bekliyordu. Charlotte'un fotoğrafını görmeyi bekliyordu. Acil olmadığını düşündüğü her şeyi dosyaladığı kâğıt ağırlığı. Stacey'nin, bu şeylerden nefret ettiğini itiraf ettikten sonra ona aldığı güneş enerjisiyle çalışan, başını sallayan uzaylıyı. Nefret etmişti ama yine de saklamıştı.

Birisi eşyalarını kaldıracak gücü bulmuştu ve artık bir masadan başka bir şey değildi. Boş bir masa. Sadece bir çalışma alanı. Sanki hiç orada olmamış gibi.

Kendini geri çekti ve köşedeki cam kaseye yöneldi. Sadece bir masa, sandalye ve dosya dolabını barındıran sekiz metre karelik alan onun yokluğunda küçülmüş gibiydi.

Bryant geldiğinde deri ceketini sandalyesinin arkasına attı. Ekibinden geri dönen ilk kişi. Ve şimdi de ekibinin yüzde ellisi. Ona doğru gülümseyip elini uzatmadan önce boş masaya bir göz attı.

"İyi akşamlar Marm, benim adım...

Başını sallayarak bunun komik ya da uygun olmadığını belirtti.

"Bacağın nasıl?" diye sordu, yerine otururken.

"Fena değil," diye cevap verdi, daha güvenli bir zeminde. "Ama araba kullanamadığımı bilmek sizi mutlu edecektir.

Bunu zaten biliyorum, şef. Pardon, araba kullanmanıza izin verilmediğini kastetmiştiniz. Benim hatam.'

Şakacı ilişkilerine hızla geri döndüklerinde Kim gülümsemekten kendini alamadı. Arkadaşlarla böyle olur diye düşündü. Bir aydan uzun süredir görmedikleriniz bile olsa.

Ve bu onun değil, kendi seçimiydi.

Geri çekilmesinin bir aşamada gündeme geleceğinden emindi ama şu anda değil ve bunun için minnettardı.

"Peki nerede?...

"Selam patron," dedi Stacey, zoraki bir parlaklıkla ofise dalarken. Kendini koltuğuna atmadan önce vücudunu saran el çantasını çıkardı.

Kim onun karşıdaki masaya bakmadığını fark etti.

"Tatiliniz iyi geçti mi?" diye sordu boş masanın üzerine tüneyerek.

Dawson'ın ölümünden bu yana ofiste ilk kez birlikte olduklarını fark etti. Etrafında bir dengesizlik hissi vardı. Sadece üçünün bir arada olduğu pek çok zaman olmuştu ama bu ona hastalık izninde olduğu zamanları hatırlatmıştı. Barney başka bir odadayken bunu hiç düşünmemiş ve sanki hemen arkasındaymış gibi işine devam etmişti. Ama iki hafta önce köpeğinin kuaförü onu alıp iki ayda bir yapılan tüy bakımına götürmüştü ve evdeki boşluk hissi onu çok etkilemişti. Hiçbir şeye odaklanamamış ve kapı zili onun dönüşünü işaret edene kadar volta atıp saatini kontrol etmişti.

Zihnindeki dengesizliğe neden olan şey Dawson'ın şu anda orada oturmuyor olması değildi. Hiçbir yerde oturmuyor olmasıydı.

Bryant, 'Costa del Brierley Hill'de bulundum,' diye cevap verdi. 'Çoğunlukla masa başı görevleri. Lanet olası evrak işlerini seviyorlar,' dedi başını sallayarak.

"Benim için Cote D'Sedgley, patron," dedi Stacey. "Çoğunlukla CCTV işleri.

Kim, küçük ekibinin onun yokluğunda yeni ekiplere atandığını biliyordu. Ve her iki yerleştirme de ek kaynakla ne yapacaklarını bilmiyor gibi görünüyordu ve bu yüzden onları kendi deyimiyle 'kupa işine' koymuştu.

"İlgi çekici bir şey var mı?" diye sordu, vakalar komşu ekiplere dağıtılmış olacağından tüm masalarının nispeten boş olduğunun farkındaydı.

İkisi de başını salladı ama Stacey'nin tepkisi bir nanosaniye kadar yavaştı.

Bryant boş masaya doğru başını sallayarak, "Peki ya..." diye sordu.

Ellerini kaldırarak, "Woody ilgileniyor," dedi. Ona bundan fazlasını söylememişti.

Saate bir göz attı. Saat neredeyse yediydi ama ertesi gün işe başlamadan önce ikisiyle de görüşmek istemişti.

"Şey, teşekkürler...

Cep telefonu çalmaya başlayınca sözleri kesildi.

Cevap verdi, dinledi ve sonra aramayı sonlandırdı.

Ekibinden geriye kalanlara döndü.

"Umarım ikiniz de iyi bir tatil geçirmişsinizdir çünkü artık işe geri döndük.

BEŞ

"Bak, sadece hazır değildim, tamam mı? Bryant arabayı istasyondan çıkarırken Kim "Bak, hazır değildim, tamam mı?" dedi.

Halesowen çevre yolu trafiğin yoğun olduğu saatlerden

sonra sakinleşmişti. "Tek kelime etmedim, şef.

Bacağını daha rahat bir pozisyona getirerek, 'Bunu yapmak zorunda değildin,' dedi. "Suçlamanı buradan hissedebiliyorum.

"Şef, yansıtıyorsun. Alana ihtiyacın vardı ve ben de sana verdim. Bu kadar basit. Sağına baktı ve onun yüz ifadesinde hiçbir numara bulamadı.

İki kez arayıp kendisini davet etmiş ve iki kez de reddetmişti.

O konuşmak isterdi ama o istemezdi. Konuşamazdı.

A458'den ayrılıp Leasowes Park'ın girişine doğru dönerlerken, 'Günün sonunda senin kaybın,' diyerek onu rahatlattı.

Evet, muhtemelen bu konuda haklıydı.

"Nerede olduğumuza dair bir fikriniz var mı..." Sözleri, otoparkın kenarındaki müdürün üssüne park etmiş ve girişi kapatan üç ekip arabasını görünce kesildi.

Leasowes, Halesowen'ın doğusunda 141 dönümlük bir alandı. Şair William Shenstone tarafından 1700'lerin ortalarında tasarlanan parkta yüzeyli patikalar, ormanlık alan, otlaklar, akarsular, şelaleler ve büyük göletler bulunuyordu. 1. derece listede yer alan halka açık park, dünyanın ilk doğal peyzaj bahçelerinden biri olarak kabul edilmektedir.

İngiltere. Banklarda toplanıp sigara ve elma şarabı içen çocuklar ya da sınırın kenarındaki birkaç bilinen yerde satış yapan uyuşturucu tacirleri tarafından normalde saygı duyulan bir gerçek değil.

Üniformalar dışında, Kim ilk gelenlerin onlar olduğunu fark etti. İstasyondan parka varmaları beş dakikadan az sürmüştü.

Bryant ona arabasının bagajından bir çift mavi ayakkabı kılıfı uzatarak, "Al, şef," dedi. Her zamanki gibi hazırlıklı olduğunu görmek güzeldi.

İki ağaca olay yeri şeridi çekilirken batıdaki ağaçlık a l a n ı n kenarındaki sarı ceket koleksiyonuna yaklaştılar.

Memur onların geçmesini bekledi.

"Tam şurada, Marm," dedi iri yarı bir polis memuru b a ş ı y l a ormanı işaret ederek. "Dokunulmamış.

"Nabzını kontrol etmek için bile mi?" diye

sordu. Adam başını salladı. "Gerek yok,

Marm.

Ağaçların arasındaki patikayı takip etti. Yirmi metre ileride, tek bir bankın yanında aradığı şeyi gördü.

Elinin üzerine bir yağmur damlası düşerken cesede yaklaştı. Sıcak ve ağırdı.

Bryant'ın yanında kaskatı kesildiğini hissetti ve bakışlarını takip etti. Bryant'ın ne düşündüğünü hemen anlamıştı. Önlerindeki cesedin duruşu, Kevin Dawson'ı çan kulesinin dibinde buldukları pozisyonla benzerlik gösteriyordu. Meslektaşlarını her suç mahallinde görüp görmeyeceklerini merak etti.

"Git ve ne bildiklerini öğren," diye talimat verdi Bryant'a Kim, başıyla etrafta dolaşan polisleri işaret ederek.

Uzaklaşmadan önce son bir kez baktı.

Bir nefes aldı, Dawson'ı zihninden uzaklaştırdı ve cesede bir adım daha yaklaştı.

Figür başını çevirmiş, yüzü öne dönük yatıyordu. Sol yanağı, daha önceki bir duştan kalan çamur havuzunun içinde duruyordu. Bir parça kurumuş kan vardı.

Başının arkasındaki siyah saçları birbirine karışmıştı.

Başına inen başka lekeler ona yeni bir fırtınanın yaklaştığını haber veriyordu.

Kim polis memurunun olay yeriyle ilgili değerlendirmesini anladı. Cesedin etrafındaki otlar koyu kırmızıya boyanmıştı ve görebildiği gözleri sırılsıklam olmuş bir halde yerdeki çizgiye bakıyordu.

Boynuna bir yağmur lekesi daha indi.

Kahretsin, teknisyenler henüz bir çadırla gelmemişlerdi ve Bryant ne kadar hazırlıklı olsa da arabasının bagajında bunlardan biri olmadığından şüpheleniyordu.

Yağmurun bir adli müfettişin düşmanı olduğunu zaten biliyordu. Bir de dikkatsiz memurlar.

Hızlı düşünmek zorundaydı. Kaynaklarını kullan, diye düşündü etrafına bakarak.

Hemen yakınında altı üniformalı polis memuru vardı. Yapması gereken bir seçim vardı. Cesedin etrafındaki alanı mı yoksa cesedin kendisini mi koruyacaktı? Hangisi onlara en iyi kanıt şansını sunma potansiyeline sahipti?

Yağmur damlaları düşerken, "Buraya gelin ve ceketlerinizi çıkarın, çocuklar," diye seslendi. "Cesedi korumalıyız.

Yüksek görünürlüklü ceketler etrafında hışırdarken yerdeki figürün yanına diz çöktü.

Bacağından kasıklarına doğru bir acı yayılırken yüzünü buruşturdu.

Trençkotuna rağmen adamın kilolu olduğunu görebiliyordu. Ceketi de ayakkabıları gibi kaliteliydi. Kolları yanlarında düz duruyordu, vücudunun öne doğru yuvarlanmasını engellemek için hiçbir girişimde bulunmadan düştükleri yere inmişlerdi. Yere çarpmadan önce ölmüştü.

Kim gözlerini kıstı ve paltolar başının üzerinde belirmeye başladığında el fenerini çıkardı, ışığını engelliyor ama vücudunu kuru tutuyordu.

Arkasında bir yerde bir araba sesi duydu ve bunun ya patolog Keats ya da normalde adli tıp ekibinin başında olan Mitch olmasını umdu.

Muhtemelen onlar gelip yapamayacağını söylemeden önce ön cebine uzanıp nazikçe bir cüzdan arayacak zamanı vardı.

Cebindeki kumaş ona ıslak zeminin siyah kanvas pantolonundan dizlerine sızdığını hatırlattı.

Kısa bir süre Doktor Shah'ın onu şimdi görseydi ne düşüneceğini merak etti. *Araba kullanmak yok, hafif görevler ve masa hapsi*, demişti.

Hmm... çok değil, ama üçte bir de fena değildi.

Kaliteli deri cüzdanı açtı ve en bariz nedeni anında eledi. Bu adam parası için öldürülmemişti. En az seksen sterlin cüzdanın fatura bölümünde hiç bozulmadan duruyordu.

El fenerinden çıkan ışık huzmesi önce iki genç çocuğun küçük bir fotoğrafına düştü: siyah saçlı, gülen ve kardeş oldukları her hallerinden belli olan çocuklar.

Ehliyetin üzerindeki fotoğrafa kaşlarını çatarak baktı ve yaklaştırdı. Feneri ismin üzerine tuttu.

"Bryant," diye seslendi tekrar kontrol ederken.

"Evet, şef," dedi, derme çatma çadırın içine sürünerek.

Gözleri onu hiç de yanıltmamıştı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı. "Bu adamı tanıyoruz.

ALTI

Stacey kendini boş masaya bakmaya zorladı ve duygular sanki dün yaşanmış gibi geri geldi.

Ofisten uzakta, meslektaşını ve arkadaşını hayal edemeyeceği bir yerde olmak en azından gün boyunca dikkatini dağıtmıştı. Psikologların buna kaçınma dediğinden oldukça emindi. Yine de kâbusların yankıları bir göldeki dalgalanmalar gibi onunla kalmıştı.

Rüyalar hep aynıydı. Ona ulaştı, elini tuttu, gülümseyip elini bırakmadan önce neredeyse onu güvenli bir yere çekiyordu.

Hangisinin daha zalimce olduğunu bilmiyordu, onun ölümünü işkenceli bir köstebek günü gibi tekrar tekrar yaşamak mı, yoksa rüyalarında onu neredeyse kurtarırken uyanıp gerçekle yüzleşmek mi? Tekrar.

Aradan geçen haftalara rağmen Stacey onun bir daha asla karşısına oturmayacağını anladığında gözlerinin dolmasına engel olamadı. Ondan bir şey istediğinde ona asla o çocuksu, yaramaz gülümsemesini vermeyecekti. Bryant'ın aşırı ihtiyatlı ve babacan tavsiyelerine asla gözlerini devirmeyecek, patronu kasıtlı olarak kızdırırken ona göz kırpmayacak ya da dikkatini çeken bir şey olduğunda onu tamamen görmezden gelmeyecekti.

Parmaklarını masaya vurarak görüşünün netleşmesini bekledi.

Patron ve Bryant bir ceset bulunduğu haberinin ardından hızla yola koyulmuşlardı. Normalde burada oturmuş talimat bekleyen iki kişi vardı. Şimdi sadece o vardı. Geride bırakılmış gibi garip bir hisse kapılmıştı.

Bu düşünceyi bir kenara itti ve patronu özel bir şey üzerinde çalışıp çalışmadığını sorduğunda kendi tereddütünü hatırladı.

Yalan söylemişti.

El çantasına uzandı ve Jessie Ryan adında on beş yaşında bir kızın basılı fotoğrafını çıkardı.

YEDİ

Mitch ve meslektaşları çadırı kurduktan sonra Kim paltoların çıkarılması talimatını verdi.

Mitch onun yanına gelerek, "Hızlı düşündün," dedi. "Bunun için teşekkürler.

Kim, bacağından yayılan acının yüzüne yansımasını engellemeye çalışarak onun sözlerini onayladı.

Her zaman Mitch'in olay yeri yöneticisi olmasını ummuştu. Soruşturma memuru olarak kendisine danışarak bir olay yerini öncelik sırasına koyma ve koordine etme konusundaki hızı ve doğruluğu hiç sorgulamadığı bir şeydi. O da gelir gelmez ISP kurallarına uymaya özen gösterdi. Tanımla, Güvene Al ve Koru.

Normalde Keats olan patoloğun rolü de eklendiğinde, altı W'yi belirlemek üçünün göreviydi: Kurban kim? Ne olmuş? Nerede oldu? Ne zaman oldu? Neden oldu ve kim yaptı?

Mitch, ekip arabalarının yanından geçmekte olan Keats'e başıyla işaret ederek, "En iyi arkadaşın burada," dedi.

Patolog ondan Bryant'a bakarak yaklaştı. 'Reunited' şarkısını söylemeye başladı.

"Seni görmek de güzel Keats," diye teklif etti.

Bir an için ona baktı. "Yüzünüzü gizlemeye çalışmanızın nedeni benim gelişim mi yoksa yeni yaralanmanız mı, Müfettiş?" diye sordu.

'Şey, ikisi de benim için biraz baş belası-'

"Keats, seni görmek ne güzel," dedi Bryant, içeri girip elini uzatarak.

"Kim varmış burada? Keats öne doğru bir adım atarak sordu
Çadıra. "Bu size bir soruydu, Müfettiş, çünkü yokluğumda bir göz atma isteğine karşı koyamayacağınızdan oldukça eminim.

Evet, onu iyi tanıyordu.

"Doktor Gordon Cordell, yıldızların jinekoloğu.

'Gerçekten mi?

'Yıldızlar değil ama kesinlikle zenginler' dedi.

"İsim tanıdık geliyor," diye gözlemledi, kadının uzattığı elden ehliyeti alırken.

Fotoğrafa baktı ve başını salladı. "Onu tanıyamıyorum.

'Gazetelerde, birkaç hafta önce. Heathcrest soruşturmasıyla bağlantılı olarak,' diye teklif etti.

Yüzünü bir hüzün dalgası kapladı. "Evet, içimizden biri bunu nasıl unutabilir ki?" diye sordu özellikle kimseye.

Heathcrest'e giden ve meslektaşı olarak tanıdığı bir adamın kelimenin tam anlamıyla parçalarını toplayan kişi Keats olmuştu. Keats gelmeden önce olay yerinden uzaklaşmak zorunda kalmış olsa da, Dawson'ın yerde kırık dökük yattığını görünce ne kadar derinden etkilenmiş olursa olsun, bunu sineye çekip işini yapacağını biliyordu.

"Onun yasadışı kürtajlar yaptığından şüphelenmiyor muydunuz? Keats onu günümüze geri getirerek sordu.

Aynen öyle.

Ve Kim, ekibin ona karşı herhangi bir suçlamada bulunamamış olmasından dolayı dehşete düşmüştü. Winters ailesini lekeleyen skandal yeterince derindi ve ne Saffron ne de babası ona bunu ödetmeye hazırdı. Ama şimdi bir şeyin bedelini ödüyordu.

Keats kendini yere bırakarak, "Tamam, bırak ben bakayım," dedi.

Rektal probu ilk gördüğünde Kim geri adım attı.

Bryant takip etti.

"Bunun Heathcrest soruşturmasıyla bağlantılı olduğunu düşünmüyorsunuz, değil mi?" diye sordu.

Kim telefonunu çıkarırken omuz silkti.

Stacey ikinci çalışta cevap verdi.

"Stace, kurbanımız Doktor Gordon Cordell.

"Heathcrest'ten mi?" diye sordu, ses tonu kırılgandı, sanki oranın adını söylemek bile ağzında cam kırıklarıyla konuşmak gibiydi.

"Aynen öyle," diye yanıtladı Kim. 'Biraz araştırma yap, Stace. Bak bakalım onu son gördüğümüzden beri neler yapıyormuş.

"Yapacağım, patron.

Kim aramayı sonlandırdı, zihni zaten fazla mesai yapıyordu. Heathcrest'teki gizli bir topluluk olan Maçalar onun ölümüne karışmış mıydı? Yanlış kızı mı ameliyat etmişti? Yersiz mi konuşmuştu yoksa biri hakkında bir şeyler mi biliyordu? Tanrım, listenin sonu gelmiyordu.

Keats omzunun üzerinden ona seslenerek, "Onu çevirmeye hazırız, Müfettiş," dedi.

Kurbanın cüssesi nedeniyle Mitch ve iki iş arkadaşı yardım etmek için toplanmıştı.

Yavaşça onu önce yan yatırdılar, sonra da başının arkasındaki yaranın izlerini yakalamak için bir bez sererek sırt üstü yatırdılar.

"Lanet olsun," dedi Kim, önündeki manzara karşısında gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Kelimenin tam anlamıyla," diye ekledi Bryant.

Boğazında kulaktan kulağa bir çizgi kesilmişti. Alttaki deri açık bir ağız gibi aşağı sarkıyordu. Yaradan sızan kan gevşek deriyi ıslatmış, göğsünden aşağı inmiş ve giysilerini kızıla boyamıştı.

Tecrübelerine göre suç mahallerinin korku filmlerini yansıtması çok nadirdi ama bu bir istisnaydı.

Keats onu çevirdiğinde altındaki toprak ortaya çıkmıştı. Kızıl bir nehir onlara doğru parlıyordu.

"Arkadan mı? Kim patologa sordu.

Keats başını salladı. "Bu noktada kurbanın diz çökmüş olduğunu, boynunu ortaya çıkarmak için başının geriye çekildiğini ve sonra...

Keats boynuna bir işaret yaptı.

Kim, "Ölüm nedenini kendim çıkarabileceğimden oldukça eminim," diye itiraf etti. 'Ama bir zaman-'

"İki saatten fazla değil," diye yanıtladı Keats.

Saat altı civarında bir yerde olduğunu fark

etti. Bakışlarını daralttı.

"Ne oldu, şef? Bryant onun yüz ifadesini okuyarak sordu.

"Bunu nasıl yaptılar?" diye sordu.

"Oldukça keskin bir bıçakla," diye cevap

verdi. Kadın etrafına bakınırken onu

görmezden geldi.

"Etrafta hiç araba görmüyorum, peki katilimiz onu buraya kavga etmeden nasıl getirdi? Yere işaret etti. "Çimlerde sürüklenme izi yok. İri bir adam, tahminimce yirmi taş civarında. Biraz zorlanmış olmalı.

Bryant, "Başının arkasında bir yara var," diye gözlemledi. "Bayılmış ya da yarı baygın olabilir.

Başını iki yana salladı. "Ölü bir ağırlık kadar zor hareket ederdi.

"Birden fazla katil mi?" diye sordu.

'Belki,' diye cevap verdi. Ama yine de biraz hareket etmeliydi.

'Burada biriyle buluşacağını söyledi. Katilini tanıyor muydun?'

"Ve dizlerinin üzerine çöküp sakince öldürülmeyi mi bekledi?" diye sordu.

Bryant omuz silkti. "Sence bunun bir anlamı var mı?

"Bilmiyorum Bryant," diye itiraf etti ve sonra Keats'e döndü. "Onu geri getirdiğinizde savunma yaraları olup olmadığına daha yakından bakabilir misiniz?" diye sordu. Tek kaşını kaldırdı. 'Tabii ki bunu yapmamı istemene ihtiyacım vardı, Müfettiş, zaten yirmi üç yıldır bu işi yapmıyormuşum gibi. İnsan yokluğunuzda nasıl idare ettiğimi merak ediyor.

Kısa gülümsemesiyle azarlamayı kabul ederken, son olaylara rağmen onun sinir bozucu tutarlılığından sessizce keyif aldı.

"Sanırım ara verdiğin süre beynini uyuşturmuş," diye gözlemleyerek arkasını döndü. Kadın aynı fikirde değildi.

"Ama sana göstereceğim ilginç bir şey var," dedi Cordell'in ceketindeki bir noktayı işaret ederek.

"Bu bir çizme izi mi?" diye sordu.

"Öyle ve elimizde zaten bir düzine fotoğrafı var ama daha yakından bakın. Kadın baktı ve adamın neyi kastettiğini gördü.

"Bıçak yarası mı?

Keats başıyla onayladı. 'Ve şu ana kadar yirmi yedi tane saydım. Hepsi de ölümden sonra yapılmış.

Adam zaten ölmüşken neden bu kadar çok kez?

"Müfettiş, sanırım katiliniz kurbanını tanıyordu ve ondan gerçekten hoşlanmıyordu.

Kim de aynı fikirdeydi ve Gordon Cordell hakkında bildiklerini bildiğinden, bu bilginin olayı biraz olsun daraltmasına yardımcı olmayacağını hissediyordu.

SEKİZ

Kim elinde sert bir sade kahveyle boş masanın kenarına tünedi. Acı ve kâbuslar onu gece ikiye kadar uyanık tutmuştu.

Ekibi, Dedektif Çavuş Kevin Dawson olmadan yeni bir soruşturmanın ilk gününe başlarken beklenti içinde bekliyordu. Ondan bir şey söylemesini bekleyip beklemediklerini bilmiyordu. Bu olayı bir şekilde kutlamasını, onun yokluğunu resmen kabul etmesini. Söylemeyecekti.

'Başlamadan önce, yeni adam birazdan burada olacak. Görünüşe göre bu soruşturma için tam güçte olmamız gerekiyor.

Woody'nin haberine verdiği ilk tepkinin reddetmek olduğunu ekibine söylememeyi tercih etti. Ama patronu haklıydı. Bir bedenleri vardı ve kişisel duyguları öncelikli değildi.

Bir an için ekibinin, Dawson olmayan bir dördüncünün olacağını sindirmesini bekledi.

Kim boş masaya baktı. 'Stacey,

çekil,' dedi. "Patron?

Suçlu masaya doğru başını salladı. Stacey

onun bakışlarını takip etti ve anladı.

Eşyalarını bir araya toplayarak, "Evet patron," dedi.

Hiçbiri o noktada bir yabancının oturduğu düşüncesine tahammül edemiyordu.

Stacey masaları taşımaya odaklanırken, "Bryant, tahtayı getir," dedi.

Bryant yazıcıdan dört fotoğraf aldı.

Üstüne Cordell'in adını yazdı ve resimleri bantladı. İlki boynundaki yaranın yakın çekimiydi, günün soğuk ışığında daha az korkunç değildi.

Stacey, ergonomik olarak tasarlanmış sandalyesini tekerlekli sandalyeye yerleştirirken, 'Ah,' dedi.

İkincisi cesedin dönüştürülmeden önceki halinin uzun çekimi, üçüncüsü ise ayakkabı izinin yakın çekimiydi. Şimdilik tek ipucu bu. Dördüncüsü ise kafanın arkasındaki yaraydı.

Stacey eşyalarını taşıdıktan sonra bilgisayara giriş yaptı ve sohbete yeniden katıldı.

"Tamam mı? Kim sordu.

Stacey gülümsedi. "Evet, patron.

Manzara değişikliği polis memurunun da manzarasını değiştirecekti. Artık boşluğa bakıp onu orada hayal etmek zorunda kalmayacaktı.

'Tamam, Cordell'in boğazının kulaktan kulağa kesildiğini biliyoruz ama bu fotoğrafların göstermediği şey, ölümden sonra vücudunda açılan çok sayıda bıçak yarası. Yaklaşık yirmi yedi tane.

"Cordell'in arabası olay yerinde bulunamadı, yani saldırganımız ya adamın aracını aldı ya da Cordell parka başka bir yolla geldi. Öldürüldüğü yerde boğuşma olduğuna dair bir kanıt yok, yani olaya birden fazla kişi karışmış olabilir. Cordell'i son gördüğümüzden beri biraz kilo vermiş gibi görünüyor ama hala itilip kakılacak bir adam.

"Bu kadar çok bıçak yarası mı? Stacey sordu.

Ekip olarak ilk düşündükleri şeylerden biri motivasyon kategorileriydi. Öfke, suç girişimi, ideoloji, güç ve heyecan, psikoz, seks ve maddi kazanç. Ölümden sonra bedenin istismar edildiği düşünüldüğünde ilk kategori kesindi ama diğerlerini otomatik olarak dışlamıyordu.

'Çılgınlık,' dedi Kim, onun bakışlarını takip ederek. 'Onu bir kez öldürmek yetmedi. Katilimiz bunu tekrar yapmak istedi.

"Tanrım, ne yaptı? Stacey sordu.

'Heathcrest, Spades ve yasadışı kürtajlarla ilişkisi olduğunu biliyoruz, araştırmamıza buradan başlıyoruz. Bryant ve ben saat dokuzda otopsiye katılacağız ve ardından ailesiyle konuşacağız; eğer bana onun-'

"Anladım," dedi Stacey, bir kâğıt parçasını Bryant'a

uzatarak. "İki adres mi?" diye sordu.

"Evet, Hartlebury'de çok güzel bir ev ve Dudley'de tek yataklı bir daire.

"Tuhaf," dedi Kim.

Stacey birkaç tuşa dokunarak, "Ve artık Oakwood'da çalışmayacağından eminim," dedi.

Kim onun arkasında durmak için hareket etti.

"Çünkü kliniğin web sitesindeki soy ağacında kim kimdir listesinde adı yok. Hmm... Daha da tuhaf, diye düşündü Kim, aklına ani bir fikir gelince. "Ahem," diye duydu kapı aralığından.

Üç kafa aynı yöne bakmak için döndü. Kim'in

noktaları birleştirmesi sadece üç saniye sürdü.

Şimdi hepsi Kevin Dawson'ın yerine geçecek kişiye bakıyordu.

DOKUZ

"Ama neden o? Kim öfkeyle Woody'nin masasının önünde volta atıyordu. "Neden lanet olası Penn?

"Bunu tekrar denemek ister misin, Stone? Woody ona soğukkanlılıkla bakarak sordu. 'Dawson'ın yerine geçtiğinde yaşadığın şok için sana bir tolerans tanıyacağım, hepsi bu. Şimdi, ses tonuna dikkat etmeni öneririm.

Kim ağzındaki acı tadı yuttu.

"Nerede olduğunuzu hatırlayacak kadar sakinleştiyseniz, size açıklayacağım.

Kim, onu aynı fikirde olmaya ikna edecek bir şey düşünemese de başını salladı.

Batı Mercia'dan gelen bandana giymiş dedektif çavuş, göğsünde erkek çantası ve elinde bir Tupperware kabıyla cüretkâr bir şekilde ekip odasının kapısında belirmişti.

'Merhaba, ben yeni elemanım ve ev yapımı kekler getirdim,' dedi.

Her zamanki gibi Bryant'ın görgü kuralları yarışı kazanmış, Penn'e elini uzatıp takıma hoş geldin demişti. Stacey şaşkın bir sessizlikle ona bakmış, Kim ise öfkesini patronuna saklayarak içtenlikle başını sallamıştı.

"Ocak ayında takımla çalıştıktan sonra West Midlands'e geri dönmek için talepte bulundu. Ailesinin yanına taşındı, bu yüzden tekrar-'

"Ne o, lanet olası bir yo-yo mu?" diye sordu. West Mids'ten West Mercia'ya transfer olmuştu ve şimdi tekrar geri dönmüştü.

'Sırada neresi var - Güney Staffs mı, Derbyshire mı? Ve neden ailesinin yanına döndü?" diye alay etti. O yetişkin bir adamdı.

'Onun nedenleri beni ilgilendirmez, sizi de ilgilendirmemeli. Onun için başka hiçbir yerde yer yoktu-'

'Birini kaybederek onu ağırlayabildiğimiz için çok mutluyum.
-'

"Stone," diye gürledi Woody, onun sözünü keserek. 'Kastettiğim bu değildi ve
Bunu biliyorsun.'

Volta atmayı bıraktı ve oturdu. Adam haklıydı ve bu haksızlıktı. Hayal kırıklığından doğan ucuz bir atış.

"İşe yaramayacak efendim," dedi dürüstçe.

"Neden olmasın anlamıyorum. Hepiniz onu tanıyorsunuz. Ekibe iki kez yardım etti ve kendisi çok iyi bir subaydır.

Penn'in ifade ettiği gerçeklere karşı çıkamazdı. Penn ile ilk kez, bir Nefret Suçları davasında DI Travis ile birlikte çalışmak üzere West Mercia'ya atandığında birlikte çalışmıştı. Çavuş, saldırıların arkasındaki grubun ortaya çıkarılmasında etkili olmuş ve bu da Stacey'nin hayatını kurtarmasına yardımcı olmuştu. Daha yakın bir zamanda, Stacey ve Dawson zorla göçmen işçi çalıştırma konusunda bir ipucunu takip ederken, öldürülen bir dizi fahişeye yardımcı olmak için West Mercia'dan görevlendirilmişti, veri madenciliği becerileri dava için çok önemliydi.

Ancak geçici yardım kalıcı bir yerleştirme değildi.

"Dinamikler tamamen yanlış," dedi Penn'in ekibine uyum sağladığını hayal etmeye çalışarak ve başarısız olarak. 'Çok fazla keskin nokta var,' dedi kaşlarını çatarak.

"Açıkla.

" Şey, hemen Stacey'nin üstüne gelen yeni bir ekip üyesi. O bir çavuş ve Stacey de bir polis memuru. Bu adil değil.

"Bu konuda ne hissettiğimi biliyorsun, Stone. Onu zorlamaya başlamalısın. Terfiyi düşünmesi gerekiyor. O hazır.'

"Düştüğümde tekmele beni, neden yapmıyorsun?"

diye sordu. "Bunu biliyorsun.

'Birbirlerine çok benziyorlar,' diye açıkladı konuyu değiştirerek. 'Stacey şu anda sahada daha deneyimli ama veri madenciliğinde çok başarılı. Penn de aynı.

'Sizi mümkün olan en iyi takımla donatmaya çalıştığım için beni bağışlayın' dedi. 'Ve bu takım yönetimi ile ilgili, takım uyumu ile değil, bu sizin sorununuz, onların değil. Sizin küçük, derli toplu kalıbınıza uymuyor olmaları Penn'in bu iş için doğru kişi olmadığı anlamına gelmez.

"Öyle değil," diye ısrar etti inatla.

Ağzından hüzünlü bir gülümseme çıkmadan önce bir an onu düşündü.

"Kim o l a b i l i r , Kim?" diye sordu, sadece ilk ismini kullanarak. Onu tanıdığından beri ikinci kez.

Aklına hemen Dawson ismi geldi ama cevap olarak omuz silkti. O da olmayınca, gerçekten bilmiyordu.

Aralarında bir anlık bir anlayış geçti.

Woody parmaklarını çenesinin altında birleştirdi. 'Tamam, onu bu davada kullan. Elinizde bir ceset var ve alabileceğiniz her türlü yardıma ihtiyacınız var. Eğer işe yaramazsa, onu başka bir birime gönderirim ve başka birini buluruz. Anlaştık mı?'

Kim içindeki gerginliğin hafiflemeye başladığını hissetti. Patronu tarafından köşeye sıkıştırıldığını hissetmişti ama patronu şimdi kenara çekilmiş ve ona bir çıkış yolu vermişti.

Bu kadarı yeterliydi. Şimdilik.

Başıyla onayladı. "Şimdi şu cesede gelelim efendim," dedi ve ekip odasındaki düşüncesine geri döndü.

ON

Bryant istasyonun otoparkından çıkarken, "İçerisi çok soğuk, şef," diye yorum yaptı.

"Onunla konuştum, değil mi?" diye sordu.

"Ona havladım demek daha doğru olur.

Kim, "Ondan ayak izine bakmaya başlamasını istedim," dedi.

"Tam olarak bir soru olarak sorulmadı, şef, ama teknik olarak haklısınız, sanırım.

Teknik olarak doğru olan şimdilik idare ederdi. En azından onun gelişi düşüncesine tahammül edene kadar. Onunla konuşma şeklinden gurur duymuyordu ama her nasılsa bir yabancı daha iyi olurdu. Belki de onu mevcut insan gücü sorununa geçici bir çözüm olarak düşünmek zihninin onun varlığını sindirmesine yardımcı olabilirdi.

'Sadece fazla bağlanma. Söyleyeceklerim bu kadar," dedi, birkaç yağmur damlası ekrana düşerken.

Bryant ağzını açtı ve tekrar kapattı.

Yağmur damlalarının daha da ağırlaşmasını ve yayaların erkenden çıplak kalan kollarını örtmek için hırkalarını çıkarmaya başlamasını izledi.

Birçok insanın tercih ettiği mevsimin bahar olduğunu biliyordu. Daha sıcak günler, daha fazla ışık, yeniden doğuş, yeni başlangıçlar. Şahsen o bundan nefret ederdi. Ona göre bu, en sevdiği zaman olan kışın sonunu işaret ediyordu. Her şey

Kışın berrak. Nerede olduğunuza şüphe bırakmayan soğuk, berrak günler. Bahar arafta gibiydi. Ne bir şey ne de başka bir şey.

"Woody'ye başka ne söyledin?

"Ondan Spades'in Cordell cinayetine karışıp karışmadığını öğrenmeye çalışmasını istedim.

Bryant yüksek sesle güldü.

Heathcrest'teki ölümlerle ilgili son soruşturmaları sırasında, polis teşkilatında üst düzey birinin gizli grupla bağlantısı olduğu giderek daha açık hale gelmişti.

'Ne yani, Woody Lloyd House'u arayıp Spade'in kim olduğunu soracak ve sonra da onları cinayetle mi suçlayacak?

"Tam olarak değil," diye yanıtladı kaval kemiğini ovuşturarak.

"Peki bunu nasıl öğrenecek? Bryant sordu.

"Hayır," diye açıkladı sabırla. 'Tek yapacağı Başmüfettiş Briggs'i aramak ve bunun takip ettiğimiz bir soruşturma hattı olduğunu söylemek olacak.

"Ve?

"Bakalım Maçalar tepki verecek mi?

Kafasını çevirdi. "Onları yemlemeye mi çalışıyorsun?

"Birazcık," diye itiraf etti. 'Bak, ikimiz de biliyoruz ki eğer işin içindeyseler onları bağlamaya çalıştığımız gerçeğine tepki göstereceklerdir; değilse bizi rahat bırakacaklardır.

"Peki tepki vermek derken tam olarak neyi

kastediyorsun? Omuz silkti. Gerçekten hiçbir fikri

yoktu.

"Şef, az önce sırtımıza kocaman bir hedef mi koydun?"

"Muhtemelen," diye itiraf etti.

"Tanrım," dedi başını sallayarak.

Gülümsedi ve sol bacağını ayak boşluğuna doğru

uzattı. "Gördün mü, bensiz çok sıkıcı değil miydi?

ON BİR

Stacey, Penn'in onu kaç kez sinirlendirdiğinin sayısını unutmuştu ve patron gideli sadece on dakika olmuştu.

Oturmak ilk hatasıydı, ardından çantasını gelişigüzel masanın altına fırlattı; Tupperware kutusundan gördüğü en tuhaf şekilli kurabiyelerden birini ona ikram etmek ve taze bir fincan kahve yapmak bardağı taşıran son damla oldu.

Şimdi de masanın karşısından, o aptal büyük boy kulaklıkları takan adama bakmak zorundaydı. Üstelik hiçbir şey çalmıyorlardı bile, diye hayret etti ve ona patronun bundan hoşlanmayacağını söylediği zamanı hatırladı.

Ayak izini araştırma görevi ona verilmişti ve o da CCTV görevindeydi.

Kulaklıkları taktı, vurmaya başladı ve o zamandan beri ona doğru bakmadı. Kimsenin onu orada istemediği gerçeğinden etkilenmemiş gibi görünüyordu. Ya öyle ya da umurunda değildi.

"Neden rica ediyorsun?" diye sordu, kelimelerin ağzından çıktığını fark etmeden önce.

Duraklamadan ya da ona bakmadan omuz silkti. "Kendimce nedenlerim var," dedi.

Alaycı bir tavırla, 'Şifreli,' diye teklif etti.

Yazmayı bıraktı ve onun bakışlarıyla karşılaştı. "Farkında bile olmadan birkaç dakikada bir neden çantana baktığını sorabilirdim. Ama sormayacağım.

Kaşlarını çattı. Fotoğrafın aklında olduğu konusunda haklıydı ama fotoğrafa bakmaya devam etmemişti. Bakmış mıydı? Ama şimdi o bundan söz edince Jessie'nin fotoğrafını orada, ona suçlayıcı bir tavırla bakarken gözünde canlandırabildi.

Önceki gün Sedgley'de genç kızın nerede olduğuna dair endişeli ebeveynlerden ihbarı alan oydu. Kızın bilinen son yerlerinin etrafındaki güvenlik kameralarını araştırmaya başlayan oydu. Jessica Ryan'ın daha önce iki kez kaçtığı ve bir ya da iki gün içinde sağ salim geri döndüğü söylendiğinde, aciliyet ya da ilgi eksikliğini sorgulayan oydu. Kendi ekibine geri gönderilmesi durumunda davanın kime verileceğini soran da oydu. Çavuşun omuz silkmesi, dosyanın teslim edilip edilmeyeceğini merak etmesine neden olmuştu. Jessica Ryan'ın iyi ve hazır olduğunda ortaya çıkacağı varsayımı yapılmıştı.

Son dakikada fotoğrafın bir kopyasını alıp çantasına tıkıştırmıştı.

"Bir şey yok," diye kısaca cevap verdi.

Omuz silkti. 'NFRC'ye girmeden önce tüm büyük ayakkabı üreticileriyle temas kurdum, bu yüzden yapmak istediğiniz bir şey varsa, patronun CCTV'sine bakmaya başlayabilirim-'

"İşimi yapabilirim, teşekkür ederim," diye tersledi, Ulusal Ayakkabı Referans Koleksiyonu'na olan ilgisinin onu sonsuza dek meşgul edeceğini umuyordu. Bir taban kalıbı eşleşmesi bulmak için aranabilir kütüphanede mutlu bir şekilde oynayabilir ve onu rahatsız etmeyi bırakabilirdi.

Küçük bir ses, kızın hayatının kurtarılmasında oynadığı rolü hatırlatan bir şeyler fısıldadı. Ekibin onu bir grup aşağılık ırkçı piçin pençesinde bulmasına yol açan tamamlanmamış notu kıran kişi oydu. Ve ona minnettar olmuştu. Ama bu, onun arkadaşının yerine geçmeye çalışmasından önceydi.

Adam kendi ekranına döndü ve o da kendi ekranına odaklandı.

Evet, onun oyununu biliyordu. Yardım etmeyi teklif et ve sonra tüm işi yaptığın için övgü al ve patronun yanına gir.

Cesedinin üzerinden.

ON İKİ

"Günaydın, Müfettiş, bugün nasılsınız? Keats neşeyle sordu. "Birdenbire şüphelendim," diye itiraf etti. Keats neredeyse memnun görünüyordu Onu gör.

"Arkadaşımla konuşuyordum," dedi Gordon Cordell'in cüssesini zar zor örten çarşafı göstererek. 'Ve söyleyecek epey bir şeyi var gibi görünüyor.

Kim onun tezahüratını hemen anladı. Bu, görüşme tekniğinin bir itirafla sonuçlanması ya da karnına ateş düşüren bir ipucu bulması gibiydi. Keats belli ki değerli bir şey bulmuştu.

Buraya girdiğinde, Keats tarafından gerçekleştirilen ilk ölüm sonrası muayenesini hatırlamadan edemiyordu.

İlk ölüm sonrası deneyimi olarak, ölümünden sonra on gün boyunca altıncı kattaki dairesinde keşfedilmemiş yaşlı bir erkeği seçtiği için, patronu tarafından bir tür inisiyasyon ya da sınavla karşı karşıya olduğunu anlamıştı.

Önündeki adamın her iki omuzdan göğüs kafesinin alt ucuna ve pubise kadar Y şeklinde bir kesi yapmasını izlerken hiçbir şey belli etmemeye kararlıydı.

Keats testereyi kaburgaları kesmek ve göğüs zırhını çıkarmak için kullanırken sertçe bakmıştı.

Kalbi, akciğerleri ve göğüsteki kan damarlarını iyice görebilmek için bilinçli olarak yaklaşmış ve Keats ana organları çıkarıp tartarken ve doku örnekleri alırken bakışlarını odaklamıştı.

Mide içeriğini incelerken duyduğu pis koku safrayı boğazının arkasına getirmişti ve göz sıvısını toplaması da biraz zor olmuştu ama birkaç derin yutkunmayla mide bulantısı geri gelmişti.

Keats bir kulağın arkasından, başın üstünden diğer kulağa kadar kesip kafatasını ortaya çıkarmak için kafa derisini soyduğunda, kendini bedeni bir insan olarak değil, daha çok bir ipucu koleksiyonu olarak düşünmeye zorlamıştı.

Ve tüm bu sürecin sonunda Kim hem çavuşuna hem de Keats'e dönerek eğitim için teşekkür etti ama bir dahaki sefere daha zorlu bir prosedüre tanık olmak istediğini söyledi.

Patronu memnun görünüyordu ve Keats bir gülümsemeyi bastırmıştı.

İkisine de imgelemlerin haftalarca kâbus görmesine neden olduğunu söylememişti.

'Benimle alay etme Keats,' dedi. "Bırak onu.

"Peki bunun neresi eğlenceli?" dedi neredeyse çapkınca.

"Tamam, şimdi beni korkutuyorsun," diye itiraf etti.

Yüksek sesle güldü. "O halde buradaki işim bitti," dedi ve panosunu eline aldı. 'Kurbanımızın kalbinin, yaşam tarzında köklü bir değişiklik yapmadan belki beş iyi yılı kaldığını doğrulayabilirim. Çok fazla yağ ve çok az egzersiz damarlarını tıkamaya başlamıştı. Son yemeğinin sosis, yumurta ve patates kızartması ile ekmek ve tereyağı olduğunu da kanıtlayabilirim.

"Kaç dilim? Bryant arsızca sordu. "İki,"

diye karşılık verdi Keats.

Kim başını salladı. Her ikisinin de mesleklerinde günü atlatmak için ihtiyaç duydukları kara mizahı çok az insan anlıyordu.

"Geri kalan organları oldukça iyi durumdaydı. İçki ya da sigara içmezdi.

'Bildiğim iyi oldu,' diye gözlemledi.

"Sabırsızlığını dudaklarının sağ tarafında tutabilenlerin başına iyi şeyler gelir, Müfettiş.

"Keats," diye uyardı.

"Yaklaşık beş inç uzunluğunda bir bıçakla gövdesinde toplam yirmi altı bıçak yarası saydım. Şaşırtıcı bir şekilde, zaten ölü olmasına rağmen organlarda büyük bir hasar oluşmamıştı; fazla yağ derin penetrasyonu engelliyordu.

Kim, boğazı kesilmeden onu öldüren şeyin aynı zamanda hayatını kurtarabileceğini fark etmeyi garip buldu. Kalbini tehdit eden yağ, organlarının etrafındaki koruyucu bir tabaka olabilirdi.

"Savunma yaraları mı?" diye sordu.

'Savunma yarası yok ama başının arkasına aldığı darbeyi zaten fark etmişsinizdir. Kafa derisine iki cam parçası saplanmıştı, bunları poşetleyip fotoğrafladım.

Şimdiye kadar, bir gece önce kendi gözleriyle görmediği hiçbir şey sunmamıştı.

"Oh, Müfettiş, sabrınız ödüllendirilmek üzere," dedi ve yuvarlak, plastik bir numune kabına uzandı.

"Ne oldu? Bryant omzunun üzerinden bakarak sordu. "Bir damla kana benziyor.

Keats kaşlarını çattı. "Hmm... topakla neyi kastettiğinizden tam olarak emin değilim çavuş, ama evet bu pıhtılaşmış kan ama içinde başka bir şey daha var," dedi ve tabağı mikroskobun altına kaydırdı.

Kim şöyle bir baktı ve kütlenin içinden ince çubukların çıktığını gördü.

Keats gururla, "Lifler, Müfettiş," dedi. 'Ayrıştırılıp temizlenene kadar türünden ya da bileşiminden emin değilim ama boyundaki yaranın olduğu yerde mevcuttu.

Kim bir kez daha baktı. "Rengi mavi mi?

Keats başıyla onayladı. "Şu ana kadar onlar hakkında söyleyebileceklerim bu kadar, ama" dedi kapıya doğru bakarak, "işte şimdi gösterinin yıldızı geliyor.

Adli tıp müfettişi elinde bir kanıt torbasıyla odaya girerken Kim, "Hey, Mitch," dedi.

"Bir kıl bulduk," dedi kanıt torbasını ışığa tutarak. 'Burada

gerilim yaratacak bir şey yok, Mitch,' diye homurdandı Keats.

Mitch'in sakallı yüzü buruşarak gülümsedi. "Kusura bakmayın, dramatize etmeyi sevmem ama bu değerli bir bulgu ve nedenini açıklayacağım. Saç gövdesi üç keratin katmanından oluşur: korteks, orta katman, gövdenin en büyük kısmıdır ve saç pigmentini içerir; mikroskobik incelemede bir eşleşme aramak için içindeki hava ceplerinin ve yapıların modelini kullanırız.

"Kütikül, saç telinin yüzeyini kaplayan ve balık pulları ya da çatı kiremitlerine benzeyen dış hücre tabakasıdır. Pul desenleri saçın insan saçı olup olmadığını belirlemek ve bir saçı diğeriyle eşleştirmek için kullanılır. Bir de medulla vardır, her zaman tüm saç tiplerinde bulunmaz, ancak bulunduğu zaman hücreleri içeren saçın merkezi çekirdeğidir.

"Peki, bize ne verebilirsin Mitch?" diye sordu, dersten pek de hoşlanmamıştı.

"Bildiğiniz gibi, saç DNA sağlayabilir. Tek bir saç telinde çekirdek bulamazsınız çünkü bu sadece kökte bulunur ve PCR amplifikasyonu ile bile-'

"Mitch, bize ne verebilirsin?" diye tekrar sordu. Bir DNA dizisini klonlama sürecinin kendisine açıklanmasına ihtiyacı yoktu. Eğer yardımcı olamayacaksa daha fazla ayrıntıya ihtiyacı yoktu.

"Size bir DNA profili veremem," diye itiraf etti.

Kahretsin, onun da böyle söyleyeceğini düşünmüştü.

'Ama bir şüpheli bulursanız ve saçından bir tel alabilirseniz, eşleşme olup olmadığını size söyleyebilirim.

En azından bu iyi bir haberdi. "Ama..."

diye ekledi omuzlarını silkerek.

"Biliyorum, iyi bir savunma avukatı saçın herhangi bir şekilde ona bulaştığını iddia edebilir.

Mitch başını salladı. 'Her zaman DNA saçarız, yanak hücrelerinden DNA içeren tükürük çıkarırız. DNA bırakmadan bir suç işlemek neredeyse imkansız. Asıl sorun onu bulmak.

'Akıllı suçlular suçu gizlemeye çalışmazlar. İz bırakma riskini arttırdığı için cesedin yerini değiştirmez ya da kafasını kesmezler. Suçla herhangi bir bağlantı kurmaktan kaçınırlar.

'Dükkâna kısa bir yolculuk ve yürüyen bir iz kanıt fabrikası haline geliyorsunuz. İkinizi ele alalım,' dedi, ondan Bryant'a bakarak, 'her gün saatlerce birlikte çalışıyorsunuz. Çok fazla değiş tokuş yapıyor olmalısınız-'

'Ugh,' dedi.

"İnanın bana, şef," diye teklif etti Bryant, "bu düşünce sizin için olduğu kadar benim için de tatsız.

Keats kıkırdadı.

"Tamam, yeter," dedi Kim, kendini tezgâhtan uzaklaştırarak. "Şerefe çocuklar," diye seslendi ve hızla kapıdan çıktı.

"Oh ne güzel," dedi Bryant, onu yakalayarak. 'Bacaklarınızın beyninize ayak uydurmaya çalışmasına bayılıyorum. Orada tam olarak ne öğrendik?'

"Deneyimli bir katilin kurbanının yerini değiştirmediğini öğrendik.

'Bunu zaten bildiğimize eminim,' diye gözlemledi.

'Kurbanımıza cam içeren bir şeyle vurulduğunu biliyoruz ancak parktaki olay yerinde cam yoktu, yani ilk saldırı başka bir yerde gerçekleşti. İki yer, kanıt bırakmak için iki fırsat.

"Yani?

"Ayrıca, deneyimli katiller DNA'yı ayırmanın neredeyse imkansız olduğu bir yerde, alışveriş merkezinde, tren istasyonunda, çok sayıda kanıtın tek bir şüpheliyi ayırmayı imkansız kıldığı bir yerde ceset bırakırlar. Ve bu adam

bir parkın ortasında öldürüldü. Elimizde bir saç teli, lifler ve bir bot izi var," dedi, Noel erken geliyormuş gibi hissederek.

"Peki, ne diyorsun?" diye sordu.

'Çaylak hataları, Bryant. Bunun adamımızın ilk cinayeti olduğunu söylüyorum.'

ON ÜÇ

Hartlebury'deki Cordell evi Kim'in beklediği gibi değildi.

İki katlı çiftlik evi, kalın gri taştan yapılmış L şeklinde bir binaydı. Ahşap yapının üzerine çiçek açmayı bekleyen bitkilerin sarktığı bir sundurma yerleştirilmişti. Üçgen uçlu duvara kırmızı sarmaşıklar yapışmıştı.

Daha gösterişli, daha gösterişli bir şey, onun zenginliğini ve konumunu yansıtan bir statü sembolü beklemişti. Mermerler, sütunlar, belki de revaklı bir giriş bekliyordu ama Worcestershire kırsalına bakan bu yer hem huzurlu hem de çekiciydi ve Cordell'in zihnindeki görüntüsüyle çelişiyordu.

Bryant'ın kırışmış alnı onun düşüncelerini

yansıtıyordu. "Uymuyor, değil mi?" diye sordu.

Çiftlik evinin kapısını çalarken başını salladı. Çakıllı araba yoluna sadece bir araç park edilmişti.

Kapı Kim'in yakışıklı diyebileceği bir kadın tarafından açıldı. Siyah saçları kısa ve düzenliydi ve bol miktarda gri gösteriyordu. Boyu Kim'in beş dokuz santimini birkaç santim aşıyordu.

İkisi ne kadar heybetli bir çift olmalı, diye düşündü. Kim kimliğini

kaldırdı ve kendini tanıttı.

Kadın kenara çekilip içeri girdiklerinde Kim, "Aile irtibat görevlisinin gönderildiğini sanıyordum," dedi. Yolda duran tek arabadan şüphelenmişti.

Araba Bayan Cordell'e aitti.

'Onu ben gönderdim, Müfettiş,' dedi. 'Kendi çayımı kendim yapabilirim ve evimde yabancıları istemiyorum. Oğullarımın ikisi de yoldalar," dedi, ihtiyacı olan tek şeyin bu olduğunu söyleyen bir tavırla.

Kim onu küçük olmasına rağmen dağınıklıktan uzak bir salona kadar takip etti. İki yanında gömme kitap rafları bulunan tuğla şömine gösterinin yıldızıydı. Perdesiz bir pencere farklı renklerdeki tarlalara bakıyordu. Pelüş kumaş kanepeler dağınık minderlerle süslenmişti. Duvarları kitap raflarıyla dolu, önünde bir okuma koltuğu, masa ve lamba bulunan bir köşe bu alana açılıyordu.

"Ne kadar güzel bir ev, Bayan Cordell," dedi Kim, oturarak.

Bayan Cordell otururken ellerini eteğini düzeltir gibi bacaklarının altına götürdü.

Kadın başını sallayarak onun sözlerini onayladı.

Bryant, Kim'in yanına oturarak, "Kaybınız için ne kadar üzgün olduğumuzu söyleyerek başlayabilir miyiz?" dedi.

Yine başını salladı ama tek kelime etmedi.

Elleri kucağında ve ayak bilekleri çapraz olacak şekilde dik oturdu.

"Bayan Cordell, eğer sorun olmazsa adli tıp ekibi yolda.

Başını salladı. 'Elbette, ama ne bulacaklarından emin değilim. Kocam haftalardır burada değil.

"Ah," dedi Kim, nedenini bilmeden.

Kadının yüzü sanki bir şeyin farkına varmış gibi değişti.

Sen o dedektifsin. Heathcrest'teki. Kocamın-'

"Evet, o bendim," dedi Kim, hâlâ onu suçlayamadıkları için kızgındı. Artık bunun bir önemi yoktu.

"Evet, o gün onu dışarı attığım gündü.

"Bayan Cordell, öyle demek istemedim-

'Çünkü haklı olduğunu biliyordum. Bunu onun yaptığını biliyordum,' dedi ayakta. 'Ve şimdi kendimi bir sigaraya ihtiyaç duyarken buluyorum ve içeride sigara içmediğim için devam etmek için beni takip etmeniz gerekecek.

Kim ayağa kalktı ve bu kadının kocasının gerçekten öldüğünün farkında olup olmadığını merak ederek onu takip etti. Duygusal Richter ölçeğinde her iki şekilde de bir kayıt yoktu.

Açık renk ahşap ve kaldırım taşlarından oluşan bir mutfaktan geçtiler.

Bayan Cordell bir paket sigaraya uzandı. Kadının sigara içtiğini tahmin edemezdi.

Lilith Cordell sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi, "Yirmi altı yıllık perhiz, memur bey, ama sanırım durum bunu gerektiriyor," dedi.

Fransız kapılarından geçip, manzaradan yararlanmak için yerleştirilmiş oturma alanlarıyla hem rahat hem de özel olan iyi düzenlenmiş bir bahçeye girdiklerinde Kim, herhangi bir şekilde hissettiğini ilk kez itiraf ediyor, diye düşündü.

Kadın sigarayı yaktı, çekti ve dumanını dışarı üfledi.

Bryant özlemle sigaraya baktı. Kendi dört yıllık perhizi son zamanlarda sınırına kadar test edilmişti ama o pes etmemişti.

"Yani onun yasadışı kürtajlar yaptığına mı inanıyordunuz? Kim konuşmaya devam ederek sordu.

'Evet. Ona açıkça sormadan önce biliyordum. Doğruyu söylemediğini her zaman biliyordum. Yalan söylediğinde aşırı protestocuydu. Onu dışarı attım. Midem bulandı. Özellikle de...' İleriye doğru bakarken sözleri kesildi.

"Özellikle mi? Kim araştırdı.

"Çünkü iki düşük yaptım, memur bey. İkisi de kızdı. Yasal sınırı aşanları bir kenara bırakın, genel olarak kürtaj konusunda güçlü fikirlerim var.

Kim, bu düşüncenin onu, kendi iki kızının da doğum yapamadığını düşünmeye zorlamış olabileceğini anladı.

"Ve bu evliliğinizi bitirdi mi? Bryant sordu.

Başını iki yana salladı. 'Hayır, bu evliliğimizin tabutuna çakılan son çiviydi. Sadece geçmişi görmeye hazır olduğum bir şey değildi. Sanırım ilk başta her şeyin unutulacağını, her zaman yaptığım gibi onu geri alacağımı düşündü ama sadece iki gün önce ciddi olduğumu anlamış gibiydi. Beklediğim gibi tepki verdi ve evi almakla tehdit etti.

Kim'in kurbanları hakkındaki düşünceleri hiçbir zaman yüksek olmamıştı ama şimdi şımarık, huysuz bir çocuk izlenimi ediniyordu.

"Peki olabilir miydi?

'Belki,' dedi, 'eğer çocukları dinlemeyecekse. En küçüğüm Luke onunla konuşacaktı. Etrafına bakındı. "Her şeyimi kaybedebilirdim.

Ve şimdi buna gerek kalmadığını fark etti Kim.

'Bayan Cordell, kocanızın ölümünün acımasızca olduğunu anlıyorsunuz değil mi? Birisi ondan boğazını kesecek kadar nefret ediyordu. Bunu kimin yapmış olabileceği hakkında bir fikriniz var mı?

'Muhtemelen tanıştığı çoğu insanı merak etmemeliyim. Kahretsin, ben bile son birkaç yıldır-'

'Anne... Anne...' Kim evin içinden gelen sesi duydu.

Lilith Cordell sigarayı bir kenara bıraktı ve doğruca oğullarından birinin kollarına atılarak içeri koştu.

"Oh Luke, bu korkunç, baban...

"Bunu düşünme anne," diyerek onu yatıştırdı ve sıkıca sarıldı. 'Ben artık buradayım. Bunu birlikte atlatacağız.

Kim dışarıda durmuş, adamın cinayet haberinden sonra gerçekleşen bu ilk buluşmaya tanık olmaktan rahatsızlık duyuyordu.

Bu Kim'in gördüğü ilk duygu ifadesiydi ama yine de anne ve oğul sonunda ayrıldıklarında ikisinin de gözleri kurumuştu.

Luke onların varlığını ilk kez fark ediyor gibiydi. Ya hafızası ya da hatırlama yetisi annesininkinden daha keskindi.

"Babamın ölümünü mü araştırıyorsunuz?" diye sordu kuşkuyla.

Yakışıklı yüz hatları sertleşmişti. 'Evet,

Bay Cordell, benim adım-'

'Adınızı ve ona ne yapmaya çalıştığınızı biliyorum. Aslında tüm dünya biliyor.

Kim onun bakışlarına meydan okurcasına karşılık verdi. Adam şu anda morgda yatıyor olsa da, işini yaptığı için özür dilemeyecekti. Cordell yasaları çiğnemişti, o değil.

"West Mids'te sahip oldukları tek polis memuru sen misin?" diye sordu agresif bir şekilde, Bryant'ın öne çıkmasına ve annesinin onun adını fısıldamasına neden oldu.

Kim'in öfkeli düşmanlığa doğru bir adım daha yaklaşırken kimseden korunmaya ihtiyacı yoktu.

"Şu anda senin için önemli olan tek kişi benim, çünkü bunu babana kimin yaptığını bulacağım," dedi kararlı bir şekilde.

Beklediği yanıtın bu olduğundan emin değildi ama bu onu yeterince sakinleştirdi ve annesine döndü.

"Bayan Cordell, adli tıp ekibi yakında burada olur ama aklınıza yardımcı olabilecek başka bir şey gelirse...

Bayan Cordell sigarasına uzanarak, "Size neyin yardımcı olacağını söyleyeyim," dedi. 'Arama ekibinizi Dudley'deki dairesine gönderin, özellikle de yatak odasına. Adli tıpçılar orada tam bir gün geçireceklerdir.

ON DÖRT

Stacey, ön tarafında küçük bir kutu verandası olan kırmızı tuğlalı yarı müstakil bir mülkün önünde taksiden indi.

Penn'e CCTV'yi kontrol etmek için Sedgley'e gideceğini söylediğinde yalan söylemişti. Her ne kadar kendi ofisinden CCTV'ye erişip talepte bulunabilse de, Dudley Konseyi kontrol odası Sedgley istasyonunun arka tarafındaydı. Ve neredeyse Sedgley'deydi.

Hafifçe başını sallaması duyduğunu doğrulamıştı ama kızın pek de umurunda değildi. Onun varlığından kaçmak için çaresizdi. O, aşina olduğu yabancı bir varlıktı. Evindeki yersiz bir şey ya da diyet kolasına konan bir sinek gibi. Gözünün içine bakan bir can sıkıntısıydı.

Çantasını düzeltti ve kendini suçlu hissederek ama nedenini bilmeden kapıya yaklaştı. Dava en başta ona verilmişti, yani yanlış bir şey yapıyor gibi değildi. Hepsi West Midlands Polisi için çalışıyordu, diye düşündü ve çantayı geri vermek zorunda kaldığını ve patronunun vahşi bir cinayeti soruşturduğunu unutmayı tercih etti.

Kapıyı açan kadın için akla gelen kelime derli topluydu. Minyon bedenine düz paça bir kot pantolon ve V yaka bir kazak giydirilmişti. Göğüs kemiğinin üzerinde ince bir zincir duruyordu ve taktığı diğer tek takı bir saatti.

"Bayan Ryan, içeri girebilir miyim? Stacey, önceki gün Sedgley'de tanışmış olmalarına rağmen kimliğini göstererek sordu.

"Onu buldunuz mu?" diye sordu kadın, Stacey'nin ilk sorusunu yanıtlarken. Belli ki henüz eve gelmemişti.

Stacey hızla başını salladı.

Kadın onun gözleri önünde söndü.

Stacey onu takip ederek çamaşır suyu kokan geniş bir mutfağa girdi. Stacey koku ciğerlerine dolduğunda öksürmemek için kendini zor tuttu.

'Gideli yirmi dört saatten fazla oldu. Onu nasıl bulamadığınızı anlamıyorum. Dışarıda onu arayan kaç memurunuz var?'

Bu tek soru açıklayamayacağı pek çok şeyin ortaya çıkmasına neden oldu. Bunlardan ilki Jessie'nin bir hafta içinde Sedgley'de kayıp olduğu bildirilen on beş yaşındaki üçüncü çocuk olmasıydı ki bu da polise ne kadar çok kayıp ihbarı yapıldığının bir göstergesiydi. Her ihbarı değerlendirmek için geniş kaynaklar mevcut değildi, özellikle de diğerlerinin her ikisi de kırk sekiz saat içinde aileleri tarafından bulunmuşken. Jessie için de aynı sonuç bekleniyordu ve bu yüzden Jessie Ryan'ın on altıncı doğum gününe birkaç gün kalmışken ve cinayet işlendiğine dair hiçbir kanıt yokken onu düşük öncelikli bir vaka olarak ele alma kararı, endişeli anneye açıklayabileceği bir şey değildi. Jessie'nin daha önceki iki kaçma olayının önceliği artıracak hiçbir şey yapmadığını da açıklayamazdı. En iyisi artık bu davada görevli olmadığı gerçeğinden hiç söz etmemekti.

"Bayan Ryan, bana olanları tekrar anlatabilir misiniz?

'Ama dün size her şeyi anlattım. Daha ne söyleyebilirim anlamıyorum'.

Stacey not defterini çıkarırken başını salladı. 'Bunun sizin için sinir bozucu olduğunu biliyorum ama attığımız birçok adımdan biri de bilgileri tekrar gözden geçirerek

ne kadar küçük olursa olsun, hatırlayabileceğiniz herhangi bir ayrıntı varsa, söz veriyorum sadece bir dakikanızı alacaktır.

"Lütfen oturun," dedi Bayan Ryan, yuvarlak bir masayı işaret ederek. Stacey öyle yaptı ve çantasını yere bıraktı.

"Devam edin Bayan Ryan," diye ısrar etti Stacey, az önce ucuz atlattığı duygusuyla.

"Jessie yemekten sonra akşam Emma'lara gidip gidemeyeceğini sordu. Evet dedim ama Philip önce odasını temizlemesini istedi. Saat yedi gibi üzerinde paltosuyla çıkageldi. Odasını temizlememişti, bu yüzden önce biraz tartışma oldu-'

"Jessie ile babası arasında mı? Stacey sordu. Önceki gün bu konudan bahsedildiğini hatırlamıyordu.

"Philip onun babası değil," diye hatırlattı Bayan Ryan. "Gerçi öyle de olabilir. Altı yaşından beri onun hayatında.

Stacey'nin anteni bu yeni bilgiye tepki verdi.

"Tartışma ne kadar ciddiydi?" diye sordu.

"Aslında hiçbir şey değildi. Sadece kelimeler, öfkeyle söylenen şeyler. Biraz çatışıyorlar ama sonunda her zaman sakinleşiyor.

"Çok tartışırlar mı, Bayan Ryan? Stacey sordu. Bu Jessie'nin sakinleşmek için zamana ihtiyacı varsa yere inmeye karar vermesini açıklayabilirdi.

'Bazen,' diye itiraf etti. 'Aralarında genetik bir bağ olmamasına rağmen birbirlerine çok benziyorlar. İkisi de aynı ateşli öfkeye sahip.

"Peki bu tartışmalar hiç fiziksel bir hal alıyor mu? Stacey sormak zorunda hissetti. "Fiziksel derken neyi kastediyorsunuz? Bayan Ryan renklenerek sordu.

Yani cevabım evetti.

"Sen söyle," dedi Stacey.

İtişip kakışmalar. Bir kez tokat atmıştım ama o da uzun zaman önceydi.

Jessie bazen ele avuca sığmaz olabiliyor.

Stacey yüzünde beliren onaylamama ifadesini engellemeye çalıştı.

Kadın, sanki Stacey'nin sessizliği onu yargılamış gibi, "O iyi bir adam," dedi.

Onun çocuğuna el kaldıran herhangi bir erkek ya da kadın, sırtındaki giysilerden başka bir şeyle evden atılırdı.

"Bayan Ryan, lütfen dürüst olun. Jessie'nin daha önceki kayboluşlarının nedeni Pazar günkü olaya benzer olaylar mıydı?

Bayan Ryan tereddüt etti ve sonra başını salladı.

Görünüşe göre çiftin raporlarını alırken bahsetmeyi unuttukları pek çok şey vardı.

"Sonra ne oldu?" diye sordu.

"Jessie öfkeyle çıktı; Philip sakinleşmek için bira içmeye gitti. Saat dokuz gibi eve geldi ve Jessie saat onda dönecekti.

"Onu aramaya çalıştın mı? Stacey sordu.

"Her seferinde telesekreter çıktı," diye cevap

verdi.

Stacey, "Ve dün sabah saat onda karakola geldiğinizde Jessie yaklaşık on iki saattir kayıptı," diye açıkladı.

Önceki gün Bayan Ryan'dan raporu aldıktan sonra, Halesowen'daki kendi ekibine geri çağrılmadan önce Jessie'nin sosyal medya hesaplarındaki hareketliliği kontrol etme şansı olmuştu.

"Evet, bekledik çünkü sadece ruh halinde olduğunu, üvey babasıyla tartışmasından sonra sakinleştiğini düşündük. Ve bütün bu süre boyunca arkadaşlarını aradık," diye açıkladı Bayan Ryan.

"Peki arkadaşı Emma onunla konuştuğunuzda ne dedi?

'Jessie'nin her zamanki gibi dokuz kırk beşte çıktığını. Sadece birkaç sokak ötede,' diye ekledi savunmacı bir tavırla.

Stacey kadının ebeveynlik becerilerini yargılamak için burada değildi. Şu anda tek endişesi Jessie Ryan'ın güvenliğiydi.

"Bence o kız söylediğinden daha fazlasını biliyor," diye önerdi

Bayan Ryan. "Emma Weston'ı mı kastediyorsunuz?

'Evet, birbirlerini ortaokuldan beri tanıyorlar ama birkaç yıldır en iyi arkadaşlar. Bana sorarsanız kötü bir etki ama Jessie'ye söylenmeyecek.

"Kötü etki" mi? Stacey sordu.

Bayan Ryan başını salladı. 'Dürüst olmak gerekirse, Jessie birlikte daha fazla zaman geçirmeye başladıktan sonra değişti. Özellikle Philip'e cevap vermeye ve arsız davranmaya başladı,' diye açıkladı.

"Resimde erkek arkadaşın var mı? Stacey sordu.

Bayan Ryan başını salladı. "Hayır, Jessie böyle bir şey için çok genç.

Belki yüz yıl önce, diye düşündü Stacey kendi kendine. Aynı soruyu Emma'ya sormak için not defterine bir not düştü. Stacey'ye göre on beşini yeni bitirmiş olmakla neredeyse on altı yaşında olmak arasında dağlar kadar fark vardı ve eğer Jessie'nin geçmişte ya da şu anda bir erkek arkadaşı yoksa çok şaşıracaktı. Gerçi görünüşe bakılırsa annesi kadar şaşırmamıştı.

"Peki ya babası? Stacey sordu.

'Philip onun-'

"Biyolojik babası," diye açıkladı Stacey, ama Bayan Ryan onun neden söz ettiğini çok iyi biliyordu. "Jessie onunla görüşüyor mu?

"Hayır. Asla," dedi sertçe. "Emin

misin? Stacey sordu.

"Onu tanımıyor, memur bey. Kızım dört yaşındayken bizi terk etti. Baba olmaya hiç niyeti yoktu. Kızım sağlıklıyken iyiydi ama ilk hastalık belirtisinde yolda patinaj yapmaya başladı. Onunla iletişim kurmak ya da herhangi bir şekilde destek olmak için hiç çaba sarf etmedi. Dediğim gibi, Philip onun babası.

Stacey konuyu fazla zorlamadı ama onun bu işe karıştığını da göz

ardı etmemesi gerekiyordu. "Gitmeden önce adresini alabilirsem,"

dedi Stacey.

'Elbette ama bundan hiç keyif almayacaksın. Muhtemelen bir kızı olduğunu bile hatırlamıyordur.

Kadın mutfak çekmecesinden bir not defteri ve kalem alırken Stacey onun ses tonundaki acıyı görmezden geldi.

Tamam, Bayan Ryan. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Jessie'den bir haber alırsanız beni arayın,' dedi ve kâğıt parçasına uzandı.

Bayan Ryan onun elini tuttu. "Umarım onu yakında bulursunuz, memur bey," dedi, gözlerinde yaşlar oluşmaya başlarken titreyerek. "Aklımı yitirmeden önce daha ne kadar endişeye dayanabilirim bilmiyorum," dedi mutfağın bir köşesine bakarak.

Stacey onun bakışlarını hap şişeleri ve ilaçlardan oluşan bir koleksiyona doğru takip etti.

"Bunlar Jessie'nin mi?" diye sordu Stacey inanamayarak, kadının önceki gün neden ilaçlardan bahsetmediğini merak ederek.

Stacey elini yavaşça kadının elinden çekti.

Bayan Ryan gözlerini sildi ve başını salladı. "İşte bu yüzden çok endişeliyim memur bey. Neredeyse on altı yaşında olduğunu biliyorum ama o hala benim bebeğim. Yemek yiyemiyorum, uyuyamıyorum. Ben sadece...'

"Bayan Ryan, kızınızın sağlığı tehlikede mi? Stacey sordu.

Bu bilgi Jessie'nin sıradan bir kaçak olduğu konusuna yepyeni bir ışık tuttu.

Göz kapaklarından daha fazla yaş süzüldü ve yanaklarına doğru yuvarlandı. 'Kesinlikle, memur bey, ilaçları olmadan, benim kızım ölebilir.'

ON BEŞ

"Peki, korkutucu Bayan Cordell burada ne bulacağımızı düşünüyor? Bryant, Dudley'deki adresin önünde durarak sordu.

Bina, yaklaşık yirmi yıl önce Wrens Nest konut alanının kenarındaki bir arsaya inşa edilmiş çirkin, düz bir yapıydı. Kim, binada konut derneği ve özel kiracıların bir arada oturduğunu anlamıştı.

Kim, "En iyi tahminim vücut sıvıları olurdu," diye cevap verdi.

"Ah, güzel," dedi ev sahibinin gelip onları içeri almasını beklerken. içinde.

'Ve o korkutucu biri değil,' diye savundu Kim. 'Herkes sıcakkanlı ve Duygularını açığa vuran sevimli insanlar. Bazı insanlar biraz daha özeldir, bilirsiniz.

"Ah, biliyorum," dedi anlamlı bir şekilde, bir erkek anahtarları şıngırdatarak onlara doğru yönelirken.

Beklediğinden daha gençti, kot pantolon ve kirli bir tişört giymişti.

"Babam daireyi ne zaman geri alabileceğimizi sormamı söyledi?" diye sordu, bir selamlama şekli olarak.

"Biz bitirene kadar olmaz," diye cevap verdi Kim. Onu

sessizce merdivenlerden yukarı kadar takip ettiler.

Kapıyı açtı ve kenara çekildi.

"Aşağıda olacağım, ne zaman olacağını haber verin...

'Girişte kalabilirseniz, bir adli tıp ekibi zaten yolda, Bay...'

"Dodds," diye cevapladı başını sallayarak. "Babam bundan hoşlanmayacak.

Kim omuz silkti. "O zaman baban gelip bunu bize kendisi söylemeliydi," dedi içeri girerken.

BAŞLANGIÇTA ev sahibinin çoktan içeri girip temizleyip temizlemediğini merak etti ve sonra sadece seyrek bir şekilde döşenmiş olduğunu fark etti.

Bayan Cordell, kocasının mülkü sadece birkaç kez kullandığını açıklamıştı.

Russells Hall Hastanesi'nde yarı zamanlı olarak danışmanlık yaptığı zamanlarda her ay birkaç kez. O zamanlar, uzun bir günün ardından yorgun düştüğünü söylemişti ama Hartlebury'deki evine giderken kat edeceği on beş mil pek de uzun bir mesafe sayılmazdı.

Dairenin altı yıldır onun olmasına rağmen, orada birinin kaldığını gösteren pek az şey vardı ve görünüşe göre Bayan Cordell bir kez bile ziyaret etmemişti. Kim oğullarını sormayı akıl edememişti.

Bir kanepe ve tekli sandalye köşedeki televizyona bakıyordu. Hiçbir örtü, kilim ya da süs eşyası yoktu. Bir gazete ya da dergi bile yoktu. Ve adam, karısı onu evden attığından beri bir aydan fazla bir süredir tam zamanlı olarak burada yaşıyordu.

Bir kahvaltı barı, süzgeç üzerindeki birkaç tabak çanak dışında temiz ve düzenli olan alanı mutfaktan ayırıyordu.

Ana odadaki tek kapıyı iterek açtı ve olduğu yerde durdu. "Bryant," diye seslendi.

Onun arkasında durmak için

geldi. "Lanet olsun," dedi.

Komodin öne doğru devrilmişti, lamba yerde duruyordu.

Yorgan örtüsü fırfırlıydı ve sağ tarafa doğru sarkıyordu. Üzerinde birkaç kan lekesi vardı ve küçük bir havuz halıyı lekelemişti.

Bir bavul yere devrilmiş ve altındaki sehpa kırılmıştı. Yatağın ötesinde, parçalanmış bir cam denizinin arasında yüzüstü duran parçalanmış bir fotoğraf çerçevesi görebiliyordu. Gardırobun kapağı açıktı ama giysiler ortadaydı. Kirli bir pantolon ve iki gömlek köşede buruş buruş duruyordu.

"Müfettiş," diye duydu koridordan.

Döndü.

'Seni beklemiyordum Mitch,' dedi. Ana konuta doğru yola çıkmıştı.

"Burada bir şeyler bulma şansımızın daha yüksek olduğunu düşünmüştüm ve yüzünüze bakınca haklı olduğumu anladım.

Yatak odasına doğru başıyla işaret ederek, "Burada," dedi.

İki olay yeri memuru nihayet ona yetişirken, o da kadının yanında durdu.

"Hartlebury'ye ilgi çekici bir şeyler toplamaları için birkaç adam gönderdim, ama size yardımcı olacak her şeyin burada olduğundan şüpheleniyorum," dedi, gözleri odadaki katliamda dolaşırken.

Başıyla onayladı.

"Bana birkaç dakika verin, sonra içeri girebilirsiniz," dedi ve çantasına uzanıp yeni bir tulum aldı.

Uzaklaştı ve oturma odasında dolaşmaya başladı.

"Ah, işte burada," dedi Kim, tekli koltuğun yanına gizlenmiş bir bilgisayar çantası gördü. Cordell'in bir yerlerde bir dizüstü bilgisayarı olması gerektiğini biliyordu. Teknisyenlerden biri başıyla gördüğünü işaret etti.

Bryant odayı diğer yönden dolaştı ve kanepenin arkasında buluştular.

"Seyrek," diye gözlemledi. "Ve kesinlikle mavi halı yok.

Evin her tarafındaki krem rengi halının Keats'in bulduğu liflerle uyuşmadığını çoktan fark etmişti. 'Kesinlikle yakın zamanda eve dönmeyi bekliyordum,' diye kabul etti. "Yatak çarşafları," dedi kanıt torbalarını çıkarmakta olan başka bir teknisyene.

"Burada biriyle yattığını mı düşünüyorsun? Bryant sordu.

"Karısı biliyor," diye yanıtladı Kim. 'Ve bana oldukça zeki görünüyor. Seks pek çok cinayetin nedeni olmuştur,' dedi ve aklına gelen bir düşünceyle kapıya baktı.

Kaşlarını çattı.

"İçeri nasıl girmiş?" diye sordu. Zorla girildiğine dair hiçbir iz yoktu ve ev sahibinin oğlu onları içeri almak için kapının kilidini açmıştı. "Cordell ya da saldırgan çıkarken kapıyı kilitlemek için zaman ayırmış olabilir mi?" diye gözlemledi.

Bryant, "Saldırganı içeri davet etmiş olabilir," dedi. 'Tanıdığı biri de olabilirdi, ama daha sonra kilitlemek konusunda ne demek istediğini anlıyorum.

"Tamam, Müfettiş," diye seslendi Mitch yatak
odasından. Ona ve Bryant'a bir çift mavi terlik
uzattı. İçeri girmeden önce onları giydi.

"Peki, her kimse, neden onları yatak odasına davet etti?" diye sordu yüksek sesle düşünerek.

"Ya da belki de zaten buradaydı? Bryant ebeveyn odasının kapısını açarak şöyle dedi.

Konumlandırma açısından Bryant haklıydı. Kan gölünün yeri ve düşen bavulun açısı Cordell'in sırtının ebeveyn odasına dönük olduğunu, dolayısıyla katilin orada saklanmış olabileceğini gösteriyordu.

"Ama içeri nasıl girdi?" diye ısrar etti. Üçüncü kattaydılar ve kilitler sağlamdı.

Bryant omuz silkti.

"Hey, bekle," dedi Kim, Mitch altın çerçeveyi yavaşça bir çantaya koyarken.

Sağ üst kenardaki kanı görebilmesi için yukarı kaldırdı. 'Hayır, ters çevir,' dedi.
Mitch öyle yaptı.
Kim meslektaşına tek kaşını kaldırdı.
"Tamam Bryant, fotoğrafı neden çekmiş?

ON ALTI

Oh, Cordell, seni şişko, kibirli piç, hayal ettiğim her şey ve daha fazlasıydın.

Anahtarınızın bir kopyasını alıp dairenize girmek, kendimi tam olarak olmak istediğim yere yerleştirmek ve beklemek çok kolaydı.

Fotoğraf çerçevesiyle sana çok daha sert vurabilirdim. Kollarımdaki kaslar midemdeki öfkeyi hissetti ve daha sert savurup lanet beynini dağıtmak için acıdı. Çabuk ol. Bitti. Ama kendimi tuttum, tam karşımda durduğun için kendime tahmin ettiğimden daha fazla hakim oldum. Ama kafamdaki resim bu değildi. Seni çabucak, arkadan, ne yaptığını, neden olduğun acının derinliğini bilmeden öldürmek istemedim, seni pislik.

Yüzümü görmen benim için önemliydi. Bilmen ve anlaman.

İlk darbe canavarı geçici olarak yere sermek için sadece bir sersemletmeydi.

Sadece bir sıyrık olmasına rağmen dramatik bir şekilde kıvrandın ve inledin. Sonunda cüssenizi sırtınıza çekmeyi başardınız ve işte o zaman beni gördünüz, beni tanıdınız, çünkü bağımlı beyniniz sonunda sizi yakaladı.

Çizmelerimi göğsüne koydum ve durumu açıkladım, böylece direnmenin nafile olduğunu anladın. Bu bir kavga olmayacaktı.

Bana meydan okuyacaktın ve bir seçim yapmak zorunda kalacaktın.

Bunları anladıktan sonra seni ayağa kaldırdım. Uyumluydun ve seni daireye götürüp kapıyı arkamızdan kilitledim.

Seni parka bıraktım ve olay yerine kadar yürüdüm. Benimle konuşmaya, beni ikna etmeye çalıştın. Sana bir şans daha vermem için. Benimle kavga etmedin. Bu mantıklıydı.

Sana dizlerinin üzerine çökmeni söyledim ve sonra sana tekrar seçim şansı verdim ve sen bir kez olsun doğru olanı yaptın. Doğru kararı verdin.

Arkanda durdum, bıçak boğazına dayanmıştı ve bu iyi hissettirdi. Doğru hissettirdi ve bıçağı etine saplarken içimden bir an bile pişmanlık geçmedi.

Bir kez olsun gerçek bir erkek gibi davrandın ve sunduğum seçenek karşısında kendini feda ettin.

Ama umarım yukarıda her şeyin bir hiç uğruna olduğunu izliyor ve anlıyorsunuzdur.

Çünkü gerçekten başka seçeneğimiz yoktu.

YEDİ

"Tamam, şef, neden tekrar taşraya geri döndüğümü söylemek ister misin? Bryant, Blakedown'dan üçüncü kez geçerken sordu.

"Arkadaşımın Oakwood'dan neden ayrıldığını öğrenmem gerek. On beş yıldır orada en iyi muzdu.'

"Sence klinikte birini kızdırmış mıdır? İşini kaybetmesinin üzerine bunu yapacak kadar mı?

"Bilmiyorum, Bryant," dedi, pencereden dışarı bakarak, meslektaşına daha fazla konuşmak istemediğine dair bir işaret verdi.

Heathcrest ve son büyük soruşturmalarıyla olan ince, reddedilemez bağlantı, Dawson'ın gölgesini zihninin tam arkasında tuttu. Okulla olan ilişkisi, bir ipucunun peşinden gitme konusundaki kararlılığı ve sonunda on iki yaşında bir çocuğun yerine ölmesi.

Sadece kendine bile itiraf edebilecek kadar dürüsttü, keşke böyle olmasaydı dediği zamanlar olmuştu. Sonra bu düşünceyi bir suçluluk örtüsüyle bastırdı çünkü çocuk kurtarılmıştı ve meslektaşı bir kahramandı. Ama çocuk hâlâ ölüydü.

Yolculuğun geri kalanını vakayı her yönüyle yeniden gözden geçirerek, ipuçlarını arayarak ve bunu nerede önleyebileceğini merak ederek geçirdi.

Belki de araştırdığı gizli topluluklara daha fazla dikkat etseydi neler olacağını görebilirdi ya da

onu soruşturma hattından daha önce çekmişti. Ve sonra on iki yaşında bir çocuk ölmüş olacaktı, diye bağırdı vicdanındaki küçük bir ses. Ve eğer daha iyi bir insan olsaydı, bu gerçeği daha fazla önemserdi.

Bryant yanından sessizce, "Hepimiz onu özlüyoruz, Şef,"

dedi. Kadın tartışmaya zahmet etmedi. Artık onu yeterince

iyi tanıyordu.

Oakland Hastanesi'nin otoparkına girdiklerinde Bryant, "Söylemek istediğim tek bir şey var," diye mırıldandı.

"Devam et," dedi Kim.

"Eğer yaralanırsam, buraya gelmek istiyorum. Kırk dakikalık yol umurumda değil. Şansımı deneyeceğim.'

Kim gülümsedi ve meslektaşının kendisini ve düşüncelerini yalnız bırakma ve konuyu değiştirme nezaketini takdir etti.

Bryant, nergis, lale ve çiğdem çiçekleriyle dolu bir dizi saksı çukurunun önündeki çok sayıdaki ücretsiz araç park yerlerinden birinde yavaşça durdu.

Dört katlı kırmızı tuğlalı bina çekiciydi ve dış cepheyi daha da yumuşatmak için zemin kata birkaç ekili pencere kutusu eklenmişti. Kim, zemin katın bir hidro havuz, fizyoterapi süiti, restoran, kafe ve dükkânla birlikte yönetim için kullanıldığını hatırlıyordu. İkinci katta konsültasyon odaları, üçüncü ve dördüncü katlarda ise ameliyathaneler, tedavi merkezleri ve hastalar için süit odalar yer alıyordu. Bryant'ın ne demek istediğini kesinlikle anlayabiliyordu.

Etrafı uyarı bariyerleriyle çevrili bir bakım görevlisi ve kapının üzerindeki Oakland tabelasındaki 'd' harfinin arkasındaki ampulü değiştiren merdivene ayak basan bir arkadaşı, binaya açılan otomatik kapı setlerinden birini kapatıyordu.

Kim kenara çekildi ve genç bir kadın kırmızı gözlü, kolunun kıvrımında renkli bir yara bandı olan küçük bir çocuğa rehberlik etti.

Fuayenin ötesindeki alan, sehpaların etrafında gruplar halinde tek tek yumuşak sandalyelerin bulunduğu bir alana açılıyordu. Buğday rengi sandalyeler

yulaflı halıya baktı ve Kim bir kutu mısır gevreği tarafından yutulup yutulmadığını merak etti. İç mimarın dikkatini sadece tek bir renk kartına mı odakladığını merak etmekten kendini alamadı. Röprodüksiyon tablolarda bile seçilmesi gereken bisküvi tonları vardı.

Masaya yaklaştı, hazır bir gülümseme ve hazır parmaklarla bekleyen bir kadınla karşılaştı.

"Randevum yok," dedi Kim kimliğini göstererek. "Ama Gordon Cordell'in patronu olan kişiyi görmek istiyorum," diye ekledi.

Telefonun ahizesini kaldırıp birkaç tuşa basarken ve resepsiyonda polis memurları olduğunu açıklarken kadının gülümsemesi hiç bozulmadı. Her şey o kadar sessiz yapılmıştı ki, huzurlu resepsiyon alanında bekleyen hiç kimse hafif, müdahaleci olmayan enstrümantal müziğin üzerinde hiçbir şey duymadı.

Bir dakika içinde ellili yaşlarının sonlarında, şık giyimli bir erkek, üzerinde sadece yetkili personelin girebileceği yazan sağ taraftaki koridorda belirdi.

Saçları bembeyaz ve gürdü, yakışıklı ve seçkin bir yüzü vardı.

Elini uzattı ve gülümsedi. 'Josh Hendon, Genel Müdür. Nasıl yardımcı olabilirim?'

Kim kısa bir süreliğine adamın soğukkanlı elini tuttu; adamın unvanı ona bu sağlık tesisinin kâr amaçlı bir işletme olduğunu hatırlatıyordu. Gülümsemesi resepsiyon görevlisininkine uyuyordu; parlak ve açık. Başlama gününde gösterilen slaytları hayal etti. *Oakland'da işte böyle gülümsersiniz. Kötü haber veriyor olsanız bile, bu gülümseme seviyesini koruyun.*

'Sizinle Gordon Cordell hakkında konuşmak istiyoruz,' dedi.

Yüzü hemen gerginlikle doldu. Başını salladı ve onları çift kapıdan geçirdi. Halı kaplı bir koridor boyunca ilerlerken her iki taraftaki kapalı kapıları geçerek en sondaki, kapısında pirinçten isim levhası bulunan ofise ulaştılar.

Adam içeri girmeleri için kenara çekilirken, buranın da çok güzel bir ofis olduğunu düşündü.

"Lütfen içeri gelin, oturun," dedi ve odanın sol tarafına, kahve dolu bir süzgecin olduğu yere doğru ilerledi.

"İkinizden birine içecek bir şey ikram edebilir miyim? İsterseniz çay da getirebilirim.

"Hayır, teşekkür ederim," dediler birlikte. Kısa bir süre önce Hagley'deki Little Chef'te bir fincan çay ve öğle yemeği yemişlerdi.

"Doğru mu?" diye sordu tik rengi masanın arkasına oturarak. "Yani ölüm şekli?

Bryant soruya cevap vermek yerine, 'Hızlı olurdu,' dedi.

"Zavallı herif," dedi başını sallayarak.

Kim kadife döşemeli sandalyelerden birine oturdu ve adamın arkasındaki duvarda asılı olan sertifikalara göz attı. Görebildiği kadarıyla sağlıkla ya da tıpla ilgili bir şey yoktu ama bir sürü iş belgesi vardı.

"Hangi okula gittiğinizi sorabilir miyim, Bay Hendon? Kim sordu.

"Hertfordshire'daki Coldgrove Junior and Infant School'da başladım, ardından Dorset'teki lise ve altıncı sınıf kolejine, ardından da işletme ve ekonomi alanında yüksek lisans yapmak için Cambridge Üniversitesi'ne gittim. Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Heathcrest'ten değilim ve herhangi bir gizli cemiyete de üye değilim.

"Ama onları biliyorsun?" diye sordu.

"Kişisel olarak değil. Üyelerin kim olduğunu bilmiyorum, en azından bildiğimi sanmıyorum; Heathcrest'teki cinayetlerden ve o polis memurunun ölümünden sonra basında gizli kulüplerden bahsedildi-'

"Dawson," diye araya girdi Bryant. "Adı Kevin Dawson'dı.

Hendon başıyla onayladı. "Doktor Cordell'e yönelik kanıtlanmamış suçlamaların ardından kliniğin zedelenen itibarını onarmak için altı hafta önce yönetim kurulu tarafından buraya getirildim.

"Değillerdi," dedi Kim, artık gizli kulübün bir üyesiyle karşı karşıya olmadıklarından emindi.

"Ne değil miydi?" diye sordu.

'Asılsız suçlamalar,' diye cevap verdi. 'Doktor Cordell yasadışı sonlandırmalar yaptı. Başka şekilde ifade edeyim. En az bir tanesini biliyoruz ama başkaları da olmuş olabilir.

"Herhangi bir suçla itham edilmediği ya da suçlu bulunmadığı için iftira niteliğindeki yorumların doğru tarafında kalmayı tercih edeceğim," dedi kaşlarını çatmadan önce bir parça mizahla. "Siz onu suçlayan dedektif değil misiniz?" sorusunu bir gün içinde üçüncü kez duydu.

Kısa bir süre için kariyerinin bu noktaya gelip gelmeyeceğini merak etti. Sahip olduğu yüzlerce suçlamaya karşı yapamadığı tek bir suçlamayla mı hatırlanacaktı?

'Öyleyim ve sadece ailenin bunu doğrulamamasına üzüldüm. Gerçi artık bunun bir önemi yok.

"Oldukça," dedi basitçe.

"Peki, Doktor Cordell'in ayrılmasından sorumlu kişi siz miydiniz? Kim yeni süpürgeyi ve diğer şeyleri merak ederek sordu.

'Bay Cordell kendi ayrılışının sebebiydi,' dedi.

"Nasıl yani?" diye sordu. Adam on beş yıl boyunca klinikte rahat bir yaşam sürmüştü.

Bay Hendon içini çekti. "Onunla tanıştınız, Müfettiş, bu yüzden onun pek sevimli bir adam olmadığını anlıyorsunuz. Tavırları genellikle kaba, küçümseyici ve tamamen nahoştu. Ancak, gerçekten de çok zeki bir cerrahtı. Doktor Cordell'in becerisi sayesinde sayısız hayat kurtarıldı ve bu nedenle ölümü gerçekten bir trajedi.

Kim, 'Resmi konuşma için teşekkür ederim ve şimdi buna eklenmiş olan "ama "yı duymak istiyorum' dedi.

"Yeteneği ancak bu kadar kötü davranışı mazur gösterebilir.

Birdenbire kendini ve daha önceki sözlerini hatırlar gibi oldu. 'Suçlu olduğunu söylemiyorum. Duruşma henüz yapılmamıştı-'

"Ne duruşması? Kim sordu.

'Doktor Cordell klinikten ayrıldığı sırada bir iç soruşturmanın konusuydu. Resmi görüşmeye katılmamış ve derhal istifasını sunmuştur.

Kim, iş hukukunu, bu duruşma gerçekleşmeden hiçbir suçu olmadığını anlayacak kadar iyi biliyordu.

"Neyle suçlanıyordu?

Hendon hoşnutsuz bir ifadeyle, "Cinsel taciz," dedi.

"Daha önce herhangi bir olay oldu mu?" diye sordu. Bir tür uydurma şikâyet, Maça'nın onu dışarı atmaya zorlama gücünün ötesinde değildi.

'Hukuk departmanının bir üyesi olmadan bu konuyu daha fazla tartışmamalıyım.

-'

'Tamam, Bay Hendon, anlıyorum, ama sizce bu şikayet

"Güvenilir mi?" diye sordu.

Hayır, memur bey. Bu artık tek bir şikayet değildi. Bu tür durumlarda normalde olduğu gibi, bir kişinin cesareti diğerlerine de hikayelerini anlatmaları için ilham verir.

Twitter'daki #metoo hashtag'inin binlerce kadının cinsel taciz ve yıldırma hakkında konuşmak için öne çıktığını hayal ediyordu.

"Bay Hendon, Doktor Cordell hakkında kaç tane cinsel taciz şikayeti vardı?

"Son sayım on üçtü.

SEKİZ

Telefon üçüncü çalışında cevaplandı ama duymayı beklediği ses bu değildi.

"Stacey nerede?" diye sordu, gerginlik çenesine sızarken. Penn,

"Bir ipucunu takip ediyor," diye yanıtladı.

Kim içinde yükselen öfkeyi bastırmaya çalıştı. Cordell'i öldüren piçi ne kadar çabuk yakalarlarsa Penn de o kadar çabuk başka bir göreve atanacaktı. Kim onun iyi bir memur olduğunu biliyordu ama ekibi için doğru kişi değildi.

Bryant bir isim listesi gönderecek. On üç isim. Hepsi Cordell tarafından cinsel tacize uğramış muhtemel kurbanlar ve ne kadar inandırıcı olduklarını bilmek istiyorum.

'Tamam patron,' diye cevap verdi.

'Ve dikkatli ol, Penn,' diye uyardı. 'Başlangıç için sadece geçmiş kontrolleri.

Bu hassas bir konu.'

"Yapacağım, patron.

"Stacey döner dönmez beni arasın," dedi Kim ve aramayı sonlandırdı. Dawson'a olanlardan sonra, eğer Stacey bir ipucunun peşindeyse bunu bilmek istiyordu.

NINETEEN

Jessie Ryan'ın evinden sadece birkaç sokak ötede olmasına rağmen, Emma Weston şehrin bambaşka bir yerinde yaşıyormuş gibi görünüyordu.

Sedgley, Dudley ve Wolverhampton arasında A459 üzerinde yer alıyordu ve birçok konut sitesinden oluşuyordu: High Arcal, Tudor, Cotwall End, Brownswall, Giro City - sakinlerinin çoğunluğu sosyal yardım talep ettiği için bu şekilde adlandırılmıştır.

Ancak Stacey, sakinlerinin birbirlerinin bahçelerine çöp atmaları, kan davaları ve ev yangınlarıyla bilinen eski belediye evlerinden oluşan Beacon Sitesi'ne geçtiğini biliyordu. Sitenin tepesinde, çingeneler tarafından birçok kez ziyaret edilen, çöplerin ve çalıntı arabaların atıldığı bir çöplük olan Beacon Tepesi yer alıyordu.

Ancak ne kadar acımasız olursa olsun Hollytree ile kıyaslanamazdı ve sorunlu ailelerin çoğu Beacon'dan Brierley Hill bölgesine taşınmıştı.

Düzenli çimler, çalı bordürleri ve yeni dikilmiş asma sepetleri yerini çamur çukurları üzerinde yer yer çimler, kirli tül perdeler, kırık dökük arabalar ve yolun sonundaki ortak park alanında hırpalanmış bir karavan bulunan evlere bırakmıştı.

Yolun karşısına geçerken Stacey, umutsuz sokakta yeri olmayan iyi görünümlü bir Volvo'nun arkasına kaydı. Cesur bir insan olarak onu sahipsiz bıraktı.

Weston'ın ön kapısına giden engebeli döşemelerden geçerken düşündü.

Kapı, şüpheli bir ifadenin üzerine fazlasıyla makyaj yapmış bir kız tarafından açıldı.

"Sen kimsin?" diye sordu Stacey konuşmaya fırsat bulamadan.

Kimliğini gösterdi. "Dedektif Memur Stacey Wood. Jessie için geldim. İçeri girebilir miyim?'

Emma Weston başını salladı ve sanki Stacey onu geçip eve zorla girecekmiş gibi kendini boşluğa daha sıkı yerleştirdi.

"Söylemem gereken her şeyi söyledim," dedi kabaca.

Stacey önceki gün Emma'dan rapor için bilgi almak üzere bir polis memurunun gönderildiğini biliyordu ama memur karakola dönmeden önce Halesowen'a geri çağrılmıştı.

Stacey, kızın kabalığı karşısında hoş görünmeye çalışarak, "Bir daha söyler misiniz?" dedi.

"Buraya geldi, müzik dinledik, pizza yedik ve eve gitti.
Normal zaman. Bitti.'

"Onu rahatsız eden bir şey var mıydı? Stacey
sordu. Emma başını salladı.

"Üvey babasıyla tartıştığından hiç bahsetti mi?

Emma gözlerini devirdi. 'Her zaman birlikteydiler. O herif bir wan-'

"Ona fiziksel bir müdahalede bulundu mu? Stacey bu kavganın kontrolden çıkıp çıkmadığını merak ederek sordu.

"Bu sefer değil, sanmıyorum," dedi kısaca. "Ama başka birçok kez.

"Emma, Jessie'nin erkek arkadaşı var mıydı?

Başını salladı ve gözlerini kıstı. "Ve o
senin en iyi arkadaşın mı? Stacey sordu.

"Evet," dedi savunmacı bir tavırla.

"Yani, başka bir şey bilseydin bana söylerdin.

"Evet," diye tekrarladı.

Stacey, kızın tavrı karşısında tüylerinin diken diken olduğunu hissederek, "Ama sen onun kaybolmasından o kadar da rahatsız olmuşa benzemiyorsun," diye ekledi. Belki de bu çocuklar Bayan Ryan'ın düşündüğü kadar yakın değillerdi.

"Sorularınıza cevap veriyorum, değil mi?" "Onun için endişelenmiyor musunuz?

Emma gözlerini devirdi. 'Jessie neredeyse on altı yaşında,' dedi sanki bu on beşinci yaş gününden bu yana kendine bir deneyim zenginliği kazandırdığı anlamına geliyormuş gibi. 'O iyi ve sakinleştiğinde geri dönecek. Sakin ol.

"Bunu daha önce de yaptığı için mi bu kadar umursamazsın? Stacey sordu.

Emma omuz silkti. 'Jessie kendi başının çaresine bakabilir. Göründüğünden daha dayanıklıdır.

"Jessie'nin babası hakkında bir şey biliyor musun? Stacey, kızların birbirlerini uzun zamandır tanıdıklarını düşünerek sordu.

Neden yapayım ki? Onu gerçekten tanımıyor bile. Sadece adını,' diye ekledi çabucak.

Stacey'nin duyuları, kızın yanaklarına hücum etmesine engel olamadığı ani renkle harekete geçti.

"Emma, Jessie babasıyla görüşüyor mu?

"Dow aptal olabilir. Onu bebekliğinden beri görüyor.'

Stacey bunu teyit etmek için onu ziyaret edeceğine karar verdi.

'Bak Emma, Jessie'nin annesi endişelendiği için buradayım. İlaçlarını almazsa ciddi şekilde hastalanacak,' diye öğüt verdi Stacey.

'Ha, o aptal inek gibi-'

"Kim o, Emma?" diye sordu bir kadın, kapıyı ardına kadar açarak.

Şu anda Emma'nın annesine baktığından hiç şüphe yoktu. Koyu karamsar gözleri aynıydı, ağır makyajı ve Stacey'nin kimliğine baktığında kaşlarını çatması da aynıydı.

"Kızımın söyleyecek başka bir şeyi yok," diyerek çocuğunu kapıdan uzaklaştırdı ve kapıyı büyük bir gürültüyle kapattı.

Stacey ikisinin de tavrı karşısında afallamış bir halde arkasını döndü. Genç bir kız kayıptı ve ilaçlarını almamıştı.

Stacey birdenbire Jessie'nin annesinin kızının en iyi arkadaşından neden o kadar da hoşlanmadığını anlamıştı.

Öncelikle, Emma'nın ona gerçeğe yakın bir şey söylediğinden emin değildi ama bundan daha fazlası vardı - annesi onu kapıdan uzaklaştırırken, Stacey çocuğun yüzünde garip bir ifade görmüştü ve eğer buna bir isim vermesi gerekseydi, zafer derdi.

YİRMİ

Bryant onları trafiğin yoğun olduğu saatlerde Russells Hall Hastanesi'nin otoparkına götürdüğünde saat neredeyse altı olmuştu. Ona göre yolda harcadıkları kilometreler ve saatler, davada kaydettikleri ilerlemeyle eş anlamlı değildi.

Bryant park ederken, "Saat kaça kadar burada olacak?" diye sordu.

"Bizi kafede bekleyeceğini söyledi," dedi Kim arabadan atlayarak. "Beş buçuğa kadar, eğer ayağını yere bassaydın yetişebilirdik," diye inledi.

"Evet, yoluma çıkan şu trafik kuyruğuna lanet olsun.

Kim araba kullanmamanın verdiği hayal kırıklığını hissediyordu. Sürücü koltuğunda oturuyor olsaydı, bulundukları yere zamanında varabilmek için ara sokaklara ve kestirme yollara dalıp çıkacaktı. Bryant tüm yolların tıkanacağını kabullenmeyi seçti ve beklemeye razı oldu.

'Eğer çoktan gittiyse, hepsi senin suçun olacak,' dedi otomatik kapılara doğru adım atarak.

'Evet, benim hesabıma yaz,' diye homurdandı.

Hastane, ayakta tedavi gören hastaların randevularından ayrıldığı ve ziyaretçilerin gelmeye başladığı o manik geçiş aşamasındaydı. Kim, Doktor Shah'la karşılaşmamak için parmaklarını çaprazladı. Bu kesinlikle masa başı görevi değildi.

Kafe gürültülü ve kalabalıktı ama Kim kadını hemen fark etti. Özellikle de kadın endişeyle ana girişe doğru baktığı için.

Hiç tanışmamış olmalarına rağmen Kim, onun da kendisini tanıdığını görebiliyordu. "Bayan Wilson, beklediğiniz için teşekkür ederim," dedi Kim minnetle.

Kim, hastanenin Operasyonel Tıbbi Direktörünün meşgul biri olduğunu ve toplantı yapmadan birkaç dakikasını ayırabildiği için şanslı olduklarını biliyordu.

'Üzgünüm, size uzun süre verememem. Yaklaşık on dakika içinde bir randevum var.

Kim, onun yanından kahve makinesine doğru ilerleyen Bryant'a bir bakış attı.

Kim, artık dokuzdan beşe kadar çalışan herhangi bir idari görev olup olmadığını merak ederek, "Hemen ilgileneceğim," dedi.

Kim kadının otuzlu yaşlarının ortalarında olduğunu tahmin ediyordu. Çoğunluğu hâlâ başının arkasında bir topuzun içinde olsa da, gün boyunca sarı saç tutamları serbest kalmıştı. İlk iş olarak sürülen makyaj çoktan kaybolmuştu.

"Mülakatlar," diye açıkladı.

"Cordell'in işi için mi?" diye sordu.

Başını salladı. 'Kalpsiz görünüyorsa üzgünüm ama cerrahların derhal değiştirilmesi gerekiyor. Şimdiden üç ana dal ve altı yan dal iptal edildi.

Kim onun operasyonları kastettiğini tahmin ediyordu. 'Rakamlar için iyi değil,' diye gözlemledi Kim. NHS'deki hastane iptalleri her güncel haber programının temel unsurlarından biriydi.

"Hastalar için daha da az," diye cevap verdi kadın soğukkanlılıkla. "Bu ana dallardan ikisi ciddi histerektomilerdi. Durakladı. "Kanser. Başını iki yana salladı. "Diğer cerrahlar boşluğu doldurmak için tüm saatlerini çalışarak geçiriyor ama bir adam eksikse bir adam eksiktir.

Kim, politikacılar, halk ve hastalar tarafından hırpalanan bir insanı anlayışla karşılayarak başını salladı. Bu konumdaki birinin bıkkınlığını anlayabiliyordu ama bu kadın insanlığını korumuş görünüyordu.

Kim, Vanessa Wilson'a ısındığını hissetti.

"Doktor Cordell'in uzun yıllardır burada danışmanlık yaptığını biliyoruz.

Başını salladı. 'Benim zamanımdan çok önce başlamış. Yaklaşık yirmi yıl önce karısının ikinci düşük yapmasından çok sonra. Bana Saul'un yedi, Luke'un ise beş yaşında olduğunu ama Lilith'in umutsuzca bir kız çocuğu istediğini söyledi. Onu buraya getirdik ve bebeği kurtaramasak da çabalarımızı asla unutmadı.

"Ve bir ay kadar önce tam zamanlı mı oldu? Kim doğruladı.

Vanessa başıyla onayladı. 'Oakland'dan ayrıldığında onu kaptık. Bunu yapmamak aptallık olurdu," dedi saatine bakarak. "Hatalarına rağmen mükemmel bir cerrahtı.

"Ama Heathcrest hakkındaki söylentileri biliyordunuz? Kim sordu.

"Söylentiler," diye alay etti. 'Etrafınıza bir bakın, memur bey.

Doktorlarımız var,

hemşireler, yardımcı personel, yöneticiler, resepsiyon görevlileri, temizlikçiler, gönüllüler. Burası küçük bir şehir gibi. Dedikodulara kulak asacak lüksümüz yok.

"Referans için Oakwood ile iletişime geçtiniz mi?

"Elbette," dedi, Bryant döndüğünde koltuk boyunca ilerledi. Saati

bir kez daha kontrol etti.

"Bir disiplin soruşturmasına konu olduğunu kabul ettiler ancak daha fazla bilgi vermediler.

Kim kadının elindeki bilgilerle hesaplı bir karar verdiğini anlamıştı. Başka yerlerdeki söylenti ve suçlamalar, buradaki kusursuz sicili ve hayat kurtarmanın ezici önceliği.

O da aynı şeyi yapardı. "Şimdi, memur bey,

gerçekten...

Ayağa kalktığında sözleri dağıldı. Zamanları tükenmişti.

"Yani, Doktor Cordell hakkında herhangi bir şikâyette bulunulmadığını teyit edebilir misiniz? Kadının telefonu çalmaya başlayınca Kim sordu.

Kaşlarını çattı. "Kesinlikle hayır, Müfettiş, aslında tam tersi oldu," dedi ve telefonunu kaldırıp uzaklaştı.

Kahretsin, sadece birkaç dakika daha, diye düşündü Vanessa Wilson sola doğru gözden kaybolurken.

Sağ taraftan bir figür başını kaldırdı ve onun bakışlarıyla karşılaştı.

Bir önceki gün sandalye teklifini reddeden kadını hatırlayınca yüzünde bir tanıma belirdi.

Gülümsedi ve cevap olarak başını salladı.

Bryant onun bakışlarını takip etti ve sonra kaşlarını

çattı. "Arkadaşım Terry," dedi içkisine uzanarak.

'Yani, orada on üç şikayet var ama burada bir tane bile yok. Şimdi ne düşünüyorsun?'

Kim kahvesinden bir yudum aldı ve derin bir iç çekti. "Dürüst olmak gerekirse, Bryant. Hiçbir fikrim yok.'

YİRMİ BİR

"Ee, bugün neler yaptın oğlum?" diye sordu Barney'e, kuru yemeğini ve tavuk parçalarını yere indirirken.

Eğer cevap verebilseydi, komşusu Charlie'nin onu saat 14:00 civarında alıp uzun bir yürüyüşe çıkardığını, sonra da gölgeli arka bahçede tembel bir kaç saat geçirmesi için sokaktaki bungalovuna götürdüğünü söyleyeceğinden emindi.

Bu anlaşma hepsine mükemmel bir şekilde uyuyordu. İki yıl önce çok sevdiği Labrador'unu kaybeden Charlie, yetmiş altı yaşında başka bir köpeğin tam zamanlı bakımını ve sorumluluğunu almak istememişti. Ailesi olmadığı için, kendisine bir şey olursa ne olacağı konusunda endişeleniyordu. Araba kullanmayı bırakmak zorunda kaldığı için hayvanın bakımından ve veteriner ziyaretlerinden sorumlu olamazdı. Ama o bir köpek insanıydı, her zaman köpekleri olmuştu ve arkadaşlığı çok özlüyordu.

Kendi yoğun çalışma saatleri, en iyi arkadaşıyla ilgilenmesi için her zaman arayabileceği biri olduğu anlamına geliyordu. Bu anlaşma herkes için iyi işliyordu. En azından Charlie'nin bahçesinin dibindeki kuş yemliklerinden sincapları kovalayan Barney için.

Çayını alıp kanepeye oturdu. Birkaç saniye içinde Barney onun yanındaydı ve boştaki eline sokuldu. Eğer doğru hatırlıyorsa, onu eve getirdiğinde 'kanepeye oturmak yok' kuralı iki buçuk dakika sürmüştü.

Avucu otomatik olarak başının üzerine geldi ve okşamaya başladı. İpeksi başını ona doğru itti.

"Sorun şu evlat," dedi ciddi bir şekilde. "Dışarı çıkmam gerekiyor ve araba kullanmamam gerekiyor.

Sorunu dinliyormuş ve üzerinde düşünüyormuş gibi başını eğdi.

"Artık ikimiz de biliyoruz ki bisiklet yok," dedi üzüntüyle. 'Her ne kadar özlesem de bunun benim sınırlarımı aştığını biliyorum ve doktor araba bile kullanmamam gerektiğini söylese de bunun bir talimat değil, daha çok tavsiye niteliğinde bir öneri olduğunu düşünüyorum. Sizce de öyle değil mi?

Yanıt yok.

"Yani, dağcılık ya da dağ yürüyüşü gibi bir şey düşünmüyorum. Sadece birkaç millik kısa bir yolculuk ve seni de yanıma alırsam tek başıma bile olmayacağım. Ne düşünüyorsun, şansımızı deneyelim mi, yoksa denemeyelim mi?

Havladı ve Kim gülümsedi.

"Ben de öyle diyeceğini düşünmüştüm, seni kötü çocuk.

Ayağa kalktı ve Barney zıplayarak ona beklenti içinde baktı.

Arabasının anahtarlarını ve ceketini aldı ve ön kapıyı açtı.

Barney on iki yaşındaki Golf'ün yolcu kapısının yanına oturdu ve kuyruğunu salladı.

"Geri dön," diye talimat vererek arka kapıyı açtı. "Şimdi, eğer bir şeyler ters giderse seni suçlayacağım," diye dikiz aynasındaki yansımasına öğüt verdi.

Bacaklarını pozisyona getirirken havladı. Sol tarafı zaten günün yorgunluğunu hissediyordu ama makul bir hızda giderse sürekli pedallara basıp inmek zorunda kalmayacaktı.

Beş millik yolculuk boyunca yol arkadaşıyla konuştu ve bacağındaki zonklamayı görmezden gelerek rahatlamış bir şekilde varış noktasına döndü.

Dışarı çıktı ve Barney'nin takip etmesi için kapıyı açtı.

Kadın tanıdık ön kapıyı çalarken adam onun yanında oturuyordu. Kapıdaki kişi göründü ve ikisine de

gülümsedi.

"Hey, Ted, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, sanırım yardımına ihtiyacım var.

YİRMİ İKİ

Stacey saat 8.15'te adamın kapısını çalmadan önce tereddüt etti. Hava hâlâ aydınlık olmasına rağmen, annesi çocukken ona bazı kurallar öğretmişti. Sabah 10'dan önce ya da akşam 8'den sonra arkadaşlarını aramaya gitmesine izin verilmiyordu. Annesi her zaman diğer insanlara saygı ve terbiye dersi vermişti.

Ama genç kızı kayıp, diye açıkladı sessizce vitray panele hafifçe vururken.

Netherton ve Dudley arasındaki kendi evinden sadece yarım mil uzaklıktaki evin ön cephesi düzenli ve mütevazıydı.

Kapıyı otuzlu yaşlarının sonlarında, kot pantolon ve düz bir tişört giyen ince, çekici bir adam açtı. Saçları açık kahverengiydi ve şakaklarında bir tutam gri vardı.

"Bay Dunn, Jeffrey Dunn?" diye sordu kimliğini göstererek. Adam kaşlarını çattı ve başını salladı.

"Jessie için geldim," diye açıkladı. "Kızınız," diye ekledi, sonra bu kısmın gereksiz olduğunu fark etti. Adam onun kim olduğunu biliyordu.

Yüzü endişeyle buruştu.

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu. "Birkaç sorum var.

"Elbette," dedi, görgü kurallarını tamamen unutmuş gibi kenara çekilerek.

Stacey mutfağa doğru yürürken ipucu aradı. Tırabzanın üzerinde asılı duran sadece bir ceket vardı. Havayı kokladı ama parfüm kokusu yoktu. Mutfak, lavaboya en yakın çalışma yüzeyindeki sandviç yapım malzemeleri dışında düzenliydi. Etrafta ona ipucu verecek hiçbir bardak, fincan ya da tabak yoktu.

"Peki, Jessie'nin nesi var?" diye sordu, evindeki gizli keşiften rahatsız olarak.

Onu oturmaya davet etmedi, o da oturmadı.

"Korkarım kızınız kayıp, Bay Dunn.

Sırtı ona dönük olmasına rağmen, başını sallamadan önce omuzlarına sızan gerginliği gördü.

"Eminim onu dört yaşından beri görmediğimi biliyorsundur. "Bir kez bile mi?" diye sordu, mutfağın etrafında dolaşarak

Böylece, rendelenmiş peynire eklediği dilimlenmiş jambona odaklanmış olan yüzünü görebiliyordu.

Yanıt olarak başını salladı. "Ben gittikten sonra annesi buna izin vermezdi.

Stacey ne kadar uğraştığını merak etmekten kendini alamıyordu. Kendi çocuğunu görmesine yardımcı olacak mahkemeler, prosedürler ve insanlar vardı.

"Evet, denedim," dedi, sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi. "Belki gerektiği kadar zorlamadım ama bu seninle paylaşacağım bir şey değil," dedi ona dönerek. "Alınmak yok.

Stacey onun gözlerindeki acıyı görünce şaşırdı ve onu sert bir şekilde yargılayıp yargılamadığını merak etti.

"Bay Dunn, neden ayrıldığınızı sorabilir miyim?" diye sordu kendini durduramadan.

'Eminim bu hikayenin bir versiyonunu zaten yaşamışsınızdır, o yüzden ben-'

"Eski karın Jessie hastalandığında seni terk ettiğini söylüyor," dedi ama adamın tavrındaki bir şey merak etmesine neden oldu.

Gülümsemesi ironiyle doluydu. "Tabii ki öyle.

Stacey onun ses tonunda çok az öfke sezdi. Daha çok boyun eğmiş bir kabulleniş.

'Ama buraya aile tarihimizle ilgili bir ders almaya gelmediniz. Jessie'nin burada olup olmadığını öğrenmek istiyorsunuz ve sizi temin ederim ki burada değil.

Stacey onun ses tonundaki acıklı hüznü duyabiliyordu ve varlığının bile onun için acı dolu anıları geri getirdiğini hissediyordu.

"Bay Dunn, özür dilerim...

"Etrafa bir göz at," dedi sandviçi ikiye bölerek. "Saklayacak bir şeyim yok.

Stacey daha iyi bir davet alamayacağını biliyordu ve onun acısının kaynağı olmaktan duyduğu pişmanlığa rağmen, odadan çıkmadan önce sessizce teşekkür etti.

Açık sözlülüğü ona Jessie'nin burada olmadığını ama kontrol etmek zorunda olduğunu söylüyordu. Yine de merdivenleri çıkarken yavaşça yürüdü, onun anılarına ve evine izinsiz girdiğini hissediyordu.

Sahanlıktaki tüm kapılar açıktı. Jeffrey Dunn'a ait olduğu belli olan ilk kapının girişinde durdu. Çift kişilik bir yatak, bir başucu lambası, bir Ian Rankin romanı ve bir çalar saat. Diğer komodin boştu.

Yan odada çarşafsız ve yastıksız tek kişilik bir yatak vardı. İçeri girdi ve gardırobu açtı; boştu. Odada başka hiçbir mobilya yoktu.

Banyoya girdi ve etrafına bakındı. Dolapta ya da banyonun kenarında hiç kadın tuvalet malzemesi yoktu. Uzun saç izi için tüy deliklerini kontrol etti ama hiçbir şey yoktu. Çöp kutusunda bir kadının varlığına işaret eden herhangi bir şey olup olmadığını kontrol etti ama boştu.

Jeffrey Dunn yeniden evlenmiş olsaydı bile, şu anda buna dair hiçbir kanıt yoktu.

Bu adamın yalnız yaşadığına hiç şüphe yoktu.

Arka bahçeyi inceledikten sonra merdivenlerden aşağı indi. Her iki tarafı çitle çevrili dikdörtgen bahçede çim yoktu ve yarısı döşeme, yarısı çakıl taşıydı. Kontrol edilecek bir bahçe kulübesi ya da saklama kutusu yoktu.

Merdivenlerin dibine vardığında Bay Dunn'ın elinde bir kahve fincanıyla salonda oturduğunu gördü.

Stacey durakladı. 'Bu kadar işbirlikçi olduğunuz için teşekkür ederim ve-'

"Kızım hasta olduğu için ayrılmadım," dedi yüzünü ona dönerek. 'Jessie doğduğundan beri hastaydı. Karımla birlikte oradaydım, doktorlarla, uzmanlarla konuşuyordum. Zavallı çocuğa neyin yanlış olduğunu bulmak için her türlü test yapıldı: kan testleri, taramalar, MRI'lar, her şey.

"Peki neden yaptın?...

"Jessie ilk hastalandığında eşim ve ben bir ekiptik, birlikte üstesinden geldik, korku ve endişeyle birbirimizi güçlü tuttuk. Kerry yavaş yavaş benden uzaklaşmaya başladı, işleri tek başına halletmeye başladı. Sanki kollarını Jessie'nin etrafına dolamıştı ve başka kimseye yer yoktu. Acı acı gülümsedi. 'Kulağa ne kadar bencilce geldiğinin farkındayım ama öyle değildi. Karımın dikkatini çekmek istemedim. İkisine de yardım etmek istedim ve ikisine de yaklaşamadım. Bu beni çarmıha gerdi ve sonunda pes ettim.

Durdu ve ona baktı, kaybının acısı hala gözlerinde belirgindi.

"Gördüğünüz gibi gerçekten gitmedim - çünkü karım çoktan gitmişti.

YİRMİ ÜÇ

Saul Cordell saat onu on geçe West Bromwich civarında M6'dan M5 otoyoluna saptı.

Ve hâlâ babasının ölümü hakkında ne hissettiğini tam olarak bilmiyordu.

Annesinden gelen ve babasının vahşice öldürüldüğünü haber veren telefonun üzerinden neredeyse yirmi dört saat geçmişti. Babasının ölüm şekli karşısında anında dehşete kapılmıştı. Hasta bir piçin babasına bunu yapmış olmasının öfkesini hissetmişti ama hâlâ daha fazlasını bekliyordu. Bilginin içinde daha derin bir yere ulaşmasını. Gözyaşı, pişmanlık ve keder üretecek bir yer.

Bir parçasının uyuşup uyuşmadığını merak etti. Öyle olmasını umuyordu çünkü hastalarına karşı babasına duyduğundan daha gerçek duygular besleyebiliyordu.

Annesi, "Acele etme," diye tembihlemiş ve şu anda onun için yapabilecekleri bir şey olmadığında ısrar etmişti.

Ve yapmamıştı.

Telefon görüşmesinden sonra saatlerce karanlıkta oturup bir tepki vermesini beklemişti.

Gelmediğinde de güneşin doğuşunu izlemiş ve işe gitmişti.

Az önce aile irtibat görevlisini gönderen annesini aramıştı. Acı acı gülümsemişti. Elbette gülümsemişti. Annesi, bırakın bir yabancıyı, sıfırdan inşa ettiği mutfağında ailesine bile zar zor tahammül edebiliyordu. Kraliçe Elizabeth Üniversitesi Hastanesi'ndeki ameliyathaneye Glasgow sakin, odaklanmış ve çalışmaya hazır.

Sabahki ameliyatta kırk dört yaşında bir kadına laparoskopik nefrektomi yapılmıştı. Anahtar deliği prosedürü, kanama nedeniyle böbreği almak için açık ameliyata dönmesini gerektiren komplikasyonlara maruz kalmıştı. Öğleden sonra ise akıl hocası Doktor Flint'e dokuz yaşındaki bir kız çocuğunun böbrek naklinde yardımcı oldu.

Her iki ameliyatı da hiçbir şey için kaçırmazdı ve annesi bunu anlıyordu. O her zaman anlardı. Bazen çok fazla.

Aileyi bir arada tutmak için yıllar boyunca babasının ilişkilerini kaç kez affettiğini biliyordu. Ona bunun bir hiç uğruna olduğunu söyleyecek yüreği yoktu. Çocukluğuna dair babasını merkeze alan elle tutulur tek bir anısı bile yoktu. Babası elbette slayt gösterisinin arka planında yer alıyordu ama annesi her zaman ön plandaydı.

Annesinin babasıyla ille de aşk yüzünden birlikte olmadığını biliyordu. İlk birkaç kaçamaktan sonra öyle olmadığını düşünüyordu. Ama onsuz oğulları için aynı fırsatları yakalayamayacağını biliyordu. Bu düşünce onu hem üzüyor hem de daha çok sevmesine neden oluyordu.

Kardeşinin çoktan eve varıp varmadığını merak ediyordu ki dikiz aynasına arkadan parlak ışıklar vurdu.

"Lanet olsun, dostum," dedi kendi kendine, kör edici ışığı engellemeye ve yola konsantre olmaya çalışarak. Saat beşten beri durmaksızın araba kullanıyordu ve hiç havasında değildi. M61'den M62'ye, oradan da M6'ya geçmişti ve şimdi de Halesowen'daki 3. kavşaktan çıkmadan önce sıradan, sıkıcı betondan oluşan son düzlükteydi.

Gözlerini birkaç kez kırpıştırarak retinasına yapışmış gibi görünen ışık parçalarını çıkarmaya çalıştı.

Araç neredeyse arka tamponunu öpüyordu. Daha iki gün önce dördüncü kez çalınan kişiselleştirilmiş plakasını değiştirmek zorunda kalmıştı. Değiştirmek istemişti ama kayıtlı numara tıp fakültesini bitirdiğinde annesinin hediyesiydi.

İşaret etti ve orta şeride geçti. Belki de arkadaki salağın acelesi vardı.

Araba onu orta şeride kadar takip ederken ışıklar yine gözlerini kör etti.

Saul yavaş şeride geri dönmeden önce çeyrek mil daha sürdü. Hemen arkasındaki araba da geri döndü.

Bir anlığına kör oldu ve yolu göremedi. Direksiyonu sıkıca kavradı ve yolun çizgisini takip ettiğini umarak dümdüz sürdü, görüşünün geri gelmesini bekledi.

Bu adamın sorunu neydi? Ve neden kalp atışları kulaklarına kan hücum edecek kadar hızlanmıştı?

Hız yapmamasına rağmen pedalı gevşetmeye başladı ve hızını altmışa kadar düşürdü.

Birden dikiz aynasındaki kör edici ışık kayboldu ve yönünü şaşırdı.

Kısa bir süre için adamın geri çekildiğini umdu. İçinde tuttuğu gerginliğin farkında olmadan bir nefes verdi.

İki saniye sonra parıltı geri geldi, aracın farları tekrar uzun huzmeye döndü.

"Tanrı aşkına," dedi, saatte elli mil hıza yavaşlayarak.

Aç, kapa, aç, kapa, aç, kapa.

Gözleri ışığa uyum sağlayamadı.

Durmanın tehlikeli olabileceğini biliyordu. Bu konuda yeterince korku hikâyesi okumuştu. Ne yapacağını düşünmeye çalıştı.

Açık, kapalı, açık, kapalı, açık, kapalı.

Gözlerini yoldan ayıramıyordu. Görüşü ciddi şekilde sınırlıydı.

Ahizedeki telefonuna uzanmaya cesaret edemiyordu.

İçindeki panik yükselmeye başladığında kendini kapana kısılmış hissetti.

Gözlerindeki beyazlık içinde sürmeye devam ederken daha da yavaşladı.

Işık kaybolmaya başladı. Kavşak 2'nin çıkış rampasında gözden kaybolurken nereye gittiğini görmek için aynaya baktı. Tanrı'ya şükür, diye düşündü, rahatlama hissi içini kaplarken.

Dikkatini tekrar yola verdi ve gülümsemesi dudaklarında kayboldu.

YİRMİ DÖRT

Kim, çaydanlığı doldururken Ted'in gözlerinin arkasından kendisine dikildiğini hissedebiliyordu.

"Gece geç saatte gelip kahve yapmayı teklif ediyorsun. Hmm. Kötü olmalı,' dedi Barney'nin başını okşayarak.

Kim, Ted'in kendisi için özel olarak hazırladığı Colombian Gold paketini ve kafeteryayı sakladığı üst dolaba uzandı.

'Bu çok zor,' diye itiraf etti.

"Şu anki davanız değil o zaman?" diye sordu.

Heathcrest soruşturması sırasında Ted'den en son yardım talebi, öldüren çocuklar hakkında bilgi edinme ihtiyacıydı.

Ted'i sadece davalarından birinde yardım istediğinde ziyaret ettiği için bir kez daha pişmanlık duydu.

'Ne düşündüğünü biliyorum ve umurumda değil,' dedi. "Bana geldiğin için gururum okşandı.

Bunu nasıl yaptı? diye merak etti. "Ee,

bacağın nasıl?" diye sordu.

Tepsiyi oturma odasına doğru taşırken, "Geliyor," dedi.

Hiçbir şey söylemedi ama en sevdiği koltuğuna oturdu. O da karşısındaki sandalyeye oturdu. Barney onun ayaklarının dibine oturdu.

İlk ziyaretlerinde Barney onun yanındaki koltukta yerini almıştı. Ted'in itirazlarına rağmen onu hemen aşağı indirmişti. Kendi evinde kabul edilebilir olan bir şey, başka bir yerde kabul edilebilir olmak zorunda değildi.

Ted, Barney'ye gülümseyerek, "Seni seviyor," dedi.

'Onu besliyorum, sevdiği şey bu,' dedi başını okşayarak.

"Onun sevdiği şey sizin sevginizdir. Bunu hissediyor ve koşulsuz olarak karşılık veriyor, bu da sizin güvenmenizi ve-'

"Ted, buraya sahip ve köpek terapisi için gelmedim," diye tavsiyede bulundu.

Ted başını eğdi. 'Görünüşe göre köpek gezdirmek çok sosyal bir aktivite. Yeni arkadaşlar edinmene yardımcı oluyor mu?" dedi, bunu

bir soru gibi ortaya atarak. "O bir köpek, mucize yaratan

biri değil," diye alay etti.

Ted gülümsedi ve Barney'nin başını ovuşturan eline baktı. "Hmm... Sanırım bu konuda aynı fikirde değilim.

Ted öne doğru eğilip pistonu aşağı doğru iterek kahvenin tadının çıkmasını sağlarken hiçbir şey söylemedi.

"Peki, güncel bir vaka değilse size nasıl yardımcı

olabilirim?" "Kısaca yalan söylemenizi istiyorum," dedi

çenesini kaldırarak. "Hayır, yok ve bunu benden asla

istemezsin.

O haklıydı. O yapmazdı, o da yapmazdı.

"Psikolojik dengem konusunda endişelerim var diyelim-" "Bu

kadar uzun mu sürdü? Ted gözlerinde bir parıltıyla sordu.

Gözlerini kısmıştı. 'Meslektaşım öldürüldüğünden beri,' diye açıkladı.

"Dawson'ı mı kastediyorsunuz? Kevin Dawson mı?" diye sordu.

"Elbette," dedi kısaca.

Tek kaşını kaldırdı. "Buraya her gelişinde ondan ya Dawson ya da Kev diye bahsetmen çok garip. Ama şimdi ona meslektaşım diyorsun. İlginç.

"Ted..." diye uyardı, bu adamın ne kadar tehlikeli olduğunu hatırlayarak. Her kelime, her çıkarım, her ton, her jest analiz edildi.

"Temel olarak, işe uygun olup olmadığımı bilmek istiyorlar.

"Hmm..." dedi çenesini sıvazlayarak. "Böylesine travmatik bir olaydan sonra danışmanlık hizmeti almanın zorunlu olduğunu sanıyordum.

"Hastaydım ve Woody'nin sadece kutuyu işaretlemesi gerekiyor..." "Oh, çok basit...

"Hafta sonuna kadar," diye ekledi.

Dehşete düşmüş görünüyordu. "Yani, ömür boyu süren istismar, suçluluk, zulüm ve ihmali çözmem ve Cuma gününe kadar seni işe uygun ilan etmem mi gerekiyor?

"Beni parçalara ayırma kısmı dışında, hemen hemen," diye cevap verdi. "Çünkü ikimiz de bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyoruz.

Anladığını başıyla onayladı.

"Size cevabımı ve tavsiyelerimi şu anda verebilirim ve bunlar Cuma gününe kadar değişmeyecek ve sizi ayırmak bunu değiştirmek için hiçbir şey yapmayacak.

"Yani cevabı zaten biliyorsun, o yüzden konuşmaya gerek yok mu?" dedi. 'Woody'ye söyleyebilirim...'

'Ah Kim, bazen beni hiç tanımıyormuş gibi davranıyorsun. Elbette konuşacağız ama geçmişini analiz etmeyeceğim. Şu anda önemli olan senin bugünün. Bunu sen de en az benim kadar iyi biliyorsun.

'Aslında iyiyim,' dedi. "Tamamen normalim ve işlevimi yerine getirebiliyorum.

'Evet, bu konuda oldukça uzmanlaştın. Ama neden Woody'nin polis psikoloğu teklifini kabul etmedin, Kim? İkimiz de biliyoruz ki sen onlardan herhangi birinin etrafında halka oluşturabilirsin. Yetişme çağının tamamını ve sonrasını nasıl manipüle edileceğini ve gerçek duygularını ruh sağlığı uzmanlarına göstermekten nasıl kaçınacağını öğrenerek geçirdin. İki seansta seni hizmete uygun olarak imzalatırlardı. Bunu biliyorsun.'

"Yani, ne diyorsun?" diye sordu, sinirlenerek.

'Woody'yi göreve uygun olduğunuza ikna etmek için değil, beni görmek için ısrar ettiğinizi söylüyorum...'

Kim hiçbir şey söylemedi.

"Beni görmeye geldiniz çünkü göreve uygun olduğunuz konusunda kendinizi tatmin etmek istiyorsunuz.

YİRMİ BEŞ

Evet, evet, evet. İkisi gitti, daha çok var.

Önceden planladığınız sürece gerçekten çok basit.

Nerede çalıştığını biliyordum, Saul Cordell. Arabanın zavallı, gösterişli plakasını biliyordum. M5'e nereden katılacağını biliyordum ve tek yapmam gereken beklemekti.

Bir açılıp bir kapanırken, bir açılıp bir kapanırken seni kör ederken çok gülüyordum. Paniğini hayal edebiliyor, korkunu hissedebiliyordum. Çıkış zamanımı mükemmel ayarlamıştım. Kavşak 2'den çıktım ve sizi öyle bir şaşkınlığa uğrattım ki trafik konilerini ya da yanıp sönen ışıklı sarı aracı ve şerit değiştirmeniz için sizi uyaran mavi oku asla göremeyecektiniz.

Splat.

Tam kamyonun arkasına çarptı; çarpmanın sesi havayı bir patlama gibi doldurdu.

Kaosu, kargaşayı hayal edebiliyorum; her şey acil servislerin yanıp sönen mavi ışıklarıyla yıkanıyor. İtfaiye, Polis ve Ambulans. Koşuşturan, plan yapan, riski değerlendiren, üstlerini arayan insan yığınları. Hepsi çok geç. Her zaman çok geç.

Her ne kadar eğlenceli olsa da, babanın boğazını keserken hissettiğim tatmine yaklaşamadı. Bıçağı etinin üzerinde gezdirme eylemi içimden bir şeyleri serbest bıraktı ve haftalardır ilk kez gülümsedim.

Ah, aptal Doktor Gordon Cordell'in seçenek sunulduğunda yaptığı aptallık.

Çünkü gerçekten başka seçeneğimiz yoktu.

YİRMİ ALTI

"Saçmalama," diye öfkelendi Kim. Ted'in ona işini yapabileceğini söylemesine ihtiyacı yoktu. Yapabileceğini biliyordu.

Ted arkasına yaslandı ve kahvesini yudumladı.

'Neden böyle aptalca bir şey yapayım ki Ted? Sana geldim çünkü bana yardım edeceğini ya da seni manipüle edebileceğimi biliyordum.

"Ama neden böyle düşündün?" diye sordu şaşkınlıkla. "Çünkü geçmişte bunu hep başardım.

"Bir kez söyle," diye meydan okudu.

"Sadece bir tane mi?" dedi. Onda düzinelercesi vardı. "Göreceğiz," dedi içkisini yudumlarken.

"Tamam, sana Tanya Smith'le Fairview'de bir dakika daha geçirmek zorunda kalırsam onun canına okuyacağımı söylediğim zaman vardı. Geri döndüğümde kendi güvenliği için taşınmıştı. Bunu ayarlayanın sen olduğunu biliyorum' dedi akıllıca.

"Siz on yaşındaydınız ve Tanya Smith on beş yaşındaydı ve küçüklüğünden beri Fairview'deydi. İki numaralı koruyucu aileden yeni dönmüştün. Sebepsiz yere şiddet uygulayamayacağını biliyordum ve seninle alay ettiğinden ve hayatını zindan ettiğinden şüpheleniyordum. Bu yüzden Fairview'i aradım ve onlara kısa bir süre kendi başına kalmanın senin için faydalı olacağını söyledim.

Lanet olsun ona, tam da böyle oluyordu. Tanya, Kim'in kendi odasına girebilmesi için devlet tarafından her hafta kendilerine verilen cüzi miktardaki harçlığı Tanya'ya ödemesi gerektiğine karar vermişti. Reddetmesi ona bir dudak çatlağı kazandırmıştı. Ted nereden bilebilirdi ki? Tamam, o sefer şanslıydı ama yıllar boyunca onunla nasıl oynadığına dair daha pek çok örnek vardı.

'Bana sorduğun yeni ceketi almak için son birkaç sterlinimi harcadığımı söylediğim zamana ne dersin? Yalan söyledim. Onu çaldım.'

"On üç yaşındaydın ve Erica ve Keith ile geçirdiğin zamandan yeni dönmüştün. Ayrılır ayrılmaz Fairview'i aradım ve hırsızlık yaptığın için bir süre yalnız alışverişe çıkmana izin vermemelerini tavsiye ettim.

Kim durakladı. Evet, o olaydan sonra onu bir şahin gibi izlemişlerdi.

'Gördüğün gibi canım, bazen beni kandırdığını sanıyorsun ama aslında kandırmıyorsun. O yüzden açık olalım.

Kim dudaklarında oluşan gülümsemeye engel olamadı. Pek çok insan onunla boy ölçüşemezdi ama şimdi altmışlı yaşlarının sonlarında olmasına rağmen o bunu çok iyi denemişti.

Devam etti. 'Yani, benden yardım istedin ve bu iş böyle yürüyecek. Biraz konuşacağız. Sana birkaç basit soru soracağım ve üzerinde ne kadar çalışmamız gerektiğini göreceğiz.

"Gerçekten üzerinde çalışılacak bir şey yok," diye ısrar

etti. Barney yüksek sesle hapşırdı.

Ted köpeğe gülümseyerek, "Ben de aynen öyle

düşünüyorum," dedi. "Hain," dedi Ted, köpeğin

kafasına hafifçe vurarak.

'Tamam, bugün seni kızdıran şeyleri anlatarak başla. Çalıştığınız davayla ilgisi yok, bunun dışında kafesinizi ne salladı?

"Sadece bugün mü?" diye sordu.

'Evet. Altmış dokuz yaşında olduğumu unutmamalısınız. Sınırlı zamanım var.

"Komik," dedi Kim gözlerini kısarak. 'Tamam, kronolojik olarak: işe kendi başıma gidememek; yeni bir ekip üyesinin bana dayatılması, ama hafta sonuna kadar gidecek, bu yüzden gerçekten bir sorun değil. Dedektif memurumu yeterince zorlamadığımın ya da onu gelişmeye teşvik etmediğimin söylenmesi. Son davada ondan şüphe ettiğim için patronumdan özür dilemek zorunda kalmak. Ekibimin benden veremeyeceğim bir şey beklediğini hissetmek - ve bu sadece öğle yemeğine kadardı.

Kafasını kaldırdığında Ted'in ona acıyla gülümsediğini gördü.

'Hayır, Kim, haklısın. Üzerinde çalışılacak hiçbir şey yok.

YİRMİ YEDİ

Austin Penn listesindeki son CCTV konumunun üstünü çizdi ve kulaklıklarını çıkardı. Kapının üzerindeki saat ona saatin neredeyse on bir olduğunu ve ilk gününün uzun bir gün olduğunu söylüyordu. Ama bu sorun değildi. Elinden geldiğince mesai yapacaktı ve eve yaptığı kısa bir telefon görüşmesi bugünün de o günlerden biri olduğunu doğrulamıştı. Çalışamayacağı günler de olacaktı ama bu kabul başka bir güne kalmıştı.

Doğrusu, Stacey'nin çantasından çağırdığı şey üzerinde çalışmak için ofisten ayrılmasına sevinmişti. Farkında olmasa bile yüzü sanki bir kavanoz dolusu marmit yemeye zorlanmış ve tadı hâlâ dilindeymiş gibi çatıktı.

Anlamıştı. Bu ekiple daha önce iki kez çalışmış ve ne kadar yakın olduklarını anlamıştı; nasıl iyi yağlanmış bir makine gibi çalıştıklarını, talimat almadan çalıştıklarını, rollerini ve becerilerini ve her soruşturmada nereye uyduklarını bildiklerini ve anladıklarını ve şimdi hayati bileşenlerinden birinin eksik olduğunu. Kendi ekibi bu kadar verimli ya da yapılandırılmış değildi.

Sanki osmoz yoluyla cep telefonu çaldı. Ekranda beliren isme gülümsedi.

"Selam Lyn," dedi, gülümsemesinin sesine yansıdığını biliyordu. West Mercia'daki eski ekibindeki diğer DS'ydi.

Ufak tefek, elf gibi boyu ve pürüzsüz süt rengi teni insanları her zaman otuz bir yaşından daha genç olduğuna inandırırdı ve bu yüzden istendiğinde ortaya çıkabilen vahşi terrier, şüpheliler, suçlular ve onunla dalga geçmeye çalışan hemen herkes için sürpriz oldu.

İtfaiyeci erkek arkadaşıyla on bir aydır nişanlıydı ama hâlâ bir düğün tarihi belirlememişti.

'Hey, yeni çocuk. İlk günün nasıl geçti?'

Tanıdık, dostane bir ses duymanın iyi olduğunu itiraf etmekte sakınca görmedi. "Biliyorsun," dedi. "Beklendiği gibi.

'Yeni bir takıma uyum sağlamak zor,' dedi. "Özellikle de...

'Ah evet,' dedi. Özellikle de bu ekibin bir üyesi yakın zamanda görev başında korkunç bir şekilde ölmüşse, diye düşündü ve cümlesini zihninde tamamladı.

"Özledim seni," dedi hafifçe.

Ekipte belirli partnerleri olmamasına rağmen, ikisi birçok kez eşleşmişti.

'Wilma da seni arıyordu,' dedi.

Penn, vücudunda ne kadar çok gerginlik barındırdığını fark ederek kahkahalarla güldü. Wilma, eski patronu Travis'in her gün öğretmenin evcil hayvanına verdiği saksı bitkisiydi. Çoğu zaman masasını süslediğini söylemek yanlış olmazdı.

"Ona sevgilerimi ilet," dedi, aralarındaki kolay şakalaşmanın tadını çıkararak. Sadece bir gün olmuştu ama şimdiden özlemişti. Daha çok da geri dönmeyeceğini bildiği için. Gidemezdi. Seçme şansı olsaydı olduğu yerde kalırdı. Ama başka seçeneği yoktu. Artık yoktu. Ama geride bırakmak zorunda kaldığı onca şey arasında Lyn'le çalışmak muhtemelen en çok özleyeceği şeydi.

Lyn konuşmaya devam ederken e-postalarına tıkladı ve Travis'in konuşmasını engellemek için tüm eşyalarını eski masasına nasıl yığdıklarını anlattı.

onun yerine geçti. İçinden bir ev özlemi dalgası geçti. "Ee,

patron nasıl biri?" diye sordu.

Sistemini kapatma sürecini başlatarak 'Yoğun,' diye cevap verdi. Gözleri dahili sunucudan gelen en son uyarıların üzerinden geçti.

Ekranda bir isim gözüne çarptı ve bir hata yapıp yapmadığını merak etti.

Lyn, Nefret Suçlarıyla ilgili ortak soruşturmaya atıfta bulunarak, "Bunu biliyordum," dedi. 'Ama iyi birine benziyor-'

"Kahretsin, üzgünüm Lyn, gitmeliyim," dedi ve

aramayı sonlandırdı. İsmi tekrar kontrol etti.

Hayır, hata yoktu.

YİRMİ SEKİZ

Kim saat on bire on kala bağlantı yolundaki kordona vardı.

Ted'in evinden çıkarken Penn'in telefonunu almıştı. Ona Bryant'ı aramasını ve kendisiyle orada buluşmasını söylemesini istemişti.

Yolculuk, kapalı yollar ve sapmalarla ilgili trafik güncellemeleriyle doluydu.

Memurlar arabasının geçmesine izin verdi ve o da 2. kavşağın çıkış rampasının yarısına kadar araçların, iki itfaiye aracının, iki ambulansın ve sayamayacağı kadar çok ekip arabasının arasına daldı.

Kim arabadan inerken Barney'ye, "Tamam, kal ve uslu dur," dedi.

Sol bacağıyla alay eden topallamayı kontrol etmek için çok çalıştı.
Araba kullanma konusunda belki de doktor haklıydı.

Heathcrest'ten Joanne Wade'in ölümüyle ilgili soruşturmadan sorumlu trafik müfettişini tanıyarak, "Adams," diye seslendi.

Kadın yaklaşırken kaşlarını çattı.

"Beni takip etmiyorsunuz, değil mi, Müfettiş?" diye sordu gülümseyerek.

'Evet, çünkü bir sapık olsaydım gerçekten dışarı fırlar ve adını haykırırdım,' dedi alaycı bir şekilde.

"Yani buradasın çünkü?...

"Kurbanın adı," dedi, bir jeneratörün sesi duyulduğunda.
içinde.

Farkına vardı. "Cordell. Bu adam boğazdaki adamla akraba mı?'

Başıyla onayladı. Biri Adams'ın adını seslendiğinde, 'Oğlum, sanırım,' dedi.

Bryant, müfettişi çağrının kaynağına doğru takip ederken göründü. Çağrı bir itfaiye memurundan gelmişti ve o da başını sorgulayıcı bir şekilde ona doğru eğmişti. Bryant onlara ulaştığında Adams kim olduğunu açıkladı.

"Bu gerçekten Cordell'in oğlu mu?" diye sordu meslektaşı.

İtfaiye memuru hızla uzaklaşırken, 'Öyle görünüyor,' dedi.

'Yaklaşıyorlar,' dedi Adams, çarpışma alanına ulaşmak için araçların arasından geçerken.

Kim de onu takip etti ve aciliyet ve beklenti duygusuyla hareket eden bir insan kalabalığının içine girdi.

Otoyolun her iki yönde de kapalı olması, yanıp sönen ışıkların ötesindeki sessizlik ve karanlığın ortasında yaşanan hareketliliğe ürkütücü bir hava katıyordu. "Geri çekilin lütfen," dedi bir itfaiye memuru, iri yarı bir kolu

Onu.

"Becer beni," dedi Bryant onun yanından. Fazladan boyu ona İtfaiyecinin üstünden bakmanın avantajı.

O yana doğru ilerlerken Kim bu karakter dışı lanetin nedenini anladı.

Audi'nin ön tarafının tamamı otoyol aracına çarparak yok olmuş gibi görünüyordu.

Kim'in nefesi boğazında düğümlendi. Adamın hiç şansı yoktu.

İtfaiyecilerin çoktan parçaladıklarını tahmin ettiği arka perdeyi işaret ettiklerini görebiliyordu. Hasarı önlemek için cesedi geri getirmenin tüm yollarını çoktan test etmiş ve değerlendirmiş olacaklarını biliyordu.

İtfaiyecilerden biri elinde kesici ile durdu ve meslektaşına başıyla işaret etti. İkinci itfaiyeci, birincisi pençe benzeri bıçakları yerleştirirken geride durdu

perde boşluğunun içinden çatıya doğru.

Metalin aniden çatırdayarak dağılma sesi herkesi susturdu ve dikkatini çekti. Herhangi bir şekilde konuşmak artık imkânsızdı ve itfaiyeciler arasında iyi prova edilmiş bir pandomim şeklinde el hareketleri ve işaretler geçiyordu.

Birkaç dakika içinde kıskaçlar metalin içinden bir çizgi kesmişti.

İkinci bir itfaiyeci yayıcı ile ilerlerken Kim benimsedikleri stratejiyi görebiliyordu. Arka perdenin bıraktığı doğal boşluğu kullanarak metali kesiyor ve onu dışarı çıkaracak kadar geniş bir aralık açıyorlardı.

Üçüncü bir itfaiyeci, normalde bir engeli yollarından kaldırmak ya da itmek için kullanılan koçbaşıyla yaklaştı.

'Onu çıkardıklarında ondan geriye ne kalacak? Kim üzüntüyle Bayan Cordell ve diğer oğlunu düşünerek sordu. Bu aile yeterince acı çekmişti.

"Umarım bu adamların üzerinde çalışmasına yeter," dedi endişeyle sağlık görevlilerine bakarak.

Kim'in kafası döndü. "Söylemiyorsun değil mi?...

"Evet, Müfettiş, yaklaşık yedi dakika önce Saul Cordell hâlâ hayattaydı.

YİRMİ DOKUZ

Kim, Saul Cordell'in kazadan haberi olmayan ailesiyle konuşacak kişi olmakta ısrar etmişti.

Adams bir telefon görüşmesi yapmış ve ihbarda bulunan memuru ön kapıdan iki mil uzakta durdurmuştu.

Barney'i arabadan çıkarmış ve Bryant'ın Astra'sına bindirmişti; Bryant şimdi onu yolun üstündeki kordondan çıkarıyordu.

Kafasının içinde geriye doğru saydı.

Beş, dört, üç.

"Ee, ne yapıyordun kendi kendine gezip tozuyordun?" diye sordu. "Oh

Bryant, ben büyük bir kızım," diye itiraz etti.

'Ve sen de kendine bakabilirsin,' diye taklit etti, sonra ayıldı. 'Sana beni aramanı söylemiştim. Gitmen gereken her yere seni ben götürürüm.

"Ted'i görmeye gittim," dedi, arkasına baktı ve Barney'nin arka koltuğa kıvrılmış olduğunu gördü.

"Oh... Oh," dedi, "bir şey fark ettim. "Woody ona danışmanlık yapma yetkisi mi verdi?

'Lanet olsun Bryant, gecenin bu saatinde daha keskin olduğun belli. Belki de çalışma saatlerini değiştirmeyi düşünmeliyiz.

"Ah, saptırma. Her durum için bir savunma mekanizması, ama neden Ted? Senin içini görebildiğini biliyorsun. Daha iyi olacağını düşünmüştüm

atanmış bir güç görmek... aah, sanırım buldum.'

Kim pencereden dışarıya bakarak, "O zaman bunu sakladığından emin ol," dedi. Meslektaşı tarafından analiz edilmeye gerçekten de ihtiyacı yoktu. Ted de ona düşünecek çok şey vermişti.

OTUZ

Kim, o gün erken saatlerde ziyaret ettikleri evin kapısını çalmadan önce derin bir nefes aldı.

Lilith Cordell şaşkınlıkla, "Müfettiş," dedi.

Yüzünden bir sürü duygu geçti; endişe, korku, beklenti... Onlara ne anlatmak için burada olduğuna dair en ufak bir fikri bile yoktu.

"Onu buldun mu?" diye sordu, sanki Kim'in gece yarısını beş geçe kapısını çalması son derece normalmiş gibi kenara çekilerek.

"Kimi buldun? Kim bir an şaşırmış bir halde sordu.

"Katil, Müfettiş. Gecenin bu saatinde burada olmanızın nedeni bu olmalı. Normalde ayakta olmazdım ama en büyüğüm Saul'u bekliyoruz.

Kim nazikçe, "Hayır, Bayan Cordell, burada olmamızın nedeni bu değil," dedi. "Lütfen oturun.

Luke gri bir eşofman ve tişört giymiş annesinin yanında belirdi.
Takım elbisesinin dışında daha genç görünüyordu ama öncekinden

daha az düşmanca değildi. "Müfettiş, umarım bunun için iyi bir

nedeniniz vardır-

Kim en küçük oğlunu görmezden gelerek, "Bayan Cordell, lütfen oturun," dedi. "Burada olmamızın nedeni Saul.

Kanepeye çöktü ve oğlunun eline uzandı. Oğlu elini tuttu, yüz ifadesi artık en az annesi kadar endişeliydi.

"O iyi mi?" diye sordu, yanaklarındaki son birkaç damla renk solarken.

"Korkarım otoyolda bir kaza geçirmiş. "Aman

Tanrım, o... o mu?...

"Öldü mü? Luke onun yerine tamamladı.

Kim onları umutlandırmamak için, 'Biz ayrıldığımızda hayattaydı ama zar zor,' diye açıkladı. "Bir süre araba enkazında mahsur kaldığını söylemek zorundayım. Birkaç dakika önce serbest bırakıldığını ve hava yoluyla Russells Hall Hastanesi'ne nakledildiğini öğrendik.

"Yaşıyor mu? Bayan Cordell titreyerek sordu.

'Evet, ama lütfen fazla umutlanmayın. Kaza-' 'Ona

gitmeliyiz,' dedi kadın, ayağa kalkıp Luke'a dönerek.

"O kadar hızlı değil," dedi Kim, ayağa kalkarak. Bu, yönlendirmeleri pek iyi karşılamayan bir kadındı.

"Sizi götürmek için yolun sonunda bekleyen bir arabamız var,"

dedi. Luke başını salladı. "Ben-

"Israr ediyorum Bay Cordell," dedi kararlı bir şekilde. 'Birincisi, ikinizin de şoktayken araba kullanmamanız gerektiği gerçeği var; ikincisi, ekip arabası sizi oraya daha çabuk götürecek-'

"Müfettiş, oğlumun geçirdiği kazanın koşulları neydi? Bayan Cordell zekice sordu.

'Henüz tam ayrıntıları bilmiyoruz,' diye itiraf etti. 'Öncelikli olan oğlunuzu arabadan çıkarmaktı.

'Kaza dediniz,' dedi.

Kim başını salladı. 'Biz aksini öğrenene kadar. Şimdi, ekip arabası sizi hastaneye götürecek ve bir memur yanınızda kalacak. Lütfen, muhtemelen Saul'u bir süre göremeyeceğinize ve gördüğünüzde-'

"Polis normalde trafik kazası geçiren aileler için taksi ve bebek bakıcılığı hizmeti sunmaz, değil mi?

Kim başını salladı. Oğluyla ilgili korkunç habere rağmen aklını ve soğukkanlılığını korumayı başaran bu kadına lanet olsun.

'İkisinin bağlantılı olduğunu düşünüyorsunuz, değil mi? Kocamın cinayeti ve oğlumun kazası. Sence birileri ailemizle uğraşıyor mu?'

Kim, Cordell'in dairesindeki çerçevede kayıp olan fotoğrafı düşündü.

Yavaşça ve dürüstçe başını salladı. "Evet, Bayan Cordell, biliyorum.

OTUZ BİR

Kim kahve fincanını genel ofise götürdü ve boş masaya oturdu. "Pekâlâ çocuklar, erken geldiğiniz için teşekkürler, halletmemiz gereken çok şey var.

Bryant onu gece 1'den hemen sonra kaza mahalline bırakmış ve ardından evine kadar takip etmişti. Belli ki doktorunun tavsiyesini ondan daha fazla ciddiye alıyordu.

Barney'y l e yaptığı gece yürüyüşünden sonra saat ikide yatağa girmişti ve şimdi saat yediyi on geçiyordu. Hesap yapmak zor değildi ve buruşmuş metalin görüntüsü hâlâ aklının bir köşesindeydi.

'Demek hepiniz Saul Cordell'in kazasını biliyorsunuz. Bu konuyu gündeme getirdiğin için teşekkür ederim, Penn,' dedi ve başıyla onu işaret etti.

Başını salladı.

'Hepiniz biliyorsunuz ki bu davanın yakınından bile geçmeyeceğiz. Kazara ya da kasıtlı olsun, trafik bunu halledecektir. Aileyi bilgilendirmeme izin vermelerinin tek nedeni Gordon Cordell hakkında onlarla zaten konuşmuş olmam. Bizim davamızla tesadüfi olarak algılanmayan herhangi bir bağlantıyı kanıtlayamayacağız, ancak Adams bizi tüm bulgulardan haberdar etmeyi kabul etti.

Kim kafasının içindeki bir sesin*, "Gerçekten de iki vakanın bağlantılı olmadığını mı söyleyecekler*?" demesiyle durakladı. Kelimeler ağzından çıkmamıştı ama Dawson'a çok benziyorlardı. Her zaman aynı seviyeleri paylaşma becerisine sahipti.

inanmazdı. Tesadüfün yutulamayacak kadar kuru bir lokma olduğunu düşünerek davayı çarpışma araştırma ekibinden almaları gerektiğini savunacaktı. Ve ona her şeyi kontrol edemeyeceklerini hatırlatmak zorunda kalacaktı. Ama oda sessizdi ve konuşma sadece kafasının içinde gerçekleşiyordu.

"Stacey, Adams'ın irtibat kişisi sensin, bu nedenle birkaç saatte bir onu arayıp gelişmeleri sormaktan çekinme, tamam mı?

"Evet, patron," diye cevap verdi ve not aldı.

Kim bunun kendi hayal gücü mü yoksa polis memurunun özellikle dalgın mı göründüğünden emin değildi.

"O nasıl? Penn sordu. "Saul Cordell, yani.

"Durumu kritik," diye cevap verdi. 'Doktorlar hala tüm yaralarını tespit etmeye çalışıyor. Vücuduna uyum sağlama şansı vermek için indüklenmiş komaya sokuldu. Sayısız kırık kemik, iç kanama ve olası beyin hasarı olduğunu biliyoruz.

Kim yataktan kalkar kalkmaz hastaneyi aramıştı. Hemşire, komanın beynini şişmekten korumak için başlatıldığını açıklamıştı. Kontrollü dozda anestezinin his ya da farkındalık eksikliğine neden olduğunu ve Saul'un ağrı da dahil olmak üzere uyaranlarla uyandırılamayacağını anlamıştı. Yaralarının boyutu göz önüne alındığında, hayatını kurtarmanın tek yolunun bu olduğundan şüpheleniyordu, bu yüzden Trafik'in haberi olmadan gizlice girebilse bile yakın zamanda onunla konuşmayacaktı. Bayan Cordell ve küçük oğluyla birlikte gelen polis memurunun raporu, geceyi onun başucunda geçirdiklerini doğruluyordu. Kim neler yaşadıklarını hayal bile edemiyordu.

"Tanrım," dedi Stacey başını sallayarak.

"Prognoz çok iyi değil ama annesi ve erkek kardeşi onun yanında, bu da benim için sorun değil," diye cevap verdi. Neyle karşı karşıya olduklarını öğrenene kadar onları kilit altında tutmak dışında hastane güvenli bir yerdi. Başka bir polis memuru bebek bakıcılığını üstlenmişti ve ona bir gözcü tutması tavsiye edilmişti.

saygılı bir mesafe. Üçüncü bir vardiyaya izin verilmeyeceğini biliyordu, bu yüzden bugün bir şeyler bulmaları gerekiyordu yoksa ikisi de savunmasız kalacaktı.

"Tehlikede olduklarını mı düşünüyorsun? Penn sordu.

'Gordon Cordell'in öldürülmesi ve cinayetin vahşeti nedeniyle tüm aileye karşı bir kan davası olasılığını araştırmamız gerektiğini düşünüyorum. Bu işlevsel bir cinayet değildi.

"Herhangi biri olabilir patron," diye devam etti Penn. 'Belki sadece babayla başladı ama oğullarla ilgili bir şey de olabilir.

Haklıydı. Cordell Baba en kolayı ya da en yakını olduğu için birinci olmuş olabilir.

"İşin içine gir, Penn," dedi, sevimsiz bir piç olduğu için Cordell'in kıdemli olduğunu varsayamayacaklarını fark ederek. Luke Cordell de aynı kumaştan kesilmiş gibi görünüyordu ama Saul hakkında hiçbir bilgisi yoktu.

"Ayakkabı izinden bir şey çıktı mı?" diye sordu.

Penn başını salladı. 'Hâlâ veri tabanını inceliyorum ve dün gece tüm ana üreticilere hatırlatmalar gönderdim. Bugün ilerleyen saatlerde bir şeyler bekliyorum.

Başıyla onayladı. Mitch onlara daha fazla ayrıntı sunana kadar lifler üzerinde yapabilecekleri bir şey yoktu.

"Peki ya cinsel taciz şikayetleri?

'Şikayette bulunan kadınlardan hiçbirinin hala klinikte çalışmadığını tespit ettim. Hepsi eski çalışanlar ve görünüşe göre hepsi iyi karakterli.

"Çıkmaz sokak o zaman?" diye sordu, aynı anda bu kadar çok gerçek şikâyetin gelmesinden şüphe duyuyordu.

"Emin değilim patron," dedi Penn, onun çekincelerini yansıtarak. 'Biraz fazla düzenli olabilir. Emin olmak için bir kez daha denemek istiyorum.

Başıyla onayladı.

"Hâlâ Cordell cinayetinin arkasında Maçalar'ın olduğunu mu düşünüyorsunuz, şef? Bryant ona sordu.

Başını iki yana salladı. "Artık değil.

"Neden?" diye sordu.

"Temel olarak, çünkü hala hayattayım," dedi. 'Woody bana mesajı ilettiğini ve durmam için herhangi bir tepki ya da talimat almadığını garanti ediyor, bu yüzden bu konuda saklayacak bir şeyleri olmadığından eminim.

Penn'e geri döndü. "Hâlâ cinsel taciz şikâyetlerinin gerçek olup olmadığını bilmek istiyorum.

"Anladım patron.

Giderek daha tedirgin görünen polis memuruna döndü. "CCTV,

Stace?

Penn, "Pardon Stacey, notlarını ödünç almıştım," dedi ve uzanıp tek bir kâğıt parçasını ona doğru itti.

Stacey'nin gözleri masaya kaydı.

"Mucklow Hill'deki trafik kameraları arızalı. Benzin istasyonundan bir şey görünmüyor. Adadaki B&Q'nun PTZ kamerası tahrip edilmiş. Shenstone Adası'ndaki kamera zaman dilimi içinde 196 arabanın geçtiğini gösteriyor. Parkın karşısındaki hırdavatçı, küçük hırsızlıkları ortaya çıkarmak için kamerasını bahçeye çevirdi. Şehir merkezindeki üç kamera-'

Kim kaşlarını çatarak, "Stace, senin iş kayıtlarına ihtiyacım yok," dedi. Stacey her şeyi olduğu gibi anlatmazdı. "İlgi çekici bir şey var mı?

Polis memuru notlarını okumayı bitirdi ve başını salladı.

'Tamam, şimdilik Penn ile çalış. Bryant ve ben Cordell hakkında daha fazla bilgi edinmek için hastaneye geri döneceğiz. Onunla çalışan bazı kişilerle konuşmak istiyorum.

Kim, Stacey'den Penn'e doğru suçlayıcı bir bakış yakaladı. Nedenini bilmiyordu ama nasıl öğreneceğine dair bir fikri vardı. Stacey sır saklayan biri değildi.

"Bryant, konuşabileceğimiz birkaç kişinin ismini bul.

"Tamam, Şef.

KIM Bowl'a girdi ve umduğu kibar öksürüğü duyana kadar masasındaki bazı kâğıtları karıştırıyormuş gibi yaptı.

"Patron, biraz konuşabilir miyiz? Stacey sordu.

Kim kapıya doğru başını

salladı. Stacey kapıyı kapattı

ve oturdu.

Gerçeği söylemeliyim patron. Penn orada beni korudu. CCTV kontrolünü ben yapmadım. O yaptı ve sonra beni paçayı kurtarmaya çalıştı.'

Bu yüzden Stacey sanki bilgileri kendi beyninden almak yerine bir listeden okuyormuş gibi gelmişti.

"Neler oluyor, Stace? Kim sordu.

'Patron erken gelip arayı kapatacaktım ama sen erken brifing istediğin için fırsatım olmadı.

"Ama neden CCTV kontrollerini kendiniz yapmadınız? Kim endişeyle sordu.

"Patron, sen yokken Sedgley'de geçirdiğim zaman çoğunlukla angarya işlerle geçti ama geri dönmeden hemen önce bir şey hakkında rapor aldım ve bu bana yapıştı.

"Ne tür bir şey? Kim kollarını kavuşturarak sordu.

'Kayıp kız, Jessie... Jessica Ryan, 15 yaşında. Muhtemel kaçak. On altıncı yaş gününe girmesine birkaç gün kaldığı ve daha önce iki kez bu tür bir soygun yaptığı için kimse umursamadı.

"Tamam," dedi Kim, daha fazlasını bekleyerek. Polis kaynakları önceliklerin belirlenmesini gerektiriyordu. Hayatın zor bir gerçeği ama yine de bir gerçek. Ve Stacey'nin bir cinayet soruşturması karşısında çok iyi bildiği bir gerçek.

"Onu terk etmek istemedim," dedi Stacey. 'Ve şimdi, çok fazla ilaç kullandığını ve ilaçlarını almazsa risk altında olabileceğini öğrendim.

Onun eşyaları. Üvey babasıyla şiddet olayına karışmış ve en yakın arkadaşı da her şey gibi ketum. Bana doğru gelmiyor' dedi.

"Bizim olmamasına rağmen çalışmaya devam etmek mi istiyorsunuz? Kim sordu.

"İstiyorum patron. Bu kıza ne olduğunu bilmek istiyorum.'

Kim aniden Woody'nin sözleriyle, geçmiş Noel'in gölgeli hayaleti gibi yeniden canlandı. *Onu getirmelisin*, dedi, içini çekmeden önce.

'Tamam, Stace, takip et ve nereye gittiğine bak, ama Cordell davası üzerinde çalışmak önce gelir ve her zaman tam olarak nerede olduğunu ve ne yaptığını bilmek istiyorum. Anladın mı?'

Stacey en son tek başına araştırma yaptığında, bir grup acımasız, aşağılık ırkçı piçin elinde neredeyse hayatını kaybediyordu.

Stacey'nin yüzü güldü. "Teşekkür ederim patron," dedi ve kapıdan çıktı.

Kim arkasından baktı, Stacey'ye bu sefer yalnız gitmesi için yeşil ışık yakarak doğru şeyi yaptığını biliyordu.

Peki, neden kendini bu kadar boktan hissediyordu?

OTUZ İKİ

Patron ve Bryant odadan çıktıktan sonra Stacey, "Bunu yapmanıza gerek yoktu," dedi.

Penn omuz silkti ama bilgisayarında tıklamaya devam ederken hiçbir şey söylemedi.

"Kimsenin işimi benim yerime yapmasına ihtiyacım yok," dedi, yardıma ihtiyacı olduğunu düşünmesine içerleyerek. Ve aslında bunun ondan gelmesine minnettar olacaktı. Burası onun ofisi ve onun ekibiydi. Onun değil.

"Harika," dedi bilgisayarında bir şeyler okurken.

"Yani, sana teşekkür etmemi falan bekleme," diye homurdandı.

"Rica ederim," dedi adam ona bakmadan.

'Senin yerin yoktu-'

'Özür dilerim, teşekkür ettiğinizi duyduğumu sandım. Benim hatam.'

'Bak Penn, önceki takımında işler nasıl yürüyordu bilmiyorum ama burada patrona yalan söylemeyiz. Ben ve Kev...'

"Ben Kev değilim," dedi sessizce ama kararlı bir şekilde.

"Çok haklısın, değilsin," diye tersledi, bu tek gerçeğin öfkesinin midesini kavradığını hissediyordu. "Ve aslında, bundan böyle sana "Kev Değil" diyeceğim.

"Harika," dedi yine. 'Şimdi, bu cinsel taciz olayının temeline inmek için bir fikrim var ama yardımınıza ihtiyacım olacak.

Stacey, sanki hiç konuşmamış gibi sakin ve nötr bir tonda çıkan sesi karşısında çenesinin kilitlendiğini hissetti. Hiçbir tepki vermemesi oldukça sinir bozucu olmaya başlamıştı.

Patrona itiraf etmekten başka çaresi yoktu. Önceki gün patronunun izni ya da bilgisi olmadan dava üzerinde geçirdiği her dakika, bu ekibin bir parçası olarak değer verdiği her şeyi yiyip bitirmişti. Sabırsızlık, öfke, onaylamama ve davayı ilerletmesine izin verilmemesini bekliyordu. Bunun yerine patronu onu dinlemiş, anlamış ve onaylamıştı. Şartlı olarak.

Ve bu koşullardan biri de Gordon Cordell cinayeti davası üzerindeki çalışmanın her şeyden önce gelmesiydi. Karşısında oturan adama karşı giderek artan tiksintisi bile.

'Tamam, önümüzdeki on dakika boyunca ben varım. Bunu iyi kullan.'

OTUZ ÜÇ

"Arkada bir sorun olduğunu biliyorsun, değil mi? Arabaya doğru giderlerken Bryant sordu.

Sabahın erken saatlerinde içinden geçerek işe gittiği sis, şimdi sulu bir güneş tarafından yakılıp yok edilmişti.

'Kendiliğinden düzelir,' diye cevap verdi. "Emin misin?" diye zorladı.

Ne bekliyorsun Bryant? Onun nasıl hissetmesini bekliyorsun? Stacey ve Dawson harika bir takımdı ve kendilerinin bile bildiğinden daha iyi arkadaşlardı.

'Bu Penn'in hatası değil,' diye önerdi. 'Ve tek söylediğim, senin devreye girmen gerekebilir. Penn kendisine böyle davranılmasını pek hoş karşılamayabilir-'

"Bryant, anlıyorum uzun zaman oldu ama yeni bir takıma katıldığın en kötü zamanı söyle.

Şöyle düşündü. 'Muhtemelen dolabımın kapısını bilgisayar olarak yapıştırmışımdır. Kırıp açtığım için başıma gelmeyen kalmadı.

'En kötüsü buysa aferin sana' diye cevap verdi. 'CID'ye katıldığımda yarım gün boyunca sırtımda "çay orospusu" yazan bir tabelayla dolaştım. Şimdi hiç yapıştırılmış dolap ya da kötü niyetli işaret görüyor musun?

"İkimiz de bunun pek çok şekilde olabileceğini biliyoruz, şef," dedi ciddi bir şekilde, ama Kim dinleyecek havada değildi ve kendi fikrini ortaya koymaya hazırdı.

"Brierley Hill'de birkaç hafta geçirdin. Sana pasta yaptılar mı? Hoş geldin çelengini açtılar mı? Vardiyadan sonra sizi bir bira içmeye götürdüler mi?

Bryant derin bir nefes aldı. 'O geçici bir görevdi çünkü-' 'Bu da öyle,' dedi kararlı bir şekilde. "Bir dava ve sonra gitti.

"Öyle bile olsa," diye ısrar etti Bryant. 'Stacey'nin ona karşı biraz mesafeli davrandığını biliyorsun ve sanki buna kasten izin veriyorsun. Babam eskiden "neden bir köpeğin olsun ve kendi kendine havlasın ki" derdi.

"Bryant, neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok.

'Zorbalıkla ilgili sicilinde gerçekten bir şeyler olmasını istiyorsun ve-'

'Sakın Stacey ile ilgili olarak bu kelimeyi kullanmaya cüret etme,' diye öfkelendi. 'O kızı sen de benim kadar iyi tanıyorsun ve o bir zorba değil. Yakınından bile geçmez. Tanrı aşkına, o polis teşkilatında çalışan siyah, biseksüel bir kadın. Onunla gerçekten zorbalık hakkında mı konuşmak istiyorsun?

Bryant geri adım atmayı reddetti. 'Birincisi, bu ona borcunu ödemek için hiçbir mazeret vermez; ikincisi, onun bir zorba olduğunu söylemiyorum. İzolasyonun aynı ailede yaşadığını ve kontrolden çıkmadan önce durumu idare etmeniz gerekebileceğini söylüyorum.

'Bana ekibimi nasıl yöneteceğimi söylemene bayılıyorum,' diye homurdandı. 'Geçici de olsa birinin gözlerimin önünde zorbalığa uğramasına izin vereceğimi mi sanıyorsun? Stacey'nin Penn'e karşı soğuk davrandığını görebiliyorum ama onu sevmesini sağlayamam. Kibar ve profesyonel kalması koşuluyla, bunu kendilerinin çözmesine izin vereceğim.

'Eğer bu dava daha uzun sürerse...'

"Bryant," dedi, anahtarı kontağa sokarken ona doğru dönerek. 'Sen bir fıkra adamısın. Hiç bitmeyen bir kaynağın var ve her duruma uygun bir tane. İşte sana bir tane.

Motoru kapattı ve ona doğru baktı.

"Fairview'de on yaşındayken bir odada dört kişiydik. İki takım ranza vardı. Karşımızdaki iki kız en iyi arkadaşlardı, Zoe ve Liz, ikisi de on dört yaşındaydı ve küçüklüklerinden beri Fairview'daydılar. İkisi de bir yere gitmiyordu. Bütün gece yeterince büyüdüklerinde birlikte alacakları daire hakkında konuştular.

"Bir gün Zoe'nin teyzesi geldi ve denemeyi kabul ettikten sonra onu aldı. Güle güle Zoe. İki gün sonra yedi yaşındaki bir çocuğa Liz'in altındaki alt ranza verildi. Belli ki Liz onun hayatını zindana çevirmiş, sevdiği birkaç şeyi çalmış ve sevmediklerini kırmış. Bir keresinde bir kutu sardalyayı kızın yatağının üzerine kaşıkla dökmüştü. Kokusu haftalarca burnumuzdan gitmedi.

"Peki, ne yaptın?" diye sordu Bryant.

'Kesinlikle hiçbir şey,' dedi. 'Çocuk kendi kırılma noktasını, kendi köşesinde savaşacağı sınırı bulmak zorundaydı. Onu savunmak ve onun için savaşmak uzun vadede ona yardımcı olmazdı. Bunu kendisi için yapmak zorundaydı.

"Peki ya o? Bryant arabayı çalıştırarak şöyle dedi.

Kim omuz silkti ve Liz ile Zoe hakkındaki hikâyesinde düpedüz yalan söylediğini fark ederek pencereye baktı.

Çünkü yaptığı şey hiç de bu değildi.

OTUZ DÖRT

"Yani, doğru anlamış mıyım? Stacey kuşkuyla sordu. "Cinsel taciz mağdurlarından birini aramamı, mağdurmuşum gibi davranmamı ve bana açılmasını sağlamamı mı istiyorsunuz?

"Evet," dedi basitçe. 'Yapabilsem kendim yapardım.

"Ya Oakwood'da hiç çalışmadığımı öğrenirse?

'Neden bilsin ki? En uzun süredir uzakta olanı seçersek, diğer şikayetlerin ardındaki isimler hakkında hiçbir fikri olmayacaktır. Sadece gerçek isminizi kullanmayın.

Daha iyi planlar duymuştu ve dürüst olmak gerekirse daha kötülerini de duymuştu. Ve bu muhtemelen kendisinin de yapacağı bir şeydi.

"Tamam, bana numarayı ver" dedi. "Peki adı ne?" "Cheryl

Hawkins.

Penn ona okurken Stacey numarayı tuşladı. Telefon

ikinci çalışından sonra cevaplandı. "Alo, Cheryl'le mi

görüşüyorum? Stacey sordu.

"Öyle," dedi kadın sesi temkinli bir şekilde.

"Merhaba Cheryl, benim adım Stacey Penn ve sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim ama adınızı duydum ve..." drama için durakladı. 'Ben de Cordell'in kurbanlarından biriyim ve-'

"Bu numarayı nereden buldun?" diye sordu sertçe.

"Sadece olanlarla ilgili biriyle konuşmak istiyorum. Yani sorun yaşıyorum-'

"Bak, her kimsen beni rahat bırak. Hat kulağında

kesildi.

"İşe yaradı," diye homurdandı.

Penn tek kaşını kaldırdı. 'Senden yardım istediğimde bunun evleneceğimiz anlamına geldiğini fark etmemiştim ama-'

"Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Balayı için rezervasyon yaptırmak lazım..."

"Büyü artık," diye tersledi.

'Bir tane daha dene,' dedi. 'Elimizde birkaç tane var. Sadece gerçek şikâyetler olup olmadıklarını bilmek istiyoruz. Sadece bir tane yeter.

'Tamam, sıradaki' dedi.

"Pippa Round," dedi ve sonra numarayı okudu. Bu kişi

hemen cevap verdi.

Merhaba, arka plandaki gürültü duvarına karşı aceleye getirildi.

'Merhaba Pippa, aradığım için özür dilerim, beni tanımıyorsun. Benim adım Stacey ve ben de Oakland'da çalışıyordum.

"Yani?" dedi sabırsızlıkla.

'Birkaç ay önce Doktor Cordell ile yakın çalıştım. Ben de onun kurbanlarından biriyim.'

"Ve?

Tanrım, burada gerçek bir konuşmacı yakalamıştı. Bu hiçbir yere gitmiyordu.

"B e n sadece... Ne yapacağımızdan emin değilim?" dedi, söyleyecek bir şey bulmaya çalışarak.

"Ne hakkında?

"Yani, adam öldü ve-

'Dinle, eğer tavsiyemi dinlersen hepimizin yaptığını yaparsın,' diye tısladı.

"Ne? Stacey sordu. "Ne yapmalıyım?
"Parayı harca ve herkes gibi çeneni kapalı tut. Telefon Stacey'nin elinde kapandı.
"Pekala, Notkev, sanırım cevabımızı aldık.

OTUZ BEŞ

Kim, Russells Hall Hastanesi'nin sabahın erken saatlerindeki telaşı arasında tanıdık bir yüz gördü.

"Selam Terry," dedi kırmızı tişörtlü gönüllüye. "Operasyonel Tıbbi Direktör Vanessa Wilson'ın ofisini nerede bulabilirim?

İşaret edip açıklamaya başladı ve sonra durup gülümsedi. "Seni götürürsem çok daha kolay olacak.

"Teşekkürler," dedi, onun yanına geçerek.

"Bacağın nasıl?" diye sordu hoş bir şekilde.

"Dayanıyorum," diye cevap verdi. "Ve geçen günkü nezaketiniz için teşekkür ederim.

'Rica ederim, biz de bunun için buradayız. Ziyaretçilere yardımcı olmak ve arada sırada ayak işlerini yapmak.

"Doktor Cordell'i tanıyor muydunuz?" diye sordu, etrafta başka bir şey konuşulmadığını hayal ederek. Kim buranın sayıları binlerle ifade edilen büyük bir işçi topluluğu olduğunun farkındaydı, ama buradaki diğer tüm konuşmaların cinayet etrafında döndüğünü tahmin ediyordu.

Pek sayılmaz. Yani onu tanıyordum. Geçerken gördüm, birkaç kez ofisine dosya ya da posta bıraktığımda gördüm ama sadece birkaç haftadır buradayım,' dedi ana koridordan köşeyi dönerek.

Ona sorgulayıcı bir bakış attı. Adamın otuzlu yaşlarının ortalarında olduğunu tahmin etti, kafasını kazıtmıştı, biraz kiloluydu ama zinde ve sağlıklı görünüyordu. Gönüllülerin çoğu çok daha yaşlı görünüyordu.

"Zorunlu işsizlik dönemi, memur bey. İş arayan biriyim ve görünüşe göre gönüllü bir işte çalışmış olmanız CV'nizde iyi görünüyor. İstekli olduğunuzu gösterir.'

'Adil bir oyun,' dedi.

Yürümeyi bıraktı. Koridoru göstererek, "Aşağıda, soldan ikinci," dedi.

Kim ona teşekkür etti ve ofise doğru yöneldi, hastanenin gürültüsünü tamamen geride bıraktıklarını fark etti.

"Burada çok fazla rahatsız edilmeyeceksin, değil mi? Bryant kapıyı çalarken şöyle dedi.

Vanessa Wilson, "İçeri gelin," diye seslendi.

Ani ziyaretlerine şaşırmasına rağmen onları içeri çağırdı ve kulağındaki telefonu işaret etti.

'Bak, onu okuldan alıp anneme götürebilir misin?
Sonra ararım,' dedi pencereye dönerek.

"Evet, sen de," dedi, sesinde daha az stres vardı.

"Bunun için üzgünüm," dedi. 'Altı yaşındaki çocuk, onu bıraktığımdan bu yana geçen yarım saat içinde hastalandı ve ishal oldu.

Bryant, "Evet, yıllar önce o yollardan geçtim," diye sempati duydu.

Gerçekten endişeli görünerek günlüğüne uzandı. "Özür dilerim, kaçırdım mı?...

"Hayır, Bayan Wilson, sadece kısa bir konuşma için

uğradık. Rahatlamış görünüyordu.

'Tamam, ama lütfen bana Vanessa deyin. Şimdi, size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu sonunda otururken.

Bu kadını günün sonunda ve şimdi de günün başında yakalamışlardı. Şu anda saçları sıkıca toplanmıştı, makyajı kusursuzdu ve göbeğinde belirgin kırışıklık izleri yoktu.

"Bayan... pardon, Vanessa, Gordon Cordell'in en büyük oğlunun dün gece geç saatlerde buraya getirildiğinden haberiniz var mı?

"Saul?" diye sordu.

"Onu tanıyor musun? Kim şaşırarak sordu.

Başını salladı. "Belli belirsiz. Babasıyla birlikte bir davete katılmışlığı var. O da bir cerrah. Henüz gazeteleri okuma fırsatım olmadı. Onun nesi var?'

Kim, gece gazetelerinin bir tür gece brifingi olduğunu tahmin etti. 'Dün gece otoyolda araba kazası. Yoğun bakımda, komada. Oldukça kötüydü,' dedi Kim. 'Hayatta kalması mucizeden başka bir şey değildi ve kimse aracından çıkarıldıktan sonra yaşamasını beklemiyordu.

"Lanet olsun," dedi, gözleri kocaman açılmıştı. 'Aşağı inip onu görmeliyim.

Zavallı aile.'

"Evet," diye kabul etti Kim. 'Ama dün Doktor Cordell'e yönelik şikayetlerden bahsettiğimizde söylediğiniz bir şey yüzünden geri döndük. Bunun tam tersi olduğuna dair bir şeyler söylemiştiniz.

'Oh, önemli değil,' dedi. "Sadece bir iç mesele.

'Bırak da buna biz karar verelim, lütfen, Vanessa. Önemli olabilir.'

'Tamam, Doktor Cordell bir temizlik görevlisi hakkında şikayette bulundu.

Angelo Mancini, on bir yıldır burada temizlikçi olarak çalışıyor. Doktor Cordell onu Tiyatro 3'ten ekipman çalmaya çalışırken yakaladı ve hırsızlık teşebbüsünden dolayı rapor etti.

"Sana mı?

Vanessa başını salladı. 'Hayır, doğrudan polise gitti ama onlara bu konuyla ilgileneceğime dair güvence verdim. Şimdi bir iç soruşturma yürütülüyor ve bu hafta sonunda bir disiplin duruşması yapılacak. Durakladı. 'Sen yapmazsın

düşünmek?...' Elini ağzının üzerine kapattı. "Aman Tanrım... Hayır... Olamaz... O yapmaz...

"Ne? Kim, kadının kafasında yapılan hesaplamaları görebildiği için sordu.

'Bay Mancini görevden uzaklaştırılmasına iyi tepki vermedi. Cordell'i "yakalayacağına" ve "iyi bir şekilde yakalayacağına" söz verdi, ama eminim hiçbir şey kastetmemişti...'

Kim heyecanla midesinin çalkalandığını hissetti.

"Vanessa, sanırım Angelo Mancini'nin adresini bize versen iyi olur.

OTUZ ALTI

Stacey, Emma Weston'ın evinin önünde taksiden indi. Genç kızın önceki gün kendisine karşı dürüst davranmadığını düşünüyordu ama soracak bir şeyi olana kadar onunla tekrar konuşmaya çalışmanın bir anlamı yoktu. Annesinden de pek iyi bir izlenim almamıştı.

Komşuların bir şey görüp görmediğini ya da duyup duymadığını merak ederek geri dönmüştü. Sokağın aşağısına ve yukarısına baktı ama hiçbir ev son derece davetkâr görünmüyordu.

Bir gün önce güzel bir Volvo'nun park ettiği evi düşündü. Tam karşısındaydılar. Yolun karşısına geçip yürümeye başladı ve oraya varmadan, beyaz bir transit minibüsün hemen yanında durdu.

Eve baktı. Bulaşık suyu grisi tül perdeler üst katın penceresinde asılı duruyordu ve arkasında koyu renkli bir stor perde vardı. Aralarında büyük boşluklar olan dört döşeme taşı, çim tutamları ve çamurdan oluşan bir bataklığın üzerinden ön kapıya giden derme çatma bir yol oluşturuyordu.

Uzun adımlar attı ve kapı tokmağının yokluğunda cama vurdu. Ön odanın penceresinin altında birkaç sigara izmariti yığılmıştı.

Ne bir cevap ne de bir hareket vardı. Kapıyı tekrar çaldı. Daha sert. Beyaz transit kesinlikle bu eve aitmiş gibi görünüyordu. Evde biri olmalıydı.

Küfür seslerini ve merdivenlerden inen ayak seslerini duydu.

"Ne oluyor lan?...

Adamın sözleri onu gördüğünde kesildi.

Stacey, sakallı ayı gibi adamın neredeyse hiç giyinmediğinin ve üzerinde sadece siyah bir tişört ve bir çift sarı şort olduğunun farkındaydı. Etli kollarını kuş dövmeleri kaplıyordu.

"Efendim, sizi rahatsız ettiğim için gerçekten üzgünüm ama aracınızda bir araç kamerası var mı?

'Eğer uzun bir gece vardiyasında çalışmamış olsaydım bu komik olurdu. Şimdi, ne?...'

Kadın kimliğini kaldırınca sözleri kesildi.

"Ben hiçbir yasayı çiğnemedim," diye itiraz etti başını sallayarak. "Küçük piçler lastiklerimi kesip duruyor ve siz kanıt olmadan hiçbir şey yapmıyorsunuz.

'Efendim, başınız dertte değil. Tekrar başlayacağım. Ben Dedektif Memur Stacey Wood, on beş yaşındaki kayıp bir kızın davasını araştırıyorum ve gerçekten yardımınıza ihtiyacım var.

Uykusuz olsun ya da olmasın, içindeki öfkenin dışarı sızdığını gördü. Göğsündeki diş macunu lekesinin hemen sağındaki bir noktayı kaşıdı.

"Peki, böyle bir durumda nasıl reddedebilirim?" dedi kenara çekilerek.

Stacey girdaplarla dolu ama beklediğinden çok daha düzenli, eski bir eve adım attı. Televizyon ya da radyo çalmıyordu ve bunun nedeni onun gece vakti olmasıydı.

"Efendim, minibüsünüz Pazar gecesi oraya park

edilmiş miydi?" "Bir süreliğine, neden?

"Görüntüleri görebilir miyim?" diye sordu.

"Giden Emma Weston değil çünkü onu bu sabah gördüm," dedi ve salondaki telefon masasından telefonuna uzandı.

"Hayır, arkadaşı Jessie, sarışın, güzel, on beş yaşında.

"Sanırım kimi kastettiğinizi biliyorum," dedi telefonundaki bir uygulamaya basarak.

Etli parmaklarıyla şaşırtıcı derecede hızlı bir şekilde ayrıntıları yazdı.

Ekran canlandı. Telefonu ona uzattı. "Al, ben gidip üzerime bir şeyler giyerken sen de bir bak.

"Benim hesabıma değil," dedi, teklifi takdir ederek. "Elimden geldiğince çabuk yatağına dönmene izin vereceğim.

İstediği tarihi tuşladı ve '10.30'u girdi ama ekran yine boş geldi. Bir hareket yakalayana kadar geriye doğru yuvarlandı. Durdurdu ve izledi. Birkaç kişi yürüyordu. Bisikletli üç çocuk kaldırımda birkaç kez inip çıktı ve küçük bir Jack Russell teriyeri birdenbire ortaya çıktı, tuvaletini yaptı ve tekrar kayboldu. İzlemeye devam etti ve akşam 8.35'te her iki kız da Emma Weston'ın evinden çıktı. Görüntüler onları yolda yürürken ve hararetli bir şekilde konuşurken yakalıyor. Emma hayal kırıklığına uğramış gibi ellerini sallıyordu. Jessie uzaklaşıyor gibi görünüyordu.

Stacey gözlerini Jessie'den alamıyordu, fotoğrafına bakmak yerine onu kanlı canlı görüyordu. Tıpkı annesinin tarif ettiği gibi, siyah tayt, uzun bir tişört ve kot ceket giymişti.

Emma yolun sonunda yürümeyi bıraktı ve karşı karşıya geldiler. Emma hâlâ el kol hareketleri yapıyordu, Jessie de kollarını kavuşturmuştu. Sonra birkaç saniye boyunca ikisi de konuşmuyor gibiydi. Stacey yarı yarıya oyun parkının vazgeçilmezi olan tic-tac-toe oyununa başlamalarını bekliyordu, sonra Jessie bir şey söyledi. Emma'nın sağ eli havaya kalktı ve Jessie'nin suratına bir tokat attı.

"Çok alıngan biri," dedi arkasından gelen adam. İri yarı bir adam olduğu için yaklaştığını duymamıştı.

Stacey izlemeye devam etti ve sanki ikisi de az önce olanlara inanamıyormuş gibi iki arkadaşın arasına düşen şaşkın sessizliği hissedebiliyordu.

Jessie aniden döndü ve uzaklaşmaya başladı. Emma takip etmeye başlamıştı ki ekran aniden karardı.

"Ne oldu? Stacey, önünde devam eden pembe d i z i y i izlemek isteyerek sordu.

'Kapatmıştım çünkü dışarı çıkıyordum. İşe gitmiştim.' "Ve ayrılırken ikisini de hiç görmediniz?

Yavaşça başını salladı.

"Hayır memur bey, ben hiçbir şey görmedim.

OTUZ YEDİ

Kim, kendisini bir şekilde Hollytree'ye geri getirmeyen çok az vaka olduğunu fark etti.

Geniş araziye doğru ilerlediklerinde, sanki burada hiçbir şey filizlenmeye cesaret edemeyecekmiş gibi, bahara dair tüm imtiyazlar ortadan kayboldu.

Kim, planlama aşamasında ara sıra çiçek tarhları, bordürler veya ağaçlar, manzarayı yumuşatmak için çim parçaları ile biraz renk katmak için çaba sarf edilen birçok belediye sitesini ziyaret etmişti.

Hollytree değil.

Manzara sert ve işlevseldi; beton, asfalt ve kaldırım plakalarından oluşuyordu. Ön bahçeler yoktu, sadece merkezdeki on üç katlı kule bloklarını çevreleyen birbirinin aynısı apartman blokları vardı.

Bryant, üzerinde sprey boyayla boyanmış dev bir penis bulunan bir apartman bloğunun kenarındaki çöp kutularının yanına park etti.

Arabadan indiklerinde kambur, kapüşonlu bir genç yanlarından geçti, Bryant'ın ayaklarının yakınında yere bir sigara ucu attı ve alaycı bir şekilde homurdandı.

Genç adam dönüp soluna tükürürken Kim, 'Orijinal,' diye gözlemledi. Bryant başını sallayarak, "Lanet olası trilobitler," dedi.

"Ha? Kim sordu.

'Trilobitler, diğer adıyla Dudley Locust, insanlardan çok daha önce ilçede yaşamışlardır. Genellikle tespih böceği ile karşılaştırılırlar. Yaklaşık

400 yıl önce ölmüşlerdir.

Milyon yıl önce kömür bataklıkları oluştuğunda, sanırım birkaç tanesi geride kaldı.

Çocuk dönüp onlara parmak sallayınca Kim'in meslektaşına hak vermekten başka çaresi kalmadı.

"İkincisi geliyor," dedi Bryant, birkaç mavi şişe dolup taşan çöp kutularından çıkıp doğruca onlara yöneldiğinde ikisi de havayı yüzlerine çarptı.

Hedef mülke ulaşmak için bir bebek arabası ve iki bisikletten kaçtılar. Kapıyı çaldıklarında yüksek sesli müzik kulaklarını doldurdu.

Sol tarafta başka bir kapı açıldı ve genç bir kadın dışarı çıktı, çoktan hırlamaya başlamıştı.

'Eğer kapıyı açarsa söyle ona şu lanet gürültüyü kessin. Burada çocuklarım var,' diye kükredi.

Kim, eğer annelerinin ses seviyesi bir şey ifade ediyorsa, muhtemelen gürültü departmanında kendi başlarına kalabilirler, diye düşündü. Onu haklı çıkarırcasına, açık kapıdan delici bir ciyaklama sesi geldi.

Bryant kapıyı tekrar çalarak, "Ona tavsiyede bulunacağız," dedi. Kollarını yeleğinin üzerinde kavuşturdu.

'Bundan daha sert vurman gerekecek. Ben olduğumu düşünecek ve seni görmezden gelecek.'

Bryant ona teşekkür etti ve kapıyı tekrar çaldı.

Kadın başını salladı ve kapıyı arkasından çarparak içeri girdi.

Kim, komşusunun haklı olduğunu anlayarak, "Tamam, hadi gök gürültüsü yapalım," dedi. İkisi de aynı anda aralıksız kapıyı çaldı.

Müzik durdu,
ama kapı açılana kadar açmadılar.

Karşısındaki adam beklediğinden daha gençti. Yirmili yaşlarının ortasındaydı, giydiği tişört kollarında ve omuzlarında dalgalanan kasları gösteriyordu ve siyah saçları at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmıştı.

Savaşa hazır yüzü şaşkınlıkla buruştu. Kim onun komşusuna ağzının payını vermeye hazır olduğunu tahmin etti.

Bryant kimliğini kaldırdı.

Sağ tarafına baktı. "Komşu hatun olduğunu sandım," dedi.

"Bay Mancini? Kim sordu.

Kaşları çatılırken başını salladı.

"Angelo Mancini mi?" diye sordu.

Başını salladı. Giovanni. İstediğin babam. Şu anda yatakta.

Uyumuyor, diye düşündü Kim, müziğin sesiyle.

Döndü ve merdivenin altından babasına seslendi.

Giovanni onları içeri sokarken Angelo ortaya çıktı ve merdivenlerden aşağı indi. Birden dördü de karanlık ve dar bir koridordaydı.

"Lütfen buyurun," dedi Angelo, mutfağın hemen ilerisindeki küçük salona doğru ilerlerken. Kim yaşlı adamda belli belirsiz bir aksan fark etti ama oğlunda hiçbir şey yoktu, bu da uzun süredir İngiltere'de yaşadıklarını gösteriyordu.

Onu salona kadar takip eden Kim, buranın sadece erkeklere ait bir alan olduğunu fark etti. Alan düzenliydi ve dağınıklık ve süs eşyalarından arınmıştı. Sehpanın üzerinde, sıcak kupaların doğrudan ahşabın üzerine konmasından kaynaklanan yanık halkalarını sayamıyordu. Her ikisi de televizyona bakan iki kanepenin kollarında bir araba dergisi ve bir fitness broşürü duruyordu. Müzik merkezi, komşunun mülküne bitişik duvara dayalı cam bir masanın üzerinde duruyordu. Çeşitli uzaktan kumandalar, pembe çiçekli, uygunsuz bir şekilde yerleştirilmiş bir saksı bitkisinin yanındaki büfenin merkezinde yer alıyordu.

Kim, Bryant ve kendisine ikisinden birinin yanına oturmaktan başka seçenek bırakmayarak karşılıklı kanepelere oturmuş olan iki adamı değerlendirmek için bir an durdu. İkisine de baktığında Giovanni'nin ileride nasıl biri olabileceğini kolayca hayal edebiliyordu. Her ikisi de zeytin tenli ve cömert kaşların altındaki koyu renk gözlerle kutsanmıştı, benzerlikler burada bitiyor gibiydi. Angelo'nun

Koyu renk saçları kısa kesilmişti ve alnının ortasında düzensiz bir dalga vardı. Oğlunun boyu bir karış daha uzundu ve kaslıydı.

"Size nasıl yardımcı olabiliriz? Bay Mancini kıdemli sordu.

"Doktor Gordon Cordell için buradayız. Anladığımız kadarıyla ikiniz arasında bir tür olay yaşanmış.

Yüzü gerildi ama başını salladı. "Bu geçmişte kaldı memur bey," dedi. "Adam öldü.

"Evet, öyle," dedi Kim. 'Ama ne olduğunu anlamamız gerekiyor. Sizi polise mi ihbar etti?'

Genç Mancini öne doğru oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamıştı. Babasının cevabını bekliyordu.

Angelo başını salladı. 'Yaptı ama artık bitti. Bir yanlış anlaşılma oldu.

Kim hayal kırıklığının büyümeye başladığını hissetti.

"Ama daha bitmedi, değil mi?" diye zorladı. 'OMD, Vanessa Wilson'ın polis soruşturmasını iptal ettiğini anlıyoruz, ancak hala içeride cevaplamanız gereken bir dava var.

Giovanni öfkeyle, 'Benim babam hırsız değil,' dedi.

Kim babasını savunmak için yaptığı açıklamayı kabul etti. Bu beklenen bir şeydi.

"Doktor Cordell sizi hastane malzemelerini çalmakla mı suçladı?" dedi ve dikkatini yaşlı adama çevirdi.

Angelo başıyla onayladı. 'Toplantımı yaptığımda her şey bitmiş olacak. Hepsini temizleyeceğim,' dedi ellerini sıkarak.

"Kendinizden çok emin görünüyorsunuz, Bay Mancini,"

dedi kadın. 'Çünkü beni suçlu bulamazlar,' dedi basitçe.

"Yani tek tanık öldüğü için mi? Adam başını

salladı. "Hayır, çünkü ben yapmadım.

Kim durakladı. Bu adam ya aptaldı, ya saftı ya da kendine aşırı güveniyordu. Belki de çok fazla *Law & Order* dizisi izlemiş ve 'ben yapmadım' demesinin yeterli olacağına inanmıştı.

Birleşik Krallık'taki her cezaevini ziyaret edebilir ve nüfusun yüzde doksanından aynı bildiriyi duyabilir.

"Meslektaşlarım bunu benim yapmadığımı biliyor," dedi, büfenin üzerindeki hüzünlü bitki bahanesine doğru başını sallayarak. "Ve benim için konuşacaklarını söylediler.

Kim, olay sırasında orada olmadıkları sürece iyi karakterine dair tanıklıkların ona pek bir faydası olmayacağını açıklamak için ağzını açtı.

Giovanni sandalyenin yanına uzanıp bir çift uzun dudaklı Reeboks çıkardığında konuşması engellendi.

'Üzgünüm, gitmem gerek. İşe geç kalacağım.

"Sorun değil, sadece babana ihtiyacımız var," diye açıkladı Mancini'ye dönerek.

"Bay Mancini, Pazartesi akşamı saat 18:00 sularında neredeydiniz?" diye sordu.

Giovanni ayağa kalkarak, "Cevap verme baba," dedi.

'Saklayacak bir şeyim yok. Buradaydım, televizyon izliyordum,' diye cevap verdi. Giovanni, "Ve ben de burada onunla birlikteydim," diye ekledi.

Kim bu gerçeği kanıtlamanın ya da çürütmenin bir yolu olup olmadığını merak ediyordu.

"Peki bunu ona neden sordunuz? Giovanni bağırdı. "Şu şişko piçle kıyasladığında ne kadar büyük olduğuna bir bak.

Kim genç adamı görmezden geldi. 'Bay Mancini, anladığımız kadarıyla Doktor Cordell'i tehdit etmişsiniz. Onu iyi edeceğinizi söylemişsiniz. Bu doğru mu?'

Giovanni babasına doğru ilerledi. Bryant ayağa kalktı ve onu engelledi. 'Sakin ol oğlum. Bırak da baban soruya cevap versin, eğer isterse. Angelo yavaşça başını sallamaya başladı.

'Söyledim ama öyle demek istemedim. Demek istediğim...' Açıklık getirmemeye karar verdiğinde sözleri dağıldı.

"Ne demek istediniz? Kim sordu, kafasında çoktan bir tutuklama emri oluşturmuştu.

"Anlat onlara baba," dedi Giovanni.

Angelo başını salladı. "Ben yapmadıysam beni suçlu bulamazlar," diye tekrarladı.

Kim kısa bir süre onun hırsızlığı mı yoksa cinayeti mi kastettiğini merak etti. Ya da ikisini de.

"Neden onlara söylemiyorsun? Giovanni ellerini Bryant'a doğru kaldırarak kendisine engel olunmasına gerek olmadığını söyledi.

'Adam öldü. Ailesi...'

"Peki ya ailesi? Kim sertçe sordu. Adamın oğlu hastanede yaşam savaşı veriyordu.

"Hiçbir şey," dedi. "Kimseye faydası yok.

"Bunu neden yapıyorsun, baba? Giovanni öfkelendi. 'O kendinden başka kimseyi düşünmeyen bencil, kibirli bir piçti. Sana hakaret etti, seni herkesin önünde küçük düşürdü, seni polise ihbar etti, neredeyse işini, itibarını kaybediyordun ve yine de onlara söylemeyi reddediyorsun. Yaşadıklarından sonra o piçin ölmesine sevindim-'

"Bakın, ikiniz de," dedi Kim sertçe. 'Dürüst olacağım. Doktor Cordell öfkeli biri tarafından vahşice öldürüldü ve çok cana yakın bir adam olmamasına rağmen, ona doğrudan tehditte bulunan tek bir kişi var.

Yaşlı adamın gözlerindeki korkuyu görebiliyordu ama o başını

salladı. "Tanrı aşkına, baba," diye bağırdı Giovanni.

Kim ayağa kalktı ve arka cebine uzandı.

'Tamam, Bay Mancini, bana başka seçenek bırakmadınız...'

"Tamam, t a m a m ," dedi kelepçeleri tutmasını beklediği eline bakarak.

Kitaptaki en eski

numara. Tekrar oturdu.

İç çekti. "Tamam, sana gerçekte ne olduğunu anlatacağım.

OTUZ SEKİZ

Stacey, saat 12.30'da yemek zili çaldığında Cornbow Lisesi'nin önünde bekliyordu.

Okul kapısının hemen dışındaki sigara içme yerini bulması on dakikadan az sürmüştü, okula gitmeden önce içilen ve atılan uçların koleksiyonu bunu kanıtlıyordu.

Kendi lisesindeki bu yeri nasıl da hatırlıyordu. Tüm havalı kızlar, popüler kızların arasına girebilmek için her öğle yemeğinde ya sigara içmek ya da içiyormuş gibi yapmak için toplanırlardı. Böyle bir sosyal kabulü hiç umursamadığını söylemek isterdi ama gerçekten de onların arasında durmuş, elinde bir sigara tutmuş ve diğer kızları taklit etmişti. Bir kez tatmak yetmişti ve bir daha geri dönmemişti.

Beklediği gibi Emma Weston'ın kendisine doğru geldiğini gördü.

Stacey, yüzüne hâkim olmayı henüz öğrenememiş on beş yaşındaki kızı dikkatle izledi. Ve Stacey'nin gördüğü ilk duygu korkuydu.

Cebinden bir paket sigara çıkararak, "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

Stacey, "Jessie hakkında konuşmak istiyorum," diyerek birkaç adım uzaklaştı ve daha fazla çocuk toplanıp sigaralarını yakmaya başladı. Gruptan ani bir duman bulutu yükseldi.

Stacey, "Yani dün bana yalan söyledin," dedi.

Emma gözlerini kısarak, "Hayır, asla," dedi.

"Evet, gördün. Bana Jessie'nin normal zamanda evinizden tek başına ayrıldığını ve onu en son o zaman gördüğünüzü söylediniz.

"Doğru," dedi inatla.

'Emma, yalan söylüyordun. İkiniz de evden sekiz buçuk gibi çıktınız.

"Hayır, hiç çıkmadık," dedi sigarasını çekerek.

Stacey kızın hafızasını tazelemek için daha fazla ayrıntıya ihtiyaç duyacağını görebiliyordu.

"Tartışıyordun Emma," dedi Stacey.

Emma dumanını üflerken başını iki yana salladı. 'Hayır, tartışmıyoruz. O benim kankam. Bunu sana kim söylediyse yalan söylüyor.

"Seni gördüm," dedi Stacey.

"Aptal olma," dedi, sesine bir şüphe damarı sızmıştı. 'Bir polis

memuruyla ve bir yetişkinle gerçekten böyle mi konuşuyorsun? Stacey kızın tavrından bıkarak tersledi. "Bir çentik geri sar yoksa bunu istasyonda yapacağız, anladın mı?

Emma ona sıkıntıyla buruşmuş bir yüz ifadesi sundu ama o başını salladı.

"Yolda birlikte yürüdüğünüzü ve tartıştığınızı gördüm.
Jessie hoşuna gitmeyen bir şey söyledi ve sen de onu tokatladın.

Emma'nın yüzü kızardı ama hiçbir şey söylemedi.

"Ne hakkındaydı, Emma?

Kız omuz silkti ve başka tarafa baktı. "Hatırlamıyorum. Biz arkadaşız. Tartışırız.'

"Bütün arkadaşlarını tokatlıyor musun? Stacey sordu.

Emma kendini ele vererek, "Sadece dinlemeyenler," diye karşılık verdi.

"Peki Jessie neyi dinlemez? diye sordu Stacey, bir şeye çarptığını fark

ederek.
Sinir.

"Hatırlayamıyorum," dedi başını sallayarak.

"Emma, daha çok çabala. Önemli olabilir. En iyi arkadaşın kırk sekiz saatten fazladır kayıp ve sen o kadar da telaşlı görünmüyorsun,

Bu da beni çok rahatsız etmeye başladı, senden şüphelenmemi sağlamaktan bahsetmiyorum bile-'

"Dale'in evine gitmek istediğini söyledi ve ben gitmesini istemedim. Bu kadar. Şimdi mutlu musun?'

Mest oldum. Dale onun erkek arkadaşı mı?'

Stacey sordu. Emma başıyla onayladı. "Öyle

görünüyor.

"Ailesi biliyor mu? Stacey sordu. Annesi erkek arkadaşı olmadığı konusunda ısrar etmişti.

'Şaka yapıyorsun. Onu bir kuleye ya da zindana falan atarlardı. "Ve şimdiye kadar bu Dale denen çocuktan kimseye bahsetmeyi düşünmedin mi? Stacey öfkesine hâkim olmaya çalışarak sordu. Kızla iki kez konuşulmuştu ve onun adını ilk kez duyuyordu. 'Ya da onun en son görüldüğünde onun evine mi gitmişti?'

Omuz silkti ve başka tarafa baktı.

Stacey şaşkınlıkla başını salladı ve ona kadar saydı. Bir yetişkinin rızası olmadan reşit olmayan birini sorguladığını unutmamalıydı. Sert davranamazdı. Asıl yapmak istediği şey çocuğu omuzlarından tutup sarsmak ve ona biraz anlayış kazandırmaktı.

"Emma, bu durumun ciddiyetini anlıyorsun, değil mi?" "Elbette

anlıyorum. O benim dostum."

"Peki, neden Dale'in evine gitmesini istemedin? diye sordu Stacey.

"Sadece istemedim," dedi, yerdeki bir şeye tekme atarak.

"Onun peşinden mi gittin? Stacey sordu.

"Evet, ona üzgün olduğumu söylemek için, ama beni dinlemedi, ben de gitmesine ve ne isterse yapmasına izin verdim ve bu onu son görüşüm oldu. Yemin ederim.

OTUZ DOKUZ

Neyse ki küçük Mancini babasının artık yalnız bırakılabileceğine karar vermiş, konuşmaya karar vermiş ve sonunda işe gitmek üzere yola çıkmıştı.

Kim onunla birlikte evi terk eden gerginliğin azaldığını hissedebiliyordu. Bryant'a kahve yapmayı teklif etmesi için işaret vermiş, Mancini'nin bire birde daha fazla açılacağını düşünmüştü.

Ön kapı arkasından kapanırken Kim, "Oğlunuz çok öfkeli bir genç adam," diye gözlemledi.

Benim onu koruduğum gibi o da beni koruyor. Şimdiye kadar sadece ikimiz vardık. Annesi o daha bir yaşındayken öldü. Onu hatırlamıyor.

"Anlıyorum," dedi, neden ikinci bir eş olmadığını merak ederek. Tek ebeveynli aileler genellikle birbirlerine bağlı küçük bir ekip olma eğilimindeydi, özellikle de resme üvey ebeveyn girmemişse. Birini incitirseniz, diğerini de incitirdiniz.

"Yani Cordell seni hırsızlıkla suçladı ve aşağıladı mı? Kim sordu.

Başıyla onayladı ama elinin tersiyle itti.

"Bir şey söyleyeceğimi sandı. "Ne hakkında?

'Tiyatro 3'te gördüğüm şey,' dedi.

'Sizi tıbbi malzeme çalmakla suçladığı yer orası.

Seni bastığını söyledi," diye açıkladı telefonu çalmaya başladığında.

Cebinden çıkardı. Keats'ti. Görmezden gel tuşuna bastı. Laboratuvar sonuçları bekleyebilirdi.

"O benim üzerime yürümedi, memur bey. Ben onun

üzerine yürüdüm. Telefonu tekrar çaldığında "Tiyatro

3'te mi?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Angelo.

"Peki ne yapıyordu?" diye sordu, telefonu bir kez daha sessize alarak.

"Seks, Müfettiş. Doktor Cordell ve bir hemşire seks yapıyorlardı.

Kim, Mancini'nin karşı suçlamasını daha fazla duymak için yanıp tutuşsa da Mancini'yi durdurmak için elini kaldırdı.

Bryant mutfak kapısından kafasını uzattığında koridora doğru ilerledi.

"Kahretsin Keats, ne oldu?" diye tersledi telefonu üçüncü kez çaldığında.

Hat kesilmeden önce 'Cedars Huzurevi, şimdi,' dedi.

KIRK

Dale Jones elinde bir oyun kumandasıyla kapıyı açtı.

Stacey, kapıyı çalan herkese kaşlarını çatması için gereken süre boyunca onu elinden bırakamayacağı anlamına gelen bağımlılık seviyesini merak etmek zorundaydı. Tıpkı şu anda ona yaptığı gibi.

"Dale Jones?" diye sordu, arama izni kartını göstererek.

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Tanrım, beş-o benden ne istiyor?

Stacey objektif olarak Jessie'nin bu çocukta ne bulabileceğini görebiliyordu. Daha on altı yaşındaydı ve okulu bırakmıştı, kendisinden bir yaş büyük bir oğlanın ilgisi gururunu okşamış olmalıydı. On beş yaşındayken bir yıl çok şey ifade ediyordu.

Alt yarısı dar kot pantolonla kaplıydı ve siyah tişörtünde çok renkli bir kafatası vardı. Sarı saçları temizdi ama dağınıktı. Görebildiği kadarıyla piercing ya da vücut modifikasyonu yoktu.

'Jessie hakkında konuşmak için

buradayım,' dedi. "Onu buldunuz mu?

Başını iki yana salladı.

"Pazar gecesi buraya saat kaçta geldi?

Seyirciye oynuyormuş gibi bir o yana bir bu yana baktı. "O buraya gelmedi.

Stacey içgüdülerinin tepki vermeye başladığını hissetti. Emma'nın evinden Dale'in evine on dakikalık bir yürüyüş m e s a f e s i vardı.

'Yemin ederim,' dedi.

"Geleceğini söylemek için mesaj atmadı, telefon etmedi ya da herhangi bir şey yapmadı mı?

Nada. Onu birkaç gün önce gördüm. Maccie'ye gitmiştik ve biraz keyifsizdi. Nedenini söylemedi ve bu onu son görüşüm oldu.

Stacey, "Onun ortadan kaybolmasından pek rahatsız olmuşa benzemiyorsun," diye gözlemledi.

Omuz silkti. "Ciddi bir şey değildi. Sadece on beş yaşındaydı. Yeterince büyük bile değil...'

"Onunla seks yapmadın mı? Stacey bunun ne kadar kişisel bir soru olduğunu fark etmeden önce sordu.

Sırıttı. 'Hayır, bir arkadaşım reşit olmayan birine tecavüzden ceza aldı. Onun hatalarından ders alacağım. Bak, iyi bir kızdı ama sadece birkaç haftadır takılıyorduk, o yüzden...'

Sanki söyleyecek başka bir şeyi yokmuş gibi sözleri kesildi.

"Jessie'nin nereye gitmiş olabileceğine dair bir fikriniz var mı, çünkü Emma Jessie'nin sizi görmeye geldiğinden emin.

Yüzü karardı. "O küçük kaltağın söylediği tek kelimeye bile inanma. Stacey onun sesindeki zehir karşısında şaşkına dönmüştü.

"Ondan hoşlanmıyor musun?

'O yalancı, pis bir sürtük ve yanıyor olsa bile üzerine işemem,' diye tükürdü. "Şimdi, üzgünüm ama geri dönmeliyim.

Adam kapıyı yüzüne kapatırken Stacey orada öylece afallamış bir halde duruyordu.

Jessie Ryan'a karşı ani bir sempati duydu. Bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışmış gibi görünüyordu.

Hayatındaki en önemli iki insan birbirlerinden nefret ediyor gibi görünüyordu. Yine de ikisi de onu günlerdir görmemiş olmasını umursamıyor gibiydi.

KIRK BİR

"Peki, İtalyan aygırlarımız hakkında ne düşünüyorsunuz? Bryant sordu.

"Emin değilim," diye cevapladı Keats, Brierley Hill High Street'i atlamak için kestirme bir yola saparken. Öğle vakti trafiği Cedars Huzurevi'ne giderken onları yavaşlatacaktı ve Keats temizdi. Kısa ve keskin ama kesinlikle açıktı.

Onu geri aramaya çalışmıştı ama arama doğrudan telesekretere düşmüştü, bu yüzden neye doğru gittikleri ya da mevcut davalarıyla nasıl bir bağlantısı olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Orası bir huzureviydi; insanlar ölüyordu.

"Sence o mu yaptı?

Omuz silkti. 'Junior babası adına öfkeli ama Angelo şaşırtıcı derecede sakin. Hemşirenin adını bilmiyor ve hikâyesini kanıtlama ya da çürütme imkânımız yok.

"Angelo'nun uydurduğunu mu düşünüyorsun? Bryant sordu.

'Olabilir, sadece ilk şikayetin dikkatini başka yöne çekmek için. Vanessa karşı şikayetten hiç bahsetmedi ve eğer başka tanık yoksa bunu asla öğrenemeyebiliriz. Bildiğim tek şey, aynı ailenin iki üyesinin yirmi dört saat içinde korkunç olaylara karıştığı ve bir kişinin de doğrudan tehditte bulunduğu. Hadi

Dürüst olmak gerekirse, Angelo Mancini hastaneden bir şeyler çalmaya çalışan ilk kişi olmayacaktır.

Bryant, 'Ama daha önce hiç bir şey yapmamıştı,' diye önerdi.

'Bildikleri kadarıyla,' dedi. "Yakalanmamış olabilir.

'Meslektaşları onu destekliyor gibi görünüyor. Saksıdaki ot çok güzel görünüyordu,' diye gözlemledi sert bir şekilde.

'Evet, ona sevgilerinin bir nişanesini getirmek için hiçbir masraftan kaçınmadılar. Bunu almak için kimi kızdırdı?'

Bryant, 'Angelo Mancini'den hemen hoşlanmamış gibi görünüyordunuz,' dedi.

"Buraya yeni mi geldin?" diye sordu. "Tanıştığım herkesten hemen hoşlanmam.

"Doğru. Tamam, başka bir şekilde ifade edelim ve diyelim ki ona şüpheyle yaklaşmakta isteksiz görünüyorsunuz.

Kim ağzını açtı ve tekrar kapattı. Evet, bu adamda hoşlanmadığı bir şeyler olduğunu kabul etmek zorundaydı. Adam durum karşısında çok sakindi, hiçbir duygu belirtisi göstermiyordu ama yine de en başta doğrudan bir tehdit savurduktan sonra yüksek duygulara kapılabileceğini biliyordu.

Bryant, Oldbury ile Dudley arasında yer alan Rowley Regis'in kuzeybatı köşesindeki Tividale'de bulunan Cedars Huzurevi'nin bahçesine girdiğinde bunu aklından çıkarmıştı.

Tesis, Rattlechain Lagünü'nden çok da uzak olmayan, amaca yönelik inşa edilmiş kırmızı tuğlalı bir binaydı. Kim, okulda Rattlechain Lagünü'nden bahsedildiğini duyduktan sonra Keith ve Erica'dan kendisini oraya götürmelerini istediğini hatırlıyor. Kulağa çok egzotik ve maceralı gelmişti.

Keith ona bu lakabın 1890'larda bir marn çukuru, bir kil çukuru oluşturulmuş olan ve daha sonra yerel fabrikalar tarafından atık sahası olarak kullanılan Rattlechain Brickworks'ten geldiğini açıklamıştı. Otuz iki yıl boyunca, beyaz fosfor ve diğer zehirli kimyasallar gibi endüstriyel atıklar

lagüne düzensiz ve kayıtsız bir şekilde dökülmüş, bu da lagünün tehlikeli atık sahası statüsüne girmesine yol açmıştır.

Kim bundan sonra ziyaret etmek istememişti ve Sandwell Belediyesi'nin bakımevinin arazisini çok makul bir fiyata satın alarak yepyeni bir bina inşa etmelerini sağladığını tahmin ediyordu.

Kim boş boş, tül perdelerin bu kadar geniş pencerelere sahip olma amacını ortadan kaldırdığını gözlemledi. Kuşkusuz, sakinlerin dışarı bakması için tasarlanmıştı.

Ön kapının içinde, sağ tarafında cam bir bölme bulunan kare şeklinde bir alan vardı.

Kim, masanın arkasındaki genç ve telaşlı kadına rozetini uzattı. Kapı kilidinin vızıltısı duyuldu ve içeri girdi.

Yeşil giysili bir bakıcı diğer tarafta bekliyordu.

"Beni takip edin lütfen," dedi ve sessizce sol taraftaki geniş, aydınlık, havadar bir odadan geçerek öğle yemeği için hazırlanan yemek odasının önünden geçti. Domates ve sarımsak kokuları ona doğru yayılıyordu ve yemek için sabırsızlananlar kısa bir kuyruk oluşturmaya başlamıştı bile.

Mesafeyi kat ettiklerinde konuşmalar kesildi. Daha az ilgili sakinler bile onların her hareketini takip ediyor gibi görünüyordu. Hiçbir şey bilmiyorlarsa bile en az onun kadar çok şey biliyorlardı. Burada ne yaptığına dair hâlâ hiçbir fikri yoktu.

Bakıcı veranda kapısında durdu ve işaret etti.

'Bana adım atmamam söylendi-'

Kim kapıyı açarak, "Sorun yok," dedi. Her ne i s e , Keats bölgede gereksiz insanların bulunmasını istemezdi.

Bahçe binanın tüm uzunluğu boyunca uzanıyordu ve veranda alanları, ağaçlar, çalılar, saksılar ve bir tuğla yolun karışımından oluşuyordu.

Kim, yükseltilmiş bir sebze bahçesinin etrafındaki patikayı takip etti ve Keats'in kuş yemliklerine bakan bir bankın arkasında durduğunu gördü.

"Keats," dedi birkaç adım öteden.

Dönmedi. "Keats,"

diye tekrarladı.

O anda başka biriyle konuşmuyor olmasına rağmen yanıt vermedi.

"Keats, neler oluyor?...

"Ah, üzgünüm Stone, birbirimize ancak üçüncü denememizde cevap verdiğimizi sanıyordum," dedi, onu arama girişimlerine atıfta bulunarak.

'Bir tanıkla görüşüyordum,' diye tersledi.

"Bu zavallı ruhun aksine, hayatta ve iyi durumda olduğunu tahmin ettiğim bu kişi acil ilginize ihtiyaç duyuyor.

Kim bankın önüne doğru yürüdü ve ellerini kalçalarının üzerine koydu.

Kadın yetmişli yaşların ortalarında ya da sonlarında, orta yapılı

görünüyordu,

Çiçeklerle kaplı bir elbise ve hırka giyiyordu. Sol bileğinde zarif bir altın saat vardı ve boynunda bir madalyon asılıydı. Düz ve rahat ayakkabılarının içine taba rengi tayt giymişti.

Başı yana doğru eğildi ve gözleri dosdoğru önüne baktı.

On

u. 'Tamam Keats, neden burada olduğuma dair bana bir ipucu ver,' dedi.

Adı Phyllis Mansell. Yetmiş altı yaşında. Sabahları kalkıyor

Her gün sabah 7'de tesis bünyesindeki havuzda yarım saat yüzüyor. Gününün çoğunu diğer sakinlerle sohbet ederek ve personele çay yaparak geçiriyor. Deniz kenarına otobüs gezileri düzenliyor ve Cumartesi geceleri bingo numaralarını söylüyor. Hiç sigara içmedi, aşırı alkol kullanmıyor ve her gün saat 12'de kuşları beslemek ve izlemek için dışarı çıkıyor.

"Vay canına Keats, sen onun mektup arkadaşı falan mısın? Kim neden onları aradığından hâlâ emin olamayarak sordu.

'Bu bayanın ciddi bir sağlık sorunu yoktu, zinde ve dinçti ama işte burada. Öldü.'

Kim, "Ama ölüm nedenini belirlemek için henüz onu muayene bile etmediniz," dedi.

"Biliyorum, şu anda etkilendin mi?

"*Etkilendiğimin* şu anda senin hakkında hissettiklerimi özetlediğinden emin değilim-" "Oh, ve buradaki bu küçük hergeleler bana bir ipucu vermiş olabilir," dedi,

ceketinin cebinden bir kanıt torbası çıkarıyor.

Adamın elinden boş bir çantaya benzeyen bir şey aldı.

"Görünüşe göre kaçmışlar," dedi çantayı ters çevirerek.

Ona gözlüğünü uzattı. "Daha yakından bak.

Onları giydi ve çantayı ışığa tuttu. "Lifler mi?" diye sordu.

"Dudaklarında en az yarım düzine bulundu.

Kim tekrar cesede baktı. Dudaklarındaki lifler maviydi, üzerindeki hiçbir şeyle uyuşmuyordu ama muhtemelen Cordell'in boynundaki yaranın etrafında bulunanlara benziyordu.

Kim şimdi çağrının nedenini ve dışarıda personel bulunmadığını anlamıştı.

'Onun öldürüldüğünü ve bunu yapanın da buradaki biri olduğunu mu düşünüyorsunuz? Bunun Doktor Cordell cinayetiyle bağlantılı olduğunu mu?

"Bu sizin işiniz, benim değil ama bahçeler kapalı görünüyor. 'Tamam, Bryant, müdüre söyle kimse ayrılmasın ve

CCTV'lerini. Şimdi.'

KIRK İKİ

Stacey öğleden sonra ikiyi biraz geçe elinde büyük bir bardak diyet kola ile ofise geri döndü.

"Hey, sana bir tane alacaktım ama neyi sevdiğini bilmiyordum," dedi Stacey, gerçi dürüst olmak gerekirse onu hiç düşünmemişti.

"Sorun değil, peri pastası?" diye sordu ona Tupperware kabını uzatarak.

Stacey başını salladı. "*Bake Off'a* falan mı katılmaya çalışıyorsun?

Omuz silkti ve küveti arkasına, yazıcının yanına koydu.

"Peki, ne üzerinde çalışıyoruz? Stacey sordu. Jessie Ryan'a bir gün için yeterince zaman ayırmıştı ve daha fazla zaman istese de patronuna bu davanın öncelikli olacağına dair söz vermişti.

"Patron bu adamlar hakkında biraz bilgi istiyor," dedi ve sarı bir post-it notunu ona doğru itti.

İsimleri okudu. "Sanırım İtalyanca.

"Olabilir," dedi, soğukkanlılıkla.

"Patron neyin peşinde?" diye sordu. "Bir tür sır değilse tabii." "Baba ve

oğul. Büyük olan Angelo. Hastanede çalışıyor. Cordell bir

Angelo'yu bir şeyler çalmaya çalıştığı için şikayet etti. Angelo Cordell'i tehdit etti ve şimdi Angelo Cordell'i bir hemşireyle seks yaparken yakaladığını ve cerrahın onu susturmaya çalıştığını söylüyor. Şikayetin nedeni de bu.

'Tanrım, yavaşla. Peki, tam olarak ne arıyorum?" diye sordu.

Omuz silkti. "Patron belirtmedi.

Stacey iç çekti. Önceliğin Angelo Mancini olduğunu tahmin ediyordu, çünkü tehdidi o yapmıştı. Jessie'nin arkadaşlarını daha ayrıntılı bir şekilde araştırabilmek için patron için bazı işler yapması gerekiyordu.

Emma Weston ile Dale Jones arasında bir husumet vardı ve bunun ne olduğunu öğrenmek istiyordu.

KIRK ÜÇ

Maura Birch ellerini ovuşturarak, "Ama vardiyalarını bitirmek üzere olan personelim var," dedi. Cedars'ın müdürü olarak, Kim kimsenin dışarı çıkmaması yönündeki talimatını tekrarladığı için onları CCTV odasına almıştı.

"Onları fiziksel olarak zapt edemeyiz," dedi Kim kafasından 'maalesef' kelimesi geçerken. "Ama her personelle konuşmak isteyeceğiz, böylece ya bekleyebilirler ya da istasyona gelebilirler.

'Tamam, bunu iletirim,' dedi ve koşarak uzaklaştı.

Bryant VHS kaseti geri sarmak için düğmeye basarken, "Yeni bina, eski sistem," diye inledi; bu da en iyi ihtimalle sadece hızlandırılmış görüntüler alabilecekleri anlamına geliyordu. Yıllardır bu kadar eski bir sistem görmemişti. Çoğu CCTV sistemi doğrudan sabit diske kayıt yapıyor ve saniyeler içinde diske kopyalanabiliyordu.

Maura Birch, Phyllis Mansell'in saat 12'de bahçeye çıktığını ve öğle yemeği için geri gelmediğinde saat 1.15'te bulunduğunu doğrulamıştı.

Ayrıca dışarıdaki CCTV kapsamının sınırlı olduğunu da teyit etmişti. "Bu kadar mı? Kim sordu.

"Evet, sadece arka kapıya en yakın verandaya bakan sabit bir kamera var.

Kim, 'Maura'mız sınırlı olduğunu söylerken şaka yapmıyormuş,' diye gözlemledi. 'Ama en azından kapıdan kimin çıktığını görebiliyoruz,' dedi.

Bryant zamanlamayı ayarlarken başını salladı.

"İşte orada," dedi, duraklatma düğmesine basarak.

Ekrandaki figürü izlemek ve tam şu anda aynı cesedin Keats'in minibüsüne yerleştirilmekte olduğunu bilmek ürkütücü bir şeydi.

Bryant oynat tuşuna bastı. Kadın gözden kaybolmadan önce üç kez daha görüntülediler.

Bryant, 'Son derece sağlıklı görünüyordun, şef,' diye gözlemledi.

"Evet," dedi Kim, ekrana konsantre olarak. Neden biri bu kadına zarar vermek istesin ki? Görünüşe göre arkadaş canlısı, yardımsever, popüler ve personelle arası iyiydi.

Ve neden herhangi bir personel orada bir kamera olduğunu bile bile böyle bir şey yapsın? Daha da önemlisi, bunun Gordon Cordell cinayetiyle ne alakası var?

'Hiçbir şey bulamayacağız,' dedi. "Tanrım,

şef, daha on dakikamız var.

'Yatak odalarında, banyolarda ve duş odasında kamera yok, öyleyse neden birisi sabit bir kameranın önünden geçmek zorunda olduğu bir yerde bunu yapsın?

"İnsanlar kameraları unutuyor, şef. İçlerini görüyorlar. Peki ya personel değilse? Ya bir ziyaretçiyse? Orada bir kamera olduğunu bilemezler.'

"Ama neden Bryant?" diye sordu hayal kırıklığı içinde "Neden biri onu öldürmek istesin ki?

"Kaseti şu ana kadar izlemeliyiz-

"Sen izle," dedi ayağa kalkarak. "Ben başka bir şeye bakmak istiyorum.

Kim CCTV odasından dışarı çıktı. Ellerinde hırkalar ve çantalarla resepsiyonun etrafında toplanan personeli gördü. Kadın

Bahçeye geri adım attığında kendisine doğru fırlatılan hançerlerden ve tehlike şeridi akışından kıl payı kurtuldu.

Teknisyen ona doğru gelirken, 'Hey, Mitch,' dedi. "Bu

doktorla bağlantılı mı?" diye sordu kuşkuyla.

Omuz silkti. 'Keats dudaklarında mavi lifler buldu ve bakmam için beni aradı. Henüz bir bağlantı göremiyorum ama bir şeyleri kontrol etmek istiyorum.

"Yardıma ihtiyacınız var mı?"

diye sordu. "Hayır, ama

olursa bağırırım.

Başını salladı ve olay yerine geri döndü.

Bahçenin batı tarafına doğru ilerledi. Asma kilitli bir kapı ve diğer tarafında da bir yangın merdiveni vardı. Kapı iki metre yüksekliğindeydi ve tırmanması kolay değildi. Kim burayı bir giriş noktası olarak kabul etmedi.

Kapının bitişiğinde, bahçe aletleri konusunda uzmanlaşmış bir ekipman kiralama dükkânı olan bir sonraki mülkten bir adımdan daha az uzaklıkta olan bir kütük duvar vardı. Kim, müşteri park alanının doğrudan bu duvarın diğer tarafında olduğunu belirtmiştir. Ayrıca, duvara tırmanmak için arabanın tavanına çıkan birinin fark edilmeyeceği de göz ardı edilmiştir.

Herhangi bir zayıflık ya da düzensizlik olup olmadığına bakmak için tuğla sınırı boyunca yürüdü.

Kiralık dükkan bahçe duvarının bitiminden öteye uzanıyordu, dolayısıyla batı tarafında kesinlikle bir erişim noktası yoktu.

Bahçenin doğu tarafının yolla çevrili olduğunu biliyordu, bu yüzden duvara tırmanan biri saniyeler içinde fark edilirdi. Geriye sadece arka duvar kalıyordu.

Yaklaşık yetmiş metre boyunca uzanan duvarda iğne yapraklı ağaçlar ve çalılar sıralanmıştı ve üzerinde durulabilecek hiçbir şey yoktu.

"Hey, Mitch, bir saniyen var mı?" diye seslendi.

"Evet, ne oldu?" diye sordu yüz maskesini kafasına geçirerek.

Duvara doğru baktı. "Oraya çıkmam gerekiyor.

Gözleri büyüdü. "Kaldırmamı mı istiyorsun?...

"Lanet bir balerin gibi mi görünüyorum?" diye sordu başını sallayarak. "Ellerini kavra.

Onun talimatlarına uyarken rahatlamış görünüyordu.

Sol ayağını onun eline koydu ve destek için bir ağaç dalına tutunurken sağ ayağıyla yukarı itti.

Diğer eliyle duvarın tepesini tutarken sol bacağından keskin bir acı geçti.

"Beni sabit tut," diye seslendi aşağıya.

"Yakaladım seni," diye yanıtladı. İki elini duvara dayayıp karnını duvarın üstünden geçirecek şekilde kendini öne doğru atarken, üst yarısı öne doğru sarkarken ve arkası havaya kalkarken, 'Bu bir kabereyi fırlatmak gibi,' dedi.

Bryant arkasından, 'Tanrım, silahın olmadığında neler görüyorsun,' dedi.

"Beni sabit tut," diye bağırdı meslektaşına. Adamın elleri ayak bileklerine dolanınca daha iyi görebilmek için biraz daha öne doğru kaydı.

Mülkün arka tarafının tamamı boş bir araziydi. Beton levhadan bir alan uzun otlarla çevriliydi. Etrafında birkaç koninin rotayı işaretlediği bir bisiklet yarış pisti vardı. Tek bir bank Kim'e eski bir park alanına baktığını söylüyordu.

"Kahretsin," dedi, birinin burada kolayca fark edilmeden kalabileceğini fark etti.

"Sıkı tutun," dedi Kim, duvarın dibine bakmak için biraz daha ilerlerken. Bakışları yabani otların ve uzun çimenlerin üzerinden geçerek etrafındaki çimenleri dümdüz etmiş, ters dönmüş bir süt kasasına ulaştı. Son zamanlarda.

"Ah, kahretsin," diye seslendi. "Mitch, hâlâ burada mısın?

Bryant'tan ayak bileklerini gevşetmesini ve gidip bir bakmasını isteyemezdi. 'Evet, bu kat gösterisini kaçırmayacağım,' dedi.

"Duvarın yaklaşık yarısında, sarı kozalağın hemen yanında, görüyor musun?" diye sordu.

'Bekle, tam da gidiyordum,' diye seslendi.

Tuğla karnına daha da batarken ve bacağı acıyla zonklarken 'Acele etme' diye seslendi.

'Tamam, şimdi işaretliyorum,' dedi.

Mantık ona katilin duvarı aşıp geri dönmek için süt kasasını ve kozalağı kullandığını söylüyordu. Geride ne bıraktığını kim bilebilirdi ki? Eğer oradaysa, Mitch onu bulacaktı.

"Tamam Bryant, şimdi inmeme yardım etmelisin.

"Şef, korkarım bu çok ileri bir istek. Senin şeyine dokunmamın imkanı yok...'

"Peki, kıçım düşene ve sen bana yardım edene kadar burada kalacağım, olur mu?" diye sordu, kendini geriye doğru atarak.

"Bu sadece... şey...

Çalışma ilişkileri boyunca onun kurtçuklar ve bakterilerle dolu cesetlere dokunduğunu görmüştü. Keats'in kendi kusmuğuna bulanmış genç bir adamı taşımasına yardım ettiğini görmüştü ve yine de onun arkasına dokunma ihtimalinden dolayı sesi kesinlikle travma geçirmiş gibi geliyordu.

"Yoldan çekil de aşağı atlayayım," diye tersledi, sol bacağını çarpışmaya karşı desteklemeye çalışıyordu.

'Hayır, hayır, sorun yok. Bunu yapabilirim,' dedi sanki iki gökdelen arasındaki boşluktan atlamak için kendini motive etmeye çalışıyormuş gibi.

"Bugün iyi olur," diye homurdandı.

"Tamam, tamam," dedi, ellerini kalçasının üst kısmına koyup onu aşağı indirdi.

Ellerindeki tuğla tozunu ve çakılları fırçalarken alaycı bir tavırla 'Teşekkürler dostum,' dedi.

'Kaset konusunda haklıymışsın,' dedi.

'Yani, nasıl girdiğini biliyoruz ama neden girdiğini bilmiyoruz,' dedi ve binaya doğru geri döndü.

Yürümeyi bıraktı ve meslektaşına döndü. "Garip

olan ne biliyor musun?

"Bugün pek çok şey oldu," dedi duvara dönüp bakarak. "Ama özellikle ne?

"Soygun değildi; hala mücevherlerini takıyordu. Şiddet bile içermiyordu ama kişiseldi. Hedef oydu. Adam geldi, onu öldürdü ve gitti. Alacakaranlık yıllarında olmasına rağmen zinde, sağlıklı, dışa dönük ve popülerdi ama adam bahçeye geldi, sessizce hayatını söndürdü ve tekrar gitti. Ne tür bir insan bunu yapar ve-'

"Ve nedenini bilmek istiyorsun," diye araya girdi Bryant.

'Evet ama bundan daha fazlası. Onun tam olarak hangi saatte nerede olacağını nasıl biliyordu?'

Bryant omuz silkti ve yürümeye devam etti.

Onu binaya kadar takip etti ve gergin görünen Maura Birch'e yaklaştı.

"Tamam, bırakın gitsinler," dedi, istekli personele doğru başını sallayarak.

ölü asistan olsun ya da olmasın.

Kim, Maura'yı diğer personelden uzaklaştırdı.

"Bayan Birch, adli tıbbın bölgeyi temiz tutması gerekecek. İfadeleri almak ve soruşturmaya devam etmek için başka bir ekip gelecek. Personelinize ve muhtemelen sakinlere erişmeleri gerekecek ve birinin Phyllis Mansell'e neden zarar vermek isteyebileceğini açıklamak için herhangi bir neden, herhangi bir şey düşünmeye başlamanız faydalı olabilir.

Kadının titreyen gözleri büyüdü. 'Kadını sevmeyen kimse yoktu memur bey, en kötü ihtimalle arada bir çenesini kapatması söylenirdi. Gördüğünüz gibi biraz palavracıydı,' diye fısıldadı kadın.

"Kendisi hakkında mı? Kim sordu.

'Hayır, o kadar da kötü olmazdı. Her zaman kızıyla ilgiliydi ve bazen bu konuda biraz konuşurdu.

"Peki ya kızı?

Adı Nat Mansell. Russells Hall Hastanesi'nde hemşire, cerrahi hemşire.'

KIRK DÖRT

"Peki, bağırsakların ne yapıyor? Bryant arabaya geri döndüklerinde sordu. "Şu anda taklalar atıyorum," diye itiraf etti.

Bryant arabayı geri geri sürerek, 'Buna katılmayacağımı biliyorsun,' dedi. 'Kurbanın kızının hastanede çalışıyor olması Cordell'le aynı katil olduğu anlamına gelmez. Vanessa binlerce çalışanı olduğunu söyledi. Çoğu insan hastanede çalışan birini tanıyor. Bunun düşündüğünüz kadar önemli olduğunu sanmıyorum.

'Yanılmayı umursamaman iyi bir şey o zaman,' dedi. 'Haklı olsanız bile, en azından teoriye biraz zaman ayırmalıyız. İki gün içinde hastaneyle bağlantılı iki ölüm görmezden gelebileceğimiz bir şey değil. "Ama gerçekten hastane ile bağlantılı değil, değil mi?" dedi. 'Phyllis Mansell Russells Hall Hastanesi'nde çalışan bir hemşirenin annesi.

"Bugün erken saatlerde görebildiğimiz iyi bir sebep olmaksızın öldürülen kişi. İnatla başını salladı.

Telefonunu çıkardı ve aşağı kaydırdı. "Dawson'a..." Dawson'ın adı ekranda belirdiğinde sözleri yarım kaldı.

Nefes aldı ve pencereden dışarı baktı. Yıllar boyunca kaç kez dalgınca onun numarasına gidip aramıştı, artık onun telefonuna cevap veremeyeceği bir zamanın geleceğini hiç düşünmemişti.

Telefonunun teslim edildiğini, yani düştükten sonra geriye ne kaldıysa onu da teslim ettiğini çok iyi biliyordu ama yine de onun iletişim bilgilerini kişi listesinden silmeyi kendine yediremiyordu. Çünkü o zaman her şey yok olacaktı.

Bryant sessizce, 'Evet, sanırım o da hâlâ dışarıda,' dedi.

Yutkundu. 'Bazı ifadeler almak için Müfettiş Plant'i Cedars'a göndereceğim. Herkesin öğle yemeğiyle meşgul olduğundan ve bir şey görenlerin çoktan ortaya çıkmış olacağından şüpheleniyorum, ama kontrol etmekten zarar gelmez,' dedi ve konuyu değiştirdi.

Bryant, 'Penn'e Plant'le ilgilenmesini söyle,' dedi.

Başını iki yana salladı. Penn'e normalde Dawson'a vereceği görevleri vermek ona pek iyi gelmiyordu.

"Hayır, teşekkürler, kendim yapmaktan memnunum.

KIRK BEŞ

Stacey notlarına bakarak, 'Hmm... Mancini senior için bağıracak pek bir şey yok,' dedi.

"Benimle mi konuşuyorsun? Penn ekranına bakarak sordu. "Pek sayılmaz ama dinlemekten çekinmeyin.

Omuz silkti ve ekranına geri döndü.

"Neredeyse yirmi yıl önce küçük çaplı bir hırsızlıktan hüküm giymiş ve mutfak penceresinden giren bir tuğla hakkında şikayette bulunmuş.

Penn'in kafası tekrar belirdi. "Gerçekten benimle konuşuyormuşsun gibi geliyor.

"Yani, bu kulağa katil gibi mi geliyor?" "Şimdi bu gerçek bir soru muydu? Penn bunu belirtti. "Tamam, unut gitsin," diye tersledi Stacey.

Penn bir an için ona baktı. "Ama katil tipi tam olarak nedir?" diye sordu. 'Eğer tüm katiller bir formüle bağlı kalsaydı, işimiz çok daha kolay olurdu. Tüm katiller parçalanmış evler, çocuklukta istismar ya da travmatik bir olaydan oluşan bir eğitim programıyla gelişmez. Bazı insanlar tutku, kıskançlık, reddedilme gibi nedenlerle aniden öfkelenir ve öldürür.

"Ama bu yeterli mi? Stacey sordu. 'Hırsızlıkla suçlanmak ve aşağılanmak, böylesine vahşi bir eyleme ilham vermek için yeterli mi?

Patron sık sık orantılı tepkiden bahsederdi ve bu ona orantılı gelmedi.

'2012 yılında Billy Clay Payne ve Billie Jean Haysworth, Jennelle Potter'ı sosyal medyada arkadaşlıktan çıkardıkları için vuruldular. St Louis'de evsiz bir adam olan Roger Wilkes, Cheetos paketini paylaşmadığı için bıçaklandı. Shaakira Dorsey bir kızın osurmasıyla dalga geçtiği için dövülerek öldürüldü ve Güney Afrika'da bir adam TV kanalını değiştirdiği için kendi ailesi tarafından dövüldü ve bıçaklandı.

Stacey gözlerini kısarak, "Şaka yapıyor olmalısın," dedi.

Başını salladı. "Şunlara bir bak. Uzaktan kumandalı olan hariç, orantılı diyebileceğin bir şey değil. Onu anladım,' diye şaka yaptı. "Ama hırsızlığın ötesine bakın," diye devam etti Penn. 'Eğer hastane onu suçlu bulursa, bu her referans talebine iliştirilir ve ellili yaşlarındaki bir adam için bu anlaşmayı oldukça mühürler. Daha önce de gençken ve etrafta daha fazla iş varken bunu yaşamıştı. Yani iş yok, maaş yok, aşağılanma var, evini kaybetme ihtimali var. Artık mesele sadece bir suçlama değil. Daha çok kaybedecekleriyle ilgili.

"Ama disiplin hiç ilerlemediyse, onu işe geri almamak için yasal bir nedenleri olmayacak ve her şeyi elinde mi tutacak?" diye düşündü, hala bu rastgele cinayet gerçeklerinin nereden geldiğini merak ediyordu.

'Kesinlikle,' dedi. "Ufaklığı almamı ister misin?" diye sordu.

"Hayır, teşekkürler," dedi sertçe. 'Ve bilginiz olsun, fikrinizi kanıtlamak için Wikipedia'dan bir sayfa alıntılıyormuş gibi konuşmak hiç hoş değil. Sadece her şeyi bilen biri gibi görünüyorsun.

'Tamamdır,' dedi rahatça. 'Küçüklere bakmamı istemediğine emin misin? Ayakkabı izlerine biraz ara vermem lazım ama başka bir şey istemiyorsan...'

'Tamam, al onu,' dedi. Eğer bunu yapmaya bu kadar hevesliyse, başka bir şeye bakmaya başlayabilirdi.

"Ve bu arada, sorduğunuza göre dolu.

"Ha?" dedi kaşlarını çatarak.

"Tam kola," diye açıkladı. 'İçmeyi sevdiğim şey bu. Diyet yok, sıfır yok, sadece eski moda kola.

"Bildiğim iyi oldu," dedi ve bilgisayara bir isim yazdı.

Ama söylediklerinde yanılmıştı, çünkü kızın gerçekten umurunda değildi. Hepsi.

KIRK ALTI

"Nasıl kapalı olabilir? Kim onları yönetim bloğundan uzaklaştıran hastane güvenlik görevlisine sordu. Bryant ilk kez onları Cedars'tan Russells Hall'a götürürken ayağını yere vurmuştu, böylece OMD'yi ayrılmadan önce yakalayabileceklerdi.

Bu kez ofisi Terry'nin yardımı olmadan bulmuş ama önceki gün açık olan şifreli kapıyı geçememişti.

Sürekli vurmasının köşedeki kamerayı izleyen kişinin dikkatini çektiğini tahmin ediyordu.

'Yönetici bloğu. Normalde beş gibi çıkarlar.

Uzun boylu, zayıf, pürüzsüz, koyu tenli güvenlik görevlisiyle yüzleşmek için döndü ve yaka kartına baktı.

"Bak, Tyrone, sanırım Vanessa Wilson hâlâ orada çalışıyor, o yüzden geçmemize izin verirsen seviniriz.

Dün onun saat izleyen bir tip olmadığını anlamışlardı. 'Öyle değil. Kötü bir çocukla ya da başka bir şeyle sorunu var,' dedi omuz silkerek. "Birkaç saat önce ayrıldı.

"Konuşabileceğimiz biri olmalı?" diye öfkelendi. Günün bu saatinde kim işini bitirir ki?

Tekrar omuz silkti. "Üzgünüm, yarın tekrar gelmeniz gerekecek.

"Ve üzgünüm ama bu..." solundaki bir hareket dikkatini çekince sözleri dağıldı. "Tamam, teşekkürler," dedi Kim.

Bryant sorgulayan bir bakışla ona baktı. Duvara yaslanmış, uzun bir süre için yerleşmişti. Normalde bu kadar kolay pes etmezdi.

"Buradan dönüş yolunu bulacağız," diye güvence verdi muhafıza. Omuz silkti ve uzaklaşmadan önce etrafına bakındı.

"Tanrım, şef, hayırı cevap olarak mı kabul ediyorsun? Bryant, gardiyanın arkasından yavaşça ana koridora doğru yürürken şöyle dedi. 'Ve adı Tyrone değildi,' diye gözlemledi Bryant.

Evet, öyleydi. Yaka kartında şöyle yazıyordu-'

"Ve kolundaki SIA lisansı aksini söylüyordu.

Kim gözlerini meslektaşına dikti. Adamın güvenlik sektörü kimliğindeki ayrıntıyı fark edeceğine güveniyordu.

"Yüz yüze işlerde çalışan bazı kişiler, özellikle çatışmalarla karşılaşabilecekleri veya yerel olarak yaşadıkları yerlerde gerçek isimlerini kullanmaktan hoşlanmazlar, bu nedenle kendilerini daha az tanınır kılmak için ikinci bir isim kullanırlar.

"Oh, anladım.

Adı Tyrone olmayan güvenlik görevlisi köşeyi dönmeden önce hâlâ geride olduklarından emin olmak için bir kez döndü.

Kim hemen yürümeyi bıraktı ve diğer tarafa döndü. "Beni takip edin," dedi ve hızla merdiven boşluğuna doğru ilerledi.

Kapıdan geçtikten sonra merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Üstünde bir kapı gıcırtısı duydu.

"Şef, biz neyiz?...

Koridora açılan ağır yangın kapısını iterek açarken, "Devam et Bryant," diye tısladı.

İki tarafa da baktı ve küfretti.

"Tanıdığım birini gördüğümü sandım," dedi telefonu bir mesaj aldığına dair çaldığında.

Telefonunu çıkardı ve okudu. Gönderene ve içeriğine şaşırarak tekrar okudu.

Bryant, "Ne oldu?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Boş ver," dedi, koridorda bir aşağı bir yukarı bakarak. 'Yemin ederim az önce gördüm-'

Tıbbi değerlendirme koğuşunun çift kapısı açıldığında konuşmayı bıraktı.

Beyaz giysili bir hasta bakıcı, bir hastane yatağına rehberlik ederek koğuştan çıkıyordu. Duvara yaslandı ve başını çevirerek ilan panosuna baktı.

"Bu sadece bir röntgen, Bay Braithwaite," dedi. "Sizi hemen geri getireceğiz.

'Lanet olsun, bunu gizli tutmuş. Onun da burada çalıştığından haberimiz yoktu,' diye gözlemledi Bryant, onun bakışlarını takip ederek.

İzledikleri adam Giovanni Mancini'ydi.

KIRK YEDİ

Eeny, meeny, miny, moe! Çocuklar tarafından seçim yapmak, tercih yapmak için kullanılan bir deyim. Bir şeyi işaret edip hangisini istediğinize karar verdiğinizde de böyle olmuyor mu?

Çocuklar bazen önemli bir karar verirken bir iki dakika düşünürler. Uzun ve kısa vadeli kazançları, anlık ya da kalıcı tatminleri tartarlar.

Ama sen değil.

Kararım hızlı, ani ve tereddütsüz oldu. Benim için iklim karşıtıydı. Hayal kırıklığı.

Senden daha fazlasını beklerdim. İçinde bulunduğun durumda kararsızlık, acı ve ıstırap olsun istedim. Hiçbir anlam ifade etmeyen, nefes kesecek kadar acı veren bir kâbusun içinde sıkışıp kalmanın verdiği boğulma hissini yaşamanızı, kalbinizin o anda durup durmayacağını merak etmenizi istedim. Korku ve kederin seni öylesine tükettiğini görmek istedim ki gözümün önünde parçalanacaktın. Ama kırılmadın.

Sen soğuk bir kaltaktın.

Seçiminizi çok çabuk yaptınız. Bir keresinde benden tekrar düşünmemi istemiştin. Gönülsüz *ve samimiyetsiz görünüyordu. Ben reddettim ve sen kabul ettin. İkinizin de yaşamasına izin vermeyeceğimi nereden biliyorsun?*

Sanki.

Bu oyun böyle oynanmıyor.

Gerçek hayat böyle işlemiyor.

Ama denemedin bile.

Bana her şeyi anlattın. Bilgileri devrilmiş bir fincan gibi döktün. Bana ihtiyacım olan her şeyi verdin. Tam zamanında nerede olacağını biliyordum. Bahçede kuşları izliyordu. Bilgiler sanki sana hiç zorluk çıkarmamış gibi ağzından döküldü.

Ama acı çekeceksiniz. Acı hissedeceksiniz. Umutsuzluk hissedeceksiniz. Sevdiğiniz birini kaybettiğinizde bunu hissedemediyseniz, o zaman kendiniz için hissedeceksiniz.

Çünkü seçiminizi yaptınız ama aslında bu bir seçim değildi.

KIRK SEKİZ

Penn bilgisayarının etrafına bakarak, "İkisi de hapis yattı," dedi. "Ha?

Stacey sordu. Onun odada olduğunu tamamen unutmuştu.

Penn kulaklıklarını çıkararak, "Giovanni Mancini," dedi. "Ergenliğinin sonlarında bir saldırı nedeniyle birkaç ay gözaltında tutulmuş.

Stacey yoluna devam etmişti. Kendi araştırması, kendisine daha önce de bahsettiği gibi, cinsel tecavüzle suçlanan bir arkadaşı için karakter tanığı olan Dale Jones'un polis tanık ifadesini ortaya çıkarmıştı. On altı yaşındaki çocuğun ne daha önce ne de o zamandan beri polisle hiçbir ilişkisi olmamıştı.

'Ve uzun zaman önce olmasına rağmen, kıdemli Mancini yirmi yıl önceki küçük hırsızlık için bir ay hapse atıldı. Yani ikisi de hapis yatmış.

"Başka bir şey var mı? Stacey ilgileniyormuş gibi görünmeye çalışarak sordu. Aslında hiçbir şey bulamamıştı.

"Hayır," dedi boş Tupperware kutusuna uzanarak. "Ama saat neredeyse yedi ve ben eve gidiyorum.

Stacey başını kaldırmadan, "Tamam, görüşürüz," dedi.

Adam odadan çıkana kadar bekledi ve uzun bir nefes verdi. Gerginlik vücudunu hemen terk etti.

Penn etraftayken rol yapmak zorlaşıyordu. Dawson geri geliyormuş gibi davranmak.

Gözlerindeki bulanıklığın ötesine bakarak duygularının yatışmasını diledi.

Kendisine karşı sabırlı olması gerektiğini biliyordu, terapist ona bunu söylemişti. Çok fazla beklentiye girmemeliydi. Ölümü onun için bir kayıptı. Evet, bunu o da biliyordu.

Ayrıca, aklı arkadaşının öldüğünü kabul etmiş olsa da kalbinin ona yetişmesini beklediğini de biliyordu.

"Kendini topla kadın," diye kendi kendini azarladı.

Gözyaşlarını kırpıştırdı ve ekrana odaklandı.

Jessie Ryan'ın erkek arkadaşının temiz olduğunu tespit etmişti. Suç işlememişti ya da yakalanmamıştı.

Ve şimdi dikkatini Emma Weston'a çevirmişti. Stacey, onlar gözden kaybolmadan ve Jessie tamamen ortadan kaybolmadan hemen önce kızın en iyi arkadaşının suratına attığı tokadın görüntüsünden kendini kurtaramıyordu.

Emma'nın adını ve adresini yazdı ve içkisinden bir yudum aldı.

Veriler ekranı doldururken höpürdetmeye ara verdi.

"Tanrım," dedi Stacey içkisini yere
bırakırken. On beş yaşında bir çocuk için
oldukça meşguldü.
Emma Weston şiddetten tutuklanmıştı. Ve bu
birden fazla kez olmuştu.

KIRK DOKUZ

Kim, Hagley'deki Lyttelton Arms'a adım attığında saat neredeyse dokuzdu. İşteki sinir bozucu bir günün ardından bir şeyler atıştırmak ve Barney'i yürüyüşe çıkarmak için eve gelmişti.

Mekân onun önerisiydi, ikisinin bulunduğu yerin tam ortasına denk geliyordu ve mekânda hoşuna giden ve hayranlık duyduğu bir şeyler vardı.

Pub aslında on sekizinci yüzyılda Lord Lyttelton'un eski eviydi ve yıllar içinde kendini sayısız kez yeniden keşfetmişti. Doksanlı yılların sonlarında, bölgedeki diğer yüzlercesi gibi geleneksel bir bira içilen bir pub'dı. Ve çağdaşlarının çoğu gibi sigara yasağı ve ucuz bira zincirlerinin her caddeye yayılmasının ardından kapanma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştı.

Yirmili yılların başında Harvester'a dönüşerek yok olmaktan kurtulmuştu ancak şimdi hem iş çıkışı sakin bir içki içmek isteyenlere hem de hareketli bir akşam geçirmek isteyenlere hitap eden son moda bir gastro pub'dı.

Kim'e göre burası küçük bir bardı.

Sekiz buçuk demişti ama kız onun bekleyeceğini biliyordu. Ona mesaj atmasının bir sebebi vardı.

Gözleri Çarşamba akşamı fazla kalabalık olmayan alanı aradı.

Pencere kenarındaki bir koltuğa oturdu ve ona doğru başını salladı.

Kısa süre önce kestirdiği tuzlu biberli saçları, gözlerinin etrafındaki yorgunluğu gizlemeye yetmeyen sağlıklı bir teni ortaya çıkarıyordu. Ve şimdi onun umutsuzluktan çökmüş omuzlarını anlıyordu.

Bara doğru ilerledi ve karşısındaki koltuğa oturmadan önce bir kahve istedi.

"İçiyor musun, Travis?" diye sordu kadın, bardağına

bakarak. "Birkaç bira," diye cevap verdi.

"Araba mı kullanıyorsun?" diye sordu kaşlarını çatarak, elinde kızarmış tavuk ve levrek tabaklarıyla bir garson yanından geçerken.

Başını salladı. "Taksi.

Barın arkasındaki adam kahvesini önüne koyduktan sonra içeri yeni giren dört kişilik bir gruba doğru koşarken, "Peki, bu ne hakkında?" diye sordu.

"Bacağın nasıl? Travis içkisinden bir yudum alarak sordu.

Ona kaşlarını çattı. Adam onunla sağlık kontrolü için buluşmak

istememişti. "Evde işler nasıl?" diye sordu.

Delici mavi gözlerindeki pırıltının hayaletini göstererek gülümsedi. Kişisel konular hakkında hiç konuşmamışlardı ve birbirleri hakkında öğrendiklerine rağmen şimdi de konuşmayacaklardı.

Geçmişlerinin şaibeli olduğunu söylemek yetersiz kalır.

Birkaç yıl boyunca DS olarak birlikte çalışmışlar, kadın ondan önce DI olmadan önce birlikte iyi çalışmışlardı. Aynı dönemde, adam bir şüphelinin yüzüne yumruk atmış ve kadın da bunu örtbas etmişti. Bunun yanı sıra, kadın onu bu konuda sorguladığında o da kadına vurmuştu. Hemen West Mercia'ya tayinini istemiş ve kısa bir süre sonra da DI olmuştu.

Aradan geçen yıllar içinde, cesetler ve suç mahalleri için kavga ettikçe aralarında kin ve düşmanlık büyümüş, dostlukları çoktan unutulmuştu.

Sonra da komşu kuvvetleri West Midlands ve West Mercia'yı ilgilendiren bir Nefret Suçları davasında birlikte çalışmak zorunda kalmışlardı. Ancak o zaman adamın geçmişte yaptıklarının kırk üç yaşındaki karısına erken bunama teşhisi konulmasından kaynaklandığını öğrenmişti. Ayrıca adamın, sahip olmasına asla izin vermeyeceği bir kadına aşık olduğunu da biliyordu.

Bu bilgi onun davranışlarını anlamasına yardımcı olmuş ve iki ekip birlikte çalışarak bir grup akılsız ırkçı domuzu ortaya çıkarmış ve Stacey Wood'un hayatını kurtarmıştı. Dedektif Çavuş Austin Penn'le de bu şekilde tanışmıştı.

"Kartınızı aldım," dedi içkisinden bir yudum alarak.

'En azından bunu yapabilirdim. Zeki bir çocuktu.

Kadın başıyla onayladı ama hiçbir şey

söylemedi. "Ee, oğlum nasılmış bakalım?"

diye sordu.

Demek mesele buydu.

'Bu dava bittikten sonra geri döndüğünde ona kendiniz sorabilirsiniz,' dedi.

Travis, 'Batı Mercia'ya geri dönmeyecek,' dedi.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu. "Polis teşkilatını sandalye kapmaca oynar gibi değiştiriyor," dedi. 'West Mids, West Mercia ve şimdi yine West Mids. Bir tür rekor peşinde gibi görünüyor.

'Kendince sebepleri var, Kim,' dedi.

Başını iki yana salladı. "Beni

ilgilendirmiyorlar. "Penn'i sevdiğini

sanıyordum," dedi.

'Sizden biriyken seviyordum. Benimkilerden biri olarak onu çok daha az seviyorum. 'O iyi bir subay. Çok yönlüdür, sahada da aynı derecede iyidir.

veri madenciliğinde olduğu gibi-'

"Onun iyi bir subay olduğunu biliyorum ama onu tutmayacağım Tom," dedi kararlı bir şekilde. 'O uygun değil. Woody'ye bu dava biter bitmez onun gitmesini istediğimi açıkça belirttim.

"İlk günlerde Dawson için de böyle dememiş miydin?

Kadın cevap olarak omuz silkti. Hatırlamıyordu.

"O senin sevdiğin biri değildi ama sen onu bırakmadın. Ona bir şans verdiniz. Ona koçluk yaptınız, ona öğrettiniz, onu düzelttiniz ve bu sayede çok daha iyi bir memur oldu.

Başını eğdi. "Tom, bana duman üfleme-

"Evet, çünkü bunu seninle gerçekten yapardım. Bu doğru. Onunla nasıl çalıştığını gördüm. Sana saygı duyuyor, seni örnek alıyordu-'

Elini kaldırarak, "Yeter Tom," dedi. Nedense şu anda bunu duyamıyordu.

İçini çekti, ağır ağır. "Ona bir şans verirseniz Penn iyi bir subaydır. Isınması kolay bir insan olmadığını biliyorum ama o iyi bir adam ve başına gelenlerden payına düşeni...'

"Ne gibi Tom?" diye sordu. 'Ve neden bu kadar önemsiyorsun? Memurlarınla arana her zaman mesafe koydun, peki Penn'le neden bu kadar ilgileniyorsun? Onun hikâyesi ne?'

Travis bir şey söylemek için ağzını açtı ve sonra fikrini değiştirip başka bir şey söyler gibi oldu.

"Onu anlamaya başladım diyelim. Ve bence ekibinizin bir parçası olmayı hak ediyor.

Başını salladı, etkilenmemişti.

Böyle bir şey olmayacak Tom. Fikrimi değiştirmemi sağlayacak hiçbir şey söylemeden beni buraya davet ettiğin için minnettarım ama-'

"Holly Baxter'ı hatırlıyor musun?

Kim inledi ve başını salladı.

"Karakola gözü morarmış bir şekilde geldi, komşusunun koridorda kendisine sebepsiz yere saldırdığını söyledi. Onu karakola getirdik.

Sorgulama. Doğru olmayan bir şeyler olduğunu hissettim. Holly Baxter'ı sorgulayan kadın polis de bir şeylerin ters gittiğini hissetti. Ama siz buna izin vermediniz. Komşuyu saatlerce sorgulayıp itiraf almaya çalıştınız. Kadın, adamın yüksek sesli müziğinden bir geceliğine uzaklaşmak için bunu kendisinin yaptığını itiraf ettiğinde bile, yine de kabul etmediniz ve kendini yaralamak için kullandığı kahve fincanını görmek istediniz.

"Ve?..." Titiz davrandığına inanıyordu.

'İnatçılık ile katıksız akılsızlık arasında fark vardır. Bakın, tek söylediğim onun iyi bir memur olduğu. Ekibiniz için büyük bir değer olabilir; ne kadar uğraşırsa uğraşsın asla Kevin Dawson olamayacak. Kimse olamaz.'

Evet - ve onun için bu her zaman sorun olacaktı.

ELLİ

"Pekâlâ çocuklar, yeni gün yeni enerji," dedi Kim, bir gün öncesine göre çok az değişmiş olan tahtaya bakarak. Cordell Pazartesi günü öldürülmüştü ve şimdi Perşembe günüydü ve gerçek bir gelişme olmadan geçen iki net gün onunla alay ediyordu. Daha dün gece televizyonda 'pekmezin içinde debelenmek' hakkında bir deyim duymuştu ve pekmezin ne olduğundan tam olarak emin olmasa da bu ona doğru geliyordu.

"Özetlemek gerekirse, dün Doktor Cordell'e karşı kin beslediği bilinen tek kişiler olan Angelo ve Giovanni Mancini ile konuştuk ve her ikisi de Pazartesi gecesi evde olduklarını belirttiler. Angelo Mancini, Cordell'i Tiyatro 3'te bir hemşireyle seks yaparken yakaladığını ve Cordell'in hırsızlık suçlamasının onu susturmak ve yolundan çekmek için tasarlandığını iddia ediyor. Bu konuda sadece Angelo'nun sözüne sahibiz.

"Peki ya hemşire? Stacey sordu.

Kim omuz silkti. 'Bugün Vanessa Wilson'dan Cordell'in özellikle birlikte vakit geçirdiği birileri olup olmadığını öğrenmeyi umuyoruz, özellikle de dün Cedars Huzurevi'nde öldürülen kadının kızı Natalie Mansell. Dudaklarında Gordon Cordell'in yarasının etrafında bulunan liflerle eşleşen ya da eşleşmeyen mavi lifler vardı.

"İşleri daha da karmaşık hale getirmek için," diye ekledi Bryant. 'Dün gece Giovanni Mancini'nin de hastanede hamal olarak çalıştığını öğrendik, yani ikisi de

Cordell ile aynı civarda.'

Penn, 'İkisini de kontrol ettim,' diye önerdi. 'Kıdemli Mancini'nin hırsızlıktan sabıkası var ama neredeyse yirmi yıldır yok. Hastanede çalışmaya başladığından beri de bir şey olmamış. Junior ise ergenliğinin sonlarında ağır yaralama suçundan birkaç ay yatmış. Yine o zamandan beri bir şey yok.

Kim derin bir iç çekti. Şapkasını asacak bir şey yoktu.

"Stace, kayıp kızla ilgili bir gelişme var mı?" diye sordu. Onun talimatıyla Stacey özet bir belge hazırlamış ve herkesi bilgilendirmek için bunu ekibe dağıtmıştı.

Stacey omuz silkti. "Görünüşe göre bir anda ortadan kaybolmuş. Bir tartışmanın ardından en yakın arkadaşının evinden ayrılmış ama birkaç sokak ötedeki erkek arkadaşının evine hiç gitmemiş. Üvey babası onu aramaya çıkmış ama bulamamış.

"Cep telefonu mu? Bryant sordu.

'Pazar gecesinden beri hiçbir faaliyet yok ve görünüşe göre batarya da çıkarılmış. Yerini tespit edemiyorum.

"Ne düşünüyorsun? Kim sordu.

"Arkadaşı hakkında çekincelerim var," diye itiraf etti Stacey. 'Şiddet konusunda formda ve Jessie'ye bir tokat atacak kadar mutsuz olduğu kesin.

"Peki ya erkek arkadaşı?

Temiz görünüyor. Onun için bu ilişki ciddi değil. Emma'nın evine girmek istiyorum. Bir şeyler saklıyor ama arama emri için elimde hiçbir şey yok," dedi, sanki iş işten geçmiş ve daha fazla devam edemeyecekmiş gibi.

"Doğru," dedi Kim. "Ama gerçekten bu kadar kolay pes edecek misin, Stace?" diye sordu. 'Hayal gücünü ve kaynaklarını kullan.

Kim hepsine geri döndü. 'Haydi çocuklar. Dışarıda bulunmayı bekleyen bir şey var. Taze enerji, taze fikirler, coşku ve enerji patlaması istiyorum. Anladınız mı?'

"Emredersiniz patron," diye bağırdılar.

Cordell hakkında daha fazla araştırma yapılmasını istiyorum. Hem Cordell hem de Phyllis Mansell ile ilgili gelişmeler için birisinin Adli Tıp ile irtibat kurmasını istiyorum. Saul Cordell'in kazasıyla ilgili gelişmeler için Trafik ile irtibat kuracak birini istiyorum.

Stacey'den Penn'e baktı. Telefonu çalmaya başladığında, "Ve bu iş yükünü nasıl bölüşeceğiniz tamamen size kalmış," dedi.

Telefonu açtı ve Woody'yi dinledi.

"Lanet olsun," dedi ve telefonu kapattı. Meslektaşlarına döndü. 'Trafik'e ekstra vurgu. Saul Cordell az önce öldü.

ELLİ BİR

"Peki, ne istiyorsun, Adli Tıp mı Trafik mi? Penn, patron ve Bryant odadan çıktıktan sonra sordu.

"Trafiği ben alırım," dedi Stacey, "çünkü eminim ayak izinize geri dönmek istiyorsunuzdur.

"Bekleyecek, neden bu kadar iğneleyici konuşuyorsun?

"İğneleyici değilim," dedi onun ne demek istediğini kanıtlayan bir ses tonuyla. "Jessie'ydi, değil mi?" diye sordu çantasından kulaklıklarını çıkararak.

Evet, öyleydi. Kızın dördüncü gecesini ailesinden, evinden, eşyalarından ve kendisine tanıdık gelen her şeyden uzakta bir yerde geçirdiğini düşünmekten zar zor uyuyabilmişti.

Dün gece kızın sosyal medya hesaplarında herhangi bir hareketlilik belirtisi aramıştı ama her şey durmuştu. Jessie'nin Facebook'taki son paylaşımı Pazar günü öğleden sonra paylaştığı sevimli bir köpek yavrusu videosuydu. Son tweet'i kaybolmadan iki gün önce atılmıştı ve Instagram'ında Cumartesi gecesi, yani kaybolmasından tam yirmi dört saat önce bir Çin paket servisi resmedilmişti. Jessie'nin hesaplarının her biri Pazartesi sabahı kontrol ettiğinde olduğu gibi duruyordu, zaman tünelinde nerede olduğunu soran arkadaşlarının gönderileri hariç.

Stacey ayrıca Pazar gününden bu yana sadece bir paylaşımı olan Emma Weston'ın sosyal medya hesabını da birkaç dakika boyunca kontrol etti. Pazartesi akşamı

kız Jessie'nin bir fotoğrafını paylaşmış ve onu görenlerin iletişime geçmesi için çağrıda bulunmuştur. Gönderiye yüzden fazla kişi yorum yapmış ancak hiçbiri herhangi bir bilgi vermemişti. İyi dilekler, memler, GIF'ler, kucaklaşmalar ama gören yok.

Stacey, Penn'in sorusunu yanıtlarken sessizce, "İlaçlarını almıyor," dedi.

Penn kaşlarını çatarak Tupperware kutusundan taş keke benzeyen bir şey çıkardı.

"İlaçlar ne için bu arada?" diye sordu.

Stacey cevap vermek için ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı.

Penn'e itiraf etmeyecekti, çünkü bunu kendine itiraf ettiğine inanamıyordu; aptalca, sormak aklına bile gelmemişti.

ELLİ İKİ

"Dün gece sana kim mesaj atıyordu? Bryant istasyonun otoparkında durduklarında sordu.

'Seni ilgilendirmez baba,' dedi.

"Özel hayatınız olsaydı bu doğru olurdu, ama olmadığına göre işle ilgili olduğunu tahmin ediyorum ve sadece haberdar olmak istiyorum.

Haklıydı.

"Travis Penn'i kontrol ediyor.

"Çok nazik. Ona gözlerini kapattığını ve çocuk gidene kadar parmaklarını kulaklarına soktuğunu açıkladın mı?

'Bu dava bitene kadar idare edebilirim,' dedi. "Ve

sonra gidecek mi?

"Evet.

"Emin misin? Bryant zorladı.

"Evet," diye ısrar etti.

"Peki ya bir sonraki?" diye sordu bir trafik adasında pazarlık

yaparken. "Sonraki ne?

'Yedek,' diye cevap verdi. 'Woody uzun süre üç kişilik bir ekip olarak kalmamıza izin vermeyecek.

Omuz silkti. 'O köprüye geldiğimizde geçeriz,' dedi.

'Evet ama belki de bir denemeliyiz,' dedi.

"Sence Penn'i tutmalı mıyız?" diye sordu dehşetle. Judas ismi dudaklarında geziniyordu.

"Dawson'dan bu kadar farklı olmasının iyi bir şey olabileceğini söylüyorum. "Bryant, şu anda konuşmayı kesmen harika bir fikir olurdu.

'Bak, şef, ben sadece-'

'Ciddiyim,' diye tersledi.

Bryant burnundan hava üfledi ama mantıklı bir şekilde ağzını kapattı ve hastane otoparkına park edene kadar öyle kaldı.

'Tamam, bir daha bundan bahsetmeyeceğim,' dedi. "Takım senin kararın. "Çok haklısın," dedi arabanın kapısını çarparak.

Girişe doğru ilerlerken meslektaşına karşı giderek artan öfkesini analiz etmeye çalıştı. Bryant onu her zaman herkesten daha çok zorlamış ve daha uzağa itmişti ama her zaman onun tahammül sınırını aşmama konusunda doğru bir muhakeme göstermişti. Ama şu anda ya Bryant'ın muhakemesi ya da kendisinin tahammülü kırılmıştı ve hangisinin doğru olduğundan emin değildi.

Bryant, kafenin önünden geçip tost ve domuz pastırması kokularını duyduklarında, "Sence hâlâ gelmedi mi?" diye sordu.

"Elbette," diye cevap verdi kısaca, hâlâ öfkesini bastırmaya çalışıyordu.

Terry'nin her zamanki yerine tünememiş olmasına şaşırmıştı ama o zaman saatin henüz sekiz bile olmadığını düşündü.

Saatin erken olmasına rağmen Kim, Vanessa Wilson'ın masasında olacağından emindi. Kadının normal saatlerde çalışmadığını ve önceki gün hasta bir çocuk nedeniyle erken ayrıldığını tespit etmişlerdi ve Kim bu gerçeğin ertesi gün daha erken saatlerde masasında olmasını sağlayacağını tahmin ediyordu. Vanessa Wilson günde sekiz saat çalışarak otuz beş yaşında Operasyonel Tıbbi Direktörlük görevini elde etmeyi başaramamıştı.

Beklendiği gibi, ittiğinde yönetici bloğunun kapısı açıldı.

Üç kapı aşağıda kapıyı çaldı ve hemen içeri girme talimatı aldı.

Kim kapıyı itip açtı ve durakladı.

Evet, Vanessa Wilson'ı erkenden masasında otururken görmeyi bekliyordu. Beklemediği şey, yerde oyuncaklarla çevrili bir minderin üzerinde oturan küçük bir insan görmekti.

Vanessa masanın üstünden bakarak, "Kızım Mia," diye açıkladı. 'Okula gidemiyor, bakıcısı hasta olduğu için onu almıyor, annem meşgul ve kocam Cumartesi gününe kadar yok.

Kim onlara soru sorarcasına bakan küçük kıza gülümsedi.

"Merhaba Mia," dedi ve ona küçük bir el salladı.

"My Little Pony," dedi, uzun mor yeleli plastik bir midilliyi öne doğru tutarak.

Kim, çocuklarla iletişim kurma becerisinin sınırlarını zorlayarak, "Ah, bu çok hoş," dedi.

Bryant öne çıktı ve çocuğun hizasına kadar eğildi.

"Çocuğunuz yok o zaman, Müfettiş? Vanessa sesinde bir gülümsemeyle sordu.

"O kadar belli mi? Kim kadının karşısına oturarak sordu.

'Bu öğrenilmiş bir davranış,' dedi Vanessa. 'Benim için kesinlikle öyleydi. Mia'ya ilk sahip olduğumda, gecenin ikisinde sebepsiz yere ağladığını söylememin neden onun üzerinde hiçbir etkisi olmadığını anlayamamıştım. Sağlık personeli, avukatlar ve hükümet yetkilileriyle bir odada oturup derdimi anlatabilirdim ama küçücük bir insan tüm benlik imajımı yerle bir etti.

"Peki diğer şekilde de işe yaradı mı? Bryant'ın midilli sesleri küçük kızdan zevk çığlıkları yükseltirken Kim sordu.

Bunu nasıl yaptı? diye merak etti, sonunda onu daha önceki tartışmalarından dolayı affetmişti.

"Yani doğum izninden döndükten sonra "çuf çuf" sesleri çıkararak iş arkadaşlarımı kaşıkla beslemeye mi çalıştım?

"Onun gibi bir şey," dedi Kim.

"O kadar da kötü değil ama bir öğle yemeği toplantısı sırasında meslektaşlarımdan biri geğirince heyecanla alkışladım, eğer kastettiğiniz buysa.

Kim dudaklarında beliren gülümsemeye engel olamadı.

'Güvenlik birimim bana dün gece ben ayrıldıktan sonra kapımı kırmaya çalıştığınızı söyledi. Bu kadar acil olan neydi?'

Kim, "Sizinle hastanedeki bir cerrahi hemşiresi hakkında konuşmam gerekiyordu," diye cevap verdi.

Vanessa çekmecesine uzandı ve bir kartvizit çıkardı. "Tekrar olması ihtimaline karşı tüm numaralarım orada.

Kim aldı. "Adı Mansell. Annesi dün öğleden sonra Cedars Huzurevi'nde öldürüldü.

'Aman Tanrım, ne kadar korkunç. Nat biliyor mu?'

Kim omuz silkti. "Huzurevindeki adres eski bir adres ve telefonu sürekli çalıyor.

Telefona uzanarak, 'Hayır, sana ihtiyacın olan her şeyi getireyim,' dedi.

"Siz yapmadan önce, Bayan Wilson...

"Vanessa, lütfen," dedi. 'Geçen hafta boyunca seni kocamdan daha çok gördüm.

"Vanessa, Natalie Mansell ile Doktor Gordon Cordell arasında bir bağlantı var mı?

Yüzündeki renk kaybolmaya başladığında Vanessa başını salladı.

"Evet, Müfettiş. Angelo Mancini'ye karşı yaptığı şikayette Doktor Cordell'in tanığıydı.

ELLİ ÜÇ

"Lanet olsun," dedi Stacey, Penn'in duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

Onu görmezden geldi.

'Hey, Notkev, şuna bak,' dedi ekranını çevirerek.

Wychley Tıbbi Muayenehanesi'nin Muayenehane Müdürü'nü ilk araması sonuç vermemişti. Hastanın rızası olmadığı gerekçesiyle Stacey'nin Jessie'nin tıbbi kayıtlarına erişimini reddetmişti ve Stacey kaç kez hastanın kayıp olduğunu açıklamaya çalıştıysa da kadın geri adım atmamıştı. Stacey, Jessie'nin pratisyen hekimi Doktor Bristow'dan acil bir arama talep etmiş, Doktor Bristow da on dakika önce kendisini geri aramıştı. Doktor, 1998 tarihli Veri Koruma Yasası'nın 29. maddesinden alıntı yaptıktan sonra, erişime izin vermek zorunda olmadığını doğru bir şekilde açıklamış, ancak kadını dinledikten sonra hastanın kayıtlarını ifşa etme ihtiyacının, hastanın bilgilerin gizli tutulmasındaki çıkarından daha ağır bastığını kabul etmişti.

Kendisine verilen geçici kimlik bilgileriyle sistemlerine yeni giriş yapmıştı ve gördükleri karşısında ağzı açık kalmıştı.

Penn'in gözleri hızla tüm kayıtları tararken genişledi.

Bulduklarının kapsamını göstermek için aşağı kaydırdı.

Başa doğru geri kaydırdı.

'Zavallı çocuk doğduğundan beri hastaneye girip çıkıyor. Sadece yedi aylıkken beslenme sorunları başladı. Şu anda

apne, ishal, nöbetler, siyanoz, ateş, astım; liste uzayıp gidiyor. Lanet olası bir tıp dergisi gibi," dedi, kızın güvenliği için duyduğu korku midesinde büyürken.

Penn kaydırma yaparken ona ayak uydurmaya çalışıyordu. "Bir daha bakalım," dedi.

Geri döndü ve ekranda daha yavaş hareket etmek için imleçleri kullandı. Açık renk kaşları birbirine yaklaşırken gözleri sayfanın üzerinde vızıldadı.

"2013'e geri dön," dedi, onun yanına gelerek. "Neden?" diye

sordu kadın, aşağı kaydırmaya başlarken.

"İşte," dedi, ekranı göstererek. Kadın

adamın fark ettiği şeye baktı.

"Üç yıllık bir boşluk," dedi. '2013'ten 2016'ya kadar neredeyse hiçbir şey olmadı. Sadece birkaç göğüs enfeksiyonu.

Penn, "Evet ama sonrasında yaşanan sorunlara bir bak," dedi. Penn'in ses tonundaki şaşkınlığı duyabiliyordu.

"Son birkaç yıldır neredeyse her ay hastaneye girip çıkıyor. "EKG'ler, göğüs röntgenleri, MRI'lar, CT taramaları ve... kanlı

Cehennem...'

"Ne? Stacey sordu.

'Beş ay önce transözofageal ekokardiyogram çektirdi,' dedi. 'Polisin bize tıbbi yardım verdiği gün hasta olduğumu farz edelim.

eğitim,' diye tersledi.

Penn onun ses tonunu duymazdan geldi ve açıkladı. 'Rahatsızlığı hafifletmek ve öğürme refleksini azaltmak için hasta sakinleştirilirken yemek borusundan bir ultrason probu geçirilir. Bu invaziv bir işlemdir ancak aort, pulmoner arter, kapakçıklar, kulakçıklar dahil olmak üzere kalbin tüm bölgelerini gösterir.

'Nasıl oluyor da... boş ver. Umurumda bile değil,' dedi Stacey. "Ama Tanrım, bu çocuk bunları yaşamış.

Penn, "Sonuçlar yetersizdi ve Bayan Ryan ikinci bir görüş talep etti," dedi. "Semptomların azalmadığı konusunda ısrar etti.

Stacey listenin sonuna ulaştı ve son yazıyı okudu.

"Bu da bunu açıklıyor," dedi Stacey sessizce. "Ah

evet," diye cevap verdi.

İmzalı bir kabul formu ona bakıyordu.

"Yarın anjiyogram için hastaneye yatacak.

Penn, "Babam da bunu yaptırmıştı," dedi. "Radyal arteri için bileğine anestezi pompalandı. Dar bir plastik tüpü atardamardan kalbine doğru kaydırdılar ve atardamarların röntgende görünmesi için boya enjekte ettiler. Altmış yedi yaşındaydı ve altına sıçıyordu.

Jessie Ryan'ın da yarın bu ameliyatı olması gerekiyordu.

"Bunun amacı ne? Stacey sordu. Bu terimi tıp programlarında duymuştu ama ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Babamın durumunda atardamarlardaki daralmayı tespit etmek içindi ama diğer tüm testler tükendikten sonra yapıldı.

"Jessie gibi mi? Stacey sordu.

Başını salladı ve Stacey bariz olanı belirtme ihtiyacı hissetmedi.

Bu genç kızın tüm sağlık sorunlarıyla birlikte, eğer onu yakında bulamazlarsa, Jessie Ryan ölebilirdi.

ELLİ DÖRT

"Bryant, şansını her zaman saatte otuz milin üzerinde giderek deneyebilirsin," diye homurdandı, sağ ayağının ayaklarının dibindeki hayali gaz pedalına bastığını hissederek.

'Saat dokuza on var şef, çocuklar ara sokaklardan kaçıyor,' dedi sabırla.

'Vanessa'yı duydun, değil mi, yoksa sokakları taramakla mı meşguldün?

midillinin yelesi?'

"Dürüst olmak gerekirse oldukça tedavi ediciydi ama evet duydum.

'Yani Nat Mansell'in Pazartesi gününden beri işe gitmediğini ve şu anda kendi evinde ölü yatıyor olabileceğini biliyorsunuz?

"O zaman acele etmeye gerek yok, değil mi?" diye sordu akıllıca.

Uzanıp direksiyonu tutma dürtüsüyle savaştı. Arabanın kontrolünü elinde tutmaktan biraz fazla hoşlanıyordu. Bryant ayağını yere basmayı öğrenirse bu davanın çok daha çabuk çözüleceğini hissediyordu.

Dudley Metropolitan Borough'nun batı sınırında yer alan ve 2002 yılında Kuzey Yorkshire'a kadar hissedilen depremin merkez üssü olan Gornal Wood'dan geçerken sessiz kaldı.

Bryant, sol tarafın sağ taraftan yaklaşık bir metre daha alçak olduğu Crooked House barına doğru başını sallayarak, "Orayı seviyorum," dedi.

maden çökmesi nedeniyle.

"Aah, işte bu," dedi, Wilde Sokağı'na dönerken aniden durdu.

Dar yol, ellili yılların birbirine benzeyen yarı müstakil evlerini birbirinden ayırıyordu. Her evin önünde küçük bir araba yolu ve bir bahçe parçası vardı.

Bryant arabayı boş yola çekti. Kim, hemşirenin küçük bahçesini yandaki bahçeden ayıran dört sıra yüksekliğindeki tuğla duvarı fark etti.

Nat Mansell'in çimenliği kısa kesilmiş, bir metrelik bir bordürle çevrilmişti ve bu bordür yakın zamanda kazılmış ve bitkiler için hazır hale getirilmiş gibi görünüyordu. Ön pencerenin altındaki köşede, içinde bir çift eldiven ve bazı el aletleri bulunan küçük bir kova duruyordu.

Verandanın kapısına yaklaştıklarında Kim, "Yalnız yaşadığını, yedi yıl önce boşandığını, çocuğu olmadığını ve araba kullanmadığını biliyoruz," dedi.

Bryant, 'Biliyorsunuz, bu tamamen tesadüfi olabilir,' dedi.

"Tanrım, tatildeymişsin," dedi Kim, meslektaşının uyanmasını ve kahvenin kokusunu almasını bekleyerek. 'Brierley Hill'de işleri nasıl yaptıklarından emin değilim ama burada ipuçlarını buluyoruz ve kötü kişiyi bulana kadar onları bir araya getiriyoruz.

Bryant onu görmezden geldi ve kapıyı çaldı.

"Cordell'in öldürüldüğü günden beri işe gitmedi, hasta olduğunu bildirmedi, Mancini'ye karşı yapılan şikayetle bağlantısı vardı ve annesi dün öğleden sonra öldürüldü.

"Madem öyle diyorsun..." dedi, kapıyı tekrar ama daha sert çaldı. Posta kutusunu dinlemek için eğildi.

"Hiçbir şey.

Bryant sola, o da sağa doğru adım attı. 'Etrafta açık bir

yer var mı diye bakacağım...'

"Daha iyi bir fikrim var," dedi ve kovadan bir eldiven ve el küreği aldı.

Eldiveni taktı, küreği çevirdi ve camı kırmak için sapını kullandı. İçeri uzandı ve kilidi çevirdi. Eğer bu soruşturmayı Bryant zamanında yürütmeye devam etselerdi, katil yakalanamadan yaşlılıktan ölmüş olacaktı.

"İçerideyiz," dedi, kırık camın üzerinden geçerek.

Köşede saksısından taşmış bir eğreltiotu ile kutu sundurma düzenliydi. Bir çift kirli bahçe ayakkabısı kauçuk bir paspasın üzerinde duruyordu ve bir çift palto ile bir atkı pirinç bir palto kancasına asılmıştı. Pencerenin önündeki kutu rafta büyük boy bir çay fincanı ve tabağı ile bir kaktüs bitkisi koleksiyonu duruyordu.

Kim oturma odasının kapısını iterek açtı ve olduğu yerde durdu. "Kahretsin, Bryant, gel de şuna bir bak.

ELLİ BEŞ

Oturma odası, bitişik duvara bitişik ahşap merdivenlerle evin ön tarafına uzanıyordu. Bunun dışında tüm oda bir katliamdı. Bütün minderler yerdeydi.

Lambalar kırılmış ve ara sıra kullanılan masalar devrilmişti. Porselen heykelcikler şöminenin üzerinde kırıklar halinde duruyordu. Telefon odanın ortasında yerdeydi, kablosu Bağlantı kesildi.

"Ya çok iyi bir mücadele ya da Nat Mansell bir tür manik nöbet geçirdi," dedi Bryant, onun arkasından odaya girerek.

Kim halının üzerinde dikkatle yürüdü ve evin arka tarafındaki mutfak lokantasının kapısını yavaşça açtı, bulabileceklerini düşündükçe kalp atışları hızlanıyordu.

Her şey yolunda gibi görünen iki odayı görünce rahat bir nefes aldı ve omzunun üzerinden, "Üst katı kontrol edin," diye seslendi.

İki odayı değerlendirdi. Mülkün arka tarafındaki derli toplu düzen ve ön taraftaki kaos.

Küçük, çimenli bir bahçeye açılan veranda kapısını kontrol etti. Kapı kilitliydi.

Her şey ön odada oldu.

Bryant'ın odadan odaya geçerken attığı ayak seslerini duyabiliyordu. Yukarıdan bir imdat çağrısı olmadan geçen her saniye yavaşlıyordu.

Kalbi durdu.

Adamın ayak sesleri merdivenleri gürültüyle inerken nefes

nefese kaldı. Tanrı'ya şükür ceset bulamamıştı.

Kim salona geri döndü ve kargaşaya daha yakından baktı. Şömine rafının önündeki enkazın arasında iki fotoğraf çerçevesi yüzüstü duruyordu. Bir tanesini dikkatle kaldırdı, içinde yetmişli yaşlarında bir adamın Noel krakeri kâğıdından bir tacın altından gülümseyen bir fotoğrafı vardı. Kim bunun Nat Mansell'in, Vanessa Wilson'a göre yedi ay önce ölmüş olan babası olduğunu tahmin etti.

Kim onu yerine koydu ve diğerini aldı. Boştu.

Bryant'a gösterdi. "Buraya kimin girmiş olabileceğine dair bir tahminin var mı?

"Phyllis Mansell?" dedi, bu evde her ne olduysa kaosun içinde karşı karşıya geldiklerinde.

"Fotoğrafı neden çektin Bryant? Kadını öldürmek isteseydi neye benzediğini bilirdi.

Bryant başını salladı. Ona da hiçbir anlam ifade

etmiyordu. Kim etrafına bakınarak, "Sanırım onu içeri

aldı," dedi.

Katil eve zorla girmemişti. Verandadaki hiçbir şey rahatsız edilmemişti.

Kim, Vanessa'nın onlara gösterdiği personel fotoğrafını hatırladı ve minyon esmerin salona geri dönüp kapıyı arkasından kapattığını hayal etti. Bir boğuşma yaşanmıştı ama ne kan ne de yaralanma izi vardı, peki o hangi cehennemdeydi?

Bryant, 'Onu yakaladı,' dedi. 'Tıpkı Cordell gibi. Onu bir yere götürdü-'

Kim aniden, 'El çantası,' dedi.

Bryant 'Gucci normalde ilk tercihimdir,' diye şaka yaptı.

"Nerede bu? Kim onu görmezden gelerek ve etrafına bakınarak sordu. Ne cüzdan, ne ev anahtarı, ne de otobüs kartı vardı.

'Belki katil aldı ya da o kaptı...'

"Evet, eşyalarını toplarken boğazını vahşice kesme planını ertelemesini istemiş olmalı," dedi inanamayarak. 'Ama o eşyalar etrafa saçılmadıysa, normalde hepsi bir el çantasında bir arada olur.

Bryant, 'Burada değil,' diye kabul etti.

"Ona zarar vermemiş Bryant," dedi etrafına bakınarak. "Zorla girme izi yok, bariz bir boğuşma var ama iki kapı da kilitli.

"Şef, bu davadaki diğer pek çok şey gibi bunun da bir

anlamı yok. Anlamlı ya da değil, gerçekler bunlardı.

'Onu içeri aldı, belki bir şeyler konuşmak için, işler fizikselleşti ama kendi isteğiyle ayrıldı, çantasını ve diğer her şeyi aldı ve kapıyı arkasından sıkıca kilitledi. Tıpkı Cordell'le olduğu gibi.

'Ama ortalığı toplamadı, bu da demek oluyor ki...'

"Korkuyor, Bryant. Kadın dehşete düşmüş olmalı.

"Ama kadın hangi cehennemde?" diye sordu.

Kim hızla odayı geçti.

"Beni takip et Bryant. Sanırım cevabı biliyorum.'

ELLİ ALTI

"Onu buldunuz mu? Bayan Ryan kapıyı açarken sordu.

Stacey başını hızla sallayarak gözlerindeki umut ve heyecanı söndürdü. Stacey daha iyi haberlerle burada olmayı diliyordu.

"Lütfen, lütfen, içeri gelin," dedi kenara çekilerek. 'Philip bu sabah işe döndü ama ben dönemedim,' diye açıkladı. 'Bir sonraki adımda nereye bakacağını bilmeden oturmaya dayanamıyor ve ben de onun geri gelmesi ve benim burada olmamam ihtimaline karşı evden ayrılma düşüncesine katlanamıyorum.

Geçen gün oturduğu yerde otururken gözleri yaşlarla doldu.
Ve sonra tekrar ayağa kalktı. "Özür dilerim, sizi alabilir miyim?...

Stacey sessizce kadının gergin enerjisini yatıştırmaya çalışarak, "Ben iyiyim Bayan Ryan, lütfen oturun," dedi. "Sadece nerede olduğumuzu size bildirmek istedim.

Bayan Ryan oturdu ve başını salladı.

"Emma'yla konuştuk, Pazar gecesi Jessie'yle kavga etmiş. "Kavga mı?"

diye sordu şaşkınlıkla. "Fiziksel mi olmuş?

Stacey gerçeği hak ettiğine karar verdi.

"Evet, Bayan Ryan. Emma'nın Jessie'ye tokat attığı

görüntüler var. "Kızıma mı vurdu?" diye sordu kadın

öfkeyle.

Stacey başını salladı.

Bayan Ryan ayağa kalktı. "O küçük sürtük kaltak gerçekten çocuğuma vurdu mu?" diye sordu.

Stacey kadının ağzından çıkan zehir karşısında şaşkınlığını gizleyemedi. On beş yaşındaki bir kıza taktığı isimler yeterince kötüydü ama bu isimlere eklenen kin rahatsız ediciydi.

'Eminim ki bu bir ağız dalaşından başka bir şey değildi, Bayan Ryan. O-' 'Çocuğuma ne yaptı? Küçük inek ona yumruk mu attı yoksa?...'

Stacey neden Emma Weston'ı savunma ihtiyacı hissettiğini merak ederek, "Tek bir tokattı," diye açıkladı. 'Sadece hararetlenen bir tartışma. Bütün en iyi arkadaşlar böyle şeyler yaşar,' dedi.

"Arkadaşlar birbirine vurmaz," dedi Bayan Ryan, volta atarak. "Ve bu tesadüfen çocuğumun kaybolduğu gece oldu.

"Evet, tesadüfen," diye kabul etti Stacey.

"Peki kendisi için ne söylemek zorunda kaldı? Bayan Ryan sordu.

"Jessie'nin erkek arkadaşının evine gitmesini engellemeye çalışıyormuş. Kadının yüzü kül rengine döndü. "Erkek arkadaşın mı?

"Evet, Bayan Ryan, Jessie'nin Dale Jones adında bir erkek arkadaşı vardı," dedi Stacey. 'İyi bir çocuğa benziyor. Jessie'den bir yaş büyük ama ciddi bir şey değildi.

Bayan Ryan'ın gözlerinde bir soru vardı.

Stacey başını salladı. "Seks yapmadıklarını söylüyor ve ben de ona inanıyorum.

Yüzündeki rahatlama kısa sürdü. 'Peki, Pazar gecesi onu gördü mü? Sonuncu muydu?...'

"Jessie'nin oraya hiç gittiğini sanmıyorum. Buluşmayı planlamamışlardı ve onu hiç görmediğinde ısrar ediyor.

"Ve sen ona inanıyor musun?" diye sordu inanamayarak.

Stacey elinde oyun kumandasıyla kapının eşiğinde duran çocuğu düşündü. Polis içgüdüsü ona hiç tepki vermemişti.

"Evet, biliyorum.

Bayan Ryan kaşlarını çattı, "Jessie nereye gitti?

Biz de tam olarak bunu bulmaya çalışıyoruz. Emma'nın evinden ayrıldı ama Dale'in evine hiç gelmedi ve ne yazık ki arada çok fazla kamera kaydı yok.

"Ee, nasılsın?...

'Jessie'nin fotoğrafını dağıttık, onu bulana kadar mümkün olan her brifingde gösterilecek. Size söz veriyorum o unutulmayacak.

"Teşekkür ederim," dedi Bayan Ryan, uzanıp onun eline dokunarak.

'Şimdi, Bayan Ryan, Jessie'nin sağlığı hakkında konuşabilir miyiz? Ne kadar kötü durumda olduğunu bilmem gerekiyor.

Bayan Ryan başını salladı ve derin bir nefes aldı. "Nereden başlayayım? Zavallı kızım çok şey yaşadı. Sorunları daha birkaç aylıkken başladı. Üzüntüyle gülümsedi. "Her yeni anne gibi oturup saatlerce onu izler, onun mucizesine hayret ederdim. Düzenli ve eşit olduğundan emin olmak için nefesleri arasındaki saniyeleri sayardım. Sonra bir gece göğsü yükselmedi. Hayal gördüğümü sandım ama haklıydım. Ambulans çağırdım ve neyse ki nasıl kalp masajı yapılacağını biliyordum.

"Onlar geldiğinde nefes alıyordu. Harikaydılar.
Jessie kontrol edilsin diye bizi hastaneye götürdü.

"Doktorlar hiçbir sorun bulamadı, bu hem büyük bir rahatlama hem de dehşet vericiydi. Onunla ilgili bir sorun olmadığı ve sadece o şeylerden biri olduğu için çok minnettardım, ancak teşhis ve tedavi olmadan tekrar olacağı için dehşete düştüm. Ve tabii ki oldu da.

"Kaç kere? Stacey, çocuğu her nefes almayı bıraktığında bu kadının neler yaşadığını merak ederek sordu.

"Sayılamayacak kadar çok," dedi. 'Jessie yaklaşık 18 aylık olduğunda bu durumdan kurtulmuş gibi görünüyordu. İki aya, sonra üç aya ve en sonunda altı aya ulaşana kadar her geceyi bir olay olmadan takvimden çizdim. Kendimden geçmiştim. Gerçekten düzgün nefes alabileceğimi hissettim. Hayatımdan tekrar zevk alabileceğimi. Ve sonra mide krampları başladı. Onu iki katına çıkaran acı verici sancılar. Daha fazla test için hastaneye geri döndük.

Gözleri yaşlarla doldu.

"Hiç umduğum gibi bir çocukluk geçirmedi. Çelişkili teşhislerle hastaneden doktora, uzmandan uzmana savrulduk. Daha fazla test. Bazen tüm hayatı bir hastane odasında geçmiş gibi geliyor. Personelin çoğunu ilk isimleriyle tanıyordum. Harikaydılar, hasta olan ben olmasam bile her zaman iyi olduğumdan emin olmaya çalışıyorlardı.

Stacey, "Ama sağlığının düzeldiği birkaç yıl oldu," diye gözlemledi.

"Onu almayı bıraktım," diye itiraf etti Bayan Ryan. "Yüzündeki sürekli korkuyu görmek beni neredeyse öldürüyordu, bu yüzden bütünsel yöntemler denedim ve onu katkısız organik bir diyete soktum ve sağlığı iyileşmeye başladı. Kilo aldı ve büyüme atağı geçirdi. Çiçek açması inanılmazdı. Ve iki yıl önce Jessie'nin küçük kardeşi Justin öldüğünde dünyamız başımıza yıkıldı...'

Stacey içtenlikle, "Aman Tanrım, çok üzgünüm," dedi.

Devam etmeden önce gözyaşlarını sildi, ancak hemen daha fazlası oluştu. "Teşekkür ederim," dedi. 'Ve kısa bir süre sonra Jessie göğüs ağrılarından şikayet etmeye başladı ve bunu görmezden gelemezdim. Her türlü testi yaptılar ama sonuçsuz kaldı ve Jessie onu rahat bırakmam için bana yalvarıp duruyor ama sorun yaşadığını anlayabiliyorum ve göğüs ağrılarını nasıl görmezden gelebilirim? O benim çocuğum. Onun için en iyisini yapmalıyım.

Kadın artık açıkça ağlıyordu, gözlerinden ve yanaklarından yaşlar süzülüyordu.

Kanepenin ortasında oturmuş, dehşete kapılmış, kaybolmuş, kimsesiz görünüyordu. Stacey içindeki merhamet duygusuna engel olamadı.

Kadının yanına oturdu ve elini tuttu. Avucuna dokunarak, "Her şey yoluna girecek Bayan Ryan," dedi.

"Birini daha kaybedemem," diye hıçkırdı ve teselli için Stacey'ye döndü.

Stacey'nin kolları ona sarıldı.

'Lütfen onu geri getir. Getireceğine söz ver.'

Gözyaşları kendi gözlerini yaktı. "Yapacağım, Bayan Ryan, söz veriyorum.

Bayan Ryan çaresizlikten boğuk bir sesle bağırdı ve Stacey o ağlarken ona sarılmakla yetindi.

Hıçkırıklar arasında, 'İşte bu yüzden o işe yaramaz küçük kaltağın çocuğuma vurması düşüncesine katlanamıyorum,' diye açıkladı. "Kızım yeterince şey yaşadı.

"Anlıyorum, gerçekten-" Stacey'nin sözleri ön kapının aniden şiddetle çalınmasıyla kesildi.

"Şunu alayım," dedi ve bu fırsatı kullanarak kendini perişan haldeki kadından kurtardı.

Kapı bir santim bile açılmamıştı ki bir kadın kapıdan içeri dalmaya çalıştı.

"Tamam, Kerry, bu ne-

Stacey'nin içgüdüsü, koluyla kapı aralığından geçişi engellemekti.

Kadın ona şüpheyle baktı. "Kimsin sen?

Bayan Ryan yanında belirince Stacey'nin cevap vermesi engellendi. "Sorun yok, memur bey. Bu benim komşum Cath.'

Kadın içeri girdiğinde Stacey kenara çekildi, tombul kollarıyla göğsünde bir dosya tutuyordu.

Doğruca yemek masasına doğru yürüdü ve kâğıtlarını yerleştirmeye başladı.

'Tamam, on numaradaki Shaz bir çağrı göndermek için bir Facebook sayfası hazırlıyor. Çoktan bir twitter sayfası hazırladı ve yerel halkı etiketlemeye başladı.

gruplar, her ne demekse,' dedi omuz silkerek. 'Altı numaradaki ikizler Instasom'da bir hikaye hazırlıyorlar, ben de vitrinler için birkaç fotoğraf bastırdım. Yirmi yedi numaradan Lewis ve Denny Merry Hill'de takılacaklar ve kızın oraya gelip gelmediğine bakacaklar-'

Bayan Ryan'ın yüzünde minnettarlık ve neredeyse zevk dolu bir ifade belirirken tek bir hıçkırık koptu. Bir kez daha kokladı ve gözyaşları kayboldu.

"Ah, Cath..." dedi Bayan Ryan, komşusu ona doğru ilerlerken. Stacey şu anda ikisinin de Cath'in gelişine minnettar olduklarını fark etti. Cath, Bayan Ryan'ı kucakladığı sırada Stacey uzaklaşmaya başladı.

'Onu bulacağız, Kerry. Söz veriyorum,' dedi.

Stacey ekleyecek başka bir şey bulamayınca fark edilmeden evden çıktı.

ELLİ YEDİ

"Arabayı durdur," diye bağırdı Kim.

Bryant, 'Şef, bu lanet olası bir ana yol,'

dedi. Yolcu kapısını açmaya başladı.

"Tanrı aşkına," diye bağırarak frene bastı. Cedars Huzurevi'nin doğu tarafına uzanan ana yolda korna sesleri duyuldu ve tek ahşap banktaki minyon esmer de dahil olmak üzere etraftaki herkesin dikkatini çekti.

Kim, Nat Mansell'in annesinin bulunduğu yere yakın olmak isteyeceğini tahmin etmişti. Korkudan kaçıyordu, bu da her zaman sizi güvende hissettiren insanları aramanıza neden olurdu. Nat Mansell'in annesinin o duvarın diğer tarafında öldürülmüş olması dışında.

Bryant arabayı park edecek bir yer bulmak için uzaklaşırken Kim kaldırımdaki insanlardan kaçtı.

Banktaki kadın ayağa kalkmış ve ona doğru bakıyordu.
Duruşu ürkmüş ve temkinli görünüyordu.

Kadın el çantasına uzanırken Kim, "Lütfen bekleyin," diye seslendi.
Yanlış bir şey yapmadıysa Nat Mansell neden ondan kaçıyordu?

Kim aralarında yaklaşık elli metre olduğunu tahmin etti ve kadının olduğu yerde kalması için dua etti.

Nat etrafına bakındı ve sonra hızla uzaklaşmaya başladı.

Kim, kaval kemiğine bıçak gibi saplanan ağrılar yüzünden adımlarını hızlandırdı. Kemik doktorunun tüm talimatlarını hatırlayamıyordu ama koşmamasının şart olduğundan emindi.

"Bayan Mansell, bekleyin lütfen," diye seslendi Kim, koşar adımlarla.

Bryant'ın başka bir açıdan gelip önünü kesmeye çalışacağını ummuştu ama arabası hâlâ yolun sonundaydı ve kırmızı ışıkta duruyordu.

K a h r e t s i n , diye lanet okudu kadının adımları onu çimenlerin kenarındaki siteye daha da yaklaştırırken.

Kim bacaklarını hızlanmaya zorlayarak kaval kemiğindeki acı yerine kalçalarındaki güce odaklandı.

"Bekle," diye seslendi, aralarındaki mesafeyi açmıştı. Nat hızlanmadan önce, "Beni rahat bırak," diye seslendi.

"Sadece konuşmak istiyorum," diye seslendi Kim, aralarındaki mesafenin açılmaması için onun hızına ayak uydurarak.

Cevap vermedi.

Kim, "Bayan Mansell, Nat, bana bir dakika izin verin," diye seslendi. "Sizinle Cordell hakkında konuşmam gerek.

"Beni yalnız bırak," diye tekrarladı ve Kim artık sesindeki duyguyu d u y a b i l i y o r d u .

Bu kadın korkmuştu.

'Ben bir polis memuruyum. Yardım edebilirim,' dedi Kim, alandan birkaç metre uzaklaştıktan sonra.

'Kimse bana yardım edemez,' diye bağırdı.

Kim acının ayak bileğinden başlayıp kalçasına kadar inen şimşeklere dönüştüğünü hissetti ama bunu aşmak zorundaydı.

Bu kadınla konuşması gerekiyordu. Şimdi.

Kendisini Kim'in ulaşamayacağı bir yere götürecek yola varmak üzere olduğunu görünce durdu ve döndü. Elini kaldırdı.

"Daha fazla yaklaşma yoksa kaçarım, yemin ederim.

Kim koşmayı bıraktı ve kemiklerini titreten acıyla haykırdı.

Görüşünü tehdit eden yıldızları yuttu.

"Cordell ile bir ilişkin var mıydı? Kim seslendi. Cordell başını salladı. "Birbirimize aşıktık," diye karşılık verdi.

Lilith Cordell kocasının seri bir zinacı olduğunu ima etmişti ama bu kaçamağın daha ciddi olduğu anlaşıldı.

"Onu kimin öldürdüğünü biliyorsunuz, değil mi Bayan Mansell? Başını iki yana salladı, üzgün görünüyordu.

"Anneni öldürenle aynı kişi mi? Kim dik durmaya çalışarak sordu.

Kim yere yığıldığını hissederken kadın, "Yaralısın," dedi. Sol bacak kasları çığlık atıyor ve sanki kendilerini kemikten ayırıyorlarmış gibi hissediyordu.

Kim onun yüzündeki kararsızlığı görebiliyordu. Kadın bir hemşireydi.

"Lütfen," diye bağırdı Kim. "Söyle bana...

"Yapamam, üzgünüm," diye seslenerek geri çekildi. "Sana yardım edemem. Çok üzgünüm ama bir seçim yaptım ve şimdi bununla yaşamak zorundayım.

Ve aniden gitmişti ama siyah bir karanlık perdesi alçalıp gözlerini kapatırken Kim'in nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

ELLİ SEKİZ

'Şef, şef, uyan. Şef, hadi,' diye duydu Kim gözlerini açmadan önce. Nerede olduğunu fark etmesi bir anını aldı. Altındaki nemli çimenlerin verdiği rahatsızlık, bıçağın aşağı yukarı hareket ettirilmesiyle bastırılmıştı. Sol bacağı. Oturmaya çalışırken inledi.

"Orada kal," dedi Bryant, onu sabitleyerek ve ceketini omuzlarına dolayarak.

Nisan sabahı güneşi yüzünü ı s ı t ı y o r d u ama vücudu kontrolsüzce titriyordu.

Bryant, 'Şok yüzünden, şef,' dedi. 'Bacağınızı çok zorladınız. Kontrol edilmeniz gerek-'

"Bryant, söyle bana uzaktaki siren benim için değil mi?" dedi, mavi ışıkları ararken.

"Yanlışlıkla aramış olabilirim.

"Ne yani, düştün ve 999 düğmesine mi bastın?" diye sordu kesik bir sesle.

Bir ilk müdahale ekibi ana yoldan ayrılıp çimlerin üzerine ç ı k a r k e n, 'Evet, tam olarak b u y d u,' dedi.

"Şimdi, eğer bu manevrayı deneseydin, Bryant, onu yakalayabilirdim," dedi içinden şiddetli bir ürperti geçerken.

İlk müdahale ekibi yaklaşırken 'Her neyse,' dedi.

Bir ambulans çekildi yukarı arkasında ve yanıtlayıcının Araç. İki sağlık görevlisi bir sedyeyle dışarı fırladı.

"Kahretsin, hayır," diye öfkelendi ve sonra meslektaşına baktı. "Lanet olsun, Bryant.

'Kimin geleceğine ben karar vermiyorum. Az önce aradım,' dedi telefonu çalarken. 'Woody,' dedi bir adım uzaklaşarak.

"Patronu mu aradın?" diye sordu inanamayarak.

"Evet, uyanmanı beklemekten sıkıldım," dedi telefona cevap verirken.

"Adın ne?" diye sordu sağlık görevlisi çimlerin üzerine diz çökerken.

"Usain Bolt değil, değil mi?" diye tersledi.

Adam bir kaşını kaldırdı.

"Kim Stone," diye cevap

verdi.

"Peki sen neredesin?" diye sordu bir çift lateks eldiven giyerek. "Lanet

olası Tividale'in ortasında bir tarlada oturmuş, aval aval

Bir sirk hayvanı,' dedi ve alanın kenarında toplanan izleyicilere doğru başını salladı.

"Başını mı çarptın?" diye sordu.

"Hayır.

"Peki, tam olarak ne oldu?

'Aptalca bir hata, çok hızlı hareket ettim, bacağım kırıldı, bayıldım ama şimdi iyiyim. Alçı birkaç gün önce çıktı," diye açıkladı sol bacağını göstererek.

Kadının sol tarafına geçmeden önce kaşlarını çattı. "Doktor açıklamadı mı?...

"Evet, yaptı," dedi elini kaldırarak. 'Bu düzeyde bir aptallığın tek sorumlusu benim,' dedi.

Bryant aramayı sonlandırdıktan sonra, 'Evet, öyle,' diye onayladı. 'Woody seni ya hastanede ya da karakolda istiyor. Tercihen hastane ama...'

'Aslında bir kısmı için onu suçlayabilirsin. Arabayı yaklaştırsaydı...'

Sağlık görevlisi iki elini dizinin üstüne koyarken, "Bu biraz acıtabilir," dedi.

Ona sorgulayıcı bir şekilde baktı.

Sedyeli iki adam geldiğinde, "Sadece her şeyin olması gerektiği yerde olup olmadığını kontrol ediyorum," dedi.

"Teşekkürler çocuklar, ama ihtiyacım

olmayacak-" "Kalıyorlar," dedi ilk müdahale

görevlisi.

'Cidden, git hasta birine yardım et,' diye itiraz e t t i , kaçmaya çalıştığı için kaynakların kullanılmasından son derece rahatsız olmuştu.

Geri çekilmek için hiçbir hareket yapmadılar ve ilk müdahale ekibinin

arkasında durdular. "Bryant, onlara iyi olduğumu söyle.

Eldivenli elleri kadının bacağında gezinirken ilk müdahale görevlisi, "İkinizi de dinlemeyecekler," dedi.

"Eminim onların... aargh..." diye haykırdı elleri kaval kemiğini sıkarken.

"Acıtabileceğinden bahsetmiştim," dedi, gözünü kırpmadan.

Adamın elleri kırılma noktasından uzaklaştığında kadın rahat bir nefes aldı. Tıbbi çantasından bir gözbebeği ölçer çıkardı ve her iki gözüne de tuttu. *Siyah Giyen Adamlar* filmindeki sahneleri hatırladı.

'Tamam, her şeyi unuttum. Hiçbir şey görmedim. Artık gitmeme izin verebilirsiniz,' diye şaka yaparak ona iyi olduğunu göstermeye çalıştı.

"O Perrl," dedi omzunun üzerinden.

"Ben neyim?" diye sordu kadın.

"Göz bebekleri eşittir, yuvarlaktır ve ışığa tepki verir," diye cevap verdi, kalem ışığını çantasına geri koyarken.

"Görünüşe göre gitmeye hazırım," dedi kendini ileri iterek. 'Baş

ağrısı, mide bulantısı var mı?...'

"Cidden, ben iyiyim," dedi başını sallayarak.

"Kalıcı bir hasar verdiğinizi düşünmüyorum ama emin olmak için hastaneye gidip röntgen çektirmenizi istiyorum.

"Yok, böyle iyiyim, teşekkürler," dedi Kim, kalkmasına yardım etmesi için Bryant'a elini uzatarak.

Sağlık görevlisi eldivenleri çıkardı. "Sizi gitmeye zorlayamam ama bu benim en iyi tavsiyem.

Bryant ona, 'Hastane ya da istasyon, Şef,' diye hatırlattı.

Sağlık görevlisi geri adım atarak, "En azından birkaç adım yürüdüğünü göreyim," dedi.

Kim sol ayağını yere indirdi ve ağırlığını ona verdi.
Acısını 'sana iyiyim demiştim' gülümsemesinin arkasına

sakladı. "İçten içe yüzünü buruşturuyorsun, öyle mi?" diye

sordu yarım bir gülümsemeyle.

İkinci adım ilkinden daha az acı vericiydi. Kemiğin ortadan ikiye ayrılma görüntüsü zihninden kaybolduğu için bir sonraki daha az çekingendi.

"Birkaç adım daha," dedi Bryant'a dönerek. "Günün geri kalanında onunla birlikte mi olacaksın?

Bryant sert bir şekilde, "Geçmiş hayatındaki günahlar yüzünden, öyle olduğunu tahmin ediyorum," diye cevap verdi.

'Düşmeden kaynaklanan herhangi bir beyin sarsıntısı belirtisine dikkat edin: kusma, denge sorunları, bulanık görme şikayetleri, kafa karışıklığı, mantıklı olmayan şeyler söyleme...'

"Evet, bunlardan bazılarını normalden ayırmak zor olacak-" "Bryant," diye uyardı, ona hançer göndererek. Ona bir şey vermesine ihtiyacı yoktu.
Onu daha fazla rahatsız etmek için bahane arıyorlardı.

Telefonu çalmaya başladığında iki adım daha atmıştı. Ekip odasıydı.

"Stace," diye cevap verdi sesi duymadan önce. "Ah, Penn," diye düzeltti, gerginliğin çenesine sızdığını hissediyordu.

Adam konuşurken kadın

onu dinledi. "Ne?" dedi.

Devam etti.

"Şaka mı yapıyorsun?" diye sordu.

Adam konuşmasını bitirdi ve kadın aramayı sonlandırdı.

Teknisyen üçlüsüne gülümsedi. "Üzgünüm çocuklar, görünüşe göre istasyona gidiyorum," dedi.

"Öyle miyiz? Bryant sordu.

"Evet, ama önce yolda bir şey almamız gerekiyor.

ELLİ DOKUZ

Stacey Emma Weston'ın kapısına iki kez vururken, bir başka sağanak başının üzerine kalın yağmur damlaları bırakmaya başladı. Birkaç damla ceketinin yakasından geçip ensesinden aşağıya inerken sığınmak için binaya yaklaştı.

Kapıyı yıpranmış görünen Bayan Weston açtı. Yüzü

anında sertleşti.

"Emma okulda," dedi kapı aralığına iyice yerleşerek. 'Ve bana dün oraya geldiğini söyledi. Şikayet etmeliyim," dedi ve geri çekilip kapıyı kapatmak için hareket etti. 'Bu reşit olmayan birine tacizdir ve sana her şeyi anlatmış-'

Stacey hazırdı ve kapının yüzüne kapanmasını engellemek için elini uzattı.

"Sizi görmeye geldim," dedi Stacey, hoş ama kararlı bir şekilde. "Ve kızınızın başını olduğundan daha büyük bir belaya sokmasını engellemek için.

Kadın tereddüt etti. "Ne tür bir sorun?

"Bir polis memuruna yalan söylemek, soruşturmayı engellemek. Bana bir dakikanızı ayırmanız gerçekten sizin yararınıza olacaktır, Bayan Weston.

Yüzünü korku kapladı ama kaşlarını çattı ve kapıyı açtı. "Tamam, ama çabuk ol, işe gitmem gerek.

Stacey onu koridordaki küçük mutfağa kadar takip etti. Lavabo köpüklü suyla doluydu ve tabaklar ve bardaklar çalışma yüzeyini kirletiyordu.

"Teşekkür ederim, Bayan Weston, sadece-

"Susan, bana Susan de," dedi, bardakları önce suya indirerek. 'Soyadımı kullandığında bana beni terk eden piçi hatırlatıp duruyorsun.

Oturmaya davet edilmediği için Stacey buzdolabının dondurucusunun yanında ayakta kaldı.

"Jessie'nin evinden geliyorum," dedi Stacey.

"Aferin sana," dedi Stacey dönmeden.

Stacey hâlâ kadının annelik içgüdüsüne hitap etmeyi umarak, "Ryan ailesini o kadar da önemsemediğini hissediyorum," dedi.

'Benim tarzım insanlar değil,' dedi.

'Ama kızlarınızın en iyi arkadaş oldukları iddia ediliyor,' dedi.

"İddiaya göre mi?" diye sordu yan yan bakarak. 'Emma Jessie için her şeyi yapardı. Her şeyi. Jessie'nin ailesinin tanıştıkları günden beri onları ayrı tutmaya çalışmasına rağmen.

"Yine de işe yaramadı, değil mi? Stacey sordu. "Ama Emma Jessie'nin sağlık sorunlarının karmaşıklığını anlıyor mu?

'Tabii ki anlıyor. Birbirlerini yıllardır tanıyorlar ve son birkaç yıldır da en iyi arkadaşlar.

"Yani, bir anne olarak Bayan Ryan'ın şu anda nasıl hissettiğini anlayabiliyorsunuz?

"Eminim çok endişelenmiştir ama size söyleyebileceğim başka bir şey yok. Jessie erkek arkadaşını görmeye gitmek için buradan ayrıldı ve bu onu son görüşümüz oldu. Bu kadar.'

"Emma yarın öğleden sonra anjiyogram için hastaneye gideceğini biliyor mu?

Susan yutkundu. "Tabii ki.

Stacey bunun işe yaramadığını biliyordu. Bayan Ryan'ın kalbi kırılacakmış gibi göğsüne yaslanıp hıçkıra hıçkıra ağladığını hâlâ hissedebiliyordu. Stacey, Susan Weston'a anlatsa bile bundan etkileneceğinden emin değildi.

"Emma ile hayatın her zaman kolay olmadığını tahmin ediyorum? Stacey sordu. Susan ona kesik bir bakış attı.

"Bununla ne demek istiyorsun?

'Kendini bir belanın içinde buldu, değil mi? Birden fazla kez? Stacey söyledi.

"Hangi genç yapmadı ki?" dedi, bir çay havlusuna uzanarak.

'Üç şiddet olayı. Bir GBH?'

"Cezasını çekti memur bey, şimdi sakıncası yoksa...

"Emma sana Pazar gecesi kavga ettiklerini söyledi mi? Stacey sordu.

Susan'ın eli sildiği bardağın içinde durakladı.

"Savaşmak mı?" diye sordu.

"Yolun sonunda," diye açıkladı Stacey. "İkisi de evden çıktıklarında. Tartışıyorlardı ve Emma Jessie'ye tokat attı.

Susan artık kupkuru olan bardağı silmeye devam etti.

"Sadece gençlik meseleleri," dedi. "Bütün en iyi arkadaşlar kavga eder.

'Ama Emma Jessie kaybolmadan önce onu gören son kişiydi ve şiddet geçmişi var. Onu beladan uzak tutmaya çalışıyorum Susan, ama eğer bana yardım etmeye başlamazsan...'

"Ne istiyorsun?" diye sordu ellerini kurulayarak.

"Emma'nın odasına bir göz atmak için.

Susan kuşkulu görünüyordu.

'Arama emri için başvurduğum anda...'

"Devam et," dedi başıyla merdivenleri işaret ederek. 'Önce sola dönün ve ortalığı dağıtmayın. Sizin nasıl olduğunuzu bilirim.

Stacey döndü ve merdivenlerden yukarı çıktı. Arama emri konusunda yalan söylememişti, sadece arama emri almak için hiç umudu olmadığını söylemişti.

Ama Emma Weston'ın bir şeyler sakladığını biliyordu ve ne olduğunu

öğrenmek istiyordu.

ALTI

"Woody'nin Hollytree arazisinin istasyona giden yol üzerinde olduğunu kabul edeceğini sanmıyorum," diye gözlemledi Bryant, şimdi etraflarında üç derin siyah poşet yığını olan çöp bidonlarının yanına yanaştıklarında.

Arabadan inerek, "Penn'in ne dediğini size söyledim ve arama izni için elimizde yeterli kanıt olmadığını çok iyi biliyorsunuz, bu yüzden sürpriz unsuruna ihtiyacımız var," dedi.

'Şef, yarım saatten az bir süre önce bir çim alanın ortasında baygın bir şekilde sırt üstü yatıyordunuz. Üniformalarımız olabilirdi...'

"Biz olmalıyız Bryant, şimdi arabadan in," dedi ve yolcu kapısını kapattı.

Araba yolculuğu bacağını bir kez daha sertleştirmişti ama birkaç deneme adımından sonra yavaş yavaş ağırlığıyla test etmeye başladı.

Bryant kapıyı çalarken, 'Bu kadar endişeli görünmeyi bırak,' dedi.
Yan bakışları onu korkutmaya başlamıştı.

"Bay Mancini, içeri girebilir miyiz? Kim evin kıdemli adamının yanından geçerken sordu.

Giovanni'nin nemli saçları ve göbeğine doladığı havluyla oturup cep telefonuyla uğraştığı oturma odasına doğru yolculuğuna devam etti.

Ayağa kalktı ve arkasından babasını aradı.

Hepsi aynı odaya girdiğinde, "Böyle davetsiz geldiğim için özür dilerim," dedi. "Ama birkaç soruyu yanıtlamak için bize karakolda eşlik etmenizi istiyoruz, Bay Mancini," dedi ve adamlardan daha genç olanına dönerek kanepenin kenarına baktı.

"Ve şu Reebok'ları da yanında getirmeni istiyoruz.

ALTMIŞ BİR

Stacey cesareti kırılmış bir halde yatağa oturdu. Her yeri aramıştı; her çekmeceyi, her dolabı, her köşeyi, eşyaların altını, üstünü, arkasını, önünü ve şu anda kendisiyle gurur duymuyordu.

On beş yaşındaki bir kızın sadece bilgisi değil, rızası da olmadan kişisel eşyalarını davetsizce karıştırmıştı. Ve hiçbir şey bulamamıştı. O gece, tartışmadan önce ikisinin Emma'nın yatağında oturup konuştuklarını, fısıldaştıklarını, dizüstü bilgisayarda oyalandıklarını, televizyon izleyip müzik dinlediklerini, makyajdan ve erkeklerden bahsettiklerini hayal etmeye çalışırken derin bir iç çekti.

Ne dinliyorlardı acaba? diye merak etti ve tuvalet masasının arkasındaki müzik merkezine baktı. Çoğu çocuk telefonlarını, kulaklıklarını ya da taşınabilir hoparlörlerini kullanırdı, küçük bir odada gereksiz yer kaplayan uzun, hantal hoparlörleri değil.

Stacey ayağa kalkıp şifonyere doğru ilerlerken kaşlarını çattı.

Giysileri bile küçük gardıroptan yakındaki bir sandalyenin üzerine dökülmüşken, neden kocaman hoparlörler değerli alanı kaplıyordu?

Birinden diğerine baktı. Birinin parlak siyahlığını ince bir toz tabakası kaplamıştı. Diğerinde yoktu.

Tozlu olanı aldı ve yerine koydu. Diğerini eline aldı ve ağırlık farkını hemen hissetti.

Emma, eşyalarının aranmasına alışkın bir kızdı ve sırlarını saklamak için yaratıcı yeni yerler bulması gerekiyordu.

Stacey hoparlörü kolayca kaldırdı. Fişe takılı bile değildi. Yatağa götürdü ve file ön yüzün kenarlarını yokladı. Üst kenarı boyunca çekti. Hoparlör yerinden çıktı. Önünde bir paket sigara, tek kullanımlık bir çakmak, Walsall'daki bir aile planlama kliniğinin kartı ve buruşturulmuş bir süpermarket poşeti vardı.

Stacey, bir dizi eşyaya benzeyen çantayı belli belirsiz açtı.

Onları teker teker çıkarırken nefesi göğsünde sıkıştı.

Bir batarya, bir sim kart ve üzerinde kayıp ihbar formunda tarif edilene tıpatıp benzeyen pullu bir sendika flaması olan bir ceset.

Kapı aralığında bir figür belirdi.

Susan'ın dehşete düşmüş bakışları elinde tuttuğu şeyi gördü.

"Bayan Weston, Jessica Ryan'ın telefonunun neden kızınızda olduğunu açıklayabilir misiniz?

ALTMIŞ İKİ

Kim üçüncü kez, "Efendim, ben iyiyim," dedi. Kaval kemiğinden ayak bileğine kadar inen çarpma hissini görmezden gelirse bu neredeyse doğruydu. Patronuyla paylaşması gereken bir ayrıntı değildi bu.

Gözaltı Çavuşu Jack, karakola girdiğinde Woody'nin onu görmek istediğini açıkça belirtmişti. Bryant merdivenlerden yukarı çıkarken Giovanni Mancini'yi bir görüşme odasına götürmüştü. Şimdiye kadar Woody onu azarlamış, azarlamış ve defalarca iyi olup olmadığını sormuştu.

"Şimdi Giovanni hakkında konuşabilir miyiz?...

"Stone, bir tarlanın ortasında yerde baygın yatıyordun. "Sadece kısa bir süre efendim," dedi, bunun bir fark yaratıp yaratmayacağını merak ediyordu. Adamın kalkık kaşları fark etmeyeceğini söylüyordu.

'Emin olmak için hastaneye gidip röntgen çektirmeniz ve kontrol yaptırmanız gerektiğini biliyorsunuz...'

"Efendim, aşağıda Doktor Cordell ve muhtemelen Phyllis Mansell cinayetiyle ilgili bir şüphelimiz var ama ayakkabılarına iyice bakmam gerekiyor.

"Gönüllü olarak mı

burada? Kadın başını

salladı.

"Tutuklayacak yeterince şeyiniz yok mu?

Başını iki yana salladı. Birkaç bin kişiyle birlikte kurbanla aynı hastanede çalışmak ve yüz binlerce tüketiciyle aynı marka spor ayakkabı giymek tutuklama için makul gerekçeler değildi. Elindeki tek şey de buydu. Giovanni'yi Cordell'in şikayetiyle doğrudan ilişkilendiremiyordu bile. Babası hakkında konuşuyor olsalardı, bir şansı olabilirdi. Ama baba Reebok ayakkabısı giymiyordu.

"O zaman bildiğiniz gibi onlara dokunamazsınız.

'Ama bunları ondan alıp, birkaç fotoğraf çekip Mitch'e gönderemez miydim?...'

'Stone, ikimiz de az önce bana davanın mahkemeden düşmesini ve ikimizin de işsizlik kuyruğuna girmesini sağlayacak bir şey yapıp yapamayacağını sorduğunu unutacağız.

"Dürüst olmak gerekirse artık bir çizgi olduğundan pek emin değilim efendim," diye yanıtladı. 'Açıklık getirmek gerekirse Stone, cevabım kategorik olarak hayır. Eğer o ayakkabılar
bir saniyeliğine bile olsa, ikimizin çok ciddi bir sorunu olacak. Anlaşıldı mı?'

'Elbette efendim,' dedi, sanki hiç şüphe yokmuş gibi.

Çabucak sakinleşti ve konuyu değiştirdi. "Peki danışmanlık seansları iyi gidiyor mu?" diye sordu.

"Kesinlikle," diye cevap verdi, kapıya doğru yaklaşarak. 'Rapor için bana bir süre verdiniz ve hafta sonuna kadar elinizde olacak.

Bir an için düşündü. "Evet, kesin bir zaman dilimine göre çalıştığınızda daha iyi performans gösterdiğinizi fark ediyorum.

Yüz ifadesi ona az önce bir tür ampul anı yaşadığını söylüyordu. O kadar da kendini beğenmiş değildi. Woody kendini beğenmişlik yapmazdı. Ama çok yakındı.

"Bu nedenle, sol bacağınızın güncellenmiş bir röntgenini gün sonuna kadar masamda görmek istiyorum.

Tereddüt etti. 'Efendim, bunu alamam... Yapmam gereken çok şey var...'

"O halde, tanığınız Stone ile görüşmenizi öneririm ve bir kez daha tekrar ediyorum, ayakkabıları ayağında kalsın.

ALTMIŞ ÜÇ

"Peki, ne istersiniz? Bryant, birinci görüşme odasının dışında dururlarken sordu.

'Tek istediğim o Reebok'ları elime alıp Cordell'in ceketindeki çizme iziyle eşleşip eşleşmediğine bakmak. Sonra da kan var mı diye kontrol etmek istiyorum.

Penn'in araması, parmak izinin tam olarak adamın giydiği ayakkabı türüyle eşleştiğini, ancak eşleşmeyi doğrulamak için izi oluşturan gerçek ayakkabı çiftine ihtiyacı olduğunu bildirmişti.

"Evet, hayal kurmaya devam et. İyi polis, kötü polis demek istemiştim.

Ne yapıyoruz?" "Yirmi birinci yüzyılda polislik yapmak iyi olurdu," dedi,

odaya girmeden önce bir kaşını kaldırdı.

"Sabrınız için teşekkür ederim, Bay Mancini," dedi Kim, hoş bir şekilde, onun karşısındaki koltuğa otururken.

'Bildiğiniz gibi, sadece birkaç soruya cevap vermek için gönüllü olarak buradasınız.

İstediğin zaman gitmekte özgürsün, anlıyor musun?

Onun ses tonuyla gözle görülür bir şekilde

rahatladı.

"Efendim, Doktor Gordon Cordell'in öldürülmesini araştırdığımızı biliyorsunuz ve ailenizin onun eylemlerine karşı yakın zamanda bir şikayeti var gibi görünüyor.

'Bize karşı bir şikayeti vardı, ama biz sikişmedik-'

"Bay Mancini, dün babanız adına çok telaşlıydınız. "Çok haklısınız.

"Doktor Cordell'e neden bu kadar kızdığınızı açıklayabilir misiniz?

O kadar da değil. O kibirli, kendini beğenmiş bir serseriydi ve dürüst olmak gerekirse tam olarak hak ettiğini aldı. Küçük pis sırrını keşfeden babam hakkında yalan söyledi ve sırf ortaya çıkmasın diye onu yok etmeye çalıştı. Ama ben daha çok babamı dinlemeden öylece kapı dışarı ettiği için o lanet olası Tıbbi Direktör kadına kızgınım. Mesele şu ki, babam zaten bir şey söylemeyecekti. Her türlü şeyi gördü ama sadece sessiz kaldı, işine devam etti ve insanların pisliklerini temizledi.

'Sanırım Vanessa Wilson'ın izlemesi gereken prosedürler var' diye açıkladı.

'Prosedürler umurumda değil,' diye tükürdü. 'Babam oradan bir yalancı ve hırsız gibi hissederek ayrıldı ve bunu hak etmiyor.

"Tamam, Bay Mancini," dedi Kim sakince. Tutkulu bir adamdı, çabuk sinirlenirdi ve henüz çıkıp gitmesini istemiyordu. O ayakkabıları almadan önce olmazdı.

"Babama bok gibi davranan cimri bir kaltak.

Onu gafil avlayarak öne doğru atıldı. 'Birisi hasta olduğu için kaç kez çift vardiya çalıştığına dair bir fikrin var mı? Oh, bundan bahsedemem çünkü yasadışı. Yeni bir çocuk programa sadık kalamadığı için kaç kez geç saate kadar kaldı. Ve bir kere bile şikayet etmedi. Neden biliyor musunuz? Çünkü minnettardı. Bir işi olduğu için o kadar minnettardı ki çenesini kapalı tutup işine devam etti. Ve hepsi ona lanet olası bir hırsız diyordu," dedi başını sallayarak.

"Hepsi mi? Kim nazikçe araştırdı.

'Evet, Cordell, onun fahişesi ve lanet olası yönetmen kaltak. Hepsi birbiri kadar kötü.'

"Ve baban Pazartesi akşamı kesinlikle seninle miydi? Kim sordu.

Soruların yer değiştirmesi konsantrasyonunda bir anlık bozulmaya neden oldu. Başını sallamadan önce tereddüt eder gibiydi.

"Evde birlikteydik, televizyon izliyorduk.

"Pekala, Bay Mancini, dün öğleden sonra ikiniz de neredeydiniz?

Kaşlarını çattı. Kara kaşları dokunma mesafesindeydi. "Üzgünüm ama buna cevap vermeyeceğim.

"Ama dün bu saatlerde nerede olduğunuzu hatırlayabiliyorsunuzdur herhalde?

'Cevap veremeyeceğimi söylemedim, *vermeyeceğimi* söyledim, şimdi sanırım zamanı

-'

Kim güven verici bir şekilde, 'Tamam efendim, sorun değil,' dedi. 'Şu anda elimde sadece

Sorulacak bir soru daha var,

tamam mı?' O da başıyla

onayladı.

"Giovanni, Reebok'larını ödünç alabilir miyim?

Başını sallamaya başladığında yüzü daha da karardı. "Hayır,

memur bey. Korkarım yapamazsınız.'

ALTMIŞ DÖRT

"Kibarca sormadığımı söyleyemezsin," diye öfkeyle koridora geri döndü Kim.

Bryant, 'Evet, ona çok nazikçe ve dolambaçlı bir şekilde kendisinin ya da babasının soğukkanlı bir katil olup olmadığını sordunuz, bu yüzden Reeboks'larını almanıza izin vermemesine şaşırmadım,' dedi.

"Gerçekten de tam da aradığımız türden bir ayakkabı giymesinin tesadüf olduğunu mu düşünüyorsun? Kim sordu ama cevap beklemedi. "Penn bunu veri tabanından ve üreticiden doğruladı.

"Ayrıca, bu ayakkabıların en çok satan ikinci spor ayakkabısı olduğunu ve yedi yıldır piyasada olduğunu, yani... bunlardan çok fazla olduğunu doğruladı.

Buna karşı çıkamazdı.

'Peki cinayet işlerken kullandıysa neden bu kadar açık bir şekilde taksın? Bryant sordu. "Üzerlerinde hâlâ kan olabilir.

'Babası temizlikçi. Onları kolayca çözebilir. Eminim hastanede kan lekelerine müdahale edecek malzemeleri vardır,' diye gözlemledi.

Mancini'nin şu anda işte olmaması dışında. Ücretli uzaklaştırma aldı. Ayakkabıları temizleyecek malzemeyi nereden buldu?'

'Oh, yani bu davadaki kilit tanıklarımızdan birinin üzerinde bulunan aynı marka spor ayakkabısını giydiğini tamamen göz ardı etmeliyiz.

Cesedimizin ceketi mi? Evet, bu mantıklı. Yukarı çıkıp Penn'e hayatının yaklaşık otuz saatini bizim görmezden gelmeyi tercih edeceğimiz bir kanıt bulmak için harcadığını söylemekten çekinmeyin.

Bryant onun hayal kırıklığını görmezden geldi ve devam etti. 'Mancini burada kendi gücüyle çalışıyor. Her an ayrılabilir ve bence bu şeylerin olduğu yerde kaldığını kabul etmek zorundasınız: ayaklarının üzerinde.

Kim cevap vermek için ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı.

Bana bir iyilik yap Bryant. Stace'i ara ve Mitch'i buraya getirmesini söyle.

Şimdi kahve içmeye gidiyorum ve döndüğümde iyi davranmaktan bıkmış olacağım.

ALTMIŞ BEŞ

Stacey telefonu bıraktı. Garip. Patron Mitch'i burada istiyor. Bunu daha önce yaptığımızı sanmıyorum.'

"Peki Mitch? Penn sordu.

"Adli tıp uzmanı. Normalde olay yeri ekiplerine liderlik eder.'

Stacey onun numarasını buldu ve aradı. Adam acil olup olmadığını sordu, o da evet dedi, aslında bilmiyordu ama patronunun başka türlü bu talebi yapmayacağını varsayıyordu.

"Peki, pençe izini bulduğuna göre şimdi ne yapıyorsun?" diye sordu Stacey.

"Phyllis Mansell'le ilgili daha fazla bilgi için Adli Tıp'ın peşine düştüm ama mavi liflerle ilgili laboratuar uzmanları polimerlerdeki gelişmelerle ilgili yarım günlük bir eğitim kursundalar... ya da öyle bir şey," dedi.

'Yani, yapacağın hiçbir şey yok-'

"Saul Cordell'in kazasıyla ilgili üç düzine kadar tanık ifadesini incelemeye başladım ve burada beni rahatsız eden bir ifade var." dedi.

"Sadece bir tane mi?" diye sordu alaycı bir tavırla. Hepsi aynı şeyi söyleyen otuz altı ifadeden farklı bir şey söyleyene odaklanmıştı.

Hâlâ Jessie'nin telefonuna iyice bakması ve bir sonraki hamlesine karar vermesi gerekiyordu ama patron davanın önceliği konusunda netti.

"Peki, bu ifadenin hikayesi nedir?" diye sordu.

"Genç adam kaza sırasında M5'in 2. kavşağı civarında biraz tehlikeli bir şeyler olduğunu gördüğünü söylüyor.

"Dodgy?" diye sordu Stacey.

"Memura, birkaç mil geride ışıklarını yakıp söndüren salağı kovalasa daha iyi olacağını söyledi.

"Trafik ne diyor?

"Saatte 119 mil hızla giderken yakalandığı için dikkatleri başka yöne çekmeye çalışıyordu, ama çocuk yine de ceza aldı, o halde ne kazanacaktı?

Otuz beş ifade aynı şeyi söylerken bir tanesi farklı bir şey söylediğinde sağduyu çoğunluk kuralını dikte ederdi. Polis işinde içgüdünün baskın çıkması dışında ve Stacey bunun Penn'i neden düşündürdüğünü anlayabiliyordu.

Dürüst olmak gerekirse tüm dikkatini Jessie Ryan'ın kayboluşuna vermek istiyordu ama şimdilik bunun beklemesi gerekiyordu.

"Saul Cordell'in ölümünün bir kaza olmadığına dair en ufak bir ihtimal bile varsa, elimizden geldiğince derine inmeliyiz," dedi isteksizce.

O da başıyla onayladı.

"Tamam, sen çocuğu ara, ben de kamera kayıtlarını incelemeye başlayayım.

ALTMIŞ ALTI

Kim kahvesini masaya bırakarak, "Tamam Giovanni, sana açık açık söyleyeceğim," dedi. "Bir adam öldü, yaşlı bir kadın da öyle ve senin bu olayla bir ilgin olup olmadığını merak ediyorum.

Başını sallamaya başladığında yüzü soldu.

'Sana, babana ya da her ikinize birden işaret edeceğini düşündüğüm kanıtlar var, bu yüzden bence-'

"Tutuklu muyum?" diye sordu, ondan Bryant'a bakarak.

"Sana Miranda haklarını okuduğumu duydun mu?

Başını iki yana salladı.

"Sana karşı dürüst davranıyorum çünkü bir şeyler sakladığını düşünüyorum.

"Ama ben-

'Şu anda hiçbir şey söyleme. Sadece dinle.' 'Ama ben kimseye zarar vermem çünkü-'

"Mesele şu ki Giovanni. Babana hem hastane hem de Doktor Cordell tarafından yapılan muameleye çok kızmıştın. Onun onurunu korumak, onu savunmak istemen anlaşılabilir bir şey.

'Ama dürüstçe-'

'Anladığımızı bilmenizi isterim. Anlıyoruz,' dedi ve çenesi sertleşmiş olan Bryant'a bakarak, nedenini biliyordu. Bunu atlatacaktır.

Adam tedbir altında bile değildi.

'Merak ettiğim şey, bir durumun kontrolünüzden çıkıp çıkmadığı, incitmek istemediğiniz-'

"Yapmazdım... Yemin ederim," dedi, masanın altından bacağını iten Bryant'a bakarak.

Onu görmezden geldi.

'Gördüğünüz gibi, sırf içinizden geldiği için birine zarar vermek ya da ailenizi savunmak neredeyse iki farklı suç gibi ve sebepsiz yere birine zarar vereceğinizi sanmıyorum. Bir yargıç bile bu konudaki güçlü hislerinizi anlayabilir-'

"Dışarıda bir dakika bekler misiniz, şef? Bryant aralarındaki kasıtlı gerginliği bozarak, "Bir dakika dışarıda, efendim," dedi.

Sıkıca gülümsedi ve odadan çıktı. Bryant'ın kapıyı kapatmasını bekledi.

"Ne halt ediyorsun?" diye tısladı.

"Ben de sana aynı soruyu sorabilirim," diye tersledi. "Lanet olası Reid tekniği mi?" diye sordu. 'Seninle birlikte adımları sayıyordum. Ders kitabı gibi ve hatta doğru sırada. Şüpheliyi yönlendir, suçu üstünden at, inkârdan vazgeçir, samimiyeti pekiştir, alternatifler sun, aileni savunmak gibi sosyal olarak daha kabul edilebilir bir gerekçe göster,' dedi gözleri parlayarak.

'Bu etkili bir yöntem,' diye savundu.

Tüm program üç aşamalı bir süreçti. Olgu Analizi, ardından Davranış Analizi Mülakatı ve ardından dokuz adımdan oluşan Sorgulama.

'Evet, ama doğrudan üçüncü aşamaya geçtiniz ve soru-cevap seansı yerine monologla adamı dövdünüz-'

'Bryant, bazı cevaplar istiyorum ve teknik-'

"Bu suçluluk varsayımı ve sen de bunu biliyorsun. Bu yüzleştirici, psikolojik olarak manipülatif ve tek amacı itiraf almak, ama her şeyden öte, şef, bu size yakışmıyor. Bu adam burada kendi isteğiyle, herhangi bir belge olmadan bulunuyor ve henüz tutuklanmadı bile.

Kendi hayal kırıklığı midesini çalkalıyor, onun sözlerinin gerçekliğiyle birleşiyordu.

Güç direktifleri PEACE modelinin prensiplerini uygulamaktı. Hazırlık ve Planlama, Katılım ve Açıklama, Hesap Verme, Kapatma ve Değerlendirme, soruşturmacı ve şüpheli arasında daha fazla diyalog kurulmasını teşvik etmiştir.

Ve yaptı. Normalde. Ama şu anda sonuç istiyordu.

Meslektaşının bakışlarıyla karşılaştı. "Tamam," dedi, onun haklı olduğunu biliyordu. 'Benimle dalga geçme,' diye tükürdü.

Ben değilim. Haklısın. Onu bu şekilde sorgulamamalıydım. Sadece bir şeyler sakladığını biliyorum ve-'

'Yasal ve etik yoldan bulacağız ama ne pahasına olursa olsun değil' diye cevap verdi. 'İnsanlar ölüyor, Bryant, eğer unuttuysan diye söylüyorum.

"Ve biz iyi adamlarız, şef, eğer unuttuysanız.

Neredeyse. Bazen. Ama meslektaşının dürüstlüğü onların yanında çalışırken değil.

Bir polis memuru yaklaştı ve ona doğru başını salladı. "Marm, Mitch Allen seni resepsiyonda bekliyor. Kim, Bryant'ın şaşkın ifadesine gülümsedi.

"Harika zamanlama," dedi, fuayeye doğru bakarak. "Onu buraya geri gönderme nezaketinde bulunur musunuz?

ALTMIŞ YEDİ

Kızı ön kapıyı açtığında Susan Weston bekliyordu. İş yerinde geçirdiği dört saat ve mutfak tezgahında çizgi halinde geçirdiği üç saat öfkesini dindirmeye yetmemişti.

Susan kızının polisi kapısına getirdiği zamanların sayısını unutmuştu ama bu sefer farklıydı. Bu seferki ciddiydi.

"Hey anne, ne var?...

Kızı mutfağa girdiğinde, "Ne yaptığını sanıyordun Emma?" diye bağırdı.

Emma gözle görülür biçimde soldu. "Ne-ne oldu?

"Peki sen neredeydin? Susan patladı. "Okulu bir saat önce bitirdin.

"Sadece kontrol etmeye gittim-

"Gerçekten bizi yakalatmaya mı çalışıyorsun? Susan elini kahvaltı barına vurarak bağırdı.

'Hayır... hayır... Sadece emin olmak istedim...'

'Ya seni izliyorsa? Ya o polis ya da bir başkası sizi izliyor ve nereye gittiğinizi takip ediyorsa? Başımıza neler gelebileceği hakkında en ufak bir fikriniz var mı?

Emma ona doğru ilerleyerek, "Anne, özür dilerim,"

dedi. Susan geri çekildi. Bağırması henüz bitmemişti.

Tek çocuğuna karşı nadiren öfkelenirdi. Emma'nın babası yedi yıl önce onu terk ettiğinden beri, kırılmaz bir takım haline gelmişlerdi. Küçük aile birimlerini anlamlandırmaya çalıştıkça daha da yakınlaşmışlardı. Ağlayan kızını kucağına alıp babasının eve dönmeyeceğini açıklarken, hayatının geri kalanında kızını koruyacağına yemin etmişti. Ve her gün bu sözü tutmaya çalışmıştı. Ve eğer bu onların ilişkisini ebeveyn ve çocuktan çok arkadaş olarak şekillendirdiyse, şimdi bunun bedelini ödüyordu.

Çünkü şu anda kızgın, korkmuş ve biraz da hayal kırıklığına uğramıştı, özellikle de biraz sonra söyleyecekleri yüzünden.

"Ve o polis Jessie'ye vurduğunu gördü mü?

Emma'nın rengi attı ve Susan'a polis memurunun doğruyu söylediğini gösterdi.

"Tanrım, Emma, aklından ne geçiyordu? Birisi kameraya almış. Neden bana daha önce söylemedin?

Emma onun elini tutarak, "Her şey yoluna girecek anne, söz veriyorum," dedi.

"Hayır, olmayacak, Em," dedi Susan, korku midesini kemirirken. 'O lanet telefonu sakladın. Neden evde sakladın?

"Nerede o? Emma panikle gözlerini açarak sordu. "Şu

memurda.

"Almasına izin mi verdin? Emma sordu.

"Onu nasıl durdurabilirdim ki? Susan çığlık attı. 'Eğer arama

emri yoksa, yoktu-'

"Emma," diye tersledi Susan. 'Bunun için artık biraz geç. Orada bize zarar verebilecek bir şey var mı?

Emma bir dakika düşündü ve başını salladı.

Susan küçük merhametler için Tanrı'ya şükretti.

Kızı sandalyesini daha yakına çekti. 'Anne, her şey yoluna girecek. Her şey geçecek ve her şey yoluna girecek.

Susan on beş yaşındaki kızının bu saflığı karşısında içindeki öfkenin akıp gittiğini hissetti. Çok daha büyüktü ama yine de çok gençti.

Bu işe en başta nasıl bulaşmıştı? İşler nasıl bu noktaya gelmişti?

Emma ona baktı, gözleri onun iyiliği için güvence doluydu ve ağzı korkuyla kapalıydı.

İşte bu yüzden, diye hatırladı.

Kızı ne yapacağını bilememiş ve ondan yardım istemişti. O da evet demişti.

Susan derin ve arındırıcı bir nefes aldı. O l a n olmuştu.
Artık ikisi için de geri dönüş yoktu.

'O polis bir şeyler döndüğünü biliyor, Em. Geri dönecek ve döndüğünde Pazar gecesi Jessie'ye ne olduğuna dair hikayelerimizi doğru anlatsak iyi olur.

ALTMIŞ SEKİZ

"Pekâlâ Bay Mancini, zaman ayırdığınız için teşekkür ederim," dedi Kim kapı aralığından. "Çok yardımcı oldunuz ve şimdi sizi evinize götüreceğiz.

Rahatladığı yüzünden okunuyordu.

Koridora yığıldıklarında Mitch onlara ulaştı.

Ona doğru başını salladı, ani bir düşünceye kapılmış gibi göründü ve Giovanni Mancini'nin onu duyabileceği kadar yüksek sesle konuştu.

"Aslında Bryant, onu arka taraftan arabana götür. İnsanların onu burada görmesini istemiyorum. O bir tanık, şüpheli değil ve kimsenin yanlış bir fikre kapılmasını istemiyorum.

Bryant yüzünü buruşturdu. "Lanet olsun, şef, bu...

Sözleri Mitch'e bakarken kesildi ve ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi.

Hepsi arka çıkışa yönelirken, "İnsanların yanlış bir fikre kapılmasını *gerçekten* istemiyorum," dedi.

Şaşkın Mitch'e her şeyin kısa süre içinde netleşeceğini söyleyen bir bakış attı.

'Evet, bunun için üzgünüm dostum,' dedi Bryant. 'Ama patronun haklı olduğu bir nokta var. İnsanların karakoldan çıkarken ne yaptığını sormasına ihtiyacın yok, değil mi? Arabam hemen şurada.

Bryant'ın arabasıyla aralarındaki tek şey asfalt, bir kaldırım ve birkaç yaz bitkisini bekleyen yükseltilmiş bir toprak yatağıydı.

Bryant toprağa bastı, Mancini de onu takip etti. Üç adım sonra Bryant ve Mancini Bryant'ın arabasının yanındaydı.

Taze topraktaki derin ve net ayak izlerine doğru başını sallayarak, "At onu Mitch," dedi.

Güldü, başını salladı ve hile çantasını açtı. Başka bir yolu
yoktu.

O kanlı ayakkabı izine ihtiyacı vardı.

ALTMIŞ DOKUZ

"Peki, şimdi ne olacak? Bryant, Mancini'nin kapıyı arkasından kapatmasını izlerken sordu.

'Beklemeliyiz,' dedi. 'İçimden bir ses o kanlı ayakkabıların bir anlamı olduğunu söylüyor. Cordell'in sırtında mükemmel bir iz vardı ve sanırım topraktaki o izler adamımızı suçla ilişkilendirecek.

"Ama Nat Mansell seçim hakkında bir şey söylememiş miydi? Bryant sordu. "Bunun bu adamlarla ne alakası var?

"Bilmiyorum," dedi, kafasında parçaları birleştirmeye çalışarak. 'Ve bu adamların ikisinin de Pazartesi gecesi için mazeretleri var. Her ikisi de burada, birlikte.'

"Evet, öyleydiler, değil mi? Kim arabanın kapısını açarak söyledi.

"Harika, şimdi ne olacak?" dedi, her ne olduysa söylediği bir şeyden kaynaklandığını zaten biliyordu.

Mancini'nin evinin kapısının önünden kararlı adımlarla geçti ve bir sonraki kapıyı çaldı.

Bir önceki gün onları taciz eden kadın aynı yeleği giymiş ve kalçasında yürümeye başlayan bir çocukla ortaya çıktı.

"Ne?" diye sordu.

"Bir dakikan var mı? Kim sordu.

"Üç yaşından küçük iki aç çocuğum var, ne düşünüyorsun?

Kim, 'Çabuk olacağız,' dedi.

Çocuğu kalçasına yerleştirdi ve bekledi.

"Pazartesi akşamı evde miydiniz, mesela saat beş ya da altıdan itibaren? Başını salladı. "Saat altıdan itibaren hep buradayım," diye ekledi alaycı bir ifadeyle. "Yandaki Mancini'lerin...

Gümbürdeyen müzik başladığında Kim'in sözleri kesildi.

"Hayır, burada değillerdi," dedi. Duvara doğru başını sallayarak, "En azından o yoktu," dedi.

Kim midesindeki heyecanı hissetti. Birbirlerine şahitlik etmişlerdi, yani ya biri ya da ikisi de yalan söylüyordu.

"Nasıl emin olabiliyorsun?" diye sordu, bu kız için muhtemelen bir günün diğerine benzediğini hissediyordu.

Çünkü o evdeyse, ben de bunu alırım. Günün ya da gecenin herhangi bir saatinde.' "Ama Pazartesi değil? Kim sordu.

Başını iki yana salladı. 'Bunu doktorlara götürdüm, iyi bir adam gibi öksürüyordum. Altıya çeyrek kala huzur ve sükûnete kavuştum ve-'

"Bunun Pazartesi olduğuna emin misin? Kim sordu.

"Siktir git aşkım, kanla yazmamı mı istiyorsun? Çocuğumu ne zaman şarlatana götürdüğümü biliyorum.'

'Teşekkür ederim. Çok yardımcı oldunuz,' dedi Kim.

Kadın kapıyı kapatmadan önce nadiren gülümsedi. Kim arabaya doğru yöneldi ama durakladı.

'Şef, bu bizim kavgamız değil,' dedi, kadın yüksek sesle kapıyı çalarken.

'Biz polisiz, Bryant. Her şey bizim kavgamız.

"Haklısın," dedi cama vurarak ona katılırken. Giovanni Mancini kapıyı açtı ve gözlerini devirdi.

"Evet, çocuklar, bu artık tacizdir.

"Hayır, bu tacizdir," diye bağırdı koridorda bangır bangır çalan müziğin üzerine.

'Sürekli yüksek ses korkutucu, tehdit edici ve saldırgan bir davranıştır, bu da bizim-'

'Kendi evimde istediğimi yapabilirim,' diye meydan okudu.

'Teknik olarak evet, gerçekçi olarak hayır. Peki evinizi kaybetmeye değer mi?'

'Neden burnunu sokuyorsun?...'

'Ve sadece sen değilsin,' diye açıklığa kavuşturdu onu görmezden gelerek. 'Seni ASBO'dan mahkemeye verdiğimizde belediye devreye girecek ve seni dışarı atacaklar. Senin bir işin var, böylece yaşayacak başka bir yer bulabilirsin ve iki çocuk yetiştirmeye çalışan yan komşun kadın sonunda biraz huzura kavuşacak. Umarım yeni evinizde çok yakında iş bulacak ya da bulamayacak olan babanız için de yer vardır.

Durakladı. 'Ya da müziğin sesini kısabilir ve ona biraz saygı gösterebilirsin,' dedi.

Yutkundu.

Arabaya doğru yöneldi. O oraya varmadan müzik kesilmişti.

Bryant başını salladı. 'Yemin ederim, eğer o adam resmi bir şikayette bulunmazsa-' Telefonu çalınca konuşmayı kesti.

"Keats," dedi ve cevaplama düğmesine bastı. "Lütfen benim için yararlı bir şeyiniz olduğunu söyleyin," dedi.

"Neredesin?" diye sordu.

Etrafına bakındı. "Cehennemin derinlikleri.

"Hollytree'yi kastediyorsanız, bu mükemmel. Dükkanlara doğru gelin. Burada tanıyacağınızı düşündüğüm biri var.

"Kahretsin," dedi Kim arabaya binerken.

Keats'in ona bir şey vermesini istemişti ama aklındaki başka bir beden değildi.

YEDİ

Penn telefonu bırakarak, "Birinin o çocuğu gerçekten dinlemesi gerekirdi," dedi.

'Bunu telafi etmekten fazlasını yaptın. Yarım saattir ona gaz veriyorsun.

"Evet, hız cezasının ne kadar haksız olduğunu bilmemi istedi ama şuna bir bak Stacey," dedi ekranda Rota Planlayıcı'yı göstererek.

"Todd Marsh burada, 1. kavşakta otoyola çıktı ve yaklaşık üç mil boyunca sürdü. İleride ışıkları yanıp sönen ve şerit değiştiren bir araç gördü. Bunun birini kenara çeken bir polis aracı olduğunu düşünerek yavaşladı, ki bu bir bakıma kehanet gibiydi, sonra hızlı şeritte geri geri gitmeye devam etti. Arkadaki araç tüm ışıklarını kapatmış çünkü adamımız fren lambalarının söndüğünü söylemiş, bu yüzden polis olmadığını anlamış. Hızlandı ve onları geçti. Bunun bir tür yol öfkesi olduğu hissine kapılmış ve olaya karışmak istememiş. Minibüsün bir yerde kesildiğini ve bir şey anlatmaya çalıştığını düşünmüş.

"Van mı?" diye sordu.

"Kırmızı geçiş," dedi Penn. 'Ve daha da iyisi, kısmi plaka. ZZ5 ile bitiyor. Komik olduğunu düşündü ve ona uykuyu hatırlattı.

"Yani minibüsteki adamın gerçekten Saul Cordell'i öldürmeye çalıştığını mı düşünüyorsun?" diye sordu şüpheyle. Bir yanı hâlâ onun babasının ölümünü öğrendikten sonra gece geç saatlerde ailesini görmek için eve gidişini hayal ediyordu. Yorgun, duygusal, olması gerektiği kadar konsantre olamamış. Çok geç olana kadar konileri ya da otoyol aracını görmemişti.

"Ya da o hızlı çocuk ilk seferinde haklı olabilir ve bu bir tür yol öfkesi olayıdır ve davayla hiçbir ilgisi yoktur," diye önerdi.

'Bu da bizi ikimizin de inanmadığı tesadüf teorisine geri götürüyor. Durum böyle olsa bile...'

"Birileri minibüsü bulmaya çalışıyor olmalı," diyerek sözlerini tamamladı.

Omuz silkti. "Şu adamın izini sürüp öğrenmeye çalışalım," dedi.

Stacey ekrana baktı. "2. kavşağı geçtikten hemen sonra otoyolda bir araca çarptı, değil mi?

Penn, 'Evet,' diye yanıtladı.

"Yani adamımızın oradan çıkmış olma ihtimali

yüksek, öyle mi?" "Mantıklı," diye kabul etti Penn.

İkisi de öfkeyle tıklamaya başladılar ve tüm çabalarını o bölgedeki CCTV'ye odakladılar.

Üçüncü bir cinayetle uğraşıyorlarsa, patronun bilmesi gerekiyordu. Şimdi.

YEDİ BİR

Kim, Nat Mansell'in kül rengi yüzüne bakarak, "Evet, kesinlikle o," dedi.

Kadının fotoğrafını ulaşabildiği her polis memuruna, çavuşa ve polise dağıtmasına rağmen, önce başka biri onu bulmuş, öldürmüş ve terk edilmiş bir dükkanın arkasına, haftalardır çürüyen çöplerin arasına atmıştı.

CCTV'nin bu olayda onlara yardımcı olmayacağını zaten değerlendirmişti. Arkasında durdukları altı mülkten sadece ikisi kapalı değildi. Biri, Hollytree'yi yöneten çetenin koruması için yüklü miktarda para ödediği için hiçbir kapsama alanı olmayan bir gazete bayisiydi, diğeri ise haftada birkaç kez birkaç saat açık olan yarı zamanlı bir toplum merkeziydi. Ön kapıda bir kamera vardı ama arka tarafta hiçbir kamera yoktu.

Kim üzüntüyle başını salladı. Daha birkaç saat önce bir çimenlikte cevap aramak için bu kadını kovalıyordu. Ve şimdi o ölmüştü. Eğer durup konuşsaydı, Kim onu koruyabileceğini biliyordu.

Keats, 'Burada öldürülmemiş,' diye gözlemledi. "Yeterince kan yok.

Bryant, "Buranın çöplük olmasının bir anlamı var mı?" diye sordu.

Kim etrafına bakınarak, 'Belki de bu bir açıklamadır,' dedi, 'Bundan daha kötü bir yer olamaz. Öldükten sonra bile bize ne hissettiğini söylüyor.

Ona. Son bir hakaret. Ya da cesedini atmak için en kolay, en hızlı yer orasıydı," sonucuna vardı.

"Birden fazla bıçak yarası var," dedi Keats, kesik gömleğini kaldırarak kanlı ve kesik bir gövdeyi ortaya çıkardı.

"Tanrım, ondan nefret ediyordu," dedi Kim. Ölmeden önce aldığı küçük yaralardan sızan kan çizgileri yanlarından sırtına doğru ilerliyordu.

Bryant'a dönerek, "Çaylaklar neden taşınıyor?" diye sordu. 'Eğer oralar onun için bir şey ifade etmiyorsa neden cesedi taşıyarak gereksiz yere kirlenme riskine girsin? Cordell'i evinde öldürmek yerine neden parka kadar götürsün?

Bryant omuz silkti. "Ya ne yaptığını çok iyi biliyor ve arkasında kendinden hiçbir şey bırakmadığından emin ya da Locard'ın her suç mahallinde kendinden bir şeyler bırakma ilkesini anlamayan tam bir acemi.

"Ama arkasında bir şeyler bırakıyor, değil mi?" dedi. "Şimdiye kadar bir bot izi, bir saç teli ve lifler bulduk, yani aslında Locard'ın paranın üzerinde olduğunu kanıtlıyor," dedi Keats'e dönerek. "Ölüm zamanı?" diye sordu.

'Tahminen beş ila altı saat sürer' dedi.

Bryant'a döndü. 'Lanet olsun. Onu huzurevinde gördükten sonraki bir iki saat içinde,' diye homurdandı Kim, içinden bir ürperti geçerken. Kadının hayatını kurtarmaya çok yaklaşmışlardı ve lanet olası bacağı onu yüzüstü bırakmıştı. Normal bir günde Nat Mansell'i yakalayabilir ve gerekirse onu yere yatırıp güreşebilirdi. Onu güvende tutmak için her şeyi yapardı.

Beyni günün kronolojisini takip etti. "Ve tam da banyo havlularına sarınmış nemli bir Mancini bulmadan önce," diye gözlemledi.

"Adamı duş aldığı için mi mahkum ediyorsunuz? Bryant sordu.

"Bundan epey kan çıkar, öyle değil mi?" diye sordu.

'Evet, o saatlerde duş alan, hatta banyo yapan ya da hızlıca yıkanan herkesi bir araya toplayalım-'

"Mitch peşinde," dedi Keats cesedin karşısında ona. "Sana laboratuarda bir şey göstermek istiyor.

Başını salladı ve uzaklaşmaya başladı. Kaşlarını çattı ve geri döndü.

"Keats, benim için onun üstünü tekrar kaldır," dedi, ne olduğunu yeni

fark etmişti

gördüğünü düşündü. O

da dikkatlice yaptı.

Bir an için önündeki resmi inceledi. "Tamam Keats, teşekkürler," dedi ve dönüp arabaya doğru ilerledi.

"İlk seferinde doymadın, değil mi, şef? Bryant sordu.

Kim ona bir bakış attı ve yana doğru birkaç adım attı. Dinleyen kulaklardan uzağa. O da onu takip etti.

"Bryant, özür dilemek istiyorum," dedi dişlerini sıkarak. Adam

gerçekten şaşkın görünüyordu. "Ne için?

'Her ne yaptıysam, bu küçük kazılara sonsuza kadar katlanacağımı düşünmenize neden oldu. Açıkçası bu benim hatam, bu yüzden özür dilerim ve hemen şimdi kafana vur.

Kaputunun içinde vızıldayan arı her neyse gözleri parlıyordu ama her neyse şimdi zamanı değildi. O da bunu biliyordu. "Anladım, şef," dedi ve cesede doğru ilerledi. "Peki, ne düşünüyorsun?

Kim de onu takip etti. Aralarında kaynayan her neyse henüz yatağa atılmamıştı ama en azından biraz kestiriyordu.

Kim düşünceli bir ifadeyle, "Vücudunda neredeyse otuz bıçak yarası var," dedi. "Ve bunların yüzde yetmişi kadının karnına yönelikti.

"Sence bunun bir anlamı var mı?" diye sordu kuşkuyla.

'Buna cevabımı zaten biliyorsun Bryant. Her şeyin bir anlamı vardır.

YEDİ İKİ

Penn telefonu bırakarak, "Patron bu geceye bırak diyor," dedi.

Stacey az önce onun takip ettikleri ipucuyla ilgili bilgi verdiğini duymuştu. Kamera kayıtlarından şu ana kadar hiçbir şey bulamamışlardı ama plakası ZZ5 ile biten altmış üç araç tespit etmişlerdi. Görünüşe göre yarın telefonları meşgul edeceklerdi.

Penn Tupperware kabına uzandı ve onu erkek çantasına koydu. 'Dinle

Stacey, gitmeden önce sana bir şeyden bahsetmek istiyorum.

Beni rahatsız ediyor,' dedi ona bakarak.

Oh, işte geliyor, diye düşündü, kendini hazırlayarak. Ona davranış şekli yüzünden üzgün olduğunu söyleyecekti. Başının üstüne çıkıp tavırlarından şikayet edecek, onunla çalışamayacağını çünkü onun bir sürtük olduğunu iddia edecekti. Aralarını düzeltmek için sayısız kez uğraştığını açıklayacak, hatta davadaki hatalar için onu suçlayacaktı. Muhtemelen çoktan bir şikâyet mektubu yazmış ve her şeyin ötesinde ona taktığı lakaptan bahsetmiştir.

Yarın patronun ofisine çağrılacak ve yeni adamla arkadaşlık kurmadığı için azarlanacaktı. Bu hoşuna giden bir şey değildi ve ona karşı hissettiklerini değiştirmeyecekti. Sadece bunu daha iyi saklamayı öğrenmesi gerekiyordu. Belki biraz daha fazla çabalayabilirdi ama artık çok geçti. Olan olmuştu.

"Devam et," dedi çenesini çıkararak.

"Şu üç yıllık boşluk," dedi bandanasını kaşıyarak.

"Ha? Stacey sordu.

Jessie'nin sağlık kayıtlarında. Çocuk nasıl oluyor da bu kadar çok sağlık sorunu yaşarken üç yıl boyunca neredeyse hiçbir şey yaşamıyor? Hiç mantıklı değil.

Hiç de beklediği şey bu değildi.

YEDİ ÜÇ

"Ne buldun? Kim, Mitch'in Keats'in ofisinin koridorunun sonundaki derme çatma laboratuvarına girerek sordu.

Bu küçük alan, Birmingham'daki Ridgepoint House'da bulunan ve West Midlands Polis Adli Merkezi olarak kullanılan son teknoloji laboratuarla kıyaslanamazdı ancak temel ve acil analizler gerektiğinde birkaç kıdemli teknisyen tarafından kullanılıyordu.

Kim, Ridgepoint Evi'ni yalnızca bir kez ziyaret etmişti ve onları lazerler, lambalar, mikroskoplar ve kameralarla donatılmış, iç içe geçmiş odalardan oluşan bir labirentte gezdiren tur rehberine minnettardı. Steril beyaz duvarlardan oluşan labirentte dolaşırken kendini bir laboratuvar faresi gibi hissetmişti.

Kendilerine, ekibin ateşli silahlar, cep telefonları, belgeler, süpürge sapları, araba kapıları, pencere camları, kelepçeler, seks oyuncakları ve meyveler de dahil olmak üzere 25.000'den fazla ayrı sergiden parmak izi aldığının söylendiği parmak izi laboratuvarını hatırladı.

Mitch, deneyimli müfettişler ve olay yeri koordinatörlerinden oluşan seçkin bir ekibin parçası olarak, cinayet, tecavüz ve kundaklama gibi büyük suçlarda adli tıp çalışmalarını denetlemek üzere dedektiflerle irtibat kuran ekibin yüzü olarak parmak izi laboratuvarının birkaç kat üstünde görevlendirilmişti.

Mitch de en az onlar kadar titizdi.

Adamın özel hayatı hakkında hiçbir fikri yoktu ama iş ahlakının genellikle kendisininkiyle örtüştüğünü biliyordu.

Dedektif olarak ilk davalarından birini hatırlıyordu. Yaşlı bir kadın olan kurban yatağında yastıkla boğulmuştu. Oğlu, yakında çıkacağı tatil için alışverişe çıktığını iddia etmişti ve bunu kanıtlayamamışlardı. Mitch sabah yediden gece on bire kadar çalışmış ve o gece onu arayıp yastıktaki tükürük damlacıklarının kurbanın oğluna ait olduğunu söyleyerek DNA eşleşmesi yapmıştı. Onu İspanya uçağına binmeden iki dakika önce tutuklamışlardı ve bagajına bakılırsa yakın zamanda bir dönüş uçuşu planlamıyordu.

Mitch'in kararlılığı ve becerisi olmasaydı, Bay Longton şu anda Winson Green hapishanesi yerine Mallorca'da çürüyor olacaktı.

"Lütfen bana bunun benim ayak izim olduğunu söyleyin," dedi umutla.

Başını iki yana salladı. "Umarım yarın, ama bu arada şu küçük güzelliklere bir göz atın," dedi mikroskoptan uzaklaşarak.

Bryant, "Bütün gün aldığımız en iyi teklife benziyor," diye
espri yaptı. Mitch'in koltuğuna oturdu ve bir göz attı.

"Bu bir lif mi?" diye sordu şüpheyle. Mitch lifi büyütmüştü, böylece daha önce gördüğü liflerin temiz ve pürüzsüz yüzeyinin aksine, kesilmiş ve parçaları aralıklı bir pasta gibi yapıldığını görebiliyordu.

Başını salladı.

"Tamam," dedi.

Sürgüyü bir başkasıyla değiştirdi.

Kadın tekrar baktı.

"Aynı mı?" diye sordu.

Aynısı. İlk parti Phyllis Mansell'in dudaklarından alınanlardı. İkinci partiyi Doktor Cordell'in yarasının etrafında bulunan kandan ayırt etmek biraz daha zordu, bugün erken saatlerde çılgın bir polis memurundan bir talep aldığımda yapmaya çalıştığım şey de buydu.

Meslektaşına döndü. "Bryant, seni kastediyor. Mitch

kıkırdadı. "Eşleşiyorlar," diye onayladı.

"Lanet olsun," dedi. 'Yani bu iki cinayeti birbirine bağlayacak adli kanıtlarımız var?

Başını salladı.

Şimdiye kadar Cordell ile ölen hemşirenin annesi arasındaki zayıf bağlantı en iyi ihtimalle ikinci derecedeydi.

"Bana daha fazlasını anlat," dedi Kim, koltuğuna geri yaslanarak.

'Tekstil lifleri üç kategoriye ayrılır: Doğal, üretilmiş ve sentetik. Doğal olanlarınız yün, ipek, kenevir ve en yaygın olanı pamuk gibi hayvanlardan, bitkilerden ve minerallerden gelir. Boyanmamış beyaz pamuk o kadar yaygındır ki kanıt değeri çok azdır.

'Üretilen elyaflar suni ipek, asetat, triasetat, ham pamuk ve odun hamurundan elde edilir. Sentetik elyaflar, binlerce monomer uzunluğunda olabilen daha uzun moleküller oluşturmak üzere bir araya getirilmiş tek moleküller olan bir dizi monomerden oluşan maddeler olan polimerlerden elde edilir. Naylon ve polyester sentetiktir.

Kim, çoğu popüler TV programının aksine, olay yerindeki liflerin hızla kaybolduğunu biliyordu. İstatistiklere göre dört saat sonra yaklaşık yüzde seksenini kaybetmiş oluyordunuz ve bu oran yirmi dört saat sonra yüzde doksan beşe çıkıyordu. Sonunda bantla ya da vakumla kaldırılan her şey altın tozu gibiydi.

"Bu yüzden taramalı elektron mikroskobumu kullandım-

"Lanet olsun Mitch, ben bile burada yaşlanıyorum," diye inledi Bryant.

Kim kollarını kavuşturdu. 'Bırak konuşsun Bryant. Pek dışarı çıkmıyor.

Mitch gülümsedi ve devam etti.

"Böylece, gaz kromatografisi ve kütle spektrometresi ile birlikte dağıtıcı X-ışını spektrometresi kullanarak şunu keşfettim-

Kapı açılırken Bryant, "Kendi sözlerini uydursan da bizim bir fikrimiz olmayacak mı?" diye sordu.

"Mitch, saat neredeyse sekiz oldu ve ben... ah, böldüğüm için özür dilerim," dedi Keats, paltosunu düzelterek.

"Tamam, içeride görüşürüz.

Lanet olsun, diye düşündü Kim, günün kendisinden uzaklaştığını fark ederek. Yarın başı ciddi bir belaya girecekti.

Tabii.

"Keats, bir dakika bekler misin?" diye sordu. "Mitch'le işimiz bittikten sonra seninle acilen bir şey k o n u ş m a m ı z gerekiyor.

"Müfettiş, o zamandan beri buradayım-

"Sadece bir dakika sürecek," diye onu temin etti. "Acil olmasaydı sormazdım.

Ofladı pufladı. "Beş dakika," dedi. "Beş dakika bekleyeceğim ve sonra g i d e c e ğ i m .

Laboratuvardan çıkarken arkasından "Teşekkürler Keats," dedi.

Mitch bulduklarını anlatmaya devam ederken Kim, Bryant'ın sorgulayan bakışlarını görmezden geldi.

'Elyafın kimyasal bileşimi ve üretim sırasında veya sonrasında eklenen pigmentler veya işlemler. Bu kimyasal tespitler elyafın üreticisini gösterebilir veya bir elyafı diğeriyle eşleştirebilir.

Konuşmayı kesti.

Kim, "Lütfen bana sabrımızın ödülünü burada aldığımızı söyleyin," dedi.

"Oh, evet. Size mikrofiberlerin Merseyside'da Hollings tarafından üretildiğini ve bez olduklarını söyleyebilirim, Müfettiş: mavi, kare temizlik bezleri.

YEDİ DÖRT

Stacey başını kaldırmaya korkarak iki dakika boyunca tabağın etrafında ittiği köfteye baktı. Özellikle bir köfte, içinden peruk gibi spagetti telleri akan bir kafayı andırıyordu.

Devon'ın gözlerini üzerinde hissedebiliyordu ve başına gelecekleri biliyordu.

Birkaç haftadır bunu bekliyordum.

Devon'ın çatalının tabağına geldiğini duyduğunda köfte bulanık görüşünde parıldıyordu. Kadının kendisinden biraz daha fazla yediğinden şüpheleniyordu.

Stacey kaçınılmaz olana karşı kendini desteklemeye

çalıştı. Devon sessizce, "Seni kaybediyorum," dedi.

Stacey hiçbir şey söylemedi ve bakmaya

devam etti. "Dayanmaya çalışıyorum

bebeğim," diye fısıldadı.

Stacey başını kaldıramayacağını biliyordu. O gözlerde Devon'ın kendisi için hissettiği tüm sevgi ve endişeyi görecekti. Ve bu onu ikiye bölecekti.

Stacey, aylar önce onu başından savdıktan sonra Devon'ın kendisiyle ilgilenmesi karşısında şansına inanamamıştı.

Ama kaçak işçilerle ilgili bir soruşturma sırasında tekrar karşılaştıklarında, Devon ilgisini açıkça belli etmişti. Ve Dawson'ın bu muhteşem, seksi, kendine güvenen kadın için yeterince iyi olduğu yönündeki telkinlerinden sonra, tekrar deneyecek cesareti bulmuştu.

Ve mutlu olmuştu. Hiç olmadığı kadar, hatta olabileceğini hayal ettiğinden bile daha mutluydu. Zorlu işlerine rağmen bu işi yürütmeyi başarmışlardı. Bazen Stacey acil bir dava nedeniyle iptal ediyor, bazen de Devon sürpriz bir baskın için ya da bir göçmenlik memuru arkadaşının vardiyasını tamamlamak için çağrılıyordu. Ama ikisi de anlayış göstermişti. Ve Stacey aşık olmuştu. Her şey mükemmeldi. Altı hafta öncesine kadar.

"Seni seviyorum bebeğim," dedi Devon nazikçe. "Sahip olduklarımız için savaşacağım ama ringdeki tek kişi ben olursam bunu yapamam.

Stacey onun haklı olduğunu biliyordu. Artık Devon'ı görmek için neredeyse hiç çaba göstermiyordu. Görüştüğünde de genellikle sessiz kalıyordu. Günler onun verebileceklerinin tümünü alıyordu. İşe gitmek, konsantre olmak, uyum sağlamak, kederle savaşmak sahip olduğu enerjinin her zerresini alıyordu. Normallik hiç bu kadar çaba gerektirmemişti.

'Stacey, onu ne kadar özlediğini biliyorum. Harika bir adamdı ama bunu istemezdi.'

Stacey şimdi gözlerini yakan yaşlarla mücadele etti.

Bir an için duygularını bastırmak ve Devon'a iyi olduğunu, kadının hayal gördüğünü ve hayatın gayet güzel olduğunu söylemek istedi ama kelimeler hiçbir yerde bulunmuyordu. Eğer aralarındaki her şey bittiyse, kaybedecek hiçbir şeyi kalmamıştı.

"Onu nasıl bırakacağımı bilmiyorum," dedi bir hıçkırık yükselip boğulurken

Onu.

Devon'ın kollarının onu sardığını hissetti ve kaldırılmasına izin verdi.
ve kanepeye yönlendirildi.

'Tatlım, bir kayıp yaşadın, bu anlaşılabilir bir şey, özellikle de olay olduğunda tam orada olduğun için,' dedi Devon, onu yanına çekerek. 'İkiniz iyi arkadaştınız. Birbirinizi azarlama şeklinizle bana hep kardeşleri hatırlattınız ama her zaman birbirinizin arkasını da kolladınız.

Evet, Stacey nefret dolu ırkçılar yüzünden neredeyse hayatını kaybettikten sonra her gece dairesinin önünde oturduğu zamanları hatırlıyordu. İlk başta, Stacey

onun güvende olduğundan emin olmak için ortağıyla olan ilişkisini riske atıyordu. Ve bunu öğrendiğinde onu bunun için sevmişti. Ve ona durmasını söylemişti.

"Ama onu koruyamadım Dee," dedi gözyaşları hızla akarken. "Onu durduramadım...

"Stace, yaptığı şey kahramancaydı," dedi Devon, kendi sesi de duyguyla kalınlaşarak. 'Kendi hayatını hiç düşünmeden o genç çocuğun hayatını kurtardı. Onu durdurmanın hiçbir yolu yoktu ve durdursaydın da sana teşekkür etmezdi çünkü hayatının geri kalanında o çocuğun ölümünü yeniden yaşayacaktı.

'Ama o hâlâ burada olurdu,' diye itiraz etti.

Devon onun saçlarını okşayarak, "Ve bu senin duygularınla ilgili, onunkilerle değil," dedi. Devam etmeden önce aralarında bir an sessizlik olmasına izin verdi. "Benim de başıma geldi, biliyorsun," dedi fısıltıyla. "Nicola adında Polonyalı bir kızla antrenman yaparak yükseldim. Gerçek bir karakterdi. Birbirimize bağlandık. Tanıştığımız andan itibaren çok iyi arkadaştık. Sahadaki ilk görevimizde Koreli bir manav, dükkânın arka tarafını koruduğu için onu bıçakladı. Bir yara ama yeterliydi. Olay yerinde öldü.'

Stacey onun eline uzandı. "Çok üzgünüm, Dee.

"Sorun değil," dedi Devon, karşılık olarak elini sıkarak. "Başlangıçta kaybın, kederin yakınlığını hissettim ama zaman geçtikçe başka bir şey oldu. Her zaman gözlerimizi masanın üzerinden birbirimize çevireceğimizi, onun her zaman bir torba Haribos açıp masalarımızın birleştiği çatlağa koyacağını düşünmüştüm. Birbirimizin düğünlerinde olduğumuzu hayal etmiştim ve birdenbire onsuz kendi geleceğime yön vermem gerektiğini anladım.

Stacey, "Anlıyorum," dedi.

"Sonunda oraya ulaştım ama bir süreliğine kendimi kapattım. Pek çok insan yardım etmeye, arkadaşım olmaya çalıştı ama ben onları içeri almadım. Dürüst olmak gerekirse

O kadar güzel ki," dedi Stacey'e sıkıca sarılarak. 'Bir süre için düşündüğüm gibi biri değildim.

Stacey hıçkırıklarının dinmesine izin verdi ve Devon'ın güvenli kucaklamasının tadını çıkardı.

"Seni seviyorum Dee," dedi basitçe.

"İstediğini biliyorum bebeğim ve bu yüzden ayakta kalıp savaşacağım.

Stacey, sahip olduğu tüm nimetler gözünün önüne geldikçe bir kez daha gözyaşlarına boğulduğunu hissetti. İyi bir ailesi, arkadaşları, uzun vadeli düşünen bir kadını ve tutkuyla sevdiği bir işi vardı.

Devon'ın sözleri zihninden geçmiş ve yatıştırıcı bir merhemle kaplanmış gibi rahatlatıcı bir iz bırakmıştı. Bir şey hariç. Bir nokta beynini bir ok gibi delmiş ve geçip gitmemişti.

Devon kederinin, olduğunu düşündüğü kişiyi değiştirmesine izin vermişti.

Stacey geri çekildi ve kız arkadaşının bakışlarıyla karşılaştı.

"Dee, bana yardım edebilir misin? Yapmam gereken bir şey var.'

YEDİ BEŞ

Hastaneden çıktıklarında Bryant hâlâ sırıtıyordu.

"Gerçekten mi, şef?

"Ne?

"Keats'e bacağının röntgenini çektirdiğine inanamıyorum. Morgda.'

Kim omuz silkti. "Woody gün sonuna kadar bir röntgen çekileceğini söyledi ama nasıl olacağını belirtmedi.

Bryant, 'Ondan neden beklemesini istediğini açıkladığında pek memnun olmadı,' diye gözlemledi.

"Bunu atlatacaktır. Nihayetinde o ekipmana sahipti, ben de bacağa. Woody'nin umurunda olan tek şey bu.

Bryant başını salladı. "Sadece siz bunun tamamen normal bir istek olduğunu düşünebilirsiniz.

'Ölüm katılığı olmayan bir müşteriye sahip olmaktan memnun olacağını düşünürsünüz,' dedi.

"Haklısın," diye kabul etti Bryant. "Şimdi nereye?"

diye sordu. Kim saatini kontrol etti. Saat neredeyse

dokuzdu.

Her ne kadar lifler hakkında öğrendiklerinden sonra dava üzerinde çalışmaya devam etmek istese de, on üç saattir bu işle uğraşıyorlardı.

'Bu gecelik bu kadar yeter, Bryant. K'yi çoktan gönderdim-' söyleyeceği şeyi durdurdu. İkisi sık sık Stacey ve

Dawson 'çocuklar'.

'Stacey ve Penn'in gecesi bitti,' diye düzeltti.

'Benim için sorun değil,' dedi. 'Akşam yemeğimin köpekte son bulduğu ilk sefer olmayacak.

Kim gülümsedi ve başını salladı.

Günü henüz bitmemişti.

İşini kaybetmek istemiyorsa.

YEDİ ALTI

Stacey avucunu arabanın kapı koluna dayayarak, "Hadi, evine git," dedi. "Ben iyi olacağım. Bir taksi bulurum.

"Burada olacağım," diye yanıtladı Devon.

Stacey dönüp ona baktı. "Biraz zaman alabilir.

Devon anlamlı bir şekilde, 'Ne kadar sürerse sürsün bekleyeceğim,' dedi.

Stacey arabadan inmeden önce partnerinin elini bir kez daha sıktı ve bir nefes aldı.

Arabanın camının aşağı kaydığını duydu.

"Seninle gurur duyuyorum bebeğim," diye

seslendi Devon.

Stacey karnında bir sıcaklık parıltısı hissetti ve onu itmedi. Onu kucakladı.

Patikaya doğru ilerlerken nefes alış verişini düzenledi.

Kapıyı hafifçe çaldı, neredeyse akşam 9'da habersiz geldiği için biraz rahatsızdı ama söylemesi gereken şeyler vardı.

Kapı Penn tarafından açıldı.

Yüzü şaşkınlıkla buruştu. "Stacey, nesin sen?... Yani..." "Sana bir

özür borçluyum," dedi basitçe.

Başını sallamadan önce birkaç saniye ona baktı. "Hayır, değilsin ama yine de içeri gel lütfen.

Stacey geniş bir koridora adım attığında yan odadan bastonuyla yardım eden yaşlı bir kadın belirdi. Parlak bir şekilde gülümsedi.

Stacey bu saatte onları rahatsız ettiği için üzgündü ama cesareti tükenmeden önce onunla konuşmak istemişti.

"Anne, bu Stacey," dedi Penn.

"Bana işten bahsettiğin hoş kız mı?" diye sordu, ağırlığını bir bacağından diğerine vererek.

Stacey bu ifade tam olarak doğru olmasa da başını salladı. İşten

gelmişti ama hiç de nazik davranmamıştı.

"Bu kadar geç aradığım için üzgünüm ama sizinle tanıştığıma memnun oldum, Bayan Penn," dedi Stacey.

"Aynı şekilde Austin de arkadaşlarını hiç getirmez," dedi sanki on beş yaşındaymış gibi. Nazik gözlerinden bir hüzün dalgası geçti. "O kadar çok çalışıyor ki, sonra eve döndüğünde-

'Git ve yerine otur anne. Pastalar geldiğinde bir fincan çay yapacağım.

Başını salladı, gülümsedi ve ortadan kayboldu.

"Ne olduğunu biliyorum, bandana," dedi Stacey, koridorda onu takip ederek. "Bu yüzden farklı görünüyorsun. Çilek sarısı bukleleri alnının üzerinden serbestçe sarkıyordu. Gömlek ve kravat yerine düz mavi bir tişört, eşofman altı ve çıplak ayak giymişti.

'Günümün çoğunu aşağı bakarak geçiriyorum' diye açıkladı. 'Ve saç kaydırakları bana yakışmıyor,' diye şaka yaptı.

Onu, parlak beyaz üniteler ve sanki bir kokain fabrikası patlamış gibi görünen granit bir kahvaltı barıyla dolu aldatıcı derecede geniş bir mutfağa kadar takip etti. İçinde on iki topak bir şey bulunan bir fırın tepsisi katliamdan sağ kurtulmuş gibi görünüyordu.

Penn kollarını kavuşturdu ve gülümsedi.

'Sorun yok Jasper, artık dışarı çıkabilirsin,' dedi.

Stacey kiminle konuştuğunu merak ederek boş odaya baktı.

için.

'Tamam, görünüşe göre gelip almam gerekecek-'

"Thurprise," diye bağırdı kahvaltı barının arkasından çıkan bir çocuk.

Stacey, çocuğun yüz hatlarından onun çoktan ölmüş olduğunu hemen anladı.

Down sendromu. Kız yerinden sıçradı, Penn de sıçramış gibi yaptı. Çocuk çok mutlu görünüyordu. Yüzü buruştu ve gözleri parladı. Stacey onun sevincini odanın diğer tarafından hissetti.

Kek karışımıyla kaplı parmaklarını, üzerinde sarı italik yazıyla '***Ben her kadınım***' yazan plastik önlüğüne sürdü.

'Jasper, seni Stacey ile tanıştırmak istiyorum, işten arkadaşım. Stacey, bu benim on yedi yaşındaki kardeşim Jasper.'

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi ve silahla kaplı elini uzattı. Penn, "Hayır, Jasper, silmen gerek..." diye itiraz etti.

Stacey uzanıp yapışkan elini sıkarak onu susturdu. "Memnun oldum Jasper. Burada ne yapıyorsun?'

"Peri keki," dedi gururla.

Penn kahvaltı barının diğer tarafına geçerek ona katıldı ve Stacey ikisi arasındaki benzerliği hemen fark etti. Mavi gözlerde daha önce Penn'de fark etmediği bir yumuşaklık vardı. Aynı sarı saçlar, ama Penn'inki dağınık ve kıvırcıkken Jasper'ınki düzgün ve düzdü.

"Tamam dostum, sanırım fırın yeterince ısındı, o yüzden fırın eldivenini kap.

Jasper eldiveni aldı, sağ eline taktı ve sonra çorap kuklası gibi bir ağız oluşturdu. Jasper güldü ve o da güldü. Penn, kardeşinin aynı şeyi daha önce defalarca yaptığını görmüş gibi hoşgörüyle gözlerini devirdi.

'Sadece onları koy, dostum,' dedi.

Jasper Penn'i taklit ederek dramatik bir şekilde gözlerini devirdi ve bu da Penn'in kahkahalarla gülmesine neden oldu.

Jasper onun gülüşüne güldü.

Penn eğilerek, "Tamam, şimdi fırının kapağını açıyorum," dedi.

Tepsiyi fırına koymaya odaklanan Jasper'ın yüzü ciddileşti. Kapı kapandığında bir çığlık attı ve önlüğünü çıkardı. Dağınıklığın üzerine koydu.

Penn, "Öhöm," dedi.

"Öhöm," diye tekrarladı

Jasper.

Stacey dudaklarındaki gülümsemeyi eliyle kapattı, Penn'in derdini anlatmaya ihtiyacı olduğunu ve eğlencesinin ona hiçbir faydası olmayacağını düşünüyordu. Penn, Jasper önlüğü geri alıp kapının arkasındaki kancaya asana kadar kardeşinin bakışlarını üzerinde tuttu.

Penn onun saçlarını karıştırarak, "Tamam Jas, ben burayı toparlarken sen de git biraz annenle otur," dedi.

"Ooookay," dedi, odanın onun tarafına doğru zıplayarak. Onun yanına geldiğinde durakladı. Çok hızlı bir şekilde eğildi ve zıplayarak odadan çıkmadan önce yanağına bir öpücük kondurdu.

Penn renk değiştirdi. "Özür

dilerim..." "Özür dileme," dedi

Stacey.

'Uygun olmadığında bile çok sevecen ama herkes değil...'

"O harika biri," dedi Stacey ve bunda ciddiydi. Birden odayı sıcak ve hafif bir şeyin terk ettiğini hissetti.

"Evet, gerçekten öyle," dedi Penn gururla, eline bir parça mutfak rulosu tutuşturarak. 'Ve şimdi onun fırın eldiveni kuklasına güldüğüne göre ömür boyu bir arkadaşın var.

'Ben alırım,' dedi gülümseyerek.

Odanın köşesindeki küçük bistro masayı işaret etti. "Ben temizlik yaparken oturun.

O da öyle yaptı. "Bu Tupperware kutusunu açıklıyor.

Penn, "Bu onun yapmayı en sevdiği şey," diye açıkladı. 'Ona iş yerindeki insanların onları sevdiğini söylüyorum. Tüm bu transfer olayını gerçekten anlamıyor. Ofisten yeni taşındığımı sanıyor.

"Annen yüzünden mi transfer oldun?" diye sordu. "Yardım edemedim ama sopayı ve rahatsızlığı fark ettim.

'Kalça ameliyatı,' diye açıkladı. 'İkinci ameliyatı. Sadece ikimiz ve Jasper varız, o yüzden biraz yardıma ihtiyacı vardı.

"O gelince taşınacak mısın?...

"Hayır," dedi. "Artık burada kalacağım. Derin bir nefes aldı. 'Akciğer kanseri var. Ölümcül bir hastalık,' dedi ellerini silerek ve oturarak.

"Aman Tanrım, Penn, çok üzgünüm.

Onun sözlerini elinin tersiyle itti. 'Bir süredir biliyor ve hala bir süresi kaldığını umuyoruz, o yüzden...'

"Jasper'a bakmak için mi geri döndün?" diye aniden fark etti.

Başını salladı. "O benim kardeşim.

O anda aklına gelen düşünce, durduramadan dudaklarına sıçradı. "Ama, yerleştirmeyi düşünemez misiniz?"-

'Hayır, asla' dedi. "O benim kardeşim.

'Yardım edecek kimse yok mu? Kız kardeş, teyze, eş, kız arkadaş yok mu?

Gülümsedi. "Hayır, hayır ve hayır ki bu şok edici, değil mi?" dedi etrafına bakarak. "Tam bir av olduğumu düşünürsek.

Stacey güldü ama kolayca ağlayabilirdi de. "Tanrım,

Penn, ben gerçekten...

Benim için üzülme, Stacey. O şikayet etmiyor, neden
I?'

Derin bir nefes aldı. "Penn, bu hafta gerçek bir inek oldum ve
"Sana daha fazla şans vermediğim için çok üzgünüm.

Bu pişmanlığı kalbinin derinliklerinde hissetti. Bu hafta olduğu kişi, olduğunu düşündüğü kişi değildi. Ve Dawson'ın tanıdığı kişi de değildi.

"Düşündüğün kadar kötü biri değildin. Söylemek istediğim tek şey, eğer benden hoşlanmıyorsan, sorun değil. Beni ben olduğum için sevmiyorsun ama ben olmadığım için değil.

Başka biri. Kevin Dawson hakkında ne hissettiğimi biliyorsun ve eğer onu geri getirebilseydim bunu gözümü kırpmadan yapardım.

Aralarında bir an sessizlik oldu.

"Kendimle gurur duymuyorum," diye itiraf

etti.

"Senin gibi bir arkadaşı olduğu için çok şanslıydı.

"Teşekkür ederim," dedi. 'Ama bu konuşma Kev'le ilgili değil. Buraya bir şeyi düzeltmek için geldim.

Bir kaşını kaldırdı. "Bunun kolay olmasını beklediğimi mi sandın?" diye sordu. 'Neyin içine girdiğimi biliyordum. Hepinizin ne kadar yakın olduğunu biliyordum ama iyi bir ekiple çalışmak istedim. Dürüst olmak gerekirse Stacey, bu dava bittiğinde tayin edilirsem, bu şansa sahip olduğum için memnun olacağım-'

"Bunu yapmayı bırakmalısın," dedi, yüzüncü kez yabancı bir şey duyuyordu. 'Kimse bana Stacey demez. Adım Stace. Herkes kısaltıyor.

Güldü. 'Tamam, adımın kısaltılmış halini tercih ederim, bu yüzden tam yerine 'Değil' ile devam edebilirsek...'

"Tanrım, bunun için özür dilerim," dedi, ona Notkev adını verdiği için yanaklarının ısındığını hissederek.

"Olma," dedi gülerek. "Sadece spor olsun diye seni biraz hırpalıyorum.

Gözlerindeki muziplik kardeşininkiyle örtüşüyordu ve aralarındaki benzerlik çok açıktı.

"Sanırım Penn'le devam edeceğim," dedi sandalyeden

kalkarak. Elini uzattı. "Yarın yeniden başla.

Onu aldı ve sıkıca salladı.

'Evet, ama şimdi yeniden başlamaya ne dersin? Yemek yaparken Jessie Ryan'ı düşündüm ve canım sıkıldı.

"Neye göre?" diye sordu. Ertesi gün üç yıllık boşluğun nedenini araştırmak için zaman harcamaya karar vermişlerdi.

Semptomlarının ciddiyeti. Sağlıklı dönemden önce kan testleri yaptırıyor, ara sıra gözlem altında tutuluyor ve tek tük röntgen çektiriyordu.

taramalar, kateterler, MRI'lar, anjiyogramlar yaptırıyor. Sanki her şey katlanarak artmış ve...'

Zihin gözü kızın tıbbi kayıtlarındaki bilgilerin çoğunu hatırladığında beyninde bir şeyler klikledi ve Penn haklıydı. Jessie'nin testleri sağlıklı olduğu dönemden sonra yepyeni bir seviyeye ulaşmıştı.

Ama bundan daha fazlası. Penn'in gezintileri ona ani bir farkındalık getirmişti.

Birisi ona yalanlar söylüyordu.

YEDİ-YEDİ

Nat, tam da beni daha fazla hasta edemeyeceğini düşünürken, bunu yepyeni bir seviyeye taşıdın.

Bir keresinde benden annenin hayatını bağışlamamı istedin ama kendi hayatın için utanmadan yalvardın. Uğruna yaşayacağın ne kalmıştı ki zaten? Aile yok, koca yok, çocuk yok, evli bir sevgili yok. Senin hayatında bu kadar değerli olan neydi ki annenin hayatını bana verdin? Tam olarak ne için yaşamak istiyordun?

Yaşarken kimseye neşe vermedin ama en azından ölürken bana bir şeyler verdin.

Bıçağın etine her saplanışını hissettiğimde, zihnimde yırtılma sesini duyabiliyor, derinin benim için açıldığını hayal edebiliyordum. İlk başta küçük yaralar. Sana acı veren kısa, sığ et çentikleri. Karnınızı tutmaya çalışırken gözyaşlarınız yanaklarınızdan süzülüyordu. Korku seni ele geçirirken idrarın mesanenden kayıyordu.

Önemsediğin tek şeyin kendin olduğunu gördükçe itişler daha da sertleşti.

Yıllardır evli bir adamla yattığın gerçeğini hiç düşünmedin. Ailesini. Çocuklarını. Senin hiç çocuğun olmadı, bu yüzden bir babayı çocuklarından ayırarak ne yaptığını asla anlayamazdın. Anlayamazdın.

Kendi istek ve ihtiyaçlarınızın ötesini görün ve o kibirli piçte ne gördünüz ki?

Hayatımın geri kalanının şekillenmesindeki rolünü hatırladıkça bıçak darbeleri daha da derinleşti. Arkasında daha gerçek bir kayıtsızlık bakışı yatan o sahte empatik gülümsemeyi hatırladıkça bıçak organlarını buldu ve büktü. Umurunuzda değildi. Bir seçenek sunuyordunuz ve objektif davranıyordunuz.

Şimdi objektif olmama izin verin.

Sen öldün, kaltak. Ve acı çektin.

Ama sen benim favorimdin Nat ve bunun için sana teşekkür ediyorum. Senin bencil doğan bana tamamen suçsuz bir öldürme özgürlüğü sundu. Kederim, nefretim ve öfkem bıçağı senin yaşlanmış, anlamsız etine her saplayışımda ortaya çıktı.

Ve daha gelecek çok şey var.

Kaybımı telafi etmek için bir tane kaldı. Ve bu hepsinden daha tatlı. Şiirsel çünkü sonuncusunun nasıl bir seçim yapacağını biliyorum. Kendimi tanıdığım kadar iyi tanıyorum. Son kişi, dünyada en çok sevdiği kişinin hayatını kurtarmayı seçecek.

Bu çocuklarını kurtarmayı seçecek. Ve

sonra ikisi de öğrenecek.

Gerçekten başka seçeneğimiz yok.

YEDİ SEKİZ

Stacey hafta başında keşfettiği kapıyı çaldı.

Stacey onu buraya getirdikten sonra Devon'a eve gitmesi için ısrar etmişti. Stacey kendi evinden ancak yarım mil uzaktaydı ve Devon'ın sabah 6'da işe başlaması gerekiyordu.

Penn'in evinden buraya gelirken, kapı açıldığında hâlâ belirgin olan öfkesini bastırmak için çok az şey yapmıştı.

"Bay Dunn, sanırım kızınız hakkında bir kez daha konuşmamız gerekiyor," dedi, öfkesini gizlemek için hiçbir çaba göstermeden.

"Saatin kaç olduğuna dair bir fikriniz var mı?...

Evet, Stacey saatin neredeyse gece on olduğunu biliyordu ama umurunda değildi. "Bunu kapının önünde, istasyonun aşağısında ya da içeride yapmaktan mutluluk duyarım Bay Dunn, seçim sizin.

"İçeri gel," dedi, kenara çekilerek.

Salona adım attı ve onun ön kapıyı kapatıp kendisine katılmasını bekledi.

"Kızınız burada mı, Bay Dunn?

Başını salladı ve yüzüne sorgulayıcı bir ifade yerleştirdi. "Neden burada olsun ki? Sana onu dört yaşından beri görmediğimi söylemiştim.

"Evet, böyle söylediğini hatırlıyorum ama doğruyu söylemiyordun, değil mi?" diye sordu, öfkesini sesinden uzak tutmaya çalışarak. Bu onun sesiydi.

kızını arıyordu ve ona yalan söylemişti.

"Evin etrafına kendiniz mi baktınız?" dedi kaçamak bir ifadeyle.

'Ve bunu tekrar yapacağım,' dedi. "Ama bu sefer bana yardım etmesi için bir adli tıp ekibi çağırıyorum ve eğer bu evde Jessie'ye ait herhangi bir iz bulurlarsa başın ciddi belaya girecek," dedi telefonunu çıkararak.

Kararsızlık yüzünden okunuyordu. Kadının doğruyu söyleyip söylemediğini merak ediyordu.

Bunu onun için açıklığa kavuşturmaya karar verdi.

"Üçünüz bir aileyken Jessie'nin yaptırdığı tüm testlerden bahsettiniz. MRI'lardan bahsettiniz ki Jessie ergenlik çağına gelene kadar, yani siz ayrıldıktan çok sonra hiç yaptırmamıştı. Biri size söylemediği sürece bunu bilemezdiniz ve tahminimce bu kişi Jessie'nin kendisiydi.

Yere baktı ve hiçbir şey söylemedi.

Stacey geri adım atmaya hazır değildi. Uzun bir gün olmuştu.

'Bay Dunn, adli tıbbı çağırırsam, eğer buraya geldiyse ona ait izler bulacaklardır. Sadece bir saç teli ya da DNA örneği sizi ele verir ve ben de tam olarak neden saklandığınızı merak ederim-'

Elini kaldırdı. "Tamam, buradaydı," dedi ve kanepeye yığıldı.

Telefonunu bir kenara bıraktı ve tekli koltuğa oturdu.

"Ama neden yalan söyledin?" diye sordu.

'Başını belaya sokmak istemedim. Annesi görüştüğümüzü bilmiyor ve bilse de pek memnun olmazdı ama her ne olduysa Jessie benim kızım ve onu seviyorum.

"Onu nasıl buldun?

Gülümsedi. "Ben bulmadım. Beni o buldu. Hem de Facebook'ta. Başını iki yana salladı. 'Ben de pek anlamıyorum ama yerel bir kriket takımında oynuyorum ve fikstür, tarihler ve diğer şeylerle ilgili güncellemeleri

Facebook sayfasından. Bana bir mesaj gönderdi ve bu hayatımın en mutlu günlerinden biriydi.

Stacey onun tek bir saç teli bulma tehdidine verdiği tepkiyi düşündü.

"Kaçtığı diğer zamanlarda buradaydı, değil mi?

Başını sallamadan önce tereddüt etti. "Sadece bir gece. İki seferde de onu eve göndermem gerektiğini biliyorum ama o buradaydı ve benimle vakit geçirmek istedi. Bu geri çeviremeyeceğim bir hediyeydi.

"Ve bir parçanız annesine borcunuzu ödemek mi istedi? Stacey sordu.

Dürüst olmak gerekirse, evet. Ama bu sefer onu ben gönderdim. Cumartesi öğleden sonra buradaydı. Bir gün önce ortadan kayboldu. Bir ya da iki gün kalmak istedi, ben de evet demeyi çok istememe rağmen hayır dedim. Ona eve gitmesini ve annesiyle konuşmasını söyledim. Yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu düşündüm. Daha sonra evin önünden geçerken yatak odasının ışığını açık gördüm ve eve gittiğini anladım. Bunun her şeyin sonu olacağını düşündüm.

"Neden seninle kalmak istediğini söyledi mi? Stacey sordu.

Başını iki yana salladı. "Sadece yalnız kalmak istedim, biraz boşluğa ihtiyacım vardı. "Emma ile ilgili herhangi bir sorundan bahsetti mi hiç?

Başını iki yana salladı.

"Ve bu sefer bana tüm gerçeği mi söylüyorsun? Stacey sordu.

"Jessie'yi en son Cumartesi öğleden sonra gördüm ve size yemin ederim o zamandan beri onu görmedim.

Stacey şu anda ona inanıp inanmadığından emin değildi.

YEDİ DOKUZ

Saat onu on geçe Ted'in evinin önünde durduğunda Kim'in kafasında hâlâ bu dava dönüp duruyordu.

Doğrusu, koyu bir kahve yapıp geceyi garajında bisikleti inşa ederek geçirmeyi tercih ederdi. Ama bugün perşembeydi ve cinayet ne olursa olsun cuma günü hâlâ haftanın sonuydu ve Woody zaman çizelgesini açıkça belirtmişti.

Kim arabanın kapısını açarak, "Hadi oğlum," dedi.

Eve döndüğünde onu yürüyüşe çıkarmıştı ama uzun bir günün ardından ondan tekrar ayrı kalmak istemiyordu. Onun bunu kendisinden daha az önemsediğinden şüpheleniyordu.

"Aah, bir fiyatına iki tane," diye gözlemledi Ted. Barney'nin başını okşadı ve kenara çekildi.

"Bu kadar geç geldiğim için özür dilerim," diye özür diledi Kim, Ted'in ön odasını hevesle koklayan Barney'yi takip ederek.

"Bu ilk kez olmuyor, değil mi Kim? Ted gözlemledi.

Hatırlayınca gülümsedi: On üç yaşındaydı ve acı çekiyordu. Koruyucu ailesi Keith ve Erica, hayatının en mutlu üç yılının ardından bir araba kazasında ölmüşlerdi. Sokak kedisi gibi bakım sistemine geri gönderilmiş, insanlar onu dürtüp dürtmüştü.

Kederinden ve kaybından bahsetmek için. Gittiği her yerde: okul, Fairview, herkes onunla konuşuyor, onu bir hindistan cevizi gibi kırmaya çalışıyordu.

Bir gece Fairview'den kaçmış ve Ted'in evine giden otobüse binmişti. Biraz huzur bulabileceğini hissettiği tek yer orasıydı.

Ted, "İçeri gelip biraz oturabilir miyim diye sormuştun," diyerek anısını paylaştı.

Çok iyi hatırlıyordu. Ted yardım edip edemeyeceğini sormuştu. Kadın başını sallayıp dışarıya, ahşap oturma grubunun yanına gitmişti. Ted ona katılmamıştı. Onun yerine Fairview'i arayıp iyi olduğunu ve güvenli bir şekilde geri dönmesini sağlayacağını söylemişti.

"Biliyor musun, o gece ne düşündüğünü hâlâ merak ediyorum," dedi fincanları doldururken.

Ona hiç söylememişti ve asla da söylemeyecekti.

Ted'in bahçesinin güvenliğinde oturup Erica ve Keith'in anılarının beynine girmesine izin verdiğini sadece o biliyordu. Garajın zemininde, motosiklet parçalarının arasında otururlarken Keith ona bujinin nasıl çalıştığını gösteriyordu. Erica mutfakta durmadan mırıldanırken lezzetli bir akşam yemeği hazırlıyordu. Kaçınılmaz olarak Mikey'nin düşünceleri de peşine takılmıştı; hayata tutunma gücünü kaybetmeden önce sıcak bedenini ona karşı hissetmek. Ve acı dayanılmaz olmuştu. İçinde bir yerlerde bir şeylerin kırıldığını, öldüğünü hissetmişti. Acı vücudunu sararken nefes almak için savaşmış ve bunu atlatamayacağını, Fairview'e ya da okula geri dönemeyeceğini, işlevini yerine getiremeyeceğini, hatta hayatta kalamayacağını anlamıştı.

Herhangi bir aile düşüncesi onu zayıflatacak, yetişkinliğe ve özgürlüğe odaklanma yeteneğini yok edecek güce sahipti.

Bırakın beş yılı, önümüzdeki beş dakikayı bile nasıl geçirebileceğini merak ediyordu.

Ve sonra balıkları izledi. Nasıl yüzdüklerini, yüzdüklerini ve aynı bölgede tekrar tekrar yüzdüklerini, tekdüzeliğin tekrarını.

Beş saniyelik bir hafızaları olduğunu okuduğunu hatırlıyordu, bu yüzden her yüzme onlar için muhtemelen her seferinde yeni bir deneyimdi.

Hafızasız olmak, geçmişe bakmamak ne kadar harika. Sadece göletin diğer ucuna doğru ilerlemek.

Birdenbire çok basit göründü. Sadece ona zarar verme, onu zayıflatma potansiyeli olan şeyleri düşünme. Anıları bir kenara koy. Onları bir kutuya yerleştirilmiş, mühürlenmiş, güvende olarak hayal edin. Meşgul ol, odaklan ve görmezden gel.

Balık yüzerken ve Ted kapı aralığından onu izlerken bu sözleri defalarca tekrarlamıştı.

Sonunda nefes alış verişi düzene girmiş, paniği yatışmış ve acısı azalmaya başlamıştı.

'Gitmek için beni ittin ve ben de iyi olup olmadığını sordum. Bana "hallolduğunu" söyledin,' dedi.

'Ve öyleydim,' diye cevap verdi, onu salona kadar takip ederek.

'Hmm... bundan pek emin değilim,' dedi. 'Ama bunu şimdilik bırakalım. Geçen gün seni bu kadar sinirlendiren şeyler hakkında hiç düşündün mü?

Kim başını salladı. "Hayır, biraz meşguldüm ve dürüst olmak gerekirse, her gün beni sinirlendiren yepyeni şeyler oluyor.

"Evet, öyle ama bence bazı şeyleri keşfetmek önemli.

Kim midesinde bir korkunun oluşmaya başladığını hissetti. Belki de bir psikiyatriste görünmesi daha iyi olacaktı.

"Bugün bir adama sert davrandım," diye itiraf etti. Bunu Ted'le neden paylaşma ihtiyacı hissettiğinden emin değildi ama kelimeler ağzından çıkıvermişti.

"Neden?" diye sordu.

'Onu sözlü olarak hırpaladım, agresif bir şekilde sorguladım. Biraz kontrolümü kaybettim.

"Bana ondan bahset," dedi Ted. "Sert davrandığın adam.

Başını iki yana salladı. 'Gerçekten fark etmez. Herhangi biri olabilirdi.

"Ama öyle değildi. Eminim bu hafta birçok kişiyle röportaj yaptınız. Bana ondan bahsedin. Onu tanımlamak için sadece üç şey. Aklınıza gelen ilk üç şey.

Giovanni Mancini'yi hayal etti.

"Genç, yakışıklı, ukala. "Int-

"Ted," diye tersledi.

Ted, 'O Dawson değil,' dedi.

"Saçmalama," diye ısırdı. 'Onun Dawson olmadığını biliyorum. O iki ya da daha fazla ölümden sorumlu olabilecek bir şüpheli. Bu yüzden sert girdim," dedi yüzünün kızardığını hissederek.

'Bir açıdan size Dawson'ı hatırlatıyor. Bunlar onu tanımlamak için kullanacağın üç kelime. Ona kızgınsın çünkü o öldü.

"Biliyor musun," dedi Kim, başını eğerek, "böyle bir anlayışla şu ucuz yardım telefonlarından birinde iş bulabilirsin.

Onun bakışlarıyla karşılaştı. 'Ooh, ham bir sinir var. Her zaman savunmanıza doğrudan bir hat vardır ve bu da hırçın dilinize giden bir yol açar.

Tartışmak için ağzını açtı ama ikisi de onun haklı olduğunu

biliyordu. "Ağladın mı?" diye sordu.

Yalan söylemeyi düşündü ama sonra başını salladı.

"İlginç," dedi adam dudaklarını büzerek.

"Ted, terapist gibi konuşuyorsun," diye uyardı Barney ayaklarının dibine uzanmadan önce iki kez dönerken.

'Peki, meslektaşınızı yükseltmek ve ona daha fazlasını vermek konusunda ne hissediyorsunuz?...'

Kim savunmaya geçerek, "Şu anda kendi davası üzerinde çalışıyor,"

dedi. "Özgürce mi?" diye sordu.

"Tabii ki hayır," diye tersledi. 'O bir polis memuru. Benim işim

bu-' 'Ne tür bir dava üzerinde çalışıyor?" diye sordu.

"Kayıp kız, muhtemelen bir kaçak.

"Tehlikeli mi?

Başını iki yana salladı. "Pek olası değil.

'Ve yeni çocuk, Penn. Onu geçen günkünden daha mı çok seviyorsun?

'O iyi bir memur,' dedi.

'Birinin sorusu için harika bir cevap ama benimki için değil. Ben sordum-' 'Sorunuzu duydum,' diye tersledi. "Ve cevabım hayır.

'Neden olmasın? Agresif mi, tembel mi, kibirli mi, işe yaramaz mı, cahil mi, kaba mı? Ted zorladı.

Tanrım, Ted. Kaç kişinin kafamın içine girmeye çalıştığını unutuyor musun? Sadece ondan hoşlanmıyorum. Bu kadar basit.'

"Ama daha önce yapmıştınız," dedi Ted, sinirlenmeden. "Başka birinin sorumluluğundayken.

"Sanki Travis'in çocuğuymuş gibi konuşuyorsun. Kim onayladı. "Bunu söylemen çok ilginç," dedi Ted.

Kim inledi ve başının kanepeye yaslanmasına izin verdi. Stacey ve Dawson'a şakayla karışık 'çocuklar' diye seslenişini anımsayınca bir kenara itildi.

'Ama bu böyle bir şey, değil mi? İstemediğiniz bir çocuğun size verilmesi gibi. Barney'i köpek parkına götürdüğünüzü ve bir şekilde kaçtığını düşünün. Sonra biri size başka bir köpek veriyor, herhangi bir köpek. Aynı şey olmazdı. Ama bir köpekle geldiniz ve bir köpekle gittiniz, ne fark eder ki, değil mi?

Bu düşünce bile onu eğilip Barney'nin başını okşamaya itti. Barney durakladı ve birkaç saniye ona baktı.

'Yıllar geçtikçe inatçı sessizliğinize alıştım. Seanslarımız normalde sorularıma cevap vermemenden ibaretti, ama sadece bir tanesine cevap vermeni istiyorum.

Hiçbir şey söylemedi. Soruyu bilmeden asla söz vermezdi.

"Kaç kez o çan kulesine Kevin Dawson yerine senin çıkmış olmayı diledin?

Bunu ciddi bir şekilde düşündü. Ted nadiren bir şey isterdi ama nedense bunu istiyordu.

"Birkaç kez," diye yanıtladı dürüstçe.

Adam başını salladı.

"Bir kez daha *ilginç* demeye cüret edersen..." diye uyardı.

Başını iki yana salladı. "Söylemeyecektim," dedi. 'Sadece Stacey'nin daha bağımsız olmasına verdiğin tepkiyi düşünüyordum. Bir ebeveyn çocuğunu kaybettiğinde, geride kalan çocuğuna karşı daha korumacı olduğunu fark etmişsinizdir.

"Oh, Ted, sen-

"Beni dinle, Kim," dedi, itirazlarına karşı bir elini kaldırarak. 'Onun yerine oraya gitmeyi, onun yerine ölmeyi dilediğini itiraf ettin. Bu normalde bize en yakın olanlar için ayrılmış özverili bir harekettir. Normalde en yakınlarımız ve en sevdiğimiz akrabalarımız.

Başını iki yana salladı.

"Gerçekten görmüyorsun, değil mi?" diye sordu başını

sallayarak. Kadın omuz silkti. "Neyi görmüyorum?

"Sadece bir ekip değil, bir aile de kuruyordunuz.

Tartışmak için ağzını açtı ama onun fikri önemli değildi. Sadece onunki Woody'ye gidecekti.

"Katılmıyorum, ama haklı olsanız bile, geçtim mi ve işime devam edebilecek miyim?" diye sordu, önemli olan tek soruyu dile getirerek.

"Kim, bu benimle patronun arasında.

SEKİZ

"Pekâlâ çocuklar, Nat Mansell'in toplamda yirmi dokuz bıçak yarası aldığı doğrulandı.

Durakladı, normalde Dawson'dan gelecek olan popülaritesiyle ilgili ukalaca bir yorum bekliyordu.

Bir sessizlik oldu.

'Daha önce de belirtildiği gibi, yaraların çoğu karnındaydı, bunun bir anlamı olmalı, ama ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok,' diye itiraf etti. 'Yani Cordell öldürüldü, oğlu yirmi dört saat içinde öldü. Nat Mansell ve annesi öldü ama önce annesi öldürüldü. Nat Mansell ve Cordell'in bir ilişkisi olduğunu ve her ikisinin de Angelo Mancini'ye karşı yapılan şikâyete karıştığını düşünüyoruz. Yani - fikirler, millet?'

"Kıskanç eş mi? Stacey sordu.

"Nat Mansell boşanmıştı ve Bayan Cordell'in umurunda bile değildi," diye yanıtladı Kim. 'Evinden uzak tuttuğu sürece. Biri ailesinden birini öldürecek kadar kıskanç olabilir mi?" diye sordu.

"Pek olası değil," dedi Stacey.

Penn, 'Ramon Salcido 1989 yılında karısının bir ilişkisi olduğunu düşündüğü için ailesinin çoğunu öldürdü. 'Üç kızını bir çöplüğe götürdü ve boğazlarını kesti. Kayınvalidesini ve iki baldızını öldürdü ve sonra eve gidip karısını öldürdü.

Kim durumu biliyordu. 'Ama kıskançlık bir kuruntuydu. İşsizliğin ve boşanmanın eşiğindeydi ve kokain kullanmaya başlamıştı,' dedi soğukkanlılıkla. 'Çoğu insan sadece kıskançlık nesnesini ya da tehdit oluşturan kişiyi ve çok nadiren her ikisini de öldürür, ancak normalde ilişkiye dahil olan her iki kişinin de sevdiklerini öldürmez. Bu senaryodaki tek potansiyel şüpheli Bayan Cordell'dir ve o da değildir.

"Başka kazanacak bir şeyi olan var mı? Stacey sordu.

"Bildiğim kadarıyla sadece Mancini'ler," dedi Kim. "O minibüsün plakasını bulabildiniz mi?" diye sordu.

'Hala üzerinde çalışıyorum patron ve coğrafi olarak sınırlandırmaya çalışıyorum-'

'Tamam, Penn, devam et,' dedi. 'Mancini dün sorgulandı ve bize hiçbir şey vermedi...'

'Patronun tüm çabalarına rağmen,' diye cıvıldadı Bryant.

'Ama Doktor Cordell'in cinayet penceresiyle ilgili olarak birbirleri için öne sürdükleri mazeretlerin saçmalıktan ibaret olduğunu tespit ettik. Komşuları evde olmadıklarını doğruladı ve inanın bana, o biliyor.

Bryant yine 'Ah evet,' diye takıldı.

"Bayan Mansell'in dudaklarından ve Cordell'in yarasından alınan lifler eşleşti, yani adli tıp-

"Evet, bu bir yenilik değil mi? Bryant söyledi.

Onun laf atmalarına giderek daha fazla sinirlenen kadın ona döndü. 'Devam et Bryant. Belli ki eklemek istediğin önemli bir şey var.

"Adli kanıtlardan kurbanlar arasında doğrudan bağlantı kurduğumuz kaç vaka üzerinde çalıştık?" diye sordu. "Biraz *CSI*'a benziyor.

Ona kızmasına rağmen haklı olduğunu biliyordu. Bu iz kanıt bağlantıları çok azdı. Yine de bilimle tartışmaya cesaret edemiyordu.

'Bryant, hediye at ve ağız söyleyeceğim tek şey, Mitch de gece gündüz çalışıyor ve bu konuda kozlarını ortaya koydu.

Stacey ve Penn'e geri döndü.

'Mitch liflerin ayrıntılarını e-postayla göndermiş olmalı, bu yüzden üreticiyi ve temizlik bezlerini kime tedarik ettiklerini araştırmaya başlayın, gerçi ne diyeceklerini bildiğimizi düşünüyorum. Ayak izi konusunda daha sonra bir şeyler bulmayı umuyoruz ama saç konusunda eşleştirecek bir şey bulana kadar bir şey yok. Herkes anladı mı?'

Odada bir baş sallama hareketi duyuldu.

"Tamam Stace, kayıp kız davan nasıl gidiyor?

'Gittikçe daha da garipleşiyor,' diye itiraf etti. 'Jessie Ryan bugün kalp ameliyatı için hastaneye yatacak, bu da korktuğu için kaçıp kaçmadığını merak etmeme neden oluyor ama telefonu Emma Weston'ın yatak odasında çok akıllıca ve sinsice saklanmış bir yerde ortaya çıktı.

"Peki ya açıklaması?

"Annesi de benim kadar şok oldu ve onu aradı. Emma bilmediğini ve Jessie'nin koymuş olabileceğini iddia ediyor.

Kim kaşlarını çattı. 'Bunun üzerinde kal, Stace. Duyduklarım hiç hoşuma gitmiyor. Eğer bugün başka bir şey öğrenemezsek Woody ile bir arama ekibi ve basın çağrısı hakkında konuşacağım.

Stacey anlayışla başını salladı. 'Sanırım ailesi bunu takdir edecektir patron. Onun sağlığı için endişelenmekten kendilerini alamıyorlar, iki aile arasında kaybolmuş bir sevgi yok ve Emma'nın şiddet geçmişi hakkında hala biraz endişeliyim. Polis memuru bir nefes aldı. "Buna ek olarak, kayıp babası düşündüğümüz kadar kayıp değilmiş ve önceki kayboluşlarında onu bir gece saklamış. Evi aradım ve kızın orada olduğunu sanmıyorum ama söylediğinden daha fazlasını bilmediğinden de tam olarak emin olamıyorum. Onu bir yalanın içinde yakaladığım için bu kadarını kabul ettim ama Emma Weston ve annesi beni daha çok endişelendiriyor.

Kim başıyla onayladı. 'Kıza baskı yapmaya devam et. Özellikle de bildiğini düşünüyorsanız-'

Penn bilgisayarına bakarak, "Böldüğüm için özür dilerim patron," dedi. Yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Ne oldu?

"Reeboks, patron. Ayak izi eşleşti.'

SEKSEN BİR

Patron ve Bryant hızla ofisten çıkarken Penn, "Lanet olsun, bir tutuklama emrinin bu kadar çabuk çıktığını hiç görmemiştim," diye gözlemledi.

Stacey, Penn'in arkasındaki yazıcı masasına bakarak, "Buralarda takılmıyor," dedi.

"Bana şu peri keklerinden ikram edecek misin?

Önceki gece üretim hattını gördüğü için buna hakkı olduğunu düşündü. Penn arkasına uzandı ve açık kabı aralarındaki masanın üzerine koydu.

Stacey onları değerlendirdi. "Bu bir S mi?" diye sordu, üstünü çikolata parçalarıyla süsleyen bir pastayı işaret ederek.

"Evet, Jasper bunun senin için olduğunu ve başka kimsenin almaması gerektiğini söyledi," dedi hızlıca bir şeyler yazarak.

'Aww... çok şükür,' dedi, kutudan koparak.

"Peki, bu üç yıl hakkında ne düşünüyorsun?

"Bir saniye," dedi ekrana bakarak. 'Sadece bu kayıt numarasını takip etmeye çalışan birkaç e-posta gönderiyorum.

Bir ısırık aldı. "Mmm... güzel," dedi, masasına çok f a z l a kırıntı düşmesini engellemeye çalışarak.

"Tamamdır," dedi, ona doğru bakarak.

'Dün gece Jessie'nin sağlık kayıtlarındaki üç yıllık boşluktan bahsettiniz. Ne düşünüyorsun?'

"Kronik sağlık sorunları olan bir kızın üç yıl boyunca nasıl birdenbire iyileştiğini ve sonra tekrar nüksettiğini anlayamıyorum," dedi arkasına yaslanarak.

"Bir tür mucize ilaç mı? Stacey sordu. "Etkisi azalıp kaybolan bir ilaç mı?

"Tüm bu sağlık sorunları için tek bir ilaç mı? Penn sorguladı. "Bir ilaç ya da muhtemelen bir kokteyl olmalı.

Stacey birkaç tuşa bastı ve Jessie'nin tıbbi kayıtlarını getirdi.

Başını iki yana salladı. "Ona reçete edilen son şey kronik kabızlık için yüksek dereceli bir dışkı yumuşatıcısıydı.

"Ve ondan sonra üç yıl boyunca hiçbir şey olmadı mı?

Penn bandanasını ovuştururken Stacey başını salladı.

"Bir süreliğine başka bir ilçedeki akrabalarının yanına falan gitmedi, değil mi?" diye sordu.

"Bu her şeyi açıklardı," diye itiraf etti. "Ama annesi Jessie'nin başka bir yerde yaşadığına dair hiçbir şey söylemedi. Stacey başını salladı. "O zavallı kadın için çok üzülüyorum. Bir çocuğunu sağlıksızlıktan kaybetmek ve sürekli onunla ilgilenmek zorunda kalmak...' Stacey'nin sözleri Penn'in ona dikkatle bakmasıyla kesildi ve Stacey onun ne söylediğini ve kendi evinin durumunu fark etti.

'Kahretsin, Penn, demek istemedim... Ben...'

"Unut gitsin," diyerek özrünü elinin tersiyle itti ama yüzündeki çatık kaşlar hâlâ duruyordu.

"Ne dedim ben?

"Kardeşin hangi yıl doğdu?" diye sordu.

"2013'te," diye yanıtladı.

"Peki ne zaman öldü?

Stacey notlarına tekrar baktı. "2016'da öldü. Jessie on yaşından on üç yaşına kadar hayattaydı.

"Yani, hayatının tek sağlıklı dönemi erkek kardeşinin hayatta olduğu ve çok hasta olduğu dönem miydi?

Stacey ağzı açık bir şekilde ona baktı.

"Kahretsin Penn, ne bulduk böyle?

SEKİZ İKİ

"Şef, birkaç dakika daha bekler misiniz? Eğer Mancini adamımızsa, içerideki her şeyi yok etme riskini göze alamayız.

Parmaklarını gösterge paneline vurdu. Bir ekip arabası arkalarında park etmiş, onu almak için bekliyordu ve tutuklama ve arama emri güvenli bir şekilde cebindeydi. Onlar ayrıldıktan sonra olay yerini adli olarak güvence altına almak için sadece Mitch eksikti.

Kim, Giovanni Mancini'yi karakola götürmek için sabırsızlanıyordu. Hem onu hem de Reebok'larını. Bryant bir gün önce ona sert davrandığını düşündüyse, meslektaşı bu sefer gözlerini korumak isteyebilirdi.

'Şu anda kanıtları yok ediyor olabilir,' dedi hayal kırıklığıyla. 'Bak, sadece ver-'

Kim kapının kolunu tutarak, "O burada," dedi.

Mitch'in minibüsü ekip arabasının arkasından geldi. Onun arabadan çıkması iki polis memurunu da harekete geçirdi. Hepsi Bryant'ın Astra'sının arkasında buluştu. Mitch ve iki teknisyen koruyucu kıyafetlerini giymeye başladı.

Kim doğrudan polis memurlarıyla konuştu. "Kapıyı bir kez çalın ve cevap vermezse kapıyı zorlayın.

Anlayışla başlarını salladılar ve hedef mülke doğru yöneldiler.

Kapıyı bir kez çaldılar ve Kim içeri dalıp onu gafil avlayabileceklerini umarken buldu kendini.

Kapı yavaşça açılmaya başladı ve Giovanni Mancini ortaya çıktı. Kim onu istasyonda görmek için sabırsızlanarak hızla yanından geçti.

'Giovanni Mancini, sizi Gordon Cordell'i öldürmekten tutukluyorum. Bir şey söylemek zorunda değilsiniz, ancak sorgulandığınızda daha sonra mahkemede dayanacağınız bir şeyden bahsetmemeniz savunmanıza zarar verebilir. Söyleyeceğiniz her şey kanıt olarak gösterilebilir.'

Onun büyük olasılıkla yakalanmaktan kaynaklanan şaşkın ifadesini görmezden geldi.

Evrakları mutfak tezgahının üzerine koyarak, "Bu binayı aramak için iznimiz var," dedi.

Polis memurlarından biri ondan ellerini uzatmasını istedi. Bu istek onu girdiği rüya gibi durumdan çıkarmış gibi görünüyordu.

"Sikik olmalısın-

Mitch önderliğindeki teknisyenler eve girerken Kim, "Sizi temin ederim ki şaka yapmıyoruz," dedi.

Mitch arkasından geçerken omzunun üzerinden, "Ve şu Reebok'ları aldığından emin ol," diye seslendi.

Giovanni, 'Beni tutuklayamazsınız,' diye homurdandı. 'Kanıtınız yok. Sahip olamazsınız çünkü ben yapmadım,' diye bağırdı.

Ona yarım bir gülümseme verdi ve polis memurlarına onu arabaya götürmelerini söyledi.

"Tamam," dedi Bryant. "Hazır mısın?

"Önce etrafa hızlıca bir göz atmak istiyorum," dedi koridorda ilerlerken.

Sol tarafındaki yatak odasının kapısını iterek açtı. Oda dağınıktı, bir ergenin odası gibiydi, bayat ter ve daha da bayat yemek kokusu ona doğru geliyordu. Kapıda asılı olan hademe üniforması

Gardırobun kolu buranın Giovanni'nin odası olduğunu doğruladı. Evet, orada iyi şanslar çocuklar, diye düşündü kapıyı kapatırken teknisyenler.

Buna karşılık yan oda derli toplu ve düzenliydi. Çift kişilik yatak yapılmıştı ve her şey temiz görünüyordu.

"Hmm, bu biraz garip, değil mi?" dedi Bryant'a. 'Bu ikisi inanılmaz derecede yakın görünüyorlardı ve oğlu ciddi bir belanın içindeymiş gibi görünürken, Mancini birdenbire ortalıkta görünmez oldu.

SEKSEN ÜÇ

Kim birinci görüşme odasına girmeden önce bir nefes aldı. Şansı yaver giderse, yeterince çabuk bitmesi mümkün olmayan bir davanın sonuna gelmişti. Haftayı bitirmek için elinde tuttuğu uzun ve ayrıntılı bir itirafname şu anda tam da ihtiyacı olan şeydi.

Giovanni masanın bir tarafında oturuyordu, kelepçeli ve yalnızdı.

Oturdu, kayıt cihazını çalıştırdı ve yüksek sesle konuşarak kendisini, Bryant'ı ve Mancini'yi orada bulunan kişiler olarak kaydetti.

"Giovanni Mancini, lütfen bu görüşme sırasında avukat tarafından temsil edilme hakkınızdan feragat ettiğinizi teyit edin" dedi.

'Ben yanlış bir şey yapmadım,' dedi.

"Lütfen soruya cevap verir misiniz, Bay Mancini? Kim bastırdı.

"Evet, hakkımdan feragat ettim," dedi gözlerini devirerek. "Çünkü ben yanlış bir şey yapmadım," diye tekrarladı ve doğrudan söylemek için kayıt cihazına doğru döndü.

Birkaç saniye boyunca ona baktı ve aralarındaki sessizliğin dinlenmesine izin verdi.

"Bay Mancini, Pazartesi gecesi neredeydiniz?" diye sordu.

"Size daha önce de söyledim. Ben... biz evdeydik.

'Soruyu tekrar düşünüp cevaplamak ister misiniz? Belki biraz daha düşünerek doğru cevabı verdiğinizden emin olabilirim.

gün.'

Başını iki yana salladı. "Evdeydik. Ben ve babam. Birlikteydik. 'Baban adına da cevap verdiğin için teşekkür ederim ama bir tanığım var. aksini söylüyor.'

Yüzü renklendi. "Tanığınız yanılıyor ya da yalan söylüyor.

"Tanığım, eylemleriniz söz konusu olduğunda son derece güvenilirdir, Bay Mancini.

Omuz silkti. "Beni o şerefsizin cinayetiyle ilişkilendiremezsin," dedi, kollarını kavuşturmaya çalıştı ama bunu yapamayacağını fark etti.

"Peki ya Salı gecesi? Kim, Saul Cordell'in yoldan çıkarılmasını düşünerek sordu. "Gece geç saatlerden bahsediyorum.

Omuz silkti. "Hatırlayamıyorum. Günler önceydi. Muhtemelen televizyon izliyordum.

"Evden hiç çıktınız mı, paket servis aldınız mı, sigara aldınız mı?" "Sigara içmiyorum ve hayır, hiç dışarı çıkmadım.

"Emin misin?

"Evet.

Kim, onun hareketlerini kendisinden daha iyi hatırlıyor gibi göründüğü için bunu teyit etmek üzere yan komşusuna geri döneceğinden şüpheleniyordu. Ayrıca Nat Mansell ve annesi öldürüldüğünde nerede olduğunu sorduğunda da aynı yanıtı alacağından şüpheleniyordu.

Yön değiştirme zamanı.

"Bay Mancini, evdeki giysilerinizde, örneğin temizlik bezlerinde küçük mavi lifler bulmamız için herhangi bir neden var mı?

Kaşlarını çattı. "Hastanede kullanılanlar gibi, mikrofiber ya da onun gibi bir şey mi?" "Evet," diye cevapladı.

Omuz silkti. 'Olabilir, sanırım. Babam bazen...' Sanki beyni bunun aslında hırsızlık olduğunu kaydetmiş gibi konuşmayı kesti. "Babam bazen

Tam da babasının Doktor Cordell tarafından suçlandığı şey. "Neden, ne diyorsunuz?" diye sordu.

"Bu liflerin Doktor Cordell'in yarasının yakınında bulunanlarla ve ayrıca babanız aleyhindeki şikayette tanık olan Nat Mansell'in annesi Phyllis Mansell ile eşleşebileceğini düşünüyoruz.

'Durun bir dakika,' diye itiraz etti hararetle. 'Phyllis de kim ya da adı her neyse?...'

"Russells Hall Hastanesi'nde cerrahi hemşiresi olan ve dün vücudunda otuza yakın bıçak yarasıyla bulunan Nat Mansell'in öldürülen annesi olduğunu az önce açıkladım ama şimdilik bunu boş verin. Doktor Cordell hakkında konuşmak için buradayız.

Yüzündeki renk yavaş yavaş kayboluyordu.

'Tamam, eğer buna cevap veremiyorsan, bana şu çok sevdiğin Reebok'lardan bahsetmek ister misin? O ayakkabılar sana mı ait?'

"Tabii ki öyle. Ben hırsız değilim,' dedi.

Kim, Giovanni Mancini'nin pek çok şey olmadığını düşündüğünü fark etmeye başlamıştı ama her iki suçlamayı da aynı şiddetle reddettiği göz önüne alındığında, cüce cin olduğunu da aynı tutkuyla inkâr etmeyeceğinden emin değildi.

"Ve onlar için bir makbuzunuz var mı?

Omuz silkti. "Belki... bir yerlerden... muhtemelen," dedi.

"Peki onları nereden aldın?" diye sordu.

"Bilmiyorum, hatırlayamıyorum.

Kadın ona inanamayarak baktı. "O kadar da yaşlı

görünmüyorlar. "Birkaç aylık," dedi adam.

"Ama onları nereden aldığınızı hatırlamıyorsunuz?

Dili kısa bir süreliğine dışarı çıktı ve başını sallamadan önce alt dudağını yaladı.

Yalan söylüyordu.

"Bay Mancini, hatırlamanız size iyi gelecektir," diye tavsiyede bulundu.

"Onlar sadece ayakkabı.

'Bana tüm gerçeği anlatmadığın. Şimdi, neden?' 'Hatırlamıyorum.

"Size onlar hakkında biraz bilgi versem hafızanızı canlandırmaya yardımcı olur mu acaba?" dedi ve dosyayı açtı.

'Reebok tarafından sadece iki yıl için üretildi. Toplam üç yüz otuz bin çift satıldı ve bunların altmış ikisi İngiltere'de satıldı. Dokuz numara, en popüler üçüncü numara ve İngiltere'de toplam on yedi bin satış yaptı. Yukarı baktı. "Reebok Genel Merkezi'nde çok yardımcı oluyorlar," dedi. "Her türlü ilginç bilgiyi saklıyorlar ama bana söyleyemedikleri şeyi bilmek ister misiniz Bay Mancini?

Başını salladı ve ardından kaset için 'hayır' cevabını verdi.

'Evinizde güvende ve sağlam olmanıza rağmen, bot izinin neden Doktor Gordon Cordell'in ceketinde bulunan ayak iziyle tam olarak eşleştiğini bana söyleyemediler. Şimdi bana bu konuda yardımcı olabilir misiniz Bay Mancini?" diye sordu sandalyesinde arkasına yaslanarak.

Adam kadının bakışlarıyla karşılaştı ve cevap vermeden önce bakışlarını bir dakika boyunca sabit tuttu. "Müfettiş, sanırım şimdi o avukatı istiyorum.

SEKSEN DÖRT

Stacey, üç yıl bir aylıkken ölen kardeşi Justin'in yanındaki Jessie Ryan'ın sağlık kayıtlarına bakarak, "Hepsi aynı belirtiler, Penn," dedi.

"Apne, beslenme sorunları, ishal, astım, ateş, her şey," dedi soğuk bir his omurgasında çalışmaya başlarken.

"Yani ya genetik olarak aynı tıbbi özelliklere sahip iki çocuğa sahip olacak kadar şanssızdılar-

"Farklı babalar," diye gözlemledi Stacey, bunun bir fark yaratıp yaratmadığını merak ederek.

Penn kaşlarını çatarak ona baktı. "Ya da tamamen farklı bir senaryoyla karşı karşıyayız," diye ekledi.

"Bayan Ryan'ın çocuklarını kasten hasta ettiğini düşünmeye başlamadınız mı? Stacey, böyle bir iddia için uygun öfke veya inançsızlık derecesini ayarlayamamasına rağmen sordu.

"Ben de öyleyim, sen de öylesin.

'Kahretsin. Bu kesinlikle mümkün,' diye

itiraf etti. Penn birkaç tuşa bastı.

'Munchausen by proxy. Penn ekrandan, "Bir ebeveynin ilgi ve sempati kazanmak için bakımını üstlendiği kişilerde zihinsel veya fiziksel sağlık sorunları uydurması, abartması veya bunlara neden olması" ifadesini okudu.

Stacey, Bayan Ryan kendisiyle konuşurken gözyaşlarını, korkularına ve endişelerine yaptığı atıfları ve komşu geldiğinde Bayan Ryan'ın verdiği tepkiyi hatırladı. Stacey bir zevk duygusu sezmiş ve bunu birilerinin çocuğuna bakmaya yardım etmesinden duyduğu rahatlama olarak yorumlamıştı. Bayan Ryan sağlık personelinin ne kadar harika olduğundan, birbirleriyle ne kadar iyi anlaştıklarından bahsetmişti.

"Devam et," dedi.

"Vakaların çoğunda, bildirilen 103 farklı semptomun bir kombinasyonu olarak üç tıbbi sorun bulunmaktadır. En yaygın olanları apne, boğulma veya açlık gibi görünmektedir." Durakladı. "Jessie'nin zayıf olduğuna dair birkaç referans yok muydu?

Stacey başıyla onayladı. "Bunu da sürekli ishal olmalarına bağlıyorlar," dedi.

'Diğer semptomlar arasında "gelişememe, kusma, kanama, enfeksiyonlar veya döküntü" yer almaktadır. Durdu ve tekrar okudu. "Genellikle peynir rendesi ile yapılır."

"Ne? Stacey haykırdı.

"Görünüşe göre sahtesini

yapmak kolay.

Bir bağlantıya tıkladı ve okumaya devam etti. "Tanrım, bunu hatırlıyorum," dedi. 'Lisa Hayden-Johnson adında bir kadın. Oğlu 2001 yılında prematüre doğmuş ve derhal tıbbi müdahaleye ihtiyacı olmuş. Kadın hasta bir çocuğa sahip olmanın getirdiği ilgi ve sempatiyi o kadar çok sevmiş ki, oğlu iyileşmeye başladığında onun ağır hasta olduğuna dair ayrıntılı bir yalan uydurmuş.

"Neden tanınıyor? Stacey onun nereden okuduğunu merak ederek sordu.

"Bu kadın televizyona çıkarak herkese oğlunun hayatı tehdit eden bir gıda alerjisi olduğunu, bu nedenle yemek yiyemediğini ve midesine bir tüp takılması gerektiğini anlattı. Ayrıca çocuğun serebral palsi ve kistik fibrozis nedeniyle tekerlekli sandalyeye mahkum olduğunu söyledi. O ikna etti

doktorların yanı sıra gereksiz ameliyatlar geçiren çocuğun kendisi de hastaydı'.

Biraz daha okuduktan sonra devam etti. "Hayden-Johnson ulusal çapta ilgi gördü ve bağış yağdı. Para, araba ve hatta gemi seyahati. Oğlu Cesaret Çocukları Ödülü aldı ve politikacılar ve kraliyet ailesiyle bir araya geldi.

"Şaka mı yapıyorsun? Stacey sordu.

Başını iki yana salladı. 'Keşke olsaydım. Dolandırıcılık yedi yıl boyunca, bir çocuk doktorunun şüphelendiği 2007 yılına kadar sürdü. Daha spesifik testler istedi ve testlerin yapıldığı gün Hayden-Johnson cinsel saldırıya uğradığını bildirdi. Polis tarafından sorgulandığında tüm hikaye ortaya çıktı.

"Ve? Stacey sordu. Ona ayrıntıları vermişti ve şimdi de sonucu öğrenmek istiyordu.

"Çocuklara zulmetmekten suçlu bulundu ve üç yıldan biraz fazla hapis cezasına çarptırıldı.

Stacey, 'Bu gerçekten çocuk istismarı ama daha da kötüsü' dedi. 'Çoğu fiziksel istismar bir çocuğa saldırmayı gerektirirken, bu planlama ve önceden tasarlama gerektirir.

'Burada sağlık çalışanlarının çocuklara kötü muamele ortaklığına yönlendirildiği söyleniyor. Olağandışı veya nadir teşhislerin peşine düşerek çocuğa daha fazla zaman ve test ayırıyorlar.

Sessizce başka bir şey okudu.

"Bayan Ryan birkaç kez ikinci bir görüş istemedi mi?" diye sordu.

"Sanırım üç kez," diye yanıtladı.

'Bir ebeveynin algıladığı bakım düzeyinden memnun olmaması durumunda sıkça başvurulan bir yöntem. Buna doktor alışverişi denir.

"Tanrım," diye nefes aldı. Bu terimi duymuştu ama ne hayatında ne de kariyerinde daha önce hiç araştırmamış ya da onunla temas etmemişti.

"Burada tek tedavinin çocuğu istismarcıdan tamamen ayırmak olduğunu söylüyor, çünkü hastalık yoluyla kişisel tatmin arayışı

ömür boyu sürecek bir özellik.'

"Yani, eğer haklıysak, Jessie'nin sağlığının düzelmesinin tek nedeni Bayan Ryan'ın oğluna kötü davranmasıydı.

"Mide bulandırıcı olsa da muhtemelen bebek için daha fazla sempati ve ilgi görmüştür.

Evet, mide bulandırıcıydı ama onun haklı olduğundan şüpheleniyordu. "Peki, bunun Justin hakkında ne anlama geldiğini biliyor musun?" diye sordu. "Öz annesi tarafından öldürülmüş olabilir.

Başıyla onayladı. Ama daha da önemlisi Jessie hâlâ hayattaydı ve kalp ameliyatı için hastaneye yatması gerekiyordu.

"Tanrım, Penn, umarım onu onlardan önce buluruz.

SEKSEN BEŞ

O gün ikinci kez Hollytree'ye girdiklerinde Bryant, "Sanırım bu lanet mülke gözüm kapalı gidebilirim," dedi.

'Ya da Mancini'nin brifingini beklerken bütün sabah ofiste oturup Penn'in keklerini yiyebiliriz,' diye cevap verdi.

"Evet, o da ne? Bryant sordu.

"Bilmiyorum," dedi ve kulağa ne kadar çocukça geleceğini aniden fark ederek "ve umurumda değil" diye eklememek için kendini zor tuttu.

Bryant, 'Yine de oldukça iyiler,' dedi.

Kim içini kıpır kıpır eden kızgınlığı görmezden geldi.

"Burada bir şey var Bryant, hissedebiliyorum," dedi Mitch'in minibüsünün arkasına park ederken, iki çöp bidonunun arasına gerilmiş kordon şeridinin bu tarafında, orta noktada bir polis memuru duruyordu. Komşulardan oluşan gruplar sigara içiyor, içki içiyor ve Mancini'nin evini işaret ediyorlardı.

Önündeki sahnenin hızlı bir değerlendirmesini yaptı ve kaşlarını çattı.

'Size burada neyin olmadığını söyleyeyim. O da kıdemli Mancini,' dedi Bryant.

'Evet, ben de bunu düşünüyordum ve sanırım onu daha sonra alacağız. Öğleden sonra saat üçte disiplininin bitmesi gerekiyor ve eminim bunun için gelecektir.

"Olan onca şeye rağmen mi?

Başını salladı. 'Eğer küçük Mancini bunu babasının şerefine leke sürülmesinin intikamını almak için yaptıysa, o zaman büyük Mancini de orada olacaktır. Ve eğer bununla hiçbir ilgisi yoksa, o da orada olacaktır.

Bryant arabadan inmek için hiçbir hareket yapmadı.

"Ne oldu?" diye sordu avucunu kapı koluna dayayarak.

"Yorkshire Karındeşeni davasının SIO'sunun, gerçek katil daha fazla kurban öldürmeye devam ederken Wearside Jack'ten gelen mektuplara ve kayıtlı mesajlara nasıl takıldığını hatırlıyor musunuz?

Kaşlarını çattı, onun ne demek istediğinden emin değildi.

'Bryant, lanet olası kanıtları takip ediyorum,' diye haykırdı. 'Ne yapmamı istiyorsun, adamımızın bir nedeni, fırsatı ve aracı olduğu gerçeğini ve adli olarak botlarını ilk kurbanla ilişkilendirebileceğimizi görmezden mi geleyim? Tanrım, savcıya bir gün izin ver ve bunu kendim deneyeceğim. Durakladı ve kızgınlığını yutmaya çalıştı. 'Senin derdin ne be? Neden doğrudan kanıtlardan şüphe ediyorsun?

'Nat Mansell bir seçim yapmakla ilgili bir şeyler söyledi. Ne demek istedi?'

Kim omuz silkti. 'Evli bir adamla ilişki yaşamak, yanlış bir hırsızlık suçlamasını desteklemek, kahvaltıda ne yediği. Ben nereden bileyim?'

"Bana her zaman her şeyin bir anlamı olduğunu söylersin, o yüzden bilmek istemiyor musun?" diye sordu.

"Mancini'nin adının geçtiği adli kanıtları görmezden gelme pahasına değil.

"Evet, muhtemelen haklısın," dedi sonunda arabadan inerken.

"Evet, muhtemelen öyleyim," diye tersledi, adamın şüphesi onu yaralamıştı. Ne yapmasını istiyordu, Woody'nin ofisine girip tüm kanıtları görmezden gelmeyi seçtiğini çünkü çok mantıklı ve çok düzenli olduğunu mu ilan edecekti? Son iki kelimeyi kendisinin eklediğini fark etti. Bryant bunu söylememişti. Ama kastettiği buydu. Ya delilleri

ya da kendi düşüncelerini ön plana çıkardı ve şu anda hangisi olduğundan emin değildi. Evet, işini yapıp yapamayacağına karar verdiği hafta Woody'nin akıl sağlığını sorgulamasına gerçekten ihtiyacı vardı.

Lanet olası Bryant ve onun kulak solucanları, diye lanet okudu, mülkün ön kapısında durakladığında.

Mülke yaklaşırken tereddüt etti. "Çavuş?" diye sordu iki polis memuruna talimat veren bir memura.

"Marm?" diye karşılık verdi, şaşırmıştı.

'Eğer bu memurlardan birine kordondaki adamla eşleşmesi talimatını vermediyseniz hemen şimdi verin. Kimse Hollytree'de tek başına duramaz,' dedi ve adamın yanından geçip gitti.

Anlayışlı ifadesi ona bunun yapılacağını garanti etti. Mitch onları

mutfak kapısında iki çift mavi terlikle karşıladı. "Bir şey var mı?"

diye sordu, onları giymek için eğilerek.

"Tüm odalara üstünkörü bir göz attım ama başlangıç olarak yatak odasında giysi, mutfakta da eksik bıçak var mı diye baktım," diye açıkladı. 'Ve büyük bir soft porno koleksiyonu dışında, henüz rapor edilecek bir şey yok.

Hayal kırıklığını yuttu.

"Etrafa bir göz atmamızın sakıncası var mı?" diye sordu.

Gülümsedi. 'Evet ama sadece bakın, dokunmayın, Müfettiş,'

dedi. 'Anladım,' dedi ve oturma odasına yöneldi.

Mekânın ortasında durdu ve etrafına bakındı. Odada fazla mobilya yoktu. Kanepeler duvara yaslanmıştı ve ortadaki sehpa ikisinin de ulaşabileceği bir yerdeydi. Müzik merkezi ve televizyon dışında pek az şey vardı ya da ilgi çekiciydi. Büfenin üzerindeki çirkin ot sarkmış ve pörsümüştü.

Küçücük banyonun kapısına doğru ilerledi. Solunda dar bir duş kabini çıkıntı yapıyordu. Tuvalet ve lavabo, aralarında bir çöp sepeti bulunan uzak duvara sıralanmıştı.

Duşun kapısını açtı ve içeri baktı.

"Şef, biliyorsun-

"Temiz," diye gözlemledi, kabini kapatırken. 'Çok temiz. Burada iki adam yaşıyor,' diye gözlemledi. 'Ve odasına bakılırsa Giovanni evini seven bir tip değil.

Bryant, 'İçlerinden biri geçimini sağlamak için temizlik yapıyor,' dedi.

"Evet, aynen, boş zamanlarında kaç tane polisiye dizi izliyorsun?" diye sordu, sadece bir kişilik yer olan odaya doğru ilerleyerek.

Etrafına bakındı ve neredeyse öğürüyordu. "Evet, teorini klozete anlat," dedi başka tarafa bakarak.

Lavabonun üzerindeki küçük dolabı, aynalı kapakların üst kısmına uzanarak ve daha sık kullanılan alt kenardan kaçınarak çekti ve açtı. Her zamanki tuvalet malzemelerini buldu: diş fırçaları, iki farklı diş macunu, tıraş malzemeleri ve sabun. Kapıyı tekrar kapattı ve yarısı birkaç paket ve tuvalet kağıdı topağıyla dolu çöp kutusuna baktı.

Gizlice saatini kontrol etmekte olan Bryant'a baktı. "Tamam Bryant, seni

yüksek sesle duydum ve-

Telefonu çalmaya başladığında konuşmayı bıraktı.

"Penn," diye cevap verdi.

"Mancini'nin özeti az önce geldi patron.

'Yoldayız,' dedi ve aramayı sonlandırdı.

Koridorda durdu ve yenilgiyi kabul etmek için ağzını açmıştı ki, tel çöp sepetinde daha aşağıda duran bir şey gözüne çarptı.

Kaşlarını çattı ve bir adım geri attı. Beyaz buruşuk mendillerin arasındaki bir santimlik mavi lateksi daha iyi görebilmek için çömeldi.

"Mitch'i ara," dedi Kim, kaybolma ihtimaline karşı gözlerini ondan ayırmadan.

Bryant seslendi ve Mitch neredeyse anında ortaya

çıktı. 'Yo,' dedi, ortaya çıkarak.

"Buraya girdiğini mi söylüyorsun?" diye sordu doğrulurken.

"Kapı aralığından herhangi bir işaret var mı diye üstünkörü bir bakış... Ooh, anlıyorum," dedi, işaret parmağını takip ederek.

"Lou," diye seslendi. "Çantalar.

Burası küçük bir mülktü ve Lou elinde bir dizi kanıt torbasıyla hemen ortaya çıktı.

Lou beklentiyle ona baktı ve o da koridora doğru geri adım attı.

Mitch ona başıyla onay verdi. Mitch, mavi lateksi daha fazla ortaya çıkaracak şekilde peçeteleri ayıklamaya ve her bir çöp parçasını kanıt torbasına atmaya başlarken, o da bir kanıt torbası açtı.

Sonunda Mitch ona ulaştı ve ikisinin de görmesi için havaya kaldırdı.

Lateks bir ameliyat eldiveni olduğu belliydi ve kanla kırmızıya boyanmıştı,

Meslektaşına döndü. "Peki, sen ne düşünüyorsun Bryant? Sence bunu görmezden mi gelmeliyiz?

SEKSEN ALTI

Stacey geçen gün durduğu yerde durdu ve cadde boyunca bir aşağı bir yukarı baktı.

Jessie'nin sağlığı ve kardeşiyle ilgili tesadüfler hakkında öğrendiklerine rağmen Stacey hâlâ kızların tartıştığı ve Emma'nın Jessie'ye tokat attığı görüntüden kurtulamamıştı. Kızın şiddete meyilli bir yapısı vardı ve ayrıca en yakın arkadaşının cep telefonunu parçalara ayırıp bir hoparlörün içine saklamıştı. Ve bunun Munchausen by proxy ile hiçbir ilgisi yoktu.

Ve Emma'nın annesi - kızını susturmak için o kadar çaresizdi ki. Stacey önceki gün telefonu hoparlörde bulduğu anı hatırladı. Kadının yüzünde şaşkınlık, öfke ve sonra tekrar şaşkınlık ifadesi belirmişti.

Stacey Pazar gecesi burada bir şeyler olduğunu biliyordu ve bir şekilde hem Emma'nın hem de annesinin işin içinde olduğunu biliyordu; ama Jessie'nin kaybolmasının ardından herhangi birinin garip bir davranış sergileyip sergilemediğini görmesi gerekiyordu.

Sokağa baktı ve beyaz transit minibüsü gördü ve tam olarak nereye gitmesi gerektiğini biliyordu.

SEKSEN YEDİ

Kim, son gelişmeleri patronuna aktardıktan sonra, 'İşte buradayız efendim,' dedi.

"Yani, Cordell'i sevgilisinin annesiyle eşleştiren liflerimiz var, Mancini'nin ayakkabılarıyla eşleşen bir bot izimiz var, Mancini'nin evinde kan lekeli bir ameliyat eldiveni var ve siz ilk olay yerinde bulunan saç ile eldivendeki kanın eşleşmesini mi bekliyorsunuz?

Başını salladı.

'Onu doktorun öldürülmesiyle kesin olarak ilişkilendirebilirsiniz ama geri kalanı için sağlam bir zemininiz yok. Bu liflerin oldukça yaygın olduğunu tahmin ediyorum.

Başıyla onayladı. 'Hastaneye ve yaklaşık bin başka yere tedarik ediliyor. Bunların geldiği gerçek temizlik bezini bulamazsak bunları kullanamayacağız.

"Saul Cordell de dahil olmak üzere dört kurbanın da katilinin aynı kişi olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Başını sallamadan önce bir an düşündü. 'Geçirdiği kaza benim hoşuma gitmeyecek kadar tesadüfi,' dedi.

"Peki, Mancini'yi Gordon Cordell cinayetiyle suçlayacak mısınız?

Omuz silkti. "CPS incelemesini başlatmak için Penn'i hazırda bekletiyorum.

"Ne bekliyorsun?" diye sordu.

"Bir itiraf," diye yanıtladı dürüstçe. 'Onunla bir kez daha yüzleşmek istiyorum. Dördünü de öldürdüğünü bana yüz yüze söylemesini istiyorum.

"Tamam," dedi başını sallayarak. 'Ağacı salla ve bakalım ne düşecek, ama çok sert sallama.

Anlamıştı. Adamın bir avukatı vardı ve kadın da elinden geleni yapıyordu. Eğer bu iş mahkemeye giderse, teknik nedenlerden dolayı başarısız olmaz.

"Hey, Stone, bugün Cuma," dedi anlamlı bir şekilde, kadın kapıya yaklaşırken.

Evet, biliyordu. 'Ve gün sonuna kadar masanızda olacak. İstendiği gibi.

Ted'in raporunda ne yazacağı konusunda hiçbir fikri olmadığından bahsetmemeyi tercih etti.

'Bu değilgeliyor itibaren ve Morg, I varsayalım?' o dedi, Sesinde bir eğlence vardı, bacak röntgenlerine atıfta bulunuyordu.

Eli kapı kolunun üzerinde geziniyordu.

Döndü ve patronunu şaşırttı. Normalde, onunla işi bittiğinde ofisinden yeterince hızlı çıkamazdı.

"Efendim, Bryant bu davanın biraz fazla düzenli

olduğunu düşünüyor. Şaşırmış görünmüyordu.

"Peki senin içgüdün ne diyor?" "Yıllar içinde

Bryant'a güvenmeyi öğrendim.

'Ve yıllar içinde içgüdülerine güvenmeyi öğrendim,' diye cevap verdi.

Bu büyük bir güven oyuydu. Keşke ne demeye çalıştığını anlayabilseydi.

SEKSEN SEKİZ

"Tanrım, yine mi sen," dedi minibüsçü adam kapıyı açarken. 'Şu tekrarlayan kâbuslardan biri misin, çünkü fark ettin mi?
-'

'Efendim, uykunuzu tekrar böldüğüm için özür dilerim ama gerçekten yardımınıza ihtiyacım var. Bu çok önemli.'

Acil olmasaydı onu bir daha rahatsız etmezdi. Bir polis memuru olarak gece vardiyalarını çok net hatırlıyordu. Herkes bir iş gününün daha tamamlanmasını kutlarken işe başlamak. Sarhoşlar, serseriler, saldırılar gibi gece sorunlarıyla uğraşmak. Sabahın 3'ündeki çöküşle mücadele etmek ve ardından işle yüklü adrenalini, çarşafların arasına girmeden önce hiçbir tahliye yöntemi olmadan eve götürmek. Bazı meslektaşları yatmadan önce bir ya da iki biranın tadını çıkarmıştı ama sabahın yedisinde alkol onun istediği ya da ihtiyaç duyduğu bir alışkanlık değildi.

Gündüz uykusu ona hiç uygun değildi ve annesi ile babası gürültüyü azaltmaya çalışsalar da gerçek hayatın yaşanmasını engelleyemiyorlardı. Odasındaki karartma perdesi beyninin uyku moduna geçmesine yardımcı olmuştu ama okula giden çocukların kahkahaları, trafik ve postacı pek de yardımcı olmamıştı.

"Gerçekten üzgünüm," diye tekrarladı, ciddiydi.

Büyük, etli bir elini uyku sisini silercesine başının üzerinde gezdirdi ve kenara çekildi.

"İçeri gel," dedi. Stacey

onu takip etti.

"Bir kez daha bakabilir miyim?...

"İşte," dedi, telefonu telefon masasının ü z e r i n d e k i anahtarlarının yanından aldı.

"Şifre "bigboy", tek kelime" dedi ve mutfağa doğru ilerledi. 'Efendim,

gerçekten öylece vermemelisiniz...'

"Siz polissiniz," diye hatırlattı ona.

Haklıydı.

Şifresini girdi ve CCTV uygulamasını çalıştırdı.

Ekran kaydedilen son görüntüde donmuştu. Görüntüleme seçeneğine bastı ve Pazartesi günü sabah 8'i tuşladı; Stacey Pazar gecesi için başka bir şey olmadığını biliyordu çünkü bigboy gece vardiyasında çalışmaya gitmişti ve araç kamerası kapatılıp kaldırılmıştı.

"Eve kaçta dönüyorsun? Stacey elinde bir bardak zayıf bir içkiyle döndüğünde sordu.

'Yedi buçuk,' diye cevap verdi.

Stacey 7.35'i tuşladı ve oynat tuşuna bastı.

Minibüs sokağın farklı bir yerine park edilmişti ve bu da ona geçen gün izlediği görüntülerden farklı bir açı sağlıyordu.

Tek görebildiği patikanın sonu ve Weston'ın bahçesinin bir köşesiydi.

Göz ucuyla koca oğlanın başını kanepenin üst kısmına yasladığını gördü.

"Gerçekten üzgünüm...

"Sorun değil," dedi uykulu bir şekilde. "Umarım faydası olur.

Ona minnettar bir gülümseme sundu ve yolda bir çift bacak belirdiğinde dikkatini tekrar ekrana çevirdi. Kalın taytlarına bakılırsa

ve lacivert eteğiyle okula giden Emma'ydı. Stacey'nin beklediğinden daha erkendi ama belki de yapması gereken işleri vardı.

Ne bulmayı umduğundan emin olmadan izlemeye devam etti ama bir gece önce Jessie Ryan'ın ortadan kaybolmasına karışmış olsalardı Emma'nın ya da annesinin bir tür davranış değişikliği sergileyeceklerini düşündü.

İkisinin kim bilir nelerle dolu siyah çantalar taşıdıkları görüntüler çoktan aklına gelmişti.

Stacey aynı çift bacağın eve döndüğünü gördüğünde koltuktaki adamdan yumuşak bir horlama sesi geldi. Emma gideli yirmi dakika olmuştu.

Saat 8.35'te Emma'nın bacakları tekrar ortaya çıktı ve kapıdan diğer yöne döndü.

Saat 9.10'da açık mavi kot pantolon giymiş olan Bayan Weston patikadan aşağı inerek gözden kayboldu. Bu kısmi manzaraya lanet olsun. Horlayan Güzel birkaç adım geriye park etseydi çok daha iyi bir görüş açısına sahip olacaktı.

Yirmi dakika sonra Bayan Weston tekrar ayrılmadan önce toplam on beş dakika boyunca mülke geri dönmüştür.

Stacey arkasına yaslandı ve davranışı analiz etmeye çalıştı.

Jessie'nin kızıyla fiziksel bir kavga ettikten sonra ortadan kaybolmasının ertesi sabahıydı. Her ikisi de evden ayrılmış, geri dönmüş ve bir saat içinde tekrar ayrılmışlardı.

Sanki bir şeyi kontrol ediyorlarmış gibiydi.

"Bir dakika bekle," dedi.

"Ne, ne?...

"Sen değil," diye yarı uykulu adama güvence verdi.

Her sabah '7.30'da giriş yapıyordu ve koca oğlan işten her döndüğünde minibüs biraz farklı bir yere park ediliyordu.

Daha sonra her akşam saat 19.00 sularında minibüs sahibini işe götürmek üzere tekrar hareket etmeden önce kontrol etti.

"Ah, Lordum," diye nefes aldı, başından beri gözünün önünde duran şeyi görünce.

"Gitmeliyim," dedi, ayağa kalktı ve adama telefonunu uzattı.

"Yardımı oldu mu?" diye sordu adam umutla.

'Oh, koca oğlan, gerçekten hiçbir fikrin yok,' dedi minnetle.

Adam kapıyı arkasından kapattı ve kadın korkuyla yolun karşısına geçip sokağın dibine yöneldi. Eli karavanın kapı koluna dolanırken bir an tereddüt etti.

Bir el onunkini örttüğünde ve bir ses onun içine konuştuğunda tüyleri diken diken oldu

Kulak.

"Yerinde olsam bunu yapmazdım.

SEKSEN DOKUZ

"Bana şaka mı yapıyorsun? Kim inanamayarak sordu.

Giovanni Mancini başını salladı.

"Ayakkabıları kayıp eşya bürosundan mı aldınız? Hastaneden mi?" dedi, özeti geldiğinden beri tek kelime konuşmayan, kendini beğenmiş görünümlü Giovanni Mancini'ye bakarak. Ama Mancini ve avukatı savunma stratejilerini hazırlarken Mitch'ten gelen telefondan sonra o da daha iyi hazırlanmıştı. Bu yeni bilgi şimdilik saklı kalacak ve onu daha sonra şaşırtmak için daha iyi hizmet edecekti.

Kim, özgeçmişinin Norbert Flowers olduğunu duyduğunda içten içe inlemişti. Alışkanlıkla müvekkillerine, Kim'in sözlükten çıkarılmasını istediği iki kelimelik ifadeyle yanıt vermelerini tavsiye ederdi.

Giovanni, "Yorum yok," dedi ve sümüklü avukatın taktiklerini hiç değiştirmediğini kanıtladı.

Norbert gözlerini hızla kırpıştırarak, "Müvekkilim onları Salı sabahı aldığını söylüyor," dedi.

"Ama daha önce sorduğumda bunu neden söylemedi? Kim araştırdı. "Çünkü bunun başını belaya sokacağını düşündü.

'Evet, çünkü kayıp bir malı almak cinayetten daha önemli,' diye gözlemledi.

'Müvekkilim işini kaybetmekten endişe ediyordu. Kayıp eşyalar her zaman resmi kanallardan geçmez. Onları duymuş ve

yeniden dağıtılabilecekleri otuz günlük kayıt sistemine girmeden önce elde etmeyi başardılar'.

"Yani, temel olarak diyor ki...

'Görünüşe göre bu her zaman oluyor ve bundan faydalanan tek kişi benim müvekkilim değil-'

"Üzgünüm ama size inanmıyorum," dedi, şüpheliye hitap ediyordu, onun sözcüsüne değil.

"Bir sonraki konuya geçecek olursak, Bay Mancini, evinizdeki banyo çöp kutusunda neden bir ameliyat eldiveni olduğunu açıklamak ister misiniz?

Omuz silkerken pek de şaşırmış görünmüyordu.

"Soruyu cevaplamak ister misiniz, efendim?

"Babam bazen onları temizlik için kullanır.

Flowers, 'yorum yok' kuralını açıkça çiğneyen müşterisine başını salladı ama eğer konuşmak istiyorsa Kim bunu en iyi şekilde değerlendirmek niyetindeydi.

"Peki neden kanla kaplı olsun?" diye sordu. Bu onu

şaşırtmış gibi görünüyordu ama hemen üstünü örttü.

"Burun kanaması, tıraş...

'Eğer şu anda analiz edilmekte olan babanızın kanıysa sorun yok; lafı açılmışken. Babanız nerede, Bay Mancini?'

Omuz silkti.

Kasete doğru başını salladı.

"Bilmiyorum.

Odaya girerken bir planı vardı. Ona karşı kanıt oluşturma sürecini göstermek istediğini biliyordu.

Adamın ayakkabıları kayıp eşyadan aldığına dair hikâyesine bir an bile inanmadı. Eldivendeki kan hala analiz ediliyordu, ancak reddedemeyeceği bir kanıt vardı ve bu onun son oyunuydu.

Şimdi ondan istediği şey, Bryant'ın kulak solucanını susturmak için ihtiyaç duyduğu şey, tam ve açık bir itiraftı.

Gordon Cordell'i vahşice öldürdüğünü, Phyllis Mansell'i boğduğunu ve kızını yirmi dokuz kez acımasızca bıçakladığını itiraf ettiğini duymak istiyordu. Saul Cordell'in öldürülmesi de mutlu bir bonus olacaktı.

Buna ihtiyacı vardı, böylece bu odanın dışında durabilir, meslektaşının karşısına geçebilir ve ona yanıldığını söyleyebilirdi.

Ve şimdi de Mitch'ten gelen ilk telefondan beri aklını kurcalayan soruyu soruyordu.

"Merak ettiğim bir şey var Bay Mancini. İlk suç mahallinde bir saç teli bulduk ve bu saç telinin buraya ilk geldiğinizde sizden alınan saç teliyle neden aynı olduğunu açıklamanızı istiyorum.

Yüzünün rengi soldu. Yutkundu. Dudaklarını yaladı; başıyla onaylayan avukatına baktı ve sonra yere baktı.

İşte geliyor, diye düşündü. Kendini zafer anına hazırlıyordu. "Peki, nasıl açıklamak istersiniz? Kim tekrar sordu.

Bir nefes aldı ve cevap verdi.

"Yorum yok.

NINETY

Stacey elini sallayarak kurtuldu ve Emma'nın annesine
döndü. "Ona ne yaptın böyle?
"Ne yapıyorsun?...
'Jessie'nin telefonunun Emma'da olduğunu biliyordun ama bilmiyormuş gibi davrandın ve...'
'Telefondan haberim yoktu,' diye itiraz etti.
'Ama Emma'nın en iyi arkadaşına vurduğunu biliyordunuz ve bunu örtbas ettiniz. Jessie hakkında soru sormak için onunla konuşmama bile izin vermediniz. Çocuğunuzu korumanızı anlıyorum ama Jessie'ye ne yaptı? Stacey sordu. "Ve neyi örtbas etmesine yardım ettin?
Panik ve korku yüzünü
şekillendirdi. 'Hiçbir şey yok,
yemin ederim...'
'Pazar gecesi Jessie ve Emma arasında bilmemi istemediğin ne oldu? Bir tür olay oldu ve Emma çok mu ileri gitti? Jessie'yi kötü mü incitti?'
'Hayır, Emma Jessie'ye asla zarar vermez,' dedi karavanın kapısının önüne geçerek.
"Bayan Weston, eğer kapının önünden çekilmezseniz sizi fiziksel olarak uzaklaştıracağım ve arama iznini daha sonra düşüneceğim," Stacey

dedi, anlamlı bir şekilde. Bu karavanın içinde on beş yaşında bir kızın cesedinin olduğunu hissediyordu.

Bayan Weston'ın rengi soldu ve derin bir iç çekti.

Bunu daha fazla yapamam. Onu koruyamıyorum. Denedim ve daha fazlasını yapamam,' dedi ve kapıdan uzaklaştı.

Stacey'nin eli tekrar kapı koluna doğru hareket etti ve Bayan Weston onu durdurmaya çalışmadı. Konuştuğunda sesi yenik bir fısıltı gibiydi.

'O kapıyı bir kez açarsan bir daha asla geri dönemeyiz. Artık onu koruyamayacağım. Her şey biter.'

Gözlerinden yaşlar süzülmeye başladı.

"Özür dilerim Jessie," dedi yüksek

sesle.

"Ne-ne? Stacey, avucu hâlâ kolun üzerinde, dedi. "Jessie yaşıyor mu?

Gözyaşları durdu ve yüz hatlarını korku kapladı.

'Tabii ki yaşıyor. Hiç düşünmediniz... Aman Tanrım... Nasıl düşünebildiniz ki?..'

"Bayan Weston, gerçekten hızlı konuşmanız gerekecek.

Kadın Stacey'nin karavanın kapısındaki eline baktı. Stacey şimdilik vazgeçti.

Bayan Weston birkaç adım uzaklaştı ve sesini alçalttı.

"Bana inanmayacağınızı biliyorum ama Jessie'nin annesi onu yıllardır hasta ediyor.

Bayan Weston inanmadığını haykırmak için duraklar gibi oldu.

"Devam et," dedi Stacey.

"Özel, süslü bir adı var ama işin özü annesinin bunu dikkat çekmek için yaptığı.

"Dinliyorum," dedi Stacey.

"Zaten bir şey biliyorsun, değil mi?" diye sordu. 'Bu yüzden beni dinliyorsun. Zaten bir şüpheniz olmasaydı bana inanmazdınız.

Stacey hiçbir şey itiraf etmeden, "Lütfen devam edin," dedi.

"İnanması zor bir şey," dedi kadın. 'Jessie'yi beş yaşından beri tanıyorum ve ben bile annesinin böyle bir şey yapabileceğine inanmakta güçlük çektim. Ama sonra çocukken ne kadar hastalıklı olduğunu düşünmeye başladım. Her zaman bir sorunu vardı ve sonra bir süreliğine iyileşiyor gibi görünüyordu.

"Kardeşi hayattayken mi?

"Biliyorsun, değil mi?" diye sordu rahatlayarak. "Buna baktın." "Lütfen, devam et," dedi Stacey.

"Justin, o zavallı küçük çocuk öldüğünde, her şey yeniden başladı. Ama farklıydı. Annesi giderek daha ciddi iddialarla ortaya çıkıyordu. Sonunda Jessie'ye bunu sordum ve o da yıkıldı. Annesinin kendisini hasta ettiğini düşündüğünü itiraf etmesi çok zor oldu. Aslında hasta olduğunu düşünmeyi tercih ediyordu. Sonra geçen hafta anjiyo için randevu aldı ve bu onu ölesiye korkuttu. İnsanlara anlatmaya çalıştı ama kimse onu dinlemedi. Reşit olmadığı için prosedür üzerinde hiçbir kontrolü yok. Üç gün daha,' dedi ciddiyetle.

"Yani plan bu muydu? Stacey, "Prosedür tehdidi sona erene kadar onu saklamak." diye sordu.

"Pazartesiye kadar," dedi. 'Jessie on altı yaşına girdiğinde ve ona ne olacağı konusunda söz sahibi olduğunda.

"Bayan Weston, Emma ona neden tokat attı?

"Yaptığı şeyden gurur duymuyor, memur bey. O kızı kardeşi gibi seviyor. Onu çok önemsemeseydik bunu yapacağımızı mı sanıyorsunuz? Jessie planı erkek arkadaşına anlatmaya karar vermişti ve Emma sinirlenmişti. Biri öğrenirse başımın ne kadar belaya gireceğini biliyordu. Jessie'nin peşinden koştu ve özür diledi. Barıştılar. Jessie planlandığı gibi karavana gitti ve Emma eve geldi.

Kıza erzak götürmek ve onu kontrol etmek için patikada bir aşağı bir yukarı bitmek bilmeyen yolculuklar.

Stacey tekrar kapı koluna dokundu.

'Lütfen, eğer bunu yaparsanız onu almak zorunda kalırsınız. Bunu anlıyorum ama lütfen bir saat içinde annesinin yanına döneceğini ve o zaman hiçbirimizin onu koruyamayacağını bilin.

"Ama bilmek zorundayım.

Bayan Weston kapıya yaklaştı ve yüksek sesle konuştu.

"Jessie hayatta olsaydı bize haber vermenin bir yolunu bulurdu diye düşünüyorum.

Karavanın kapısı tek bir kez çalındı. 'Ve eğer sağlıklı

olsaydı, beslenseydi ve kendini güvende hissetseydi...'

Bir kapı daha çalındı.

'Ama öylece çekip gidemem ve rol yapamam-'

"Onun güvende olduğunu biliyorsun," diye yalvardı Bayan Weston. 'Size yemin ederim ki Pazartesi sabahı ilk iş onu karakola getireceğim ve ona her şeyi sorabilirsiniz. O tehlikede değil. Ona zarar gelmesine izin vermeyeceğim ama eğer onu geri götürürseniz...'

"O olduğunu bilmem gerek," dedi Stacey. Tek bildiği, arkadaşının cesedinin yanında oturan Emma'nın kapıyı çalıyor olabileceğiydi.

"Bir şey sor," dedi Bayan Weston.

Stacey kızın tıbbi geçmişini düşündü. Prosedürlerin listesini beynine kazınmış gibi gözünde canlandırabiliyordu.

"Hastanede ilk kez geceledi̇ğinizde kaç yaşındaydınız?" diye sordu.

Altı vuruş.

Doğru.

"Kaç kez damardan beslenme serumuna bağlandın? Üç kez.

Doğru.

"Kahretsin," dedi Stacey yüksek sesle, el kitabında bunun talimatlarını nerede bulacağını merak e d i y o r d u .

İçindeki polis memuru kapıyı açması ve usulen doğru olanı yapması için haykırdı. Kızı canlı ve sağlıklı görmek için. Onu karakola götürün ve dosyayı kapatın.

Ve içindeki insan, o kapının ardında, kendisini yıllarca istismar eden annesinin evine gitmekten korkan genç bir kız olduğunu biliyordu.

Bu haftaya Jessie'nin kaçak olmasıyla başlamıştı. Ondan başka kimse kızı bulmak için uğraşmamıştı.

'O güvende. Kimsenin ona zarar vermesine izin vermeyeceğim,' diye nefes aldı Bayan Weston. "Söz veriyorum.

Stacey bir tür işaret için dua etti. Bu durumda ne yapması gerektiğine dair bir tür rehberlik.

Birdenbire telefonu çaldı ve ikisi de irkildi.

O cevap verdi

Stace, ben Penn. Patron buraya dönmeni istiyor. Hemen.'

NINETY-ONE

"Tamam çocuklar, Mancini konuşmuyor, peki şimdi ne olacak? Kim huysuzca sordu.

Aleyhindeki delillerin ağırlığına bakılırsa, adamın ya itiraf etmeye can atıyor ya da tir tir titriyor olması gerekirdi. İkisi de değildi. "Bakın millet, ya eldivendeki kan sonuçlarını beklerken deniz kenarına günübirlik bir geziye çıkacağız ya da bu şeye bir kez daha bakacağız," dedi.

"Ama lifler..." dedi Stacey.

'Onları görmezden gel,' dedi.

"Peki ya bot izi? Penn sordu.

"Aldırma," dedi, kendi kulaklarına inanmakta güçlük çekerek.

Stacey ve Penn'in birbirlerine baktıklarını gördü ve bir yanı onlara hak verdi. Ama diğer yanı Bryant'la aynı fikirdeydi.

Bryant, "Nat Mansell'in seçim hakkında bir şeyler söylediğini de unutmayın," diye söze girdi.

"Bryant ve ben Mitch'ten gelen adli tıp sonuçlarını takip ederken siz ikinizin burada kalıpların dışına çıkarak düşünmenizi istiyorum.

Kim ceketini alırken Stacey, "Tamam patron," dedi.

Bryant onu odadan çıkarken takip etti.

Merdivenlerden inerlerken, "ŞİMDİ MUTLU MUSUN?" diye sordu.

Omuz silkti. "Mancini konusunda muhtemelen haklısın ama dürüst ol, şef, hiç bu kadar çok adli kanıt ortaya çıkaran bir davada çalıştın mı?

'Anlıyorum,' dedi. Ama aynı şekilde, adli kanıtları görmezden gelmeyi seçtiği bir davada da hiç çalışmamıştı.

'Peki Nat Mansell'in seçim yapmakla ilgili yorumuna neden bu kadar takıldın? Bu sadece onun söylediği bir şeydi.

Bryant şoför kapısını açarak, "Hayır, şef," dedi. "Söylediği tek şey buydu.

NINETY-TWO

"Peki, patron Jessie Ryan hakkında ne dedi? Penn sordu.

Stacey geri döner dönmez patronu bilgilendirmiş ve karavana neden girmediğini açıklamıştı. Patron onu dinlemiş, yüzünde şaşkınlık ve gurur karışımı bir ifade belirmişti. 'Yani senden başka kimse onu aramıyordu, çünkü sen buna izin vermeyi reddettin. Gidecek misin?" diye

sormuştu patron. Stacey

başını salladı.

"Ve önümüzdeki birkaç gün içinde eve dönerse kızın tehlikede olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Stacey bu soruya cevap verirken tereddüt etmemişti.

"Jessie'nin sağlıklı ve iyi olduğuna ve sorumlu bir yetişkinin gözetiminde olduğuna ikna oldunuz mu?

Stacey, Bayan Weston'ın neredeyse tüm hayatı boyunca tanıdığı bir çocuğu şiddetle korumasını düşündü.

"Kesinlikle.

Patron, 'Tamam, Pazartesi sabahı o zaman,' dedi.

"Biliyor musun Penn, sanırım bana güveniyor," dedi Stacey, bu beklentinin ağırlığının omuzlarına çöktüğünü hissederek ve doğru söylediği için Tanrı'ya dua etti.

Penn sandalyesinde arkasına yaslandı ve düşünceli bir şekilde ona baktı. 'Yani, bu buralarda çok sık oluyor mu? Kayıp bir kız bulup onu kayıp olarak bırakıyorsunuz ve sonra kanıtlar size tam olarak duymak istediğinizi söylediğinde neredeyse tamamlanmış bir davadan tamamen geri mi dönüyorsunuz?

Stacey onun özeti karşısında gülümsemesini gizledi. "Her yerde böyle olmuyor mu?" diye sordu.

Penn bir kaşını kaldırdı. 'Her yerde değil. Ama tamam, kutudan çıkıyoruz,' dedi ve ayağa kalkıp kapının yanındaki duvardaki boş beyaz tahtaya doğru ilerledi.

Kalemi aldı ve her kurbanın adını bir köşeye yazdı. Gordon Cordell'den Saul Cordell'e doğru düz bir çizgi çekti ve Nat Mansell'den Phyllis Mansell'in adına doğru başka bir düz çizgi çizdi.

Stacey onun 'aile' satırlarını işaretlemesini ve ardından Cordell'den Mansell'e uzanan, biri 'şikâyet' diğeri 'ilişki' olarak işaretlenmiş iki satır koymasını izledi.

Tahtanın ortasına Giovanni ve Angelo Mancini'nin isimlerini yazdı.

Angelo'dan 'şikayet'e bir çizgi çekti ve bu da onu Cordell ve Mansell'e bağladı.

Kanıtları sıraladı. Çizme Giovanni'ye kadar uzanıyordu. Saç Giovanni'ye kadar uzanıyordu. Lifler ikisine de bir çizgi çekti. "Kan" ve bir soru işareti yazdı.

Geri çekildi ve ona döndü. "Başka bir şey var mı?

İçini bir huzursuzluk kaplayınca başını salladı.

"Bryant'ın ne demek istediğini anlamaya başlıyorum. Böyle bakınca her şey bambaşka bir hal alıyor. Aile üyeleri. Onlar ne halt etti?'

Aramaya devam etti.

'Her şeyi olduğu gibi kabul ettik; şikayeti, olayı, kanıtları. Bildiğimiz her şeye odaklandık: bu işe karışmışlardı.

birlikte bir şikayette bulunmuşlar. Birlikte bir ilişki yaşadıklarını.

Penn, kalemi dudağına vurarak, "Ve yine de çok önemli bir üçüncü halkayı unuttuk," dedi.

Stacey onun ne demek istediğini çok iyi anlayarak başını salladı. Çiftin birlikte çalıştığını unutmuşlardı.

DOKSAN ÜÇ

Kim, hastanenin kafeteryasında oturan birini görerek, "Mitch'e doğru ilerleyin," dedi.

Bryant onun bakışlarını takip etti ve anlayışla başını salladı.

Kim, sade kahvesini yudumlayan bir adamın masasına yaklaştı. "Hey," dedi Luke Cordell'in karşısına oturarak.

Başını kaldırdı ve zayıfça gülümsedi.

"Kardeşin için üzgünüm," dedi ve bunda ciddiydi. Kuşkusuz bu hafta pek nazik davranmamıştı ama öfkesi kederinden kaynaklanıyordu. Kardeşinin hastane yatağındaki parçalanmış bedenini görmenin ve onun kayıp gidişini izlemenin nasıl bir şey olduğunu ancak hayal edebilirdi.

"Annen nasıl?

Omuz silkti. 'Benim için güçlü kalmaya çalışıyor ve ben de onun için aynısını yapmaya çalışıyorum. Geriye sadece birbirimiz kaldık. Ailemiz sadece birkaç gün içinde yarıya indi.

"Annen nerede?

Şapelde. Gelip bazı evrakları imzalamamız gerekiyordu ve buradan ayrılmamız mümkün görünmüyor. Bu çok son, sanki onu arkamızda bırakıyormuşuz gibi.

Kim anlamıştı. Hâlâ hastanedeyken Gordon Cordell'in çalıştığı ve Saul Cordell'in öldüğü yere yakındılar. Hâlâ olaylarla bağlantıları vardı. Hastaneden çıktıklarında

Onun deyimiyle 'bir daha asla'larla uğraşmaya başlamaları iyi oldu. Saul bir daha asla ailenin evine giremeyecekti. Bir daha asla onu telefonla arayamayacaklardı. Hastanede kalmak bu son kabullenişi geciktirdi.

Ve ayrıldıklarında ailelerinin yeni ortamına uyum sağlamak zorunda kalacaklardı.

"Bu ilişkiden her zaman haberin var mıydı? Kim nazikçe sordu.

'Hepimiz yaptık,' dedi. "Gerçi bu bir ilişkiden daha fazlasıydı," dedi. "Yıllardır birlikteydiler.

"Ama eve gelmek istiyordu, değil mi? Kim sordu.

'Sadece pastasını yiyebilmek için,' diye cevap verdi. 'Satın aldığı evin konforu için geri dönmek istiyordu ve annem bunu biliyordu. İlişkiyi bırakmaya hiç niyeti yoktu. Annem de bunu biliyordu.

Kim aniden bu ailenin Gordon Cordell'in bencilliği yüzünden çok acı çektiğini hissetti.

"Sana bir şey sorabilir miyim?"

dedi. "Tabii ki.

"Polisle konuşan hemşirelerden birinin kardeşimin başına gelenlerin kaza olduğundan emin olmadığına dair bir şeyler söylediğini duydum. Bu doğru mu? Anneme bir şey söylemedim ama bilmek istiyorum.

Kim cevap vermeden önce bir dakika düşündü.

'Kardeşinizle ilgili olay trafik çarpışma ekibi tarafından ele alınıyor. Bildiğim kadarıyla soruşturma altında değil ve CID'nin bu olayla bir ilgisi yok.

"Cümlenin sonunda kocaman bir "ama" olduğunu hissettim.

'Çoğu dedektif tesadüflere o kadar da inanmaz,' dedi. "Öyle mi diyorsun?...

"Kardeşinizin ölümünden başka biri sorumluysa, onu bulana kadar rahat etmeyeceğimizi söylüyorum.

Daha fazla anlamadığını hissederek başıyla anlayışını belirtti.

Koluna hafifçe dokundu ve ayağa kalktı.

'Annene başsağlığı dileklerimi ilet,' dedi.

"Teşekkür ederim, ileteceğim," dedi adam, kadın

arkasını dönerken. Adam sessizce konuşurken

kadın durakladı.

"Kulağa ne kadar garip gelse de, artık birlikte oldukları gerçeği beni biraz rahatlatıyor.

"Babanın yaptığı her şeye rağmen mi?" diye sordu.

'Saul onu her zaman affetmeyi başardı. Kardeşim cömert bir mizaca sahipti ve ona şüpheyle yaklaşmamaya çalışırdı. Korkarım ben o kadar hayırsever değildim.

Kim'in sunacak bir şeyi kalmamıştı ve genç adamı pişmanlığıyla baş başa bırakarak uzaklaştı.

DOKSAN DÖRT

"Tamam, ne buldun? Stacey sordu.

"Henüz bir şey yok, ya sen?

Penn'in, Gordon Cordell, Nat Mansell ya da hastane ile bariz bir bağlantısı olup olmadığına bakarak minibüs kayıt numarası sahipleri üzerinde çalışmaya devam etmesi konusunda anlaşmışlardı.

Stacey hastane kayıtlarını sorgulamayı kabul etmişti.

"Toplamda, yıllar boyunca birlikte çalıştıkları 120 prosedür var," dedi. 'Her türlü prosedürün bir karışımı ama çoğu histerektomi veya gönüllü sterilizasyon.

"Tamam," dedi Penn, daha fazlasını bekleyerek.

"Bu prosedürler arasında hastane yönetimi tarafından kayıt altına alınan dört ölüm vakası bulunmaktadır.

"Fena bir oran değil," diye

belirtti Penn. "Duruma göre

değişir," dedi Stacey.

"Ne üzerine?

"Kaç tanesi küçük ameliyatlar ya da standart prosedürdü? Penn,

"Ancak ameliyatlar her zaman bazı riskler taşır," diye gözlemledi.

"Katılıyorum, kapınızın önüne çıkmak ya da karşıdan karşıya geçmek de öyle ama çarpılmadan önce bunu kaç kez yapabileceğinize bir bakın; bu göreceli bir durum, tek söylediğim bu.

"Tüm bunların, gerçekleştirdikleri ve ölümle sonuçlanan operasyonlardan biriyle bağlantılı olabileceğini düşünüyor musunuz?

Stacey patronunun kutunun dışında düşünme talimatını düşündü.

Meslektaşına baktı ve başını salladı.

"Bence bir göz atmaya değer.

DOKSAN BEŞ

Kim laboratuvarın kapılarının açılmasını beklerken kameraya sert bir bakış attı. Bryant çalışma yüzeyine yaslanmış, mikroskopta Mitch'i izliyordu.

"Eee?" diye sordu.

'Henüz bir şey yok. Sihir şuradaki makinede gerçekleşiyor, bu yüzden her zaman gidip ona bakabilirsiniz.

Onu görmezden geldi ve tezgâhın üzerindeki eşyalara göz attı. Saul Cordell hariç her kurbandan bir şeyler görebiliyordu. "Ne arıyorsun?" diye sordu.

'Bütün hafta boyunca aradığım şey,' dedi. 'Bir parmak izi, kısmi bile olsa bir şey olurdu.

"Neden?" diye sordu. Adli kanıtlar zaten çok fazlaydı.

"Çünkü birkaç nedenden ötürü iyi bir parmak izine aşık olmayan bir teknisyen bulmakta zorlanacaksınız" dedi ve masaya doğru ilerledi.

Kim bu nedenleri duyacaklarını fark etti.

"Adli zekânın en eski biçimlerinden biri, bu alandaki tüm gelişmelere rağmen bugün de 1891'de ilk keşfedildiği zamanki kadar etkili.

'Her uzman dar vadilerden, oluklardan ve tepelerden oluşan hatları sever. Cilde çekiş gücü veren sürtünme çıkıntıları her

Bir bardağı elinize aldığınızda ya da bir kitabın sayfasını çevirdiğinizde. Bugün parmak izi eşleştirmenin temelini oluşturan girdaplar, halkalar, kemerler var. Sonra düz kemerler, tek ilmekler, hedef kıvrımı, tenteli kemer, çift ilmek ve seksi spiral kıvrımlar var-'

"Seksi mi? Kim sorguladı.

"Çok, Müfettiş," dedi tek kaşını kaldırarak. 'Ama onları sevmemizin tek nedeni bu değil,' diye itiraf etti.

"Devam et," dedi Kim.

"Onları seviyoruz çünkü şüphelinin orada olduğunu kanıtlıyorlar.

"Yani, Mancini'ye karşı açılan davanın zayıf olduğunu düşündüğünüz için mi parmak izi arıyorsunuz? Bryant ilgiyle sordu.

Mitch birinden diğerine baktı ve sonra bir kahkaha patlattı. "Bu soruya gerçekten bir cevap istiyor mu?

Kollarını kavuşturarak, 'Sanırım ikimiz de biliyoruz,' dedi.

'Giovanni Mancini hakkında elinizde ne varsa, duruşmayı unutur, onu doğrudan bir hapishane hücresine koyar ve anahtarı atardım.

DOKSAN ALTI

"Tamam," dedi Stacey. 'Listedeki ilk ölüm Annie Brewer adında yetmiş bir yaşında bir kadın. Ölümcül olan rahim ağzı kanseriydi; ameliyat ömrünü uzatmak içindi. Kadın masadayken ağır bir kalp krizi geçirmiş ve ölmüş. Bu risk, Cordell ve ikinci bir cerrah tarafından ameliyattan önce kendisine açıkça bildirilmişti. Annie Brewer'ın yetmiş üç yaşında bir kocası vardı ve yedi ay sonra öldü; geride evli ve Skye adasında yaşayan yetişkin bir kız çocuğu bıraktı.

'Tedavisi hakkında hiçbir şikayeti yok ve ameliyat veya bakım ekibinde hiçbir hata bulunmadı.

"Çıkmaz sokak o zaman," diye gözlemledi Penn.

"Evet, iki numaralı vaka kırk dört yaşında bir kadının rutin histerektomi ameliyatıydı ve hem Cordell hem de Mansell'in hazır bulunduğu ameliyat sırasında hayatını kaybetti. Yapılan soruşturmada ölüm nedeninin yanlış uygulanan anesteziye bağlı olduğu tespit edilmiş ancak cerrahta herhangi bir kusur bulunamamıştır.

Stacey başını kaldırıp meslektaşına baktı. "Yani ikisi gitti, ikisi kaldı.

DOKSAN YEDİ

Mitch'in laboratuvarından çıktıklarında Bryant'a "Şimdi mutlu musun?" diye sordu. "Şef, aynı tarafta olduğumuzu biliyorsun, değil mi?

'Elbette, ama size Mancini ile doğru yolda olduğumuzu söylemiştim. Benim tek şüphem, tesadüfen günlerdir görmediğimiz babasının bu işe karışmış olması.

Bryant ona okuyamadığı bir bakış attı ve bu onu kızdırdı. Şu anda onu kızdırıyordu.

'Tamam, dinle, ben gidip kıdemli Mancini'nin Vanessa'yla görüşmeye gelip gelmediğine bakacağım, sen de gidip ikisinin de dolaplarını kontrol et. Bence bir süreliğine ayrılmak iyi olur.

Başını sallayıp hiçbir şey söylememesine rağmen, Kim onun da bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüğünü söyleyebilirdi.

O uzaklaşırken KIM başını salladı, Giovanni Mancini hakkındaki inançlarının cesaretini hissetmeyi diledi, ama suçluluk duygusunun köşesiyle her savaştığında, içinde bir yerlerde bir uyarı parmağı onu salladı.

Eğitiminde ya da o zamandan beri çalıştığı davalarda adli kanıtları tamamen göz ardı etmenin düşünüldüğü herhangi bir noktayı hatırlamaya çalıştı

iyi bir fikir. Normalde bu, davaların tamamının kazanıldığı bir soruşturmanın 'altın külçesi' idi. Sadece şüpheliden kurbana bir bağlantı sağlamakla kalmaz, aynı zamanda tanık sandalyesine bir uzman oturtmalarına da olanak tanırdı ki bu da jürinin her zaman hoşuna giderdi.

Ellerindeki kanıtın Mancini'lerin evine uzandığına hiç şüphe yoktu. Düşüncelerini başka yöne çevirmek ancak kanıtlara ve ev halkına erişimi olan birinin onları oraya koyduğu anlamına gelebilirdi ve bu da yapmaya hazır olmadığı bir sıçramaydı, diye karar verdi, tam yüksek topuklu şık giyimli bir kadın çıkarken yönetim bloğuna ulaştığında.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu hoş bir şekilde, kapının arkasından kapanmasına izin verirken.

"Vanessa Wilson ofisinde mi?

Kadın başını salladı. "Ben Sophie, Nefroloji ekibinin kişisel asistanıyım, sizin için yapabileceğim bir şey var mı?

Kim, kendisine yardım etmeye hiç niyeti olmayan ve gözünü çoktan hafta sonuna dikmiş birinin Cuma öğleden sonrası hoşgörüsüyle konuşulmaktan ne kadar da nefret ediyordu.

Kim kimliğini gösterdi. "Nerede olduğunu biliyor musun?

"Kahve almaya gitmiş olabilir. Daha önce buradaydı.

Ah, belki de bu kadın ona yardım edebilirdi.

"Saat 15:00'te bir disiplin soruşturması yürütecekti. Bay Mancini'nin buna gelip gelmediğini biliyor musunuz?

Başını salladı. "Gerçekten de öyle. Toplantı tutanaklarını ben tuttum. Basit bir erteleme olduğu için İK üyesine gerek yoktu.

"Ertelendi mi? Kim sordu.

'Evet. Vanessa hala bir İK avukatından tavsiye bekliyor çünkü bu oldukça benzersiz bir durum. Bay Mancini'ye, ortada bir suçlayıcı ya da tanık olmamasına rağmen, daha üst düzeyden tam yetki almadan işe dönüşünü onaylayamayacağını açıkladı.

Kim, Bay Mancini'nin hayal kırıklığını hissedebiliyordu. Muhtemelen tüm bu üzücü, çirkin çilenin bugün öyle ya da böyle sona ereceğini umuyordu. Kararı beklemek çoğu zaman kararın kendisinden daha kötüdür.

"Peki nasıl karşıladı?" diye sordu.

"Üzüldü, sinirlendi, Vanessa'nın bunun hiçbir fark yaratmayacağını ve açığa alınmaya devam etmesi gerektiğini açıkça belirtmesine rağmen davasını savunmaya çalıştı. Bu ücretli uzaklaştırma,' diye ekledi, açıkça iş hukuku bilgisi olmayan birinin yararına. Kanun böyleydi. Öyle olmak zorundaydı.

Olayı Vanessa'nın kendisinden dinlemeyi tercih ederdi ama kadın meşguldü ve kafede on dakikalık bir molayı hak ediyordu.

"Bay Mancini nereye gittiğine dair herhangi bir işaret verdi mi?" diye sordu onu son günlerde gören iki kişiden birine.

'Üzgünüm ama hayır. O tür bir toplantı değildi,' diye cevap verdi arkadan ayak sesleri yaklaşırken. "Karşılıklı hoş sohbetler olmadı.

"Burada her şey yolunda mı Bayan Potts?" diye sordu güvenilir güvenlik görevlisi Tyrone.

'Sorun yok ama bu polis memurunun geri dönüş yolunu bulması için yardıma ihtiyacı olabilir-'

Kim, tartışmalarının sona erdiğini fark ederek, "Ben gayet iyi bulabilirim," dedi.

"Tamam o zaman. İyi hafta sonları,' dedi Sophie, koridor boyunca gözden kaybolmadan önce ikisine de.

'Sağ ol Tyrone, ama ekmek kırıntılarının izi beni laboratuvara sağ salim geri götürecektir,' dedi.

'Sorun değil, Müfettiş. Sizi gitmek istediğiniz yere geri götürmekten mutluluk duyarım,' dedi koluna dokunarak.

DOKSAN SEKİZ

Git ve dolapları bul, diye düşündü Bryant, kafasının içinde onun sesini taklit ederek. Ve bunu yaptığı için de çok mutluydu.

O uzaklardayken, ekibin tekrar bir araya gelmesine kadar geçecek günleri sayıyordu. Dawson'ın kaybıyla küçük ve sıkı birliklerinin sonsuza dek değiştiğini biliyordu ama ekibin dağılmasını sinir bozucu ve kafa karıştırıcı bulmuştu.

Brierley Hill'de birlikte çalıştığı adamlar yeterince iyi, çalışkan ve vicdanlı ama sıkıcı, ağırkanlı ve düşüncelerini ve fikirlerini kutunun içinde sıkı sıkıya tutan kişilerdi. Parlak anlar, inisiyatif ya da yaratıcılık parlamaları olmamıştı. Çok çalışmış ama ilham almamıştı.

Halesowen'a geri çağrılmasını kendi sürüsüne dönüş olarak görmüştü ama yine de umduğu gibi bir kavuşma olmamıştı.

Belki de dördüncü tekerlekleri olmadan hepsinin yeniden pozisyon almasını beklemek gerçekçi değildi.

Ve belki de diğer alanlardaki beklentileri de çok yüksekti.

Dawson'ın ölümüne verdiği tepki için patronunu suçlamıyordu. Her zaman yaptığı şeyi yapmış, güvenli yerine çekilmişti. Bir kaplumbağa gibi başını geri çekmiş ve kabuğuna geri dönmüştü.

Stacey'i birkaç günde bir kontrol eden oydu. Onunla birkaç kez Sedgley'de buluşan ve onu öğle yemeğine götüren oydu. İlk danışmanlık seansından sonra onu bekleyen de oydu.

O yaptı, patron değil.

Ve şimdi bile patron ikisiyle de konuşmuyordu. Bir danışmanla konuşmamıştı ve Ted'le olan şey de tam bir saçmalıktı. Dürüst olmak gerekirse, en çok *onunla* konuşamadığı için sinirlenmişti.

Son birkaç gündür onu kızdıran ve sinirlendiren pek çok şey vardı.

Altı hafta sonra Dawson hakkında tek bir kelime etmeden ya da onun kaybının takım üzerindeki etkisinden bahsetmeden yeniden ortaya çıkması. Penn'e karşı soğukluğu da onu sinirlendirmişti. Dawson olmaması zavallı çocuğun suçu değildi.

Kadının Mancini'nin üzerine bu kadar gitmesine sinirlenmişti. O olsun ya da olmasın, onun hoşuna gitmeyecek kadar çok şey olmasını istiyordu. Daha önce onun birinden zorla itiraf almaya çalıştığını hiç görmemişti. İşte bu yüzden Mancini'nin suçluluğunu sorgulamıştı. Basitçe, çünkü o yapmamıştı. Ve bu hiç de onun yapacağı bir şey değildi. Normalde her şeyi sorgulardı.

Kızgınlığının köklerinin acıya gömülü olduğunu biliyordu. Altı hafta boyunca onu dışlamıştı ve şimdi de bunu yapmaya devam ediyordu.

Ve bu yüzden bir mola verildiği için memnun olmuştu. Bir yarım saat daha geçseydi patlayabilirdi. Ve bu muhtemelen ikisine de iyi gelmezdi.

Evet, Mancini'lerin çalışma dolaplarını kontrol edecekti ve neyse ki nerede olduklarını bulmasına yardım edebilecek birini bulmuştu.

DOKSAN DOKUZ

Güvenlik görevlisi onu laboratuvara götürüp yalnız bırakırken Mitch, "Eşleşme var," dedi.

"Devam et," dedi.

'Eldivendeki kan Gordon Cordell'e ait,' dedi.

Söylemesini beklediği şey bu olmasına rağmen, Kim normalde büyük bir gelişme karşısında hissettiği heyecanı hissetmedi. Sonuçların bunu göstereceğini düşünmüştü ama yine de midesinde bir hayal kırıklığı hissi vardı.

Mitch onu yakından izliyordu. "Tanrım, neden az önce yavru köpeğini öldürmüşüm gibi hissediyorum?" diye sordu sönük bir sesle. 'Bu sonucu elde etmek için her yolu denedim ve-'

'Sen değilsin Mitch,' dedi telefonunu çıkararak. 'Haklı olduğuma sevindim. Bryant'ın Cordell'in evindeki kayıp fotoğrafı Mancini'nin dolabında bulduğuna eminim. Onu arayacağım ve-'

Mitch başını sallayarak, "Onu asla yakalayamayacaksınız," dedi. 'Eğer soyunma odaları düşündüğüm yerdeyse, bir sinyal alamazsın.

Bryant'ın telefonu doğrudan sesli mesaja geçerken, "Ama nerede olduklarını biliyorsun?" diye sordu.

"Sanırım öyle," dedi ayağa kalkarak.

Odanın etrafını hızlıca kontrol ederek tüm ekipmanların kapatıldığından emin oldu.

Kim birden Mitch'in geçen hafta onlar için harcadığı saatlerin ve çabanın farkına vardı. Kendi laboratuarında bile vakit geçirmemiş, sonuçları mümkün olan en kısa sürede onlara ulaştırmak için Dudley'e nakletmişti.

"Dinle, Mitch, sadece şunu söylemek istiyorum...

"Evet, rica ederim, şimdi solundaki ışığı kapat.

Bunu yaparken gülümsedi. Onların mesleğindeki insanlar minnettarlığa ve iltifatlara nadiren iyi yanıt verirlerdi. Uzun çalışma saatleri, kabul edildikleri işin bir parçasıydı.

Ürkütücü derecede sessiz bir koridora adım attılar. Sol tarafındaki karanlık morgun önünden geçtiler.

Mitch sağa döndü ve *sadece personel için* işaretlenmiş kapılardan geçti.

Bazen hastanenin bu bölümündeyken, başının üzerinde devam eden yaşamı ve aktiviteyi hayal etmek zordu.

Mitch'i bir dizi servis merdiveninden aşağıya kadar takip etti: gri parlak beton ve esintili blok duvarlar.

"Biliyor musun Mitch, Bryant'ın Mancini hakkında neden böyle düşündüğünü anlayabiliyorum.

"Gerçekten mi?" diye sordu, dönüp ikinci kat merdivenlerden aşağı

inerken. 'Neredeyse çok fazla gibi, bunaltıcı. Saçlarımız, liflerimiz var, Kan, çizme izi, Mancini'yi üç cinayetle ilişkilendirmek için ihtiyacımız olan her şey var ama daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım,' dedi merdivenlerin dibine indiklerinde.

Hiçbir kat kalmamıştı ve şu anda hangi katta ya da alt katta o l d u k l a r ı n a dair hiçbir fikri yoktu.

"Hangi cehenneme götürüyorsun?...

" Yemin ederim, buralarda bir yerde," dedi Mitch, eski ve kırık ekipmanlarla dolu bir koridora doğru ilerlerken.

Diğer şerit lambaların hiçbiri çalışmıyordu ve yananlar da ölü böceklerle doluydu. Metal askı zincirleri çatıya kadar uzanan örümcek ağlarıyla kaplıydı.

Kim tedirginliğine rağmen konuşmaya devam etti.

'Ama anlamadığım şey tuvalet kutusundaki eldiven,' diye itiraf etti. 'Cordell pazartesi günü öldürüldü ve cuma günü dairelerinde hala lanetleyici kanıtlar var. Neden onu atmamış olsunlar ki?

"Unuttun mu? Mitch gittiği her kapı aralığına bakarak, "Unuttun mu?" dedi. "Gerçekten mi?

Omuz silkti. 'Ben bir bilim adamıyım,' dedi. 'Gerçeklerle, rakamlarla ve somut şeylerle ilgilenirim. Bu dava benim için bir rüya. Kanıtlara inanıyorum,' dedi ona doğru dönerek. "Siz inanmıyor musunuz?

Onun bakışlarını tuttu. "Aslında Mitch, bilip bilmediğimi bilmiyorum.

Adam bir kapıyı işaret etti ve kadın içeri baktı. Kapakları sarkmış, dağınık birkaç dolap vardı. Muslukları eksik bir lavabo ve kırık bir sandalye.

"Err... Mitch, burayı artık kullandıklarını sanmıyorum," diye gözlemledi, midesine doğru bir ağırlık yönelirken.

Pişmanlıkla gülümsedi. "Evet, görünüşe göre nerede olduğunu bilmiyormuşum.

YÜZ

"Tamam, bu seferki çok güzel," dedi Penn ekrandan okuyarak. 'Trudy Lennox 7 Ekim 2015 tarihinde bir yumurtalığının alınması için hastaneye yatırıldı. Görünüşe göre yumurtalık kistlerle doluydu ve hem ağrılı hem de verimsizdi.

Stacey dikkati dağılmış bir halde, "Tamam, kulağa anlaşılır geliyor," dedi. "Doktor Cordell yanlış yumurtalığı aldı.

Bu onun dikkatini çekti ve başını kaldırıp baktı. "Şaka mı yapıyorsun?

Penn başını salladı. "Hayır. O sırada yirmi altı yaşındaydı. Stacey, "Ve çocuk sahibi olma şansı olmadan ayrıldı," diye gözlemledi, dikkatini kendi ekranına verdi. Tanrım, bu birine zarar vermek için motivasyon olabilirdi. "Ne oldu?" diye sordu, monitörden bir şey gözüne çarpınca.

"Olay mahkemeye taşınmadı ve açıklanmayan bir meblağ karşılığında anlaşmaya varıldı; ama aslında kimse ölmedi. Yani, yeterli bir sebep olduğundan emin değilim-'

"Kapa çeneni, Penn," dedi Stacey, gözleri ekranda hızla gezinirken.

"Bir şey mi buldun?" diye sordu.

"Henüz pek bir şey yok," dedi, her şeyi anlamaya çalışarak. 'Bu hala yasal olarak bağlı.

"Vur bana," dedi.

"Biraz sabırlı olun, konuşurken bazı şeyleri bir araya getiriyorum. Anlayabildiğim kadarıyla, sekiz ay önce bir kadın trafik kazası geçirdikten sonra kötü bir şekilde A & E'ye kaldırıldı. Kadın ağır hamileydi ve Cordell'in acil ameliyat yapmasına rağmen kadın öldü.

"Ne kadar ağır hamile? Penn sordu.

"Sanırım sekiz aylık," dedi Stacey.

"Çocuk hayatta kaldı mı?" diye sordu.

"Henüz bilmiyorum," dedi Stacey. "Ama tahmin edin ameliyatta onunla birlikte kim vardı?

"Nat Mansell?

Stacey belgeler ve gazete haberleri arasında gezinirken başını salladı, ancak bilgiler sınırlıydı.

Sıcaklığın vücuduna yayıldığını hissetti.

"Penn, Nat Mansell kaçmadan önce patrona ne dedi?" "Bir seçim yapmak ve onunla yaşamakla ilgili bir şey.

'Oh, kahretsin. Bir seçim yapmak zorundaydı,' diye nefes aldı Stacey. "En yakın akrabası, muhtemelen kocası, karısının mı yoksa çocuğun mu hayatını kurtaracağına karar vermek zorundaydı," dedi şaşkınlıkla.

Penn ayağa kalktı ve tahtaya baktı.

"Yani onları onun seçtirdiğini mi düşünüyorsun? Stacey dokunmaya devam ederken başıyla onayladı.

'Ama Cordell ölmeyi kendisi seçtiyse, en büyük oğlu neden hala ölü? Ve Nat Mansell'in annesi ondan önce öldü.'

Stacey onun yanında durarak, "Dur bakalım, dur bakalım," dedi. 'Diyelim ki Cordell kendi hayatı yerine oğlununkini kurtarmayı seçti. Neden bu kadar kolay hareket ettiğini açıklıyor. İşin içinde güç yoktu. Nasıl olsa ölecek olan büyük oğlunun yerine kendi ölümünü kabul etmişti.

Penn onun düşünce akışını takip etti. "Peki ya Nat Mansell'e kendisi ya da annesi arasında bir seçim hakkı verilseydi ve o da kendini kurtarmayı seçseydi?" diye sordu.

Stacey dehşete kapılmıştı. "Bunu kendi annesine yapabileceğini mi düşünüyorsun? Penn omuz silkti. 'Annesi bir huzurevinde yaşıyordu. Belki de daha fazla yaşama şansını hak ettiğini düşünüyordu. Yaptığı seçimle yaşamak zorunda olduğunu söylememiş miydi?

"Evet ama bununla çok uzun süre yaşamak zorunda kalmadı, değil mi? Stacey masasına dönüp Google'a birkaç arama sözcüğü girerek sordu.

Penn tahtanın önünde volta atarken, "Bir şeyi gözden kaçırıyoruz," dedi. 'Eğer onlara kimin öleceğine dair bir seçim hakkı veriyorsa ve onlar yine de ölüyorsa, o zaman bu aslında bir seçim değildir.

"Bingo," diye bağırdı Stacey. "Ha? Penn dönerek söyledi.

"Mantıklı," dedi Stacey, ekranını ona doğru çevirerek. 'Karısı ve çocuğu arasında böylesine korkunç bir seçim yaptıktan sonra, kurtardığı kişi yine de öldüyse.

YÜZ BİR

Mitch'le birlikte medeniyete ulaştıklarında Stacey'den gelen telefon cep telefonunu çaldırdı.

Mitch yukarı çıkacağını işaret edince telefona cevap vermek için asansörden uzaklaştı. Binanın derinliklerindeki yakınlığı onu tedirgin etmiş ve insanları her zaman sandığı kadar iyi tanımadığını fark etmesine neden olmuştu.

"Devam et, Stace," dedi Kim.

"Patron, Mancini'nin bizim adamımız olduğunu düşünmüyoruz.

'Sen neden bahsediyorsun? Eldivende bulunan kanın Cordell'e ait olduğu doğrulandı,' dedi, gerçek bir inançla değil. Midesinde görmezden gelemediği bir uğultu vardı.

"Kutunun dışında düşün dediniz ve biz de bir şey bulduk.

"Anlat bana," dedi Kim.

Meslektaşı konuşmasını bitirdiğinde Kim kanı tamamen unutmuştu.

"Adı ne?" diye sordu.

"Henüz elimde değil patron. Ayrıntıları hukukla ilgili ama umarım-'

"Yani Cordell ve Mansell'in adama seçim şansı veren kişiler olduğunu mu söylüyorsunuz? Onu bir odaya götürdüler ve seçim yapmasını istediler.

ölmekte olan karısı ve ölmekte olan çocuğu arasında?'

"Öyle görünüyor," dedi Stacey ve Kim onun tıkırtılarını duyabiliyordu.

"Sadece bu ikisi mi? Kim şüpheyle sordu.

Stacey'nin sesi parmaklarının çıkardığı gürültüyü bastırdı. 'Eminim bir hastane temsilcisi olurdu...'

Kim soğudu.

"Stace, hemen söyle bana. O odada başka kim vardı?'

Ama Kim zaten biliyordu.

"Şey... Operasyon Tıbbi Direktörüydü. Vanessa Wilson adında bir kadın.'

YÜZ İKİ

Kim yönetici bloğunun kapısına sertçe vurdu. Bu ya Vanessa'nın ofisinden koşarak çıkmasına ya da bir güvenlik görevlisinin onu azarlamasına neden olacaktı.

Hangisini tercih ettiğini biliyordu ama ona verilen bu değildi.

"Affedersiniz ama...

Bu adam üniformasının içinde uyumuş gibi görünüyordu, ortası kırışıktı ve kravatı çay lekesi içindeydi.

Kimliğini göstererek onu susturdu.

"Tyrone nerede?" diye sordu. İkisinin oldukça yakınlaştığını hissetmişti.

"Bugünkü vardiyasını bitirdi. "Vanessa

nerede?" diye sordu aceleyle.

Omuz silkti. 'İçeride değil. Hafta sonu için kilitli. Kim'in aklına ani ve dehşet verici bir düşünce geldi.

"Vanessa bugün çocuğunu yanına aldı mı?

Kaşlarını çattı, "Özür dilerim ama bunun nesi var?...

"Hem de çok. Şimdi telsizini aç ve öğren,' diye talepte bulundu.

Telsizle haber verdi ve kısa bir duraklamadan sonra gelen ses Vanessa'nın çocuğuyla birlikte saat dokuzda geldiğini doğruladı.

Kim paniği durdurmaya ve mantıklı düşünmeye çalıştı. Şu anda Stacey'nin teorisinin doğru olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Tüm adli kanıtlara rağmen

Giovanni Mancini'ye karşı, içinde bu yeni bilgiyle bağlantı kuran bir şeyler vardı.

Sapığın biri yapmak zorunda kaldığı bir seçimin bedelini insanlara ödetiyordu. Eğer Stacey'e inanılacak olursa, Cordell'e kendisi ya da büyük oğlu arasında bir seçim yapması teklif edilmişti. Hayatının tek özverili hareketini yapmış ve Saul'un hayatını kurtarmak için kendi hayatını verdiğini düşünerek oğlu yerine ölmeyi seçmişti. Ama Saul yine de ölmüştü. Nat Mansell'e de aynı seçenek sunulmuş ve o da kendini kurtarmayı seçmişti. Annesi öldürülmüştü ve sonra o da öldü. Yani, olaya karışan iki kişi çoktan ölmüştü ve Vanessa dünyada en çok sevdiği kişiyle birlikte hastanedeydi ve hiçbir yerde bulunamıyordu.

Ama belki de katil bunu bilmiyordu. Belki de Vanessa disiplinden hemen sonra hasta çocuğunu eve ya da doktor randevusuna götürmek için ayrılmıştı.

"Üzgünüm ama Vanessa'nın ne zaman ayrıldığını öğrenebilir misiniz? Kim sakinleşmeye çalışarak konuştu.

Kamera kayıtlarını incelemek çok uzun sürmez. Vanessa ve çocuğunun binayı terk etmiş olması için sessizce dua etti.

Telsizi açmaya gitti ve sonra fikrini değiştirdi.

"Bunun için kontrol merkezine sormama gerek

yok," dedi. "Neden?

"Çünkü mesaime on beş dakika önce başladım ve arabasını hemen yanına park ettim.

YÜZ ÜÇ

Kim, Stacey'nin numarasını kaydırdı ve tuşa bastı.

Kim acilen, 'Stace, bana bir şey bulduğunu söyle,' dedi. 'Çünkü altı yaşındaki kızı yanında olan ve kendisinden haber alınamayan bir Tıbbi Direktör var.

Kim hayal kırıklığını belli etmemeye çalışıyordu ama etrafına bir kafes örülüyormuş gibi hissetmeye başlamıştı. Yapmak istediği şey yangın alarmı düğmesine basmak ve herkesi Vanessa ile çocuğunun kayıp ve muhtemelen tehlikede olduğu konusunda uyarmaktı ama burası bir hastaneydi, solunum cihazlarına ve kalp monitörlerine bağlı hasta insanlarla doluydu. Ameliyathanelerdeki ve tedavi odalarındaki hastalar. Biri kayboldu diye tüm hastaneyi acil bir duruma sokamazdı.

"Bir isme ihtiyacım var... bir şeye... kimi aradığımı belirlememe yardımcı olacak herhangi bir şeye.

"Deniyorum patron," diye cevap verdi Stacey, nefes nefese. 'Bana birkaç saniye daha verin. Yasalara erişmeye çok yakınım...'

Güvenlik görevlisi uzaklaşmaya başlarken Kim, "Hey, David, bekle, sana ihtiyacım olabilir," dedi.

Döndü ve gözlerini devirdi. 'İyi ama benim adım...'

"Buldum," dedi Stacey heyecanla. "Richard Chance adında otuz beş yaşında bir adamı arıyorsunuz.

"Ama nasıl yapmam gerekiyor?..." sözleri, güvenlik görevlisinin yaka kartına bakarken kayboldu.

Haftanın olayları gözünün önünden geçti ve Bryant'ın ona söylediği bir şeyi hatırladı.

"Stace," dedi sessizce. "Richard Chance'in göbek adı var mı? Stacey'nin cevabını beklemesine gerek yoktu.

Aradığı adamın adını zaten biliyordu.

YÜZ DÖRT

Bryant rehberine teşekkür etti ve otomatlar, bir lavabo ve birkaç ahşap masa ve bankın bulunduğu bir dinlenme alanından geçti. *Sun* ve *Daily Star gazeteleri* boş plastik bardaklar ve gevrek paketleri arasına saçılmıştı.

Küçük asma kilidi kırarak Angelo Mancini'nin dolabının kapısını açtı. Düz, aydınlık ve işlevsel bir mekânın duvarlarını kaplayan dört dolaptan oluşan bir kulede onunki ikinci dolap olarak etiketlenmişti. Kaba etiketler basit yapışkan karelerden oluşuyordu. Bazılarının üzerine bir önceki isim karalanmıştı. Bazıları doğrudan metal üzerine yazılmış, bazıları ise tekrar tekrar yapıştırılmıştı ve Bryant'ın personel değişim oranını merak etmesine neden olmuştu.

Angelo'nun dolabının içinde eski bir tişört, bir kutu deodorant, katlanmış bir çift yedek çorap ve bir araba dergisi gördü.

Giovanni'nin dolabını bulana kadar sıra boyunca ilerledi. Asma kilit yoktu ve kapı yaklaşık bir santim aralıktı. Dikkatle açtı ve bir nefes aldı. İç kapıda bir motosiklete binmiş üstsüz bir kadın vardı ama nefesinin kesilmesine neden olan şey içeride yatan şeydi.

Mavi mikrofiber temizlik bezinin yanında, Cordell'in iki oğlunun, doktorun kafasını kırmak için kullanılan fotoğraf çerçevesinden alınmış bir fotoğrafı duruyordu. Onu çıkardı ve bir saniye baktı. Bulmacanın son parçası. Gözaltında tuttukları adamın cinayetten sorumlu olduğuna dair tartışılmaz bir kanıt.

en az üç cinayet ve muhtemelen dördüncüsü için.

İçecek odasından yaklaşan ayak seslerini duydu.

"İşiniz bitti mi, memur bey?" diye sordu rehberi.

'Evet, hepsi halloldu, dostum. Gösterdiğin için teşekkürler...'

Bryant'ın sözleri Giovanni Mancini'nin dolap kapısının kafasına çarpmasıyla kesildi.

YÜZ BEŞ

Bryant'ın telefonu üçüncü kez doğrudan sesli mesaja geçerken Kim, "Cevap vermiyor," diye homurdandı. "Soyunma odası hangi cehennemde?" diye sordu Kim güvenlik görevlisine.

'Binanın hemen diğer ucunda,' dedi.

Hızlı yürüyüşü tırısa dönüştü. David çoktan kontrol odasını aramış ve onları uyarmıştı ama onun zihni yavaşlamıyordu. Telsiz bağlantısı içindeki tüm p e r s o n e l şimdi Vanessa ve kızını arıyordu.

"Eğer bir sonraki merdivene ulaşırsak, bizi aşağıya kadar götürecektir," dedi. Kim başıyla onayladı ama aklını kurcalayan bir şey vardı.

Cordell ölmeyi seçmişti, bu yüzden önce o, sonra da oğlu ölmüştü. Eğer Nat Mansell'in seçimi annesini kurban etmek olsaydı, önce yaşlı kadın, sonra da Nat Mansell ölürdü.

Kim'in Vanessa'nın seçimini düşünmesine gerek yoktu. Çocuğu için kendi hayatını verebilirdi. Bu konuda aklında hiçbir şüphe yoktu.

Yani önce Vanessa'yı öldürecek, sonra da gidip kızının icabına bakacaktı. Bacakları yavaşladı.

'Hadi, bir sonraki koridorda,' dedi.

Evet, öyle olduğunu biliyordu ve vücudundaki her kas onu merdiven boşluğuna kadar takip etmek ve meslektaşının peşinden gitmek için ağrısa da

yapamadım.

Eğer şimdi yanlış bir karar verirse Bryant onu asla affetmeyecekti ve o da kendini asla affetmeyecekti.

Kim yavaşlayıp sola dönerek, 'Çocuğu bulmamız gerek,' dedi. 'Ama nasıl?... Yani, nerede?...'

Kim'in aklına ani bir fikir geldi.

"Sanırım onu nereye koyduğunu biliyorum," dedi

Kim. "Bunu nereden biliyorsun?

"Çünkü hafta başında beni götürdüğü yer orasıydı.

YÜZ ALTI

Bryant başındaki acıya odaklanarak kırmızı tişörtlü gönüllü Terry'nin yüzüne baktı.

"Bu da ne?...

Bryant'ın tanımadığı bir sesle, "Kıpırdama, yoksa sana yine vururum," dedi.

Terry ona soyunma odasını gösterirken dostça konuşmuşlardı. Hava durumu ve hastane hakkında sohbet etmişlerdi ve Bryant hiçbir şeyden şüphelenmemişti.

Ama sesi artık farklıydı; soğuk, sert ve duygusuzdu.

Kafasına aldığı darbe yüzünden zihnine çöken sisin içinden düşünmeye çalıştı. Terry'nin herhangi bir şeyle ne ilgisi vardı ki? O bir görünmezdi, personel, hastalar ve halk tarafından fark edilmeden hastanede dolaşan biriydi. Giovanni Mancini'ye yardım etmeye mi yoksa onu korumaya mı çalışıyordu? Hiçbir şey ona mantıklı gelmiyordu.

Odanın diğer tarafından ani bir çığlık duyuldu.

Bryant gözlerini kıstı ve Vanessa Wilson'ın elleri ve ağzı bağlı bir şekilde karşı duvara yaslanmış olduğunu gördü.

"Bu da ne?...

"Boğazını kesmeden önce bu sürtüğe özür dilemesi için bir şans vereceğim," dedi Terry, uzanıp ağzındaki tıkacı çıkararak.

Ne için özür dileyecekti? Bryant kendini içinde bulduğu bu alternatif gerçekliği anlamaya çalışarak merak etti. Bir an için uyanıp uyanmadığını merak etti ama başının arkasından gelen zonklama bunun bir rüya olmadığını doğruladı.

"Seni piç, kızım nerede? Vanessa tükürdü. "O

güvende," dedi adam. "Şimdilik.

Bryant umutsuzca arayı kapatmaya çalışıyordu ama tamamen farklı bir yarışta koştuğunu fark etti. Bu adamın onu nakavt ettiğini biliyordu ama nedenini bilmiyordu.

'Hadi, kaltak, ona ne yaptığını söyle. Hayatımı nasıl mahvettiğini anlat.'

"Richard, kurtarmamızın hiçbir yolu yoktu..."

"Siktir git," diye bağırarak kaburgalarına sert

bir tekme attı.

Vücudu yana düşerken acıyla haykırdı.

Richard da kimdi? Bryant merakla ikisi arasındaki konuşmaları izliyor ve umutsuzca anlamaya çalışıyordu.

'Denemedin bile. Bana bir seçenek sundun: karım ya da çocuğum,' diye ağladı. 'Karım ameliyat masasında can çekişirken bana istatistiklerden, lanet sayılardan bahsettiniz. Üçünüz de ben düşünemezken bana yüzdeler ve ölüm oranları verdiniz. Sizin için biz sadece rakamlardan ibarettik. Kararı benim vermemi istediniz; seçimi benim yapmamı istediniz. Bana çocuğumun daha iyi bir şansa sahip olacağını söylediniz.

Yanını tutup öksürürken Terry ona ters ters baktı. "Kim böyle bir seçim yapabilir ki?

Bryant odayı değerlendirirken ayak uydurmaya çalıştı. Artık koğuş olarak kullanılmadığı belliydi ama duvardaki ekipmana bakılırsa bir zamanlar dört yatak vardı. Küçük bir el leğeninin yanında metal bir çöp kutusu duruyordu, yanında da bir kapı vardı.

Ve neden ona Richard diyordu? Yaka kartında Terry yazıyordu ve bu Bryant'ın kafasının karışmasına hiç yardımcı olmuyordu; ama biliyordu ki

kesin olan bir şey vardı. Eğer o odadaysa ve bunu çözmeye çalışırken sorun yaşıyorsa, ekibinin hiç şansı yoktu. Tek başınaydı ve kimse gelmiyordu.

Patronu dolapları kontrol etmeye gittiğini biliyordu ama b a y ı l m ı ş t ı ve şu anda nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Hastane koridorlar, merdivenler, çıkmaz sokaklar ve artık kullanılmayan eski koğuşlardan oluşan bir labirentti. Onu asla bulamazlardı.

Terry, Vanessa'ya doğru ilerleyerek, "Tamam, daha fazla zaman kaybetmenin anlamı yok," dedi.

"Peki ya bebeğiniz? Bryant ayak uydurmaya çalışarak sordu. Karısı ve çocuğu arasında bir seçim yapması gerektiğini söylemişti.

"İki hafta," diye fısıldadı. "Ve sonra oğlum yine de öldü.

"Bekle," dedi Bryant. "Ona bir şans daha ver.

Terry başını salladı.

"Hayır, o seçimini çoktan yaptı.

YÜZ YEDİ

Kim, boş ofisin kapısının yanında durarak, "Kapıyı yavaşça aç," diye talimat verdi.

David ana anahtara benzeyen bir şey çıkardı ve kilide soktu.

Oda karanlıktaydı. Kim kapının solunda bir ışık kablosu o l d u ğ u n u hatırladı. Ona uzandı ve çekti. Hiçbir şey yoktu.

Işık ve ses yok.

Kim'in kalbi boğazında düğümlendi. Eğer h e r h a n g i bir konuda yanılıyorsa, çocuk çoktan ölmüş olabilirdi.

"Mia," dedi küçük alana adım atarak. Hiçbir

şey yoktu.

David'den gelen bir fener ışığı yanından geçip odayı araştırmaya başladığında bir adım daha attı.

En karanlık köşeden bir inilti duyuldu.

Tanrı'ya şükür.

"Sorun yok, Mia. Benim adım Kim ve seni dün annenin ofisinde gördüm. David'in fener ışığı çocuğu bulduğunda, 'Sorun yok, artık güvendesin,' dedi.

Mia'nın küçük bedeni köşeye kıvrılmış, bacakları yukarı çekilmiş, göğsüne küçük bir midilli oyuncağı tutturulmuştu.

Bryant'ın oynadığı.

Bryant.

Kim arkasını dönüp eşini aramak için can atıyordu ama önündeki çocuk korkudan titriyordu.

'Her şey yolunda Mia. Artık güvendesin,' dedi yavaşça dizlerinin üzerine çökerek. Kapıda David'e neler olduğunu soran sesler duydu ve neyse ki bu seslerden biri kadındı.

"Anne... Annemi istiyorum," diye inledi çocuk ve midilliyi daha sıkı sıktı.

"Mia, adamın anneni nereye götürdüğünü biliyor musun?" Kız daha yüksek sesle inledi ve başını salladı.

Kim öne doğru ilerledi ve onun bacağına hafifçe dokundu.

"Mia, arkamda hoş bir bayan var, ben anneni bulana kadar sana bakacak, sorun olur mu?

Sızlanmalar kesildi. "Annemi bulacak mısın?

'Evet tatlım, gidip anneni bulacağım ama senin iyi olduğundan emin olmalıyım.

Onu aramaya gidebilmem için benimle gelir misin? Kim elini uzattı ve çocuk elini tuttu.

Kim kızı nazikçe ayağa kaldırdı ve ona doğru yaklaştırdı.

On u. David'in fener ışığı ikisinin de üzerinde kaldı.

Kim küçük eli gevşekçe tuttu ve onu kapıya doğru yönlendirdi.

Kim güvenlik üniforması giymiş kadına soru dolu gözlerle baktı, Neden nefessiz ve orada olduğunu merak ediyordu.

"Panik alarmı," dedi Kim'in çektiği kabloyu göstererek. "Kontrol odasına bağlı.

Kim kadına başıyla selam verdikten sonra çocuğa döndü.

"Ben gidip anneni bulana kadar bu bayan seni güvenli bir yere götürecek, tamam mı?" dedi, küçük eli bırakarak ve sesindeki aciliyeti korumaya çalışarak. Bulmak için yanıp tutuştuğu tek kişi Vanessa Wilson değildi. Bryant, her şeyi göze alabilecek birinin ellerindeydi.

Ailesinin ölümünden sorumlu olduğunu düşündüğü insanlardan intikam almak için hiçbir şey yapmıyordu. Ve daha da kötüsü, meslektaşının neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Kadın kızın elini tuttu. "Ah, benim kızımda da aynı midilli var," diyerek çocuğu uzaklaştırdı.

Kim güvenlik görevlisine döndü.

"Tamam David, soyunma odaları nerede ve oraya nasıl hızlı gidebiliriz?

YÜZ SEKİZ

Elleri ve ayakları bağlı olan Bryant, Terry'nin dikkatini çekmek için aklına gelen tek şeyi yaptı.

Terry titreyen Vanessa'ya doğru eğilirken, "Nasıl oldu peki?" diye sordu. Bryant onun gözlerindeki korkuyu görebiliyordu ve Terry'nin Cordell ve Mansell'e yaptıklarından sonra bunun nedenini anlayabiliyordu.

Kaburgasını sabit tutmaya çalışarak, "Çocuğumu istiyorum," diye mırıldandı.

Bryant'ın Terry'nin Mia'ya ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu ama şu anda sadece önündeki sorunla ilgilenebilirdi. Her seferinde bir sorun.

"Kaza mı?" diye tekrar sordu Terry'ye.

"Ne-ne? Terry kafası karışmış bir halde sordu. Aklı çoktan bu kadının canını almaya odaklanmıştı.

'Karınızla geçirdiğiniz araba kazası... neydi o?...' 'Adı

Sarah'ydı,' diye teklif etti.

İstediği de tam olarak buydu. Aklına karısının düşüncelerini sokmak. İntikam ihtiyacının geride bıraktığı herhangi bir şefkat, herhangi bir insanlık varsa, o da karısına bağlı olacaktı.

"Nasıl oldu bu? Bryant arkasını kullanarak duvar boyunca kısa bir yol kat etti. Nereye gitmesi gerektiğini biliyordu. Bu onun tek şansıydı ama asıl zorluk Terry'nin dikkatini yeterince uzun süre dağıtmaktı.

Terry'nin Mancini'lere ne kadar kolay komplo kurabildiğini çoktan çözmüştü. Soyunma odasının yanında insanların temizlendiği bir banyo vardı. Mancini'nin dolabında bir ya da iki saç teli alabildiği bir tarak vardı. Reebok ayakkabılarını kullanmış, sonra kayıp eşya bürosuna teslim etmiş ve bulduklarından Mancini'ye bahsetmiş, o da ayakkabılar sisteme girmeden önce gidip çalmıştı. Yaşlı Mancini de destek olmak için uğrayan meslektaşlarından ve yarı ölü bir ottan bahsetmişti. O kişinin kanlı eldiveni yerleştiren Terry olduğuna bahse girmişti.

Terry bir gönüllü olarak binanın içinde neredeyse hiç kontrol edilmeden dolaşabiliyor, şuraya bir dosya, buraya bir kağıt parçası bırakabiliyordu; kimsenin fark etmediği ya da hatırlamadığı görünmez bir yardımcı.

"Hava karanlıktı," dedi Terry. 'Bir arkadaşımızın düğün davetine gitmiştik.

Benim arkadaşım, onun değil' dedi.

Bryant her seferinde küçük bir santim ilerledi.

"Sarah'nın doğum yapmasına sadece birkaç hafta kalmıştı. Gitmek istemedi," dedi bıçağın düz tarafını avucuna vurarak.

Bryant, Vanessa'nın dehşet dolu gözlerini parıldayan bıçakta görebiliyordu.

"Yorgundu, kendini kocaman ve rahatsız hissediyordu ve ona uzun süre kalmayacağımıza dair söz verdim. Ben de ona içki içmeyeceğime söz verdim.

"İlk birkaç saat iyiydi ama sonra inlemeye başladı.

O şikayet ettikçe ben daha çok içiyordum. Bira ve viski shotları.'

Bryant neredeyse koğuştaki dört yatağa hizmet veren tek kişilik banyonun kapısına varmak üzereydi. Terry bir ileri bir geri volta atıyor, Terry her arkasını döndüğünde Bryant birkaç santim daha uzuyordu.

"Saat on bir gibi ayrıldık; kızgındı. Kızgın olmasına sinirlenmiştim. Araba kullanmak onun için zordu ama direksiyona geçmeme izin vermedi.

Bryant kapı aralığına baktı, gözleri boşluğu taradı. Aradığı şey hemen içeride, odanın sol tarafındaydı.

'Ağlıyordu, görüşü bulanıktı ve diğer arabanın geldiğini hiç görmedi. Direksiyon simidi...' dedi karnına bakarak.

Bryant hayal bile etmek istemedi.

Ve şimdi hikayesi anlatılıyordu Terry bir kez daha Vanessa'nın üzerinde yükseliyordu. "Ve sen onu kurtaramadın," diye bağırdı hıçkırarak ağlayan Vanessa'nın yüzüne.

yerde yatan kadın. İçindeki ıstırap patladı. "İkisini de kurtaramadın.

Bryant onlara birkaç dakika daha kazandırabilirdi ama Terry'nin öfkesi geri gelmişti ve inecek bir yere ihtiyacı vardı.

Bryant bir şey yapacaksa bunun şimdi olması gerektiğini biliyordu.

YÜZ DOKUZ

"Nerede o, David? Kim nefesleri arasında sordu.

Soyunma odalarına kadar gitmişler ve boş bir alan ve Gordon Cordell'in oğullarının fotoğrafını yerde, elinde mavi bir mikrofiber temizlik bezi tutan bir dolabın önünde bulmuşlardı. Kim bayılmadan önce bacağını olabildiğince sert itmişti.

"Üzgünüm, bilmiyorum...

"Bak," dedi, dolap kapısını göstererek. 'Bu kan. Meslektaşımın kanı. Şimdi düşün David,' dedi ısrarla. "Terry onu nereye götürmüş olabilir?

Başını salladı ve Kim uzanıp onu tokatlamak istedi. Bunun adil olmadığını biliyordu ama şu anda ihtiyacı olan şey ya bir zihin okuyucu ya da bir mucizeydi. İkisini de kabul ederdi.

Her şey ona mantıklı gelmeye başlamıştı. Terry Vanessa'yı bir yere götürmeyi ve zapt etmeyi başarmıştı. Daha sonra Mia'yı almış ve Vanessa'yla vakit geçirebilmek için onu terk edilmiş bir ofise kilitlemişti. Kırmızı tişörtlü bir gönüllü olan Terry'nin küçük bir kızla koridorlarda yürümesinden kimse şüphelenmezdi.

Bryant'ı görmüştü, muhtemelen soyunma odasının yerini sormuştu. Terry de onu götürmüştü. Sonra da belki kafasını dolaba çarpmıştı.

Eğer olan buysa, baygın bir adamla ne kadar uzağa gidebilirdi ve meslektaşı ne kadar kötü yaralanmıştı?

Bryant'ın neler olup bittiğine dair bir fikri var mıydı?

Tek bildiği onu bulması gerektiğiydi. Şimdi. "David,

yemin ederim eğer yapmazsan...

Telsizin sesi duyulmaya başladığında kadının sözleri kesildi.

"Bu da ne?" diye sordu, olay kodunu ya da yerini duyamıyordu.

Dinlemek için elini kaldırdı.

"Terk edilmiş gündüz cerrahisi kanadında bir panik alarmı

daha. Bryant olduğunu bilen Kim, "Beni oraya götür," dedi.

Öyle olmalıydı.

YÜZ ON

"Az önce ne halt ettin sen? Terry kükreyerek dakikalar sonra ilk kez Bryant'a doğru baktı.

Banyonun kapısına kadar geldikten sonra panik kablosunu dişlerinin arasına alıp çekmeyi başarmış, bir yandan da hâlâ bir şeye bağlı olması için dua etmişti. İkisinin de hayatını kurtarmak için tek şansı buydu.

Terry ona doğru koşarken Vanessa haykırdı.

"Önce seni öldürmem gerektiğini biliyordum," diye hırladı. Bryant'ı ayağa kaldırarak, "Başına gelecekleri öğrenmeden önce boğazını kesmeliydim," dedi.

Bryant adamın Vanessa'dan uzaklaştığı için Tanrı'ya şükretti. Bıçak onun derisine sadece birkaç santim uzaklıktaydı.

Bryant daha fazla oynamak zorundaydı. Eğer planı işe yarasaydı, tek ihtiyacı olan birkaç dakikaydı.

Ama kaybedecek hiçbir şeyi olmayan bir adamla karşı karşıya olduğunu biliyordu. Terry yaşamayı beklemiyordu. Yaşamak istemiyordu. Uğruna yaşayacağı hiçbir şey kalmamıştı. Artık suçlarını gizlemeye çalışmıyordu ve başka bir ceset onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

"Ama bu onun hatası değil, değil mi Terry? Bryant adamın bakışlarını kendi bakışlarıyla kilitleyerek sordu. Vanessa'ya bakmasını engellemek için her şeyi yapardı. Onun tek

Terry'nin ayak bileklerinin bağlı olması ve bileklerinin arkasında kilitli olması, adamı fiziksel olarak alt edemeyeceği anlamına geldiğinden, seçenek Terry'yi yemlemekti.

Bıçağa karşı savunmasız olduğunu biliyordu, vücudu açık ve ortadaydı ama Terry'yi Vanessa'dan uzak tutması gerekiyordu.

Cordell'in hatası değildi. Oğlunun suçu değildi. Ne Nat Mansell ne de annesi suçluydu. Ve Vanessa da değil. Sarah'yı ya da çocuğunu kurtaramadıkları konusunda haklısın ve sana akla gelebilecek en kötü seçenek sunuldu,' dedi, aynı seçimi kendisinin de yapmak zorunda kaldığını hayal etmeye çalışarak. "Ama önemli olan seçimlerin hepsi senindi Terry. Düğün resepsiyonuna gitmeyi sen seçtin,' dedi Bryant, koridordaki sesleri ya da hareketleri duyabilmeyi dileyerek. 'Sarah'ya verdiğin söze rağmen bir iki kadeh içmeyi seçtin. Taksi çağırmakta ısrar etmek yerine Sarah'nın araba kullanmasına izin vermeyi seçen sendin-'

"Bunun benim hatam olduğunu mu düşünüyorsun? Terry sanki bu düşünce hiç aklına gelmemiş gibi inanmaz bir tavırla sordu.

Bryant bıçağın, onu kullanmak isteyen bir ele bağlı olarak aralarında gezindiğini hissedebiliyordu.

Kimsenin gelmediğini ve elindeki tüm elleri oynadığını fark etti.

Artık onun da kaybedecek bir

şeyi yoktu. "Bence yaptığın

seçimler-

Birden kapı açıldı ve Bryant'ın orada kimin olduğunu anlamak için bakmasına gerek kalmadı.

Terry nefret dolu gözlerle onun bakışlarını tuttu.

Bıçak etine saplanırken*, Tanrı'ya şükür o burada,* diye düşündü Bryant.

YÜZ ON BİR

"Biri ona yardım etsin," diye çığlık atan Kim ileri atıldı ve yere düştükten bir saniye sonra ona ulaştı.

Elleri adamın karnındaki yara yerini buldu ve sertçe bastırdı.
Sıcak yapışkanlık avucuna ve parmaklarının üzerine sızdı.

David bıçağı arkadan tekmelemiş ve Bryant'ın saldırganıyla kendi arasına girmişti.

Arkasında daha fazla ayak sesi duyuldu; arkasındaki insanlar Terry Chance'i yere yatırırken gürültü seviyesi arttı. Diğerleri onun etrafında hareket etti ama o kafasını kaldırıp bakmadı ve kan Bryant'ın gömleğinden parmaklarına doğru fışkırırken hareket etmedi.

Omzunun üzerinden, 'Çabuk birini bulun,' diye bağırdı.

Daha fazla ayak sesi, telsizden gelen sesler ama tek görebildiği Bryant'ın çırpınan göz kapaklarıydı.

"Sakın buna cüret etme," diye b a ğ ı r d ı, öfkesinin vücudunu sardığını hissediyordu.

"Bryant, beni duyuyor musun?" dedi, etrafındaki sesler a z a l m a y a başlarken.

"Ciddiyim, Bryant," diye bağırdı, elinden geldiğince sert bir şekilde bastırarak.

"Seni asla affetmeyeceğim, seni piç kurusu," diye bağırdı etrafındaki sessizliğe, duyguları boğazını tıkarken.

"Ne yapabilirim? Ben devralabilir miyim? Vanessa onun yanında belirerek sordu.

Bir el arabasının koridor boyunca hızla itildiğini duyunca başını salladı. Onun dışında kimse ona dokunmuyordu.

'Benimle kal, Bryant. Sadece benimle kal,' diye emretti.

"Hayatımı kurtardı," diye nefes aldı Vanessa.

Elbette öyleydi. Kim ona Mia'nın iyi olduğunu söyleyecek kelimeleri bulmak istedi ama bulamadı. Sadece arkadaşı için söyleyecek sözleri vardı.

"Bryant, yemin ederim, eğer gidersen..." Sessiz bir gözyaşı yanağından süzülürken sesi kesildi. Düşüncesini bitirmeye bile dayanamadı.

Elleri fiziksel olarak karnından çekilirken bir ses 'Kenara çekilin lütfen' dedi.

İki saniye içinde Bryant yukarı kaldırılmış ve arabaya bindirilmişti. Bir doktor onu kontrol ettikten sonra başıyla onayladı.

"Tiyatro 1, şimdi," diye emretti.

Kim onun tekerlekli sandalyeyle götürülüşünü izlerken kendini güçsüz hissetti.

Gözlerini bulandıran yaşların arasından, Bryant'ın kanıyla kırmızıya boyanmış, titreyen ellerine baktı. Dawson'ın çan kulesinin dibindeki parçalanmış bedenine dair bir görüntü zihninde belirdi.

Hayır, bu olamazdı. Bryant'ı kaybedemezdi. Onun için zihninde bir kutu yapamazdı. Hiçbir zaman.

"Kurtarın onu," diye haykırdı ve duvara yaslandı.

Koridorda koşuşturan ekibe seslenirken gözyaşları açık bir şekilde yanaklarından süzülüyordu.

"Lütfen, onu kurtarmak zorundasınız.

YÜZ ON IKI

Kim not panosuna bakmaya devam etti. Artık diyabet belirtilerini, sigaranın etkilerini ve kalp hastalıklarını önlemek için en iyi on ipucunu ezbere biliyordu.

Richard Terry Chance karakola nakledilmişti ve birdenbire pek konuşkan olmamaya başlamıştı ve bir avukat istediğinden beri tek kelime etmemişti. Penn, ona katılması için tüm adli verileri hazırlıyordu. Haftaya kendisine yardım ederek başlayan ve haftayı arkadaşı ve meslektaşını bıçaklayarak bitiren adamın sorgusunda en önde ve merkezde olmayı planlıyordu.

Stacey bir saat önce gelmiş ve Kim onu kahve almaya göndermeden önce onunla konuşmuştu. Stacey, Kim'i kendisiyle gelmeye, biraz dinlenmeye çağırmıştı ama Kim hiçbir yere gitmiyordu. Henüz gitmiyordu.

Jenny onun önünde belirerek, "Seni görmek istiyor," dedi. Koğuş kapısının açıldığını ya da Bryant'ın karısının kendisine yaklaştığını duymamıştı.

Kadının nazik yüzü korku ve endişeyle delik deşik olmuştu. "Burada olduğumu biliyor mu?" diye sordu ayağa kalkarak.

Jenny hüzünle gülümsedi. "Başka nerede olacaktın, Kim?

Kadın kollarını açtı ve Kim kollarının arasına girdi. Birbirlerine sıkıca sarıldılar ama hiçbir şey söylemediler. Söze gerek yoktu. Her biri

Kapıların ardındaki adamın hayatlarındaki önemini kendi yöntemleriyle anladılar. Her ikisi de ona farklı şekillerde ihtiyaç duyuyor ve onu seviyordu.

Jenny onu bırakmadan önce sıkıca sıktı.

'Laura birazdan burada olur. Onu kahve içmeye götüreceğim ve sonra yukarı geleceğim. Kim başıyla onayladı ve odaya girmeden önce derin bir nefes aldı.

Meslektaşı, kendi solgun ifadesini vurgulayan bembeyaz yastıklara yaslanmıştı. Büzülmüş, savunmasız, yorgun ama canlı görünüyordu. Kesinlikle canlı.

Kadın yatağının yanında dururken gözleri faltaşı gibi açıldı.

'Bryant, seni mutlak pislik. Seni öldürebilirim,' dedi gözyaşlarını yutkunarak.

Onun sert sözleri karşısında gözleri yumuşadı. 'Evet, ben de hayatta olduğum için mutluyum,' dedi.

'Yemin ederim, senin canına okurdum,' dedi. 'İşlerin böyle yürüdüğünden emin değilim ama muhtemelen bir yolunu bulurdun. Doktor diyor ki

Bıçak karaciğerimi ıskaladı. İki santimetre daha olsaydı ölmüş olacaktım. Harika bir hasta bakıcı. Bana birini hatırlatıyor.'

Kim yarasının her ayrıntısını biliyordu. Koğuşa girip çıkan herkesi sorgulamıştı. Ciddi kan kaybı, bağırsak hasarı, içeride üç zımba ve dışarıda yedi dikiş.

"Ama eğer bir şey...

'Kim, ben iyiyim. Sadece bir çizik.'

"Evet, her zaman drama kraliçesisin, değil mi?" dedi.

"Evet, sen de lanet olası Buz Kraliçesi'sin," diye homurdandı. "Ne?" diye sordu kadın, adamın kullandığı dile şaşırarak.

Yüzünü buruşturdu. "Kimsenin içeri girmesine izin vermiyorsun. Nasıl hissettiğini kimseye söylemeyeceksin.

Ben bile.'

Şaşırmıştı. 'Şaka yapıyorsun. Bu hafta bu yüzden mi huysuzdun?'

Omuz silkti ve tekrar yüzünü buruşturdu.

'Bryant, bu konuyu başka bir zaman konuşuruz.

'Hayır, bunu şimdi konuşacağız ve beni reddedemezsin. Danışmanlık almıyorsun, Ted'in danışmanlığını bile almıyorsun çünkü o seansların nasıl geçtiğini tahmin edebiliyorum. Bu yüzden suçluluk duygunu hangi kancaya asacağını bilmek istiyorum.

"Tanrım, Bryant, bu adil değil ve şimdi bunu yapmak için doğru zaman değil." "Bunu biliyorum ama bir cevap istiyorum.

Bir an için düşündü. Ona bir şey vermeliydi. Bunu hak etmişti.

"Onu durduramadım," dedi. 'Bu seçimi yapmasını engelleyemedim. Yapabilmeliydim...'

"Çan kulesinde onunla birlikteydim ve onu durduramadım. Ama mesele bu değil, Kim. Seni geceleri uyutmayan şey bu değil. Dawson'ın ölümüyle ilgili aklından çıkmayan şey bu değil.

Lanet olsun ona. O haklıydı. Değildi.

"Benden bir şey istedi, Bryant. Ona hiç vermediğim bir şey. Onu hayal kırıklığına uğrattım. Ona terfi için hazır olduğunu söylememi istedi ama ben asla söylemedim. Benim onayımı almak için yanıp tutuşuyordu. Bunu gözlerinde görebiliyordum ama yine de kelimeleri söyleyemiyordum. Ona hazır olduğunu söyleyemedim.

Oradaydı. Dışarıdaydı. Geceleri onu uyutmayan şey buydu. Dawson onun bu sözleri söylediğini duymak istemişti ama o hiç duymamıştı.

"Çünkü değildi, Kim," dedi Bryant, onu şaşırtarak. 'Bunu ona hiç söylemedin çünkü doğru değildi. Delikanlı çok olgunlaştı, çok büyüdü ama bir takıma liderlik etmeye hazır değildi ve sen de bunu biliyordun. Burada olması ya da olmaması bu gerçeği değiştirmez. Sen sadece dürüst davrandın.

Ve işte oradaydı. Tüm yalınlığıyla, arkadaşı tarafından iletilmişti. Bunu onun elinden sopayı almak için söylememişti. Söylemişti çünkü Dawson'ın ölümü ışığında yüzleşmeye cesaret edemediği yalın ve basit bir gerçekti bu.

Onun bakışlarıyla karşılaştı ve gülümsedi.

Bir kaşını kaldırdı. 'Ve bunu bununla değiştirmeye kalkma. Bunun olmasını da engelleyemezdin.

"Siktir et," dedi suçluluk duygusunun kafesinden sıyrılmaya başladığını hissederek. "Kendi başının çaresine bakabilecek kadar yaşlı ve çirkin olduğun kesin.

Aralarına bir anlık rahat bir sessizlik yerleşti.

"Sadece bir soru," dedi Bryant. 'Bütün hafta bir şey beni rahatsız etti.

"Devam et," diye

yanıtladı. "Zoe ve Liz.

"Kim?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Sen on yaşındayken çocuk evindeki çocuklar. Stacey ve Penn hakkında konuşurken bana anlattığın hikaye. Genç, yeni çocuğun yatağındaki sardalyalar. Gerçekten de onları kendi hallerine mi bıraktın?'

Kim yüksek sesle güldü. "Ciddi misin? Sen ne düşünüyorsun?'

Gülümsedi. "Sanırım onu gelecek haftanın ortasına kadar patakladın.

Stacey odaya dalarken, 'Yeterince yakın,' dedi.

"Bryant," diye bağırarak yatağa doğru koştu. Kısa

bir süre durdu.

"Şu anda seni sıkmak istemem uygunsuz mu?" diye sordu. Bryant

güldü. "Uygunsuzdan çok acı verici, Stace," dedi,

elini uzattı. "Onun yerine bunu sık.

"Öhöm, bir şeyi mi bölüyorum?" diye sordu Woody kapı aralığından.

Bryant otomatik olarak daha dik oturmaya çalıştı.

Elini kaldırdı. "Kalmayacağım," dedi birkaç adım öne çıkarak. "Sadece nasıl olduğunu görmek istedim.

'Ben iyiyim efendim,' dedi.

"İçten zımba ve yedi dikişin iyi olduğundan emin değilim ama yaşayacaksın ve bunun için hepimiz minnettarız.

"Teşekkür ederim, efendim.

"Laura da şimdi geldi ve on dakika içinde annesiyle birlikte kalkacak.

Yüzünde bir gülümseme belirdi ve Kim, Bryant için ailesinden daha iyi bir ilaç olmadığını biliyordu.

Woody, 'Stone, dışarıda konuşalım,'

dedi. Kim onu koridora kadar takip

etti.

"ÇOK İYİ İŞ ÇIKARDIN, STONE," dedi ona ciddiyetle bakarak.

"Dört kişi öldü, efendim," dedi onun sevincini paylaşamayarak. "Ve ipi bulup çözenler de Stacey ve Penn'di.

Belki de Mancini ailesine daha az odaklanmış olsaydı bunu daha erken fark ederdi ve daha az insan hayatını kaybederdi.

'Vanessa Wilson şu anda karakolda ifade veriyor. Altı yaşındaki kızı yanında oturuyor ve elinde küçük bir midilli tutuyor. Duygusallar, sarsılmış durumdalar ama bir şey biliyor musunuz? Hayattalar - ve bu sizin, Bryant'ın, Wood'un ve Penn'in sayesinde. Bu gün çok farklı bir şekilde sona erebilirdi ve bazen Stone, kendine iyi olanı kabul etme izni vermelisin.

'Biliyorum efendim,' dedi. Bryant hayattaydı ve bu onun için yeterince iyiydi.

Onu.

O bıçağın görüntüsünden kurtulabileceğinden emin değildi.

Bryant'ın gövdesine saplanmış.

Elini sallayarak uzaklaştırdı. Çok yaklaşmıştı, çok yaklaşmıştı.

'Penn'den bahsetmişken, efendim, onun kişisel durumunu biliyordunuz, değil mi? Neden West Mids'e geri döndüğünü biliyordunuz?'

Woody tereddüt etmedi. "Tabii ki.

"Ve bu bilgiyi benimle paylaşmayı düşünmediniz mi?

Birlikte oturup Bryant'tan haber beklerken Stacey ona her şeyi anlatmıştı.

Başını iki yana salladı. "Hiç de değil," dedi. 'Çünkü onu takımınızda tutmanızın nedeni bu olmamalı. Bu başka bir günün kararı.

Başıyla onayladı.

Gülümsedi ve başını koğuşa doğru eğdi. "Şimdi ekibinizle birlikte oraya geri dönün.

Adam uzaklaştı ve kadın odaya tekrar girdi.

Bir an için öylece durdu ve Stacey'nin Bryant'a Jessie Ryan'la ilgili her şeyi anlatırken elini tutuşunu keyifle izledi. Ve Bryant'ın umursuyormuş gibi yapmasını izledi.

Evet, ekibi küçüktü ve dördüncü bir üyeye ihtiyacı vardı. Bunu artık kabullenmişti ve asla istediği kişi olmayacak olsa da, biri olmak zorundaydı.

Ama bu, tek başına vereceği bir karar değildi.

Kim öne çıktı. "Pekâlâ çocuklar, sanırım oylama yapmamızın zamanı geldi.

YÜZ ON ÜÇ

Woody beklediği telefonu aldığında saat neredeyse dokuzdu. Stone'a hafta sonunu söylemişti ve bu işin biteceğini biliyordu.

Kapı hafifçe vurulduğunda, "İçeri gel," diye seslendi.

Kapı açıldığında ayağa kalktı ve elini uzattı. "Bay Morgan?" "Müfettiş Woodward," dedi elini sıkıca sıkarak.

Woody bir sandalyeyi işaret etti ve kendisi oturdu.

Garip bir şekilde, adam tam da hayalinde canlandırdığı gibiydi. Yaklaşık 1.80 boyunda, gri bir yağmurluk giymiş ve altına bir eşarp sıkıştırmıştı. Kulaktan kulağa uzanan bir etek saçı vardı ama tepesi tamamen keldi. Nazik gözleri olan kibar bir yüzü vardı ve Woody ondan hemen hoşlandı.

"Dedektif Stone'u görmeyi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim, Bay Morgan. "Ted, lütfen," dedi. 'Ve gerçekten hiç zahmet olmadı. Harcamak için herhangi bir neden
onunla vakit geçirmek bir keyif.'

Woody ağzını alaycı bir şekilde eğmesini ya da eğlenceli bir karşılık vermesini bekledi. Ama gelmedi. Adam ciddiydi ve Kim Stone hakkında bunu söyleyebilecek pek fazla insanla karşılaştığından emin değildi.

"Evet, hâlâ meydan okumaktan hoşlanıyorum," dedi
gülümseyerek. "Peki ya o? Woody sordu. "Zorlu muydu?

"Onu bu soruyu retorik hale getirecek kadar iyi tanıyorsunuz.

"Peki, yıllar içinde sana hiç açıldı mı? Woody merakla sordu. En azından defalarca bu adama döndüğü için. Ve ona güveniyordu.

'Açılmak ve ifşa etmek tamamen farklı iki şeydir ama bu...'

"Elbette," dedi Woody. Bu kendi merakından doğan boş bir soruydu ve adamın cevap vermeyi reddetmesini anlayabiliyor ve buna saygı duyuyordu. "Raporun nedenini açıkladı mı?" diye sordu.

"İşe dönmeye uygunluğu.

"Kısmen," dedi Woody. 'Ama aynı zamanda seninle Dawson'ın ölümü hakkında konuşacağını umuyordum,' diye itiraf etti.

Ted alaycı bir tavırla, 'O zaman bu sizin açınızdan hüsnükuruntu, efendim,' diye gözlemledi. 'Yani, açılmadı...'

'Daha önce de söylediğim gibi, açılmak ve ifşa etmek tamamen farklı iki şeydir. Dawson'ı kaybetmek kardeşini yeniden kaybetmek gibiydi. Ekibini ailesiymiş gibi korumayı kendine görev ediniyor ve bunun farkında bile değil. Dawson da tıpkı kardeşi gibi öldü ve bu tamamen onun hatası.

'Ama bunu engelleyemezdi...'

"Bu düşünceyi önümüzdeki yirmi yıl boyunca kafasında döngü halinde oynatın ve Mikey'nin ölümünün onun hatası olmadığını asla kabul etmediği gibi bunu da kabul etmeyecek.

"Gördüğünüz gibi, genç adamın kendi dünyasına girmesine izin vermişti. Dawson günlük hayatının bir parçası haline gelmişti. O değişmez biriydi. Onun nasıl davranacağını, neler söyleyeceğini biliyordu. Bu sabitler ona istikrar veriyordu. Dünyasını güvende tutuyorlardı. Onlara güvenir. Aynı şey Stacey, sen ve özellikle Bryant için de geçerli.'

Woody, 'Bugün neredeyse ölen kişi,' dedi.

"Öyle olsaydı Tanrı yardımcınız olsun, çünkü şu anda çok farklı bir konuşma yapıyor olurduk.

"Nasıl yani?

'Bryant'a bir şey olursa beni arayın, size haber veririm ama Bryant hayatta olduğu sürece ona bir şey olmaz. Ucuz atlattığı olayların üstesinden çok iyi gelir.

"Peki ya senin raporun? Woody sordu.

Ted elini cebine atarak, "İşte burada iş ilginçleşiyor," dedi. "Çünkü bende iki tane var," dedi ve ikisini de havaya kaldırdı.

"Neden?" diye sordu Woody, kafası karışmış bir halde. Kim ya işe dönebilecek durumdaydı ya da değildi.

"Biri neden işe uygun olduğunu, diğeri ise neden uygun olmadığını açıklıyor. Ama açıklamama izin verin. Bu nedenler, onu ne kadar danışmanlık hizmeti almaya zorlarsanız zorlayın değişmeyecektir.

"Anlamıyorum," diye itiraf etti Woody.

'Kim bir paradoks. Her ikisinde de temelde aynı nedenler var' dedi. 'Bu işe uygun olmamasının nedeni, bu işte çok iyi olmasının nedeni. Duygusal bağ ve anlayış eksikliği size bir eksiklik gibi görünebilir ama bu onun genellikle diğerlerinden daha objektif ve daha az ilgili kalabileceği anlamına gelir. Bir şeyleri kutuya koyup kapatma becerisi de önemli şeylere tutunurken saçmalıklardan kurtulabileceği anlamına gelir. Başkalarıyla iyi geçinememesi de kolayca kandırılamayacağı veya yönlendirilemeyeceği anlamına gelir. Kaba ve görgüsüz oluşu insanları onu kandırmaya çalışmaktan caydırır. Açık sözlülüğü kaba olabilir ama gerçeği ortaya çıkarır. Şimdi ne demek istediğimi anlıyor musun?'

Woody başını salladı. "Sanırım öyle.

'Prematüre doğan bir bebek düşünün. Bebek hayatta kalıyor ama asla yetişemeyecek. Her zaman ortalamadan daha küçük olacaktır. Yaşına göre genç görünür. Kim için de aynı şey geçerli ama duygusal düzeyde. Bizim gibi yüksek duygularını geliştirme fırsatı bulamadı. Sanki tüm program yüklenmeden bilgisayar çökmüş gibi.

'Ama kesinlikle öğrenebilir-'

Ted başını sallayarak onun sözünü kesti. 'Çocukların bazı şeyleri öğrenmek için en uygun zamanları olduğunu bilirsiniz ama o kapı bir kez kapandığında sonsuza dek yok olur. Korkarım Kim için de durum böyle olacak. Duygularını ifade etme ve hissetme yeteneği olabileceği kadar iyi.

Woody bunu kabul etmekte zorlandı. "Üzgünüm Ted, ama...

Ted, "Lütfen onunla aynı hataya düşmeyin," diye tavsiyede bulundu. 'Hayatının büyük bir bölümünü onu olması gerektiğini düşündükleri kişi haline getirmeye çalışan, deneyimlerine ilişkin algılarına dayanarak onu belli bir şekilde davranmaya zorlayan insanlarla çevrili olarak geçirdi.

Ted birkaç saniye boyunca ona baktı, kafasında bir şeyler tartıyordu.

Woody bekledi.

"Sizinle bir şey paylaşmak istiyorum ama burada kalmalı.

"Elbette," diye yanıtladı Woody. Bu adamın güvenini asla boşa çıkarmayacaktı.

"Kim'in altı yaşındayken ilk danışmanı ben değildim. Kariyerinin sonuna yaklaşan ve inançları ve uygulamaları konusunda kararlı olan bir kadın ilk danışmanıydı. Kim'in acısını haykırması gerektiğine kesinlikle inanıyordu. Kız, ikizinin soğuk ve ölü bedeni kollarından koparıldığından beri tek damla gözyaşı dökmemişti. Kim'i ağlatmak için her şeyi denedi çünkü çocuğun yapması gerekenin bu olduğunu düşünüyordu. Gözyaşları bir kez dökülmeye başladığında teselli bulacaktı. Gözyaşlarının keder, incinme, üzüntü ya da acı gözyaşları olması fark etmiyordu.

"Terapistin ona zarar verdiğini söylemiyorsun değil mi? Woody dehşete düşmüş bir halde sordu. Ted başını salladı. "Kollarında ve bacaklarında çimdikler ve iğneler var.

"Kim rapor etti mi?

Ted başını salladı. "Söyleyeceklerim bu kadar ama daha da önemlisi, onun hala ağlamadığını açıklamaya çalışıyorum. Kardeşini kaybettiği gün, geri getirilemeyecek bir şey öldü ve onu düzeltemezsiniz. Kim her zaman aşkı kayıpla bir tutacak ve bundan kaçınmaya çalışacaktır. Bu bir seçim.

tanıştığı tüm ruh sağlığı uzmanlarının yardım ve tavsiyelerine rağmen kendi kendine yaptığı bir şey, ama şimdi bunu kimseye açıklamayı ya da haklı çıkarmayı reddediyor. Kim'i kabul etmek, onun kim olduğunu kabul etmek ve kendisine tanıdığı hoşnutluk düzeyini ona da tanımak demektir.

Ted bir nefes aldı ve ona her şeyi düşünmesi için bir an tanıdı.

"Olduğu kişi, kendisine rağmen dışarı sızıyor. İşine olan tutkusu, ekibine olan bağlılığı. Değer verdiği insanları şiddetle korumasından. Doğru olanı yapma azmi ve kararlılığı. O iyi bir insan ve yapabildiği kadar bağlantı kuruyor.

Woody, "Anlıyorum," dedi ve Kim Stone'u kendisinden daha iyi tanıyormuş gibi görünen bu adam için Tanrı'ya sessizce şükretti.

"Peki, tüm bu söylediklerim ve onun asla değişmeyeceği gerçeği göz önüne alındığında, hangi zarfı bırakmamı istersiniz?

Woody işaret edip seçimini yaparken hiç tereddüt etmedi.

EPİLOG

"Tamam çocuklar, bundan emin misiniz? Kim her iki meslektaşına da bakarak sordu.

Stacey kararlı bir şekilde başını salladı ve Bryant da onu izledi. Ve sonra yüzünü buruşturdu.

Kim yakaladı. "Sanırım bu iş bittikten sonra eve gideceksin, ha?

"Doktorun emri," dedi Bryant. "En önemlisi de karımın.
Kabul edildi.

Bryant Pazar günü öğleden sonra hastaneden taburcu edilmiş ancak ifadesini tamamlamak için ofise gelmekte ısrar etmişti.

Richard Terry Chance, kendisini sorgulayan avukatının tavsiyesine rağmen her şeyi itiraf etmişti. Dava boyunca tam bir itiraf aramıştı ama bunun Pazartesi öğleden sonra kendisine nazik davranıp yardım eden adamdan gelmesini beklemiyordu.

Ama asıl ürpertici olan da buydu. Yaptığı her şeyi gururla değil, anlayış ve empati beklentisiyle anlatmıştı. Gerçekten de yanlış bir şey yapmadığını ve jürinin de kendisiyle aynı fikirde olacağını düşünüyordu.

Cumartesi öğleden sonrasını Cordell ailesini ziyaret ederek ve onlarla her şeyi konuşarak geçirmişti.

Daha sonra Mancini'nin evini ziyaret etmiş ve her ikisinden de içtenlikle özür dilemişti. İkisi de dost olarak gördükleri bir adamın böyle bir suç işleyebileceğine inanmak bir yana, cinayetleri ikisinden birinin üzerine yıkmaya çalıştığına bile inanamadan nezaketle kabul etmişlerdi. Richard Terry Chance kurnazca bir şekilde baba ve oğula iyilik örtüsü altında suç atmaya çalışmıştı. Hüzünlü görünümlü, ucuz bitkiyi mülke girmek için bir bahane olarak getirmişti. Oraya vardığında kana bulanmış eldiveni çöp kutusuna atmış ve üzerini örterken genç Mancini'ye kayıp eşya bürosuna teslim ettiği Reebok'ları anlatmıştı, adamın ilk fırsatta onları alacağını çok iyi biliyordu. Richard Terry Chance hepsini kandırmıştı.

Vanessa ve Mia hâlâ sarsılmış ama minnettarlardı. Kocası iş seyahatinden dönen Vanessa, ailesiyle biraz zaman geçirmek için izne ayrılmaya karar vermişti; Kim bunun biraz gecikmiş bir karar olduğundan şüpheleniyordu ama hastane için kesinlikle bir kayıptı.

Ve sadece birkaç dakika önce Stacey, Bayan Weston'ın kızı ve Jessica Ryan'la birlikte aşağıda beklediğine dair bir telefon almıştı, hepsi de söz verildiği gibi tacizle ilgili açıklama yapmaya hazırdı.

Stacey bunu iletmeyi teklif etmiş, Kim ise reddetmişti. Sadece Stacey'nin azmi ve Penn'in yardımı zavallı kızın geçmişini ve annesinin yaptıklarını ortaya çıkarmıştı. Stacey ifadeyi alacak ve kızı güvende ve iyi tutmak için yetkililerle birlikte çalışacaktı. Bu onun davasıydı ve bitirecekti.

Bu da Kim'i uzun zamandır gecikmiş olan bir şeye getirdi.

Boğazını temizledi. "Çocuklar, dinleyin, Penn buraya gelmeden önce söylemek istediğim bir şey var.

Nefes aldığında tüm gözler onun üzerindeydi.

'Hepimiz onu özlüyoruz,' dedi dürüstçe. 'Dawson hepimiz için öyle ya da böyle önemliydi. O bu takımın bir parçasıydı ve her zaman bizimle birlikte olacak. Onu tanıdığımız ve büyümesini izlediğimiz için şanslıyız. Daha derin bir nefes aldı. "Ama şimdi onun gitmesine izin verme zamanı, tamam mı?

Stacey bir damla gözyaşını sildi ve Bryant
gözlerini kaçırdı. "Tamam mı?
"Tamam patron," dedi
Stacey. Bryant, 'Anlaşıldı,
patron,' dedi.
Ve gecikmiş başka bir şey daha vardı.
"Hey, Bryant, bu gece uğrayacak mısın? Barney seni özledi.'
'Ahh... üzgünüm patron, gelemem. Saçımı yıkıyorum,' dedi.
Penn ofise girerken, "Harika, pizza getir," dedi.
"Hey, geç mi kaldım?" diye sordu renklenerek.
Tupperware kutusunu taşıyarak yanından geçerken Kim, 'Hayır, iyisin,' dedi.
"Hey, Penn, Chance'in adli tıp incelemesinde iyi iş çıkardın,"
dedi. Sanki bu bir tür şakaymış gibi etrafına bakındı. Ama öyle
değildi.
Her ayrıntı düzenlenmiş, not edilmiş ve el altında hazır bulundurulmuştu. Madde işaretleri kronolojik, özlü ve konuyla ilgiliydi. O daha ihtiyacı olduğunu bile bilmeden yanında oturmuş ona bilgi veriyordu.
Daha sonra, birlikte gerçekleştirdikleri mülakatın görüntülerini tekrar izlemişti. Görüşme odasında, ofisten ve masadan uzakta, yerine geçen Penn'i değil, memur Penn'i izlemişti.
Çocuğun kendi sorunları vardı ve bir yığın sorumluluğu da beraberinde getirecekti ama o, düşmanlık dalgası karşısında sadece işini yapmış ve bir kez bile onlara karşılık vermemişti. Çünkü anlamıştı.
Adam çantasını yere koydu ve Stacey'nin ustalıkla yeniden düzenlediği tepsileri taşıdı.
Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "O da ne?
Kim öne çıktı. "Bu bir bitki Penn ve adı Betty. Gülümsedi ve
elini uzattı.
"Ben de size resmi olarak takıma hoş geldiniz demek istiyorum.

ÖLÜMCÜL SÖZ'de Dedektif Kim Stone ve ekibinin soruşturmalarından etkilendiyseniz, yeni çıkan kitaplardan ilk siz haberdar olmak için Angela Marsons'ın e-posta listesine kaydolun!

Buradan kaydolun!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.